

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

16 juin 2006

PROJET DE LOI
**sur l'accueil des demandeurs d'asile et de
certaines autres catégories d'étrangers**

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	58
4. Avis du Conseil d'État	80
5. Projet de loi	116
6. Annexe	146

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

16 juni 2006

WETSONTWERP
**betreffende de opvang van asielzoekers en
van bepaalde andere categorieën van
vreemdelingen**

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	58
4. Advies van de Raad van State	80
5. Wetsontwerp	116
6. Bijlage	146

Le Gouvernement a déposé ce projet de loi le 16 juin 2006.

Le «bon à tirer» a été reçu à la Chambre le 29 juin 2006.

De Regering heeft dit wetsontwerp op 16 juni 2006 ingediend.

De «goedkeuring tot drukken» werd op 29 juni 2006 door de Kamer ontvangen.

<i>cdH</i>	:	<i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	:	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	:	<i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	:	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	:	<i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang</i>	:	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000</i>	:	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA</i>	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV</i>	:	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN</i>	:	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i>	:	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	:	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000</i>	:	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Voorlopige versie van het Integrale Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	:	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Integrale Verslag, met links het definitieve integrale verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	:	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	:	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	:	<i>moties tot besluit van interpellaties (beige kleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :

*Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :

*Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be*

RÉSUMÉ**SAMENVATTING**

Le présent projet de loi vise à transposer partiellement la directive 2003/9/CE du Conseil de l'Union européenne du 27 janvier 2003 relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les Etats membres.

Il garantit la cohérence de l'accueil, l'égalité de traitement entre les demandeurs d'asile et un accompagnement individualisé quelle que soit la structure d'accueil désignée pour délivrer l'aide sociale.

La réforme de l'accueil des demandeurs d'asile qu'envisage le présent projet est initiée parallèlement à la réforme de la procédure d'asile, dont les conséquences ne sont pas négligeables par rapport à l'organisation de l'accueil des demandeurs d'asile.

Le projet de loi introduit le principe de l'aide matérielle tout au long de la procédure d'asile. Cette aide matérielle sera octroyée en deux étapes: durant les 4 premiers mois dans une structure d'accueil communautaire et par la suite dans une structure d'accueil individuelle gérée par un CPAS ou un autre partenaire de l'accueil.

Le projet de loi précise et complète également les missions de Fedasil, notamment en matière d'accueil des mineurs non accompagnés et en matière de retour volontaire.

Il intègre enfin en un texte unique les dispositions éparses de la loi du 8 juillet 1976 organique des CPAS (base de l'accueil matériel, de la loi programme du 19 juillet 2001 (base légale de Fedasil) ainsi que de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (dispositions relatives au lieu obligatoire d'inscription).

Het voorliggend ontwerp van wet is erop gericht richtlijn 2003/9/EG van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten gedeeltelijk om te zetten.

Het wetsontwerp waarborgt de coherentie van de opvang, de gelijke behandeling tussen de asielzoekers en een geïndividualiseerde begeleiding, ongeacht de opvangstructuur die wordt toegewezen om de maatschappelijke hulp te verstrekken.

De hervorming van de opvang van de asielzoekers zoals voorgesteld door huidig wetsontwerp wordt ingesteld parallel aan de hervorming van de asielprocedure, waarvan de gevolgen niet onbeduidend zijn ten aanzien van de organisatie van de opvang van de asielzoekers.

Het wetsontwerp voert het principe in van de materiële opvang gedurende heel de asielprocedure. Deze materiële opvang zal verstrekt worden in twee fases: tijdens de eerste vier maanden in een gemeenschappelijke opvangstructuur en vervolgens in een individuele opvangstructuur beheerd door een OCMW of een andere opvangpartner.

Het wetsontwerp verduidelijkt en vervolledigt eveneens de opdrachten van Fedasil, meer bepaald inzake opvang van niet-begeleide minderjarigen en inzake vrijwillige terugkeer.

Ten slotte worden de bepalingen die verspreid zijn over de organische OCMW-wet van 8 juli 1976 (basis van de materiële opvang), de programmawet van 19 juli 2001 (wettelijke basis van Fedasil) en de wet van 15 december 1980 (bepalingen inzake de verplichte plaats van inschrijving) in één enkele tekst gegoten.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

1. INTRODUCTION

Le 27 janvier 2003, le Conseil de l'Union européenne adoptait la directive 2003/9/CE relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les États membres¹ (ci-après dénommée, «la directive»).

Cette directive constitue la première étape d'un processus, initié suite à l'entrée en vigueur du Traité d'Amsterdam² et au Conseil européen de Tampere³, visant à

l'établissement d'un régime d'asile commun et d'un statut de réfugié uniforme au niveau de l'Union européenne. Elle a pour objectif de fixer des normes minimales sur les conditions d'accueil des demandeurs d'asile afin de leur assurer une vie digne, de leur accorder des conditions de vie comparables dans tous les États membres et de limiter ainsi les mouvements secondaires de demandeurs d'asile.

La matière de l'accueil des demandeurs d'asile n'étant pas directement et spécifiquement régie par le droit international, les États membres sont libres de déterminer les modalités de cet accueil dans le cadre de la transposition. Cette liberté est toutefois balisée par le droit international des droits de l'homme et le droit international des réfugiés ainsi que par les règles et principes relevant du droit national.

La directive devait être transposée en droit belge pour le 6 février 2005 au plus tard (article 26 de la directive). Dans un souci de clarté, on a choisi de lier le présent projet de loi à celui relatif à la réforme de la procédure d'asile, ce qui explique le dépassement du délai de transposition.

Conformément à l'accord de Gouvernement de juillet 2003, la transposition constitue une réelle opportunité d'élaborer une loi visant à améliorer la qualité de l'accueil des demandeurs d'asile en Belgique, qualité qui soit basée sur les principes d'égalité de traitement, de non-discrimination et de transparence.

Comme l'indique l'article 1er du présent projet de loi, celui-ci transpose partiellement la directive, en particulier les articles 2, b), c), d), h), i), j), l), 3, 5, 7.4, 8, 9, 13.1, 13.2, 13.5, 14.1, 14.2. alinéa 1, 14.2. alinéa 2,

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. INLEIDING

Op 27 januari 2003 werd richtlijn 2003/9/EG tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten¹ (hierna «de richtlijn» genoemd) goedgekeurd door de Raad van de Europese Unie.

Deze richtlijn vormt een eerste fase in een proces dat op gang kwam na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam² en de Europese Raad van Tampere³, en dat een gemeenschappelijk asielstelsel en een uniform vluchtelingenstatuut in de Europese Unie tot stand moet brengen. De richtlijn heeft tot doel minimumnormen vast te leggen voor de opvangvoorzieningen voor asielzoekers om hen een menswaardig leven te waarborgen, hen vergelijkbare levensomstandigheden in alle lidstaten toe te kennen en op die manier de secundaire stromen van asielzoekers tegelijk te beperken.

Aangezien er geen internationale rechtsbepalingen zijn die de materie van de opvang van asielzoekers rechtstreeks en specifiek regelen, staat het de lidstaten vrij om zelf de modaliteiten van deze opvang te bepalen bij de omzetting van de richtlijn. Hun vrijheid wordt echter ingeperkt door het internationaal recht van de mensenrechten en het internationaal vluchtelingenrecht, evenals door regels en beginselen van het nationaal recht.

De richtlijn moest uiterlijk op 6 februari 2005 omgezet zijn in het Belgisch recht (artikel 26 van de richtlijn). Met het oog op de overzichtelijkheid werd ervoor gekozen dit wetsontwerp te koppelen aan dat over de hervorming van de asielprocedure, hetgeen verklaart waarom de omzettingstermijn werd overschreden.

Overeenkomstig het Regeerakkoord van juli 2003 vormt de omzetting een reële kans om een wet uit te werken die de kwaliteit van de opvangvoorzieningen voor asielzoekers in België verbetert. De opvang moet gebaseerd zijn op de beginselen van gelijke behandeling, non-discriminatie en transparantie.

Zoals vermeld in artikel 1 van huidig wetsontwerp, zet dit ontwerp de richtlijn gedeeltelijk om, en meer in het bijzonder de artikels 2, b), c), d), h), i), j), l), 3, 5, 7.4, 8, 9, 13.1, 13.2, 13.5, 14.1, 14.2. alinea 1, 14.2. alinea

¹ J.O., L 31, 6.2.2003, pp. 18-25.

² Traité d'Amsterdam du 2 octobre 1997, entré en vigueur le 1er mai 1999.

³ Conseil européen de Tampere, 15 et 16 octobre 1999.

¹ P.B., L 31, 6.2.2003, p. 18-25.

² Verdrag van Amsterdam van 2 oktober 1997, van kracht sedert 1 mei 1999.

³ Europese Raad van Tampere, 15 en 16 oktober 1999.

14.3, 14.4, 14.5, 14.7, 14.8, 15, 16, 16.3, 16.4, 16.5, 17, 18.1, 18.2, 19.2, 19.4, 20, 21, 23 et 24 de la directive. Le texte en projet se limite, en effet, aux matières relevant des attributions du ministre de l'Intégration sociale.

Certaines dispositions de la directive concernent également, en tout ou en partie, des matières qui relèvent également, mais à un autre titre, de la compétence de l'autorité fédérale. Il en est ainsi des articles 6, 7, 11 pour partie et 19 de la directive (documents à remettre aux demandeurs d'asile (compétence du ministre de l'Intérieur), modalités de séjour et de liberté de circulation des demandeurs d'asile (compétence du ministre de l'Intérieur), accès des demandeurs d'asile au marché du travail (compétence du ministre de l'Emploi et du Travail), représentation des mineurs non accompagnés demandeurs d'asile (compétence du ministre de la Justice).

Pour les matières relevant du ministre de l'Intérieur, la directive a été transposée partiellement par l'adoption de l'Arrêté royal du 3 février 2005 modifiant l'Arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (*M.B.*, 8 février 2005).

D'autres dispositions de la directive concernent des matières relevant de la compétence des Communautés et des Régions. Il s'agit des articles 10 et 12 de la directive (scolarisation et éducation des mineurs (compétence relevant des Communautés), formation professionnelle (compétence relevant des Régions).

Les mesures nationales d'exécution de la directive, communiquées à la Commission européenne par les Communautés germanophone, française et flamande et les Régions wallonne et flamande, font également état d'une transposition partielle de la directive pour les matières relevant respectivement de leurs compétences.

La politique d'accueil des demandeurs d'asile s'est construite par à-coups, d'une part, sous la pression des crises de l'asile (augmentation soudaine et massive du nombre de demandeurs d'asile, allongement des délais de prise de décision) et, d'autre part, suite à la jurisprudence des cours et tribunaux, en particulier celle de la Cour d'arbitrage (droit à l'aide sociale durant la procédure de recours devant le Conseil d'État).

En 2000, en raison de l'attractivité du système belge d'accueil, l'octroi d'une aide financière a été remplacé par celui d'une aide dite «matérielle». Pour accompagner cette réforme, le Conseil des ministres a décidé

2, 14.3, 14.4, 14.5, 14.7, 14.8, 15, 16, 16.3, 16.4, 16.5, 17, 18.1, 18.2, 19.2, 19.4, 20, 21, 23 en 24 de la directive. De tekst in ontwerp beperkt zich immers tot de bevoegdheden van de minister van Maatschappelijke Integratie.

Een aantal bepalingen van de richtlijn betreffen eveneens, geheel of gedeeltelijk, aangelegenheden die ook onder de bevoegdheid vallen van de federale overheid, doch onder een andere titel. Dit geldt voor artikels 6, 7, 11 (gedeeltelijk) en 19 van de richtlijn (aan de asielzoekers over te dragen documenten (bevoegdheid minister van Binnenlandse zaken), modaliteiten van verblijf en bewegingsvrijheid van asielzoekers (bevoegdheid minister van Binnenlandse zaken), toegang tot de arbeidsmarkt (bevoegdheid van minister van Arbeid en werkgelegenheid), vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarige asielzoekers (bevoegdheid minister van Justitie).

Wat de aangelegenheden betreft die onder de bevoegdheid vallen van de Minister van Binnenlandse Zaken, werd de richtlijn gedeeltelijk omgezet door de aanname van het Koninklijk Besluit van 3 februari 2005 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Andere bepalingen van de richtlijn betreffen aangelegenheden die onder de bevoegdheid vallen van de gemeenschappen en de gewesten. Het betreft hier de artikels 10 en 12 van de richtlijn. (Onderwijs en opvoeding van minderjarigen (Gemeenschapsbevoegdheid), Beroepsopleidingen (Gewestbevoegdheid)).

De nationale omzettingsmaatregelen van de richtlijn die aan de Europese Commissie overgemaakt werden door de Duitstalige, de Franse en de Vlaamse Gemeenschappen, en door de Waalse en de Vlaamse Gewesten, vermelden eveneens een gedeeltelijke omzetting van de richtlijn voor de aangelegenheden die onder hun respectieve bevoegdheden vallen.

Het beleid voor de opvang van asielzoekers is stukje bij beetje opgebouwd, enerzijds onder druk van de asielcrises (plotse en massale toename van het aantal asielzoekers, verlenging van de beslissingstermijnen) en anderzijds op grond van de rechtspraak van hoven en rechtbanken, en in het bijzonder de rechtspraak van het Arbitragehof (recht op maatschappelijke dienstverlening tijdens de beroepsprocedure bij de Raad van State).

Om wille van de aantrekkingskracht van het Belgische opvangsysteem werd de toekenning van de financiële steun in 2000 vervangen door de toekenning van de zogenaamde «materiële hulp». Ter ondersteuning van

de renforcer le réseau d'accueil par l'aménagement de places d'accueil supplémentaires, dans les différentes formules d'accueil. Cette évolution a porté le nombre de places d'accueil à quelque 15.600 places.

Le principe général guidant le présent projet est d'assurer aux demandeurs d'asile un niveau de vie conforme à la dignité humaine, s'alignant sur le principe fondamental de l'aide sociale est inscrit à l'article 1er de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. Il se concrétise par l'octroi d'un hébergement et d'un accompagnement personnalisé, qui prend en compte les besoins psychosociaux des personnes prises en charge. Cette aide ne constitue toutefois pas un facteur d'attraction favorisant l'introduction de demandes d'asile ou de recours non fondés.

Le présent projet de loi règle les modalités d'accueil des demandeurs d'asile constitutives de l'aide matérielle délivrée au cours de la procédure d'asile, tant dans sa phase administrative que juridictionnelle. Le projet de loi régit cet accueil dans des structures dites «ouvertes», à l'exclusion du régime applicable aux centres fermés. Dans cette limite, il transpose l'essentiel des dispositions pertinentes de la directive.

Pour les quelques situations particulières où il est mis fin à l'aide matérielle telle qu'organisée par le présent projet de loi pour lui substituer la délivrance d'une aide financière, il est renvoyé à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Il est important de préciser que la réforme de l'accueil des demandeurs d'asile qu'envisage le présent projet est initiée parallèlement à la réforme de la procédure d'asile, dont les conséquences ne sont évidemment pas négligeables par rapport à l'organisation de l'accueil des demandeurs d'asile. Ainsi, l'exposé des motifs du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers prévoit notamment, quant à la simplification projetée de la procédure d'asile, les éléments suivants:

«Le point de départ de la simplification de la procédure d'asile consiste dans la suppression de la distinction entre la recevabilité et le fond de la demande d'asile et des phases qui y sont liées auprès des diverses instances d'asile.»

deze hervorming besloot de Ministerraad om het opvangnetwerk te versterken en in de verscheidene opvangformules bijkomende opvangplaatsen te voorzien. Het aantal opvangplaatsen steeg op deze manier tot zo'n 15.600.

Bij de opstelling van dit ontwerp werd steeds als algemeen principe vooropgesteld dat aan asielzoekers een levensstandaard gewaarborgd dient te worden die in overeenstemming is met de menselijke waardigheid, overeenkomstig het basisprincipe van de maatschappelijke dienstverlening dat vastgelegd werd in artikel 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Dit principe wordt geconcretiseerd door de toewijzing van huisvesting en een gepersonaliseerde begeleiding die aan de psychosociale behoeften van de opgevangen personen tegemoetkomt. Deze hulp is echter geen aantrekkingsfactor die het indienen van asielaanvragen of ongegronde beroepschriften in de hand werkt.

Dit wetsontwerp legt de modaliteiten vast voor de opvang van asielzoekers onder de vorm van materiële hulp die wordt verstrekt in de loop van de asielprocedure, zowel in de administratieve als in de rechterlijke fase. Het ontwerp regelt deze opvang in de zogenaamde «open» structuren, met uitsluiting van het systeem dat op de gesloten centra van toepassing is. Afgezien van deze beperking, zet het alle relevante bepalingen van de richtlijn om.

Voor de enkele bijzondere gevallen waarbij de materiële hulpverlening die in huidig wetsontwerp geregeld wordt, stopgezet wordt en vervangen wordt door de toeëneming van een financiële steun, wordt verwezen naar de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Het is belangrijk de nadruk te leggen op het feit dat de hervorming van de opvang van de asielzoekers zoals voorgesteld door huidig wetsontwerp ingesteld wordt parallel aan de hervorming van de asielprocedure, waarvan de gevolgen natuurlijk niet onbeduidend zijn ten aanzien van de organisatie van de opvang van de asielzoekers. In die zin voorziet de memorie van toelichting van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het volgende met betrekking tot de ontworpen vereenvoudiging van de asielprocedure:

«Het uitgangspunt van de vereenvoudiging van de asielprocedure vormt de opheffing van het verschil tussen de ontvankelijkheid en de grondheid van een asielaanvraag en de daaraan verbonden fases voor diverse asielinstanties.»

Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (CGRA) décide de reconnaître ou non le statut de réfugié ou le statut de protection subsidiaire. Contre une décision négative du CGRA, un recours de pleine juridiction peut être introduit auprès d'une juridiction, le Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE), lequel peut confirmer, réformer ou annuler, la décision du CGRA, auxquels cas l'affaire est renvoyée à celui-ci.

Un pourvoi en cassation auprès du Conseil d'État peut être introduit contre une décision du CCE, qui n'a de chance d'aboutir qu'en cas de violation des formes substantielles ou prescrites à peine de nullité.

L'Office des Etrangers ne rend donc plus de décision dans le cadre des demandes d'asile».

Le projet de loi clarifie et consacre dans de nombreux cas des pratiques existantes, qui vont au-delà des normes minimales contenues dans la directive. L'effet de *standstill*⁴ attaché à l'article 23 de la Constitution justifie le maintien de pratiques plus favorables que les normes minimales de la directive.

L'article 23 de la Constitution, stipule que:

«Chacun a le droit de mener une vie conforme à la dignité humaine.

A cette fin, la loi, le décret ou la règle visée à l'article 134 garantissent, en tenant compte des obligations correspondantes, les droits économiques, sociaux et culturels, et déterminent les conditions de leur exercice.

Ces droits comprennent notamment:

1° le droit au travail et au libre choix d'une activité professionnelle dans le cadre d'une politique générale de l'emploi, visant entre autres, à assurer un niveau d'emploi aussi stable et élevé que possible, le droit à des conditions de travail et à une rémunération équitables, ainsi que le droit d'information, de consultation et de négociation collective;

2° le droit à la sécurité sociale, à la protection de la santé et à l'aide sociale, médicale et juridique;

3° le droit à un logement décent;

4° le droit à la protection d'un environnement sain;

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) beslist om het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus al dan niet toe te kennen. Tegen een negatieve beslissing van de CGVS kan een beroep in volle rechtsmacht worden ingesteld bij een rechterlijk orgaan, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), dat de beslissing van de CGVS kan bevestigen, hervormen of vernietigen, waarna de zaak teruggestuurd wordt naar de CGVS.

Tegen een beslissing van de RVV kan een cassatie-beroep worden ingesteld bij de Raad voor State, dat slechts kans op slagen heeft bij een schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten.

De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) treft dus geen beslissing meer over de asielaanvraag».

In veel gevallen verheldert en bekraftigt het ontwerp bestaande praktijken die verder gaan dan de minimumnormen vervat in de richtlijn. Het *standstill-effect*⁴ dat in artikel 23 van de Grondwet ingeschreven staat, rechtvaardigt het behoud van praktijken die gunstiger zijn dan deze die de richtlijn voorziet.

Artikel 23 van de Grondwet luidt als volgt:

«Ieder heeft het recht een menswaardig leven te leiden.

Daartoe waarborgen de wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen.

Die rechten omvatten inzonderheid:

1° het recht op arbeid en op de vrije keuze van beroepsarbeid in het raam van een algemeen werkgelegenheidsbeleid dat onder meer gericht is op het waarborgen van een zo hoog en stabiel mogelijk werkgelegenheidspeil, het recht op billijke arbeidsvoorwaarden en een billijke beloning, alsmede het recht op informatie, overleg en collectief onderhandelen;

2° het recht op sociale zekerheid, bescherming van de gezondheid en sociale, geneeskundige en juridische bijstand;

3° het recht op een behoorlijke huisvesting;

4° het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu;

5° le droit à l'épanouissement culturel et social».

Faisant écho au point (15) du préambule⁵, l'article 4 de la directive portant le titre de «Dispositions plus favorables», prévoit que:

«Les États membres peuvent adopter ou maintenir des dispositions plus favorables en matière de conditions d'accueil des demandeurs d'asile et des parents proches du demandeur qui se trouvent dans le même État membre, lorsqu'ils dépendent de lui, ou pour des raisons humanitaires, dans la mesure où ces dispositions sont compatibles avec la présente directive».

L'existence d'une obligation de *standstill* inhérente à l'article 23 de la Constitution ressort tant des travaux préparatoires que de la doctrine quasi () unanime et de la jurisprudence.

A plusieurs reprises déjà, la Cour d'arbitrage a été amenée à se prononcer sur la conformité d'une loi à l'obligation de *standstill* prêtée à l'article 23 de la Constitution. Dans deux arrêts (arrêt n° 169/2002, 27 novembre 2002; arrêt n° 5/2004, 14 janvier 2004), elle a explicitement reconnu ce principe d'effectivité à l'article 23, alinéa 3, 2°, de la Constitution (droit à l'aide sociale). L'ensemble des dispositions de la directive qui consacrent les normes minimales pour les demandeurs d'asile entrent dans le concept d'aide sociale, et plus généralement dans celui consacré à l'article 23, alinéa 1er, à savoir le droit de mener une vie conforme à la dignité humaine.

Le présent projet de loi contient les principes généraux qui fondent l'organisation de l'accueil ainsi qu'un catalogue de droits et obligations dans le chef du demandeur d'asile et des autres bénéficiaires de l'accueil, de l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (ci-après dénommée, «l'Agence»), des partenaires de l'accueil et des membres du personnel des structures d'accueil. Les dispositions éparses de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action so-

5° het recht op culturele en maatschappelijke ontwikkeling.»

Verwijzend naar de 15e overweging van de preambule⁵ voorziet artikel 4 van de richtlijn onder de titel «Gunstiger bepalingen» het volgende:

«De lidstaten kunnen gunstiger bepalingen inzake opvangvoorzieningen vaststellen of handhaven, voor asielzoekers en voor andere in dezelfde lidstaat aanwezige nauwe verwanten van de asielzoeker indien deze van hem afhankelijk zijn, of om humanitaire redenen voorzover die bepalingen verenigbaar zijn met deze richtlijn».

Het bestaan van een *standstill*-verplichting op grond van artikel 23 van de Grondwet blijkt zowel uit de voorbereidende werkzaamheden als uit de welhaast unanieme rechtsleer en rechtspraak op dit vlak.

Het Arbitragehof diende zich reeds verscheidene malen uit te spreken over de vraag of een wet in overeenstemming was met de *standstill*-verplichting die aan artikel 23 van de Grondwet ontleend wordt. In twee arresten (arrest nr. 169/2002 van 27 november 2002 en arrest nr. 5/2004 van 14 januari 2004), erkende het hof uitdrukkelijk dit effect van artikel 23, alinea 3, 2° van de Grondwet (recht op maatschappelijke dienstverlening). Het geheel van de bepalingen van de richtlijn die de minimumnormen voor asielzoekers vastleggen, kadert binnen het concept van de maatschappelijke dienstverlening, en meer in het bijzonder binnen het concept dat is vastgelegd in artikel 23, 1^e lid, namelijk het recht om een menswaardig leven te leiden.

Dit wetsontwerp bevat de algemene beginselen die de grondslag vormen van de organisatie van de opvang, evenals een overzicht van de rechten en plichten van de asielzoeker en van de andere begunstigden van de opvang, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (hierna «het Agentschap» genoemd), de partners van die laatste en de personeelsleden van de opvangstructuren. De bepalingen die tot nu toe verspreid waren over de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende

⁴ L'effet de «*standstill*» d'une disposition internationale ou constitutionnelle peut être défini comme un obstacle à l'adoption de normes législatives ou réglementaires ayant pour effet de réduire le niveau de protection des droits que cette disposition reconnaît par rapport aux garanties précédemment acquises dans l'ordonnancement juridique.

⁵ «Il est dans la nature même des normes minimales que les États membres puissent prévoir ou maintenir des conditions plus favorables pour les ressortissants de pays tiers et les apatrides qui demandent une protection internationale à un État membre».

⁴ Het «*standstill-effect*» van een internationale of grondwettelijke bepaling kan omschreven worden als een obstakel voor de invoering van rechtsregels die het beschermingsniveau beperken van de rechten die deze bepaling erkent met betrekking tot eerder verworven waarborgen in het rechtsstelsel.

⁵ «Minimumnormen impliceren dat het de lidstaten vrij staat gunstiger regelingen in te voeren of te handhaven voor onderdanen van derde landen en staatlozen die internationale bescherming zoeken in een lidstaat.»

ciale, de la loi-programme du 19 juillet 2001 (base légale de l'Agence, telle que modifiée par les lois-programmes du 22 décembre 2003 et du 27 décembre 2004) ainsi que de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, sont rassemblées dans un texte unique, dans un souci de lisibilité et de coordination des textes.

Le projet comble certaines lacunes du droit et de la réglementation belges par rapport aux exigences posées par la directive, notamment celles relatives à l'évaluation des besoins spécifiques du demandeur d'asile, à l'information relative aux droits et obligations du demandeur d'asile et à la formation du personnel des structures d'accueil.

Enfin, le projet de loi introduit plusieurs innovations dans le système d'accueil actuel, dont la plus importante est le modèle d'accueil en étapes.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Cette disposition précise le double fondement constitutionnel du présent avant-projet.

L'article 68 doit être soumis à la procédure d'adoption applicable aux matières visées à l'article 77 de la Constitution (bicaméralisme intégral). Parmi les matières relevant de cette disposition constitutionnelle, on retrouve en effet celles touchant à la création, la compétence et l'organisation des juridictions de l'ordre judiciaire. Il convient d'y ranger l'article 68 qui étend la compétence du tribunal du travail à l'application du présent projet de loi.

L'ensemble des autres dispositions du projet seront adoptées selon la procédure prévue à l'article 78 de la Constitution (bicaméralisme atténué).

Dans un souci de lisibilité et de clarté, il convient de maintenir dans un instrument unique l'ensemble des dispositions du présent projet. Cette solution est conforme à la position exprimée par la section de législation du Conseil d'État, par exemple dans un avis du 10 octobre 1995 (*Doc. Parl. Ch., s.o. 1995-1996, 298/1*).

Comme il a été rappelé ci-dessus dans l'exposé des motifs et en écho à l'observation générale 1.3. de l'avis de la section de législation du Conseil, l'essentiel de la

de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de programmawet van 19 juli 2001 (wettelijke basis van het Agentschap, zoals gewijzigd door de programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004), en de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, worden nu in één enkele tekst gebundeld, wat hun leesbaarheid en coördinatie ten goede komt.

Het wetsontwerp werkt bepaalde leemtes van het Belgisch recht en de Belgische reglementering weg ten overstaan van de vereisten van de richtlijn, met name inzake de evaluatie van de specifieke behoeften van de asielzoeker, het informeren van de asielzoeker omtrent zijn rechten en plichten, en de opleiding van het personeel van de opvangstructuren.

Tot slot voert het ontwerp van wet meerdere vernieuwingen in het huidige opvangsysteem in, waarvan de belangrijkste het opvangmodel in fases is.

ARTIKELSGEWIJZE BEPSREKING

Artikel 1

In deze bepaling wordt de dubbele grondwettelijke basis van het wetsontwerp toegelicht.

Artikel 68 moet onderworpen worden aan de goedkeuringsprocedure die van toepassing is op de materies bedoeld in artikel 77 van de Grondwet (integraal tweekamerstelsel). Tot de materies waarvoor deze grondwetsbepaling geldt, behoren de aangelegenheden die verband houden met de oprichting, de bevoegdheid en de organisatie van hoven en rechtkassen. Hier toe moet artikel 68 van het wetsontwerp gerekend worden, die de bevoegdheid van de arbeidsgerichten uitbreidt tot de het toepassingsgebied van onderhavig wetsontwerp.

Alle andere bepalingen van het wetsontwerp kunnen goedgekeurd worden volgens de procedure die is voorzien in artikel 78 van de Grondwet (beperkt tweekamerstelsel).

Om redenen van leesbaarheid en duidelijkheid, moeten alle bepalingen van dit wetsontwerp in één enkel document gebundeld worden. Dit was ook het oordeel van de afdeling wetgeving van de Raad van State in een advies van 10 oktober 1995 (*Parl. Doc. Kamer, gewone zitting 1995-1996, 298/1*).

Zoals hierboven herhaald werd in de memorie van toelichting en ter weerspiegeling van de algemene opmerking 1.3 van het advies van de afdeling wetgeving

transposition en droit belge de la directive 2003/9/CE est assurée par la présente loi en projet.

Art. 2

La directive s'applique «(...) à tous les ressortissants de pays tiers et apatrides qui déposent une demande d'asile (...)» (article 3.1). Par «ressortissants de pays tiers», on entend les ressortissants des États ne faisant pas partie de l'Union européenne (U.E.). Cette exclusion des ressortissants des États membres se situe dans le droit fil du sixième Protocole au Traité d'Amsterdam du 18 juin 1997, qui prévoit que les États membres constituent des pays d'origine sûrs les uns vis-à-vis des autres et que, dès lors, ils ne peuvent examiner des demandes d'asile présentées par un ressortissant d'un autre État membre. Toutefois, au vu de la déclaration de la Belgique annexée au Protocole précité et selon laquelle elle «effectuera (...) un examen individuel de toute demande d'asile présentée par un ressortissant d'un autre État membre», un ressortissant d'un État membre de l'U.E. continue donc de pouvoir demander l'asile en Belgique et partant, bénéficier de l'accueil à ce titre. Les règles de procédure administrative et juridictionnelle en matière d'asile, adoptées par le Conseil des ministres du 23 décembre 2005, envisagent de rendre plus exigeante la procédure de demande d'asile d'un ressortissant U.E. mais n'excluent pas pour autant qu'une telle demande soit introduite.

Par conséquent, en vertu de la possibilité prévue par l'article 4 de la directive précitée de maintenir des dispositions plus favorables, la définition du «demandeur d'asile» vise non le ressortissant de pays tiers mais bien, de manière plus générale, «l'étranger qui a introduit une demande d'asile, ayant pour objectif soit la reconnaissance du statut de réfugié, soit l'octroi du statut de protection subsidiaire». Cette définition inclut, d'une part, l'étranger qui souhaite se voir reconnaître la qualité de réfugié au motif qu'il satisfait aux conditions de l'article 1er de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, modifiée par le protocole de New York du 31 janvier 1967 et, d'autre part, l'étranger qui souhaite obtenir l'octroi du statut de protection subsidiaire. En effet, le projet de loi précité modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers vise notamment à réaliser la transposition de la directive 2004/83/CE du Conseil du 29 avril 2004 portant sur les normes minimales relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir prétendre au statut de réfugié ou les personnes qui, pour d'autres raisons, ont besoin d'une pro-

van de Raad van State, wordt de essentie van de omzetting van de richtlijn 2003/9/EG verzekerd door het huidige wetsontwerp.

Art. 2

De richtlijn is van toepassing «(...) op alle onderdanen van derde landen en staatlozen die een asielverzoek indienen (...)» (artikel 3.1). Met «onderdanen van derde landen» worden onderdanen bedoeld van landen die niet tot de Europese Unie behoren (E.U.). Deze uitsluiting van de onderdanen van de lidstaten ligt in het verlengde van het zesde Protocol bij het Verdrag van Amsterdam van 18 juni 1997, dat voorziet dat de lidstaten voor elkaar veilige landen van herkomst zijn en bijgevolg geen asielaanvragen kunnen onderzoeken die zijn ingediend door een onderdaan van een andere lidstaat. Gelet echter op de verklaring die België bij voornoemd Protocol liet voegen en waarin het zegt «(...) een individueel onderzoek te zullen uitvoeren van elke asielaanvraag ingediend door een onderdaan van een andere lidstaat», kan een onderdaan van een E.U.-lidstaat dus nog steeds asiel aanvragen in België en bijgevolg van de opvang genieten waarop hij als dusdanig recht heeft. De administratieve en rechterlijke procedurerregels inzake asiel, goedgekeurd door de ministerraad op 23 december 2005, stellen voor om de asielprocedure van een E.U.-onderdaan strikter te maken, maar sluiten niet uit dat een dergelijke aanvraag ingediend wordt.

Rekening houdend met de mogelijkheid die is voorzien in artikel 4 van voornoemde richtlijn om gunstigere bepalingen te behouden, wordt dus de term «asielzoeker» niet gedefinieerd als een onderdaan van derde landen maar wel, in het algemeen, als «een vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend hetzij tot erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling hetzij tot erkenning van het subsidiair beschermingsstatuut». Deze definitie omvat, enerzijds, «de vreemdeling die de toekenning van de vluchtelingenstatus wenst te bekomen om reden dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 en anderzijds, de vreemdeling die toekenning wenst te bekomen van het subsidiair beschermingsstatuut. Het voormalde wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen strekt met name tot de omzetting van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling

tection internationale et relatives au contenu de ces statuts. Sur cette base, le droit belge se prépare à intégrer, à côté du statut de réfugié, celui de bénéficiaire de la protection subsidiaire. Ce projet de loi prévoit également que la demande d'obtention d'une protection subsidiaire soit examinée à l'aide de la même procédure que celle pour l'octroi d'une protection en tant que réfugié (aussi appelée «procédure unique»). La demande d'asile doit être considérée aussi bien comme une demande de la protection de la Convention de Genève que comme une demande de protection subsidiaire. Concrètement, la demande d'asile est d'office examinée sous l'angle de la protection de la Convention de Genève et ensuite seulement selon le volet protection subsidiaire. L'utilisation fréquente dans le présent projet de loi, du vocabule «demandeur d'asile» vise donc tant la personne qui souhaite obtenir le statut de réfugié au sens de la Convention de Genève que celle qui entend se voir reconnaître le bénéfice de la protection subsidiaire.

Répondant à une observation de la section de législation du Conseil d'État, le point 2° précise que le bénéfice de l'accueil, tel qu'organisé par la présente loi, n'est pas limité aux demandeurs d'asile mais concerne également certaines autres catégories d'étrangers. Des dispositions spécifiques de la loi étendent son bénéfice aux personnes bénéficiant de la protection temporaire et à leurs conjoints (article 10,3° et 4°), à certaines catégories de mineurs étrangers (articles 2,3°, 6,§2 et 59) ou temporairement, et à titre exceptionnel, à certains demandeurs d'asile dont tous les recours sont épuisés. (article 7). Par rapport au projet de loi, l'expression «demandeur d'asile» a donc, dans la plupart des cas, été remplacée par l'expression «bénéficiaire de l'accueil». La référence au «demandeur d'asile» ne subsiste que lorsqu'est visé le demandeur d'asile au sens strict, tel que défini au 1°.

Le point 3° de la disposition définit le «mineur». En vertu de l'article 3, al. 3, du Code Civil, l'état de minorité d'une personne doit se déterminer par référence au droit national de l'intéressé. En ce qui concerne le champ d'application personnel du présent texte, il est proposé de se référer à l'état de minorité tel qu'il est défini par le droit belge et non par le statut personnel de l'enfant. L'intention de l'auteur du projet de loi est d'établir une loi de police et de sûreté dont les dispositions s'appliquent à tous les étrangers de moins de dix-huit ans entrant dans son champ d'application. Il y a lieu de noter que l'ensemble des pays de l'Union européenne définissent expressément, en le fixant uniformément à dix-huit ans, l'âge de la majorité pour les besoins de l'appli-

of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en inzake de inhoud van de verleende bescherming. Het Belgisch recht bereidt zich dus voor op de integratie, naast het statuut van vluchteling, van het statuut van begunstigde van de subsidiaire bescherming. Dit wetsontwerp voorziet ook dat de aanvraag tot erkenning van het subsidair beschermingsstatuut behandeld wordt aan de hand van dezelfde procedure als voor de toekenning van een bescherming als vluchteling (ook «eenheidsprocedure» genoemd). Een asielaanvraag dient beschouwd te worden zowel als een aanvraag tot bescherming van de Conventie van Genève als een aanvraag tot subsidiaire bescherming. Concreet wordt een asielaanvraag van ambtswege eerst behandeld onder de invalshoek van de bescherming van de Conventie van Genève en dan pas in het kader van het luik van de subsidiaire bescherming. Het veelvuldige gebruik, in het kader van huidig wetsontwerp, van het begrip «asielzoeker» beoogt dus zowel de persoon die de erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van de Conventie van Genève aanvraagt als de persoon die de erkenning van het **subsidair beschermingsstatuut** wenst te bekomen.

Ter beantwoording van een opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State bepaalt punt 2° dat het voordeel van de opvang, zoals door huidige wet georganiseerd, niet voorbehouden wordt aan asielzoekers maar eveneens verstrekt wordt aan andere categorieën van vreemdelingen. Specifieke bepalingen van de wet breiden het voordeel ervan uit naar personen die genieten van een tijdelijke bescherming en hun echtgenoten (artikel 10, 3° en 4°), naar bepaalde categorieën van minderjarige vreemdelingen (artikel 2, 3°, 6,§2 en 60) of tijdelijk, en bij wijze van uitzondering, naar bepaalde asielzoekers die alle beroepsmogelijkheden hebben uitgeput. In het wetsontwerp werd de uitdrukking «asielzoeker» in de meeste gevallen dus vervangen door de uitdrukking «begunstigde van de opvang». De verwijzing naar de «asielzoeker» wordt slechts behouden wanneer de asielzoeker *sensu stricto*, zoals gedefinieerd in 1°, bedoeld wordt.

In punt 3 van dit artikel wordt de term «minderjarige» gedefinieerd. Op grond van artikel 3, lid 3 van het Burgerlijk Wetboek moet de minderjarigheid van een persoon vastgesteld worden door middel van verwijzing naar het nationaal recht van de betrokkenen. Voor wat betreft het persoonlijk toepassingsgebied van dit wetsontwerp, wordt voorgesteld om te verwijzen naar de minderjarigheid zoals deze door het Belgisch recht wordt gedefinieerd en niet door het persoonlijk statuut van het kind. Het is de bedoeling van de auteur van het wetsontwerp om een wet van politie en veiligheid te creëren waarvan de bepalingen van toepassing zijn op alle vreemdelingen jonger dan achttien die binnen het toepassingsgebied vallen. Hierbij dient opgemerkt te

cation des dispositions légales relatives aux étrangers et à l'asile, excluant par conséquent l'application de la loi nationale des mineurs concernés.

Le point 4° définit le «mineur non accompagné». Il reprend la définition de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 (article 479) – Titre XIII – Chapitre VI: Tutelle des mineurs étrangers non accompagnés, spécialement son article 5, à l'exception de la condition relative à la nationalité d'un pays non membre de l'Espace économique européen (EEE). Les mineurs non accompagnés, ressortissants de pays membres de l'EEE, sont en effet accueillis dans la pratique actuelle. Il va de soi que la définition du mineur non accompagné reprise dans le présent projet ne porte pas atteinte à celle de la loi programme précitée du 24 décembre 2002. Pour répondre à une observation de la section de législation du Conseil d'État, cette définition est complétée pour correspondre à la définition donnée par l'article 2, h), de la directive 2003/9/CE.

Le point 5° définit, suite à l'observation de la section de législation du Conseil d'État, la notion de «membres de la famille du demandeur d'asile». Est ainsi transposée la définition de l'article 2, d), de la directive 2003/9/CE. Il va de soi que cette définition, qui comprend notamment, parmi les membres de la famille, le partenaire non marié engagé dans une relation stable, s'applique uniquement dans le cadre de l'accueil des demandeurs d'asile et n'a aucune incidence sur l'application de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

L'«aide matérielle», à laquelle le bénéficiaire de l'accueil a droit, est ensuite définie. Elle consiste en l'hébergement, les repas, l'habillement, l'accompagnement médical, social, et psychologique, l'accès à l'aide juridique , l'octroi d'une allocation journalière, l'accès à des services tels que l'interprétariat et des formations ainsi que l'accès à un programme de retour volontaire.

La notion de 'formation' est précisée à l'article 35 du présent projet et ne vise en aucun cas les formations professionnelles qui relèvent de la compétence des Communautés.

worden dat alle lidstaten van de Europese Unie de meerderjarigheidsleeftijd uitdrukkelijk definiëren voor de toepassing van de wettelijke bepalingen aangaande vreemdelingen en asiel – waarbij ze deze uniform vaststellen op achttien jaar –, met uitsluiting dus van de toepassing van de nationale wetgeving van de betrokken minderjarigen.

In punt 4 wordt het begrip «niet-begeleide minderjarige» gedefinieerd. Hierbij wordt de definitie hernomen van de programmawet (I) van 24 december 2002 (artikel 479) – Titel XIII – Hoofdstuk VI: Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen en in het bijzonder artikel 5 hiervan, met uitzondering van de voorwaarde betreffende de nationaliteit van een land dat geen lid is van de Europese Economische Ruimte (EER). De niet-begeleide minderjarigen die onderdaan zijn van de lidstaten van de EER worden in de huidige praktijk immers opgevangen. Het spreekt voor zich dat de definitie van een niet-begeleide minderjarige, welke in dit wetsontwerp hernomen wordt, geen afbreuk doet aan deze in de genoemde programmawet van 24 december 2002. Om aan een opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State tegemoet te komen wordt deze definitie aangevuld zodat ze overeenstemt met de definitie uit artikel 2, h) van de richtlijn 2003/9/EG.

Ten gevolge van de opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State geeft punt 5° een definitie van het begrip van «familieleden van de asielzoeker». Zo wordt de definitie van artikel 2, d) van de richtlijn 2003/9/EG omgezet. Het spreekt voor zich dat deze definitie, op grond waarvan de niet gehuwde partner die zich in een stabiele relatie bevindt deel uitmaakt van de familie, enkel toepassing vindt in het kader van de opvang van de asielzoekers en geen invloed heeft op de toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Vervolgens wordt de «materiële hulp» gedefinieerd waarop de begunstigde van de opvang tijdens zijn asielprocedure recht heeft. Deze omvat huisvesting, voedsel, kleding, medische, sociale en psychologische begeleiding en de toegang tot juridische bijstand, de toekenning van een dagvergoeding, de toegang tot onder meer tolkdiensten en opleidingen alsook de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer.

Het begrip «opleiding» wordt gepreciseerd in artikel 35 van dit wetsontwerp en beoogt in geen geval de beroepsopleidingen die onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen vallen.

La définition du «partenaire» vise tant le centre public d'action sociale, l'organisation non gouvernementale, l'établissement d'utilité publique que l'association sans but lucratif; autant de personnalités de droit public ou privé pouvant être chargées par l'Agence de dispenser l'accueil aux demandeurs d'asile.

Cette définition reflète la pratique actuelle. Le réseau d'accueil des demandeurs d'asile est en effet caractérisé par une diversité des formules d'accueil. A côté des centres communautaires gérés par l'Agence ou par un de ses partenaires (Croix Rouge de Belgique, Rode Kruis, Mutualité socialiste), on retrouve des logements individuels ou communautaires organisés par les centres publics d'action sociale (dénommés «initiatives locales d'accueil») et encore des logements gérés par les associations membres du CIRE et de Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Dans le cadre du présent projet, dans un souci de clarté, l'ensemble de ces centres ou logements sont dénommés «structures d'accueil», communautaires ou individuelles, selon le cas.

Le point 10° définit la notion de 'structure d'accueil'. Dans un souci de flexibilité, il appartiendra à l'Agence de déterminer en son réseau et dans les conventions avec ses partenaires le caractère individuel ou collectif d'une structure d'accueil. Le degré d'autonomie dont dispose le bénéficiaire de l'accueil sera l'élément prépondérant à prendre en considération pour ce faire.

Les points 7°, 8° et 11° de la présente disposition n'appellent pas de commentaires particuliers.

Art. 3

L'accueil des demandeurs d'asile tel qu'organisé par le présent projet garantit le droit de tout demandeur d'asile à mener une vie conforme à la dignité humaine. Ce principe général se situe dans le prolongement direct de l'article 23, alinéa 1er, de la Constitution et de l'article 1er de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. Cette notion centrale de dignité humaine trouve écho dans la directive, à l'article 13.2. qui prévoit que «les États membres prennent des mesures relatives aux conditions matérielles d'accueil qui permettent de garantir un niveau de vie adéquat pour la santé et d'assurer la subsistance des demandeurs» ainsi qu'aux considérants 5 et 7 de son préambule aux termes desquels il est prévu que «la présente directive vise à garantir le plein respect de la dignité humaine [...]» et qu'«il convient d'adopter des normes minimales pour

Het begrip «partner» verwijst zowel naar het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de niet-gouvernementele organisatie en instelling van openbaar nut als naar de vereniging zonder winstoogmerk; zowel private als openbare rechtspersonen kunnen door het Agentschap belast worden met de opvang van asielzoekers.

Deze definitie geeft de huidige toestand van de praktijk weer. Het netwerk van opvangstructuren voor asielzoekers wordt namelijk gekenmerkt door een verscheidenheid aan opvangformules. Naast de collectieve centra die door het Agentschap of één van zijn partners worden beheerd (Croix Rouge de Belgique, Rode Kruis, Socialistische Mutualiteiten), zijn er de individuele en collectieve opvanginitiatieven die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden georganiseerd (de zogenaamde «lokale opvanginitiatieven») en de woningen die worden beheerd door verenigingen die bij CIRE en Vluchtelingenwerk Vlaanderen zijn aangesloten. In dit wetsontwerp worden alle centra en woningen voor de duidelijkheid collectieve of individuele «opvangstructuren» genoemd, naargelang van het geval.

In punt 10° wordt het begrip «opvangstructuur» gedefinieerd. Omwille van de flexibiliteit zal het de taak van het Agentschap zijn in zijn netwerk en in de overeenkomsten met zijn partners het individuele of collectieve karakter van een opvangstructuur te bepalen. De graad van autonomie waarover de begunstigde van de opvang beschikt, zal het doorslaggevende element zijn dat hierbij in aanmerking dient te worden genomen.

Punten 7, 8 en 11 van dit artikel behoeven geen bijzondere toelichting.

Art. 3

De opvang van asielzoekers zoals die door dit wetsontwerp georganiseerd wordt, waarborgt het recht van elke asielzoeker op een menswaardig leven. Dit algemene beginsel vloeit rechtstreeks voort uit artikel 23, lid 1 van de Grondwet en uit artikel 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De «menselijke waardigheid» als centraal begrip is ook terug te vinden in artikel 13.2. van de richtlijn dat als volgt luidt: «De lidstaten zorgen voor materiële opvangvoorzieningen voor asielzoekers met het oog op een levensstandaard die voldoende is om hun gezondheid te verzekeren en bestaansmiddelen te waarborgen.» Het is eveneens terug te vinden in de 5e en 7e overweging van de preambule die het volgende voorzien: «Deze richtlijn beoogt meer bepaald te waarborgen dat de menselijke waardigheid ten volle wordt

l'accueil des demandeurs d'asile qui devraient, en principe, suffire à leur garantir un niveau de vie digne [...].

Tout au long de la procédure d'asile, le demandeur d'asile aura droit à un accueil de qualité, dispensé sur la base des principes d'égalité de traitement et de non discrimination.

Art. 4

Il n'appartient pas à l'Agence ou à ses partenaires de se positionner à l'égard de décisions prises par les autorités en charge de la procédure d'asile. Par exemple, le non-respect par le demandeur d'asile de ses obligations procédurales ne peut avoir d'implications que dans le cadre de sa demande d'asile et ne conduira, en aucun cas, à une sanction ou une mesure d'ordre prise dans le cadre de son accueil. Dans le sens inverse, un comportement du demandeur d'asile dans le cadre de son accueil ne pourra conduire à une accélération du traitement de sa demande d'asile, à titre de sanction.

Art. 5

Cette disposition énonce le principe selon lequel le bénéfice de l'aide matérielle ne peut en aucun cas être supprimé.

Ce principe général visant à garantir le respect de la dignité humaine s'applique sans préjudice des dispositions relatives aux mesures d'ordre et aux sanctions qui peuvent en partie affecter le bénéfice de l'aide.

Art. 6

Le champ d'application de la directive couvre l'ensemble de la procédure d'asile, tant dans sa phase administrative que juridictionnelle. Comme prévu à l'article 3, l'accueil prend la forme soit d'une aide matérielle, soit d'une aide sociale octroyée par un centre public d'action sociale.

Sur la base de l'article 6 en projet, le bénéfice de l'aide matérielle court à partir de l'introduction de la demande d'asile et prend fin, sans préjudice des articles 7, 11, 12 ou 13, soit à l'expiration du délai de recours devant le Conseil du Contentieux des Etrangers contre une décision du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides, soit, après notification de l'arrêt de rejet du recours porté devant le Conseil du Contentieux des Etrangers contre une décision du Commissariat géné-

geerbiedigd [...]» en «Er moeten minimumnormen worden vastgesteld voor de opvang van asielzoekers die normaliter voldoende zijn om een menswaardige levensstandaard (...) te waarborgen [...].»

Tijdens de volledige asielprocedure heeft de asielzoeker recht op een kwaliteitsvolle opvang, die hem wordt toegekend op basis van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie.

Art. 4

Het Agentschap of zijn partners mogen geen stelling innemen ten aanzien van beslissingen die zijn genomen door de overheden die met de asielprocedure belast zijn. Indien een asielzoeker bijvoorbeeld zijn procedureverplichtingen niet nakomt, kan dit slechts gevolgen hebben voor zijn asielprocedure. Het kan in geen geval leiden tot een sanctie of ordemaatregel in het kader van zijn opvang. Omgekeerd kan het gedrag van de asielzoeker in het kader van de opvang geenszins leiden tot een versnelling van de behandeling van zijn asielaanvraag bij wijze van sanctie.

Art. 5

Deze bepaling verankert het principe dat het recht op materiële hulp in geen geval opgeheven kan worden.

Dit algemene principe dat de eerbiediging van de menselijke waardigheid moet waarborgen, wordt toegepast onverminderd de bepalingen betreffende ordemaatregelen en sancties die tot op zekere hoogte een invloed kunnen hebben op het recht op hulp.

Art. 6

Het toepassingsgebied van de richtlijn omvat de volledige asielprocedure, zowel in de administratieve als in de rechterlijke fase. Zoals voorzien in artikel 3 wordt de opvang verstrekt onder de vorm van materiële hulp of onder de vorm van maatschappelijke dienstverlening door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Op grond van artikel 6 van het wetsontwerp geldt het recht op materiële hulp vanaf de indiening van de asielaanvraag en eindigt het onverminderd de bepalingen van artikels 7, 11, 12 en 13, hetzij na het verstrijken van de termijn voor het aantekenen van beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hetzij, in geval van kennisgeving van het arrest tot verwerping van het beroep bij de Raad

ral aux réfugiés et aux apatrides, à l'expiration du délai de recours en cassation administrative devant le Conseil d'État, soit par la notification de l'ordonnance de non-admissibilité ou de l'arrêt de rejet du Conseil d'État suite au recours introduit contre l'arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers. Il va de soi qu'en cas d'arrêt d'annulation de la décision confirmative de refus de séjour par le Conseil du Contentieux des Etrangers sur la base de l'article 39/2, §1er, alinéa 2, 2e ou alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980 précitée, ou encore de cassation de l'arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers par le Conseil d'État, le demandeur d'asile continue à bénéficier du droit à l'accueil.

De plus, il est précisé que l'accueil est dispensé durant la période séparant la notification de l'ordre de quitter le territoire et la date d'introduction du recours devant le Conseil du Contentieux des Etrangers et devant le Conseil d'État. Cette solution, qui vise à garantir la continuité de l'aide, est conforme à la jurisprudence des juridictions du travail⁶ selon laquelle en décider autrement serait contraire à l'esprit de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 22 avril 1998. Afin que le recours soit préparé et exercé de manière rationnelle, l'intéressé doit pouvoir vivre dignement lors de cette période transitoire⁷. La privation de l'aide en ce cas empêcherait un recours juridictionnel efficace et constituerait une restriction disproportionnée du droit d'introduire un recours devant le Conseil du Contentieux des Etrangers et devant le Conseil d'État. On précisera que les délais de recours devant ces deux juridictions sont assez brefs. Le projet de loi réformant le Conseil d'État et instituant un Conseil du Contentieux des Etrangers prévoit un délai de quinze jours pour l'introduction d'un recours devant le Conseil du Contentieux des Etrangers contre une décision de rejet de la demande d'asile par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides. Si le règlement de procédure à adapter suite à la modification en projet

voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, na het verstrijken van de termijn voor het aantekenen van een administratief cassatieberoep bij de Raad van State, hetzij door de betekening van een beschikking van niet-toelaatbaarheid of van een verwerpingsarrest van de Raad van State ten gevolge van een beroep ingediend tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het spreekt voor zich dat de asielzoeker het recht op opvang behoudt, indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een arrest velt tot vernietiging van de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 39/2, §1, alinea 2, 2^e of alinea 3 van voornoemde wet van 15 december 1980 of indien de Raad van State het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt.

Bovendien wordt gespecificeerd dat er opvang verstrekt wordt gedurende de periode tussen de kennisgeving van het bevel om het grondgebied te verlaten en de datum waarop het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State ingediend wordt. Deze oplossing, waarmee getracht wordt om de continuïteit van de hulp te waarborgen, is in overeenstemming met de rechtspraak van de arbeidsgerichten⁶ die het tegendeel strijdig achten met de geest van het arrest van het Arbitragehof van 22 april 1998. Om het beroep op rationele wijze te kunnen voorbereiden en uitoefenen, moet de betrokkenen tijdens deze overgangsperiode een menswaardig leven kunnen leiden⁷. Indien hem hulp zou ontzegd worden, zou dit een daadwerkelijk rechterlijk beroep in de weg staan en een onevenredige beperking vormen van het recht om beroep aan te tekenen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State. Men dient te benadrukken dat de beroepstermijnen voor deze beide rechtscolleges vrij kort zijn. Het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot inrichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet een termijn van vijftien dagen voor de indiening van een beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

⁶ T.T. Arlon, 2ème ch., 12 février 2002, X/CPAS Neufchâteau, RG 30.463; T.T. Verviers, 1ère ch., 26 novembre 2002, X/CPAS Schoten, RG 0850/2002; Arbrb. Tongeren, 4 januari 2002, X/OCMW Tongeren, AR 1763/2001; Arbrb. Brussel, 20^eK., 10 januari 2002, X/OCMW Mortsel, AR 19.798/01; Arbrb. Antwerpen, 14e K., 13 februari 2002, X/OCMW Haacht, AR 340.069; Arbrb. Turnhout, 2e K., 8 maart 2002, X/OCMW Hasselt, AR 25.210; Arbrb. Kortrijk, 2e K., 26 juni 2002, X/OCMW Wevelgem, AR 62579.

⁷ Arbrb. Kortrijk, 2e K., 27 maart 2002, X/OCMW Waregem, AR 60732; Arbrb. Kortrijk, 2e K., 13 november 2002, X/OCMW Zwevegem, AR 63820.

⁶ T.T. Arlon, 2ème ch., 12 février 2002, X/CPAS Neufchâteau, RG 30.463; T.T. Verviers, 1ère ch., 26 novembre 2002, X/OCMW Schoten, AR 0850/2002; Arbrb. Tongeren, 4 januari 2002, X/OCMW Tongeren, AR 1763/2001; Arbrb. Brussel, 20^eK., 10 januari 2002, X/OCMW Mortsel, AR 19.798/01; Arbrb. Antwerpen, 14e K., 13 februari 2002, X/OCMW Haacht, AR 340.069; Arbrb. Turnhout, 2e K., 8 maart 2002, X/OCMW Hasselt, AR 25.210; Arbrb. Kortrijk, 2e K., 26 juni 2002, X/OCMW Wevelgem, AR 62579.

⁷ Arbrb. Kortrijk, 2e K., 27 maart 2002, X/OCMW Waregem, AR 60732; Arbrb. Kortrijk, 2e K., 13 november 2002, X/OCMW Zwevegem, AR 63820.

des lois coordonnées sur le Conseil d'État confirme la situation actuelle relativement aux recours en cassation administrative contre les arrêts de la Commission Permanente de Recours des Réfugiés, le délai pour introduire un recours en cassation contre un arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers sera de trente jours.

En outre, sur la base de la jurisprudence, l'accueil doit également être octroyé durant la période qui sépare le prononcé de l'arrêt de rejet du recours en annulation et le moment de sa notification à l'intéressé⁸.

Par ailleurs, conformément à la directive (article 3.1. *in fine*), les membres de la famille du demandeur d'asile doivent bénéficier de l'aide s'ils sont couverts par cette demande d'asile conformément au droit national. En pratique, sous l'ancienne procédure d'asile, les mineurs accompagnés de leurs parents étaient inscrits sur l'annexe 26, délivrée par l'Office des Etrangers sur la base de l'article 50 de la loi du 15 décembre 1980, qui constitue la preuve de l'introduction de la demande d'asile des parents.

Enfin, l'Agence est également compétente pour l'octroi de l'aide matérielle conformément à ce que prévoit l'article 61 du présent projet. Cette disposition concerne l'aide matérielle octroyée dans un centre fédéral d'accueil aux mineurs séjournant illégalement sur le territoire en présence de leurs parents.

Art. 7

Le bénéfice de l'aide matérielle est étendu à quatre catégories d'étrangers, décrites ci-après.

La prolongation de l'aide pour un étranger débouté de sa demande d'asile, en ce compris la phase juridictionnelle devant le Conseil du Contentieux des Etrangers, et de sa procédure en cassation administrative devant le Conseil d'État, se fonde sur la jurisprudence de la Cour d'arbitrage, de la Cour de cassation et des juridictions du travail et a pour objectif d'assurer la continuité de l'aide à des personnes se trouvant dans des situations administratives particulières.

Elle n'aura en aucun cas pour effet de créer un nouveau droit au séjour.

⁸ T.T. Dinant, 7ème ch., 12 février 2002, X/CPAS Rochefort, RG 61.748.

tegen een beslissing tot weigering van verblijf van het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatslozen. Indien ten gevolge van de wijziging van de ge-coördineerde wetten op de Raad van State het procedurereglement aangepast wordt in de zin van een bevestiging van de huidige situatie met betrekking tot de administratieve cassatieberoepen tegen de arresten van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, zal de termijn voor de indiening van administratieve cassatieberoepen tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dertig dagen zijn.

Daarenboven dient de opvang, op grond van de rechtspraak, ook verstrekt te worden gedurende de periode tussen de uitspraak van het arrest tot verwerping van het beroep tot vernietiging en het ogenblik waarop dit aan de betrokkenen wordt betekend⁸.

Bovendien moeten overeenkomstig de richtlijn (artikel 3.1. *in fine*) ook de gezinsleden van de asielzoekers van de hulp kunnen genieten indien zij volgens het nationale recht onder de asielaanvraag vallen. Onder de vorige asielprocedure werden de minderjarigen die door hun ouders begeleid werden in de praktijk ingeschreven op de bijlage 26 die door de Dienst Vreemdelingen-zaken uitgereikt wordt op grond van artikel 50 van de wet van 15 december 1980 en die het bewijs vormt van de indiening van de asielaanvraag door de ouders.

Tenslotte is het Agentschap eveneens bevoegd voor het toekennen van materiële hulp overeenkomstig artikel 59 van dit wetsontwerp. Deze bepaling betreft de materiële hulp verstrekt in een federaal opvangcentrum aan minderjarigen die illegaal op het grondgebied blijven met hun ouders.

Art. 7

Het voordeel van de materiële hulp wordt uitgebreid naar vier categorieën van vreemdelingen, die hierna worden beschreven.

De voortzetting van de hulp aan de vreemdeling wiens asielaanvraag, met inbegrip van de rechterlijke fase voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en de administratieve cassatieprocedure voor de Raad van State negatief afgesloten zijn, stoelt op de rechtspraak van het Arbitragehof, het Hof van Cassatie en de arbeidsgerichten. Zij is bedoeld om de continuïtéit te waarborgen van de hulp aan personen die in een bijzondere administratieve situatie verkeren.

De voortzetting zal in geen geval leiden tot het ontstaan van een nieuw recht op verblijf.

⁸ T.T. Dinant, 7ème ch., 12 février 2002, X/CPAS Rochefort, RG 61.748.

Etant donné que l'article 7 fonde le maintien du droit à l'accueil pour certaines catégories de personnes, une telle disposition trouve sa place dans le dispositif même du projet.

Ces hypothèses visent la situation des étrangers déjà accueillis dans une structure d'accueil dans le cadre du droit à l'aide matérielle.

La première catégorie vise les personnes qui, bien que déboutées de leur demande d'asile et, le cas échéant, de leur procédure en cassation administrative devant le Conseil d'État, ne peuvent, pour des raisons médicales, donner suite à l'ordre de quitter le territoire. Il s'agit ici de fournir une base légale au principe dégagé par la Cour d'arbitrage dans son arrêt n° 80/99 rendu le 30 juin 1999 au terme duquel la Cour a considéré que les étrangers qui, pour des raisons médicales, sont dans l'impossibilité absolue de donner suite à l'ordre de quitter le territoire, ont droit à l'aide sociale.

L'insertion de la deuxième catégorie prévue à l'article 7 vise à consacrer légalement l'arrêt du 18 décembre 2000 rendu par la Cour de cassation (3e chambre). Cette hypothèse vise les étrangers se trouvant dans une situation de force majeure. Est notamment visé:

– le demandeur d'asile ayant été débouté de sa demande d'asile et, le cas échéant, de sa procédure en cassation administrative au Conseil d'État, qui s'est vu proroger son ordre de quitter le territoire ou qui est en attente d'une décision de l'Office des étrangers sur cette demande de prorogation;

– le demandeur d'asile ayant été débouté de sa demande d'asile et, le cas échéant, de sa procédure en cassation administrative au Conseil d'État, mais qui est provisoirement dans l'impossibilité de retourner dans son pays d'origine en raison du refus des autorités de celui-ci de délivrer les documents nécessaires à son retour. Il appartient aux autorités en charge de l'asile et de l'immigration de déterminer si l'impossibilité est réelle.

La circonstance de force majeure rendant impossible l'éloignement du territoire belge justifie le maintien du bénéfice de l'aide matérielle.

L'article 7 prévoit une troisième catégorie afin de faire respecter le principe de l'unité familiale. Les personnes visées sont celles qui ont un membre de leur famille qui a encore droit à l'aide matérielle dans la même struc-

Aangezien artikel 7 het behoud van het recht op opvang voor bepaalde categorieën van personen voorziet, is een dergelijke bepaling in het dispositief van het wetsontwerp opgenomen.

Het gaat hierbij om vreemdelingen die reeds in een opvangstructuur opgevangen worden in het kader van het recht op materiële hulp.

De eerste categorie betreft personen wiens asielaanvraag en, desgevallend, hun administratieve cassatieprocedure voor de Raad van State negatief afgesloten zijn maar die om medische redenen geen gevolg kunnen geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Het is de bedoeling om hiermee een wettelijke basis te creëren voor het principe dat door het Arbitragehof naar voren werd geschoven in zijn arrest nr. 80/99 van 30 juni 1999. Daarin oordeelde het hof dat vreemdelingen die om medische redenen in de absolute onmogelijkheid verkeren om gevolg te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten, recht hebben op maatschappelijke dienstverlening.

Met de tweede categorie die in dit artikel opgenomen is, wordt het arrest van het Hof van Cassatie (3^e Kamer) van 18 december 2000 wettelijk vastgelegd. Hierbij gaat het om vreemdelingen die in een toestand van overmacht verkeren. Wordt met name bedoeld:

– de asielzoeker wiens asielprocedure en, desgevallend, administratieve cassatieprocedure voor de Raad van State werden verworpen, wiens bevel om het grondgebied te verlaten werd verlengd, of die wacht op een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken over deze aanvraag tot verlenging;

– de asielzoeker wiens asielprocedure en, desgevallend, de procedure voor de Raad van State negatief afgesloten werden maar die zich tijdelijk in de onmogelijkheid bevindt om terug te keren naar zijn land van herkomst door de weigering van de overheid van dit land om de nodige documenten voor zijn terugkeer af te leveren. Het komt de autoriteiten belast met asiel en migratie toe het reëel karakter van deze onmogelijkheid te bepalen.

Een situatie van overmacht waardoor het onmogelijk is om over te gaan tot de verwijdering van het Belgisch grondgebied, rechtvaardigt het behoud van het recht op materiële hulp.

Artikel 7 voorziet nog een derde categorie om het principe van de eenheid van het gezin te vrijwaren. Het betreft hier de personen die in dezelfde opvangstructuur een familielid hebben die nog recht heeft op materiële

ture d'accueil. La notion de membre de la famille du demandeur d'asile revoie à la définition de l'article 2, 5° de la loi en projet. Sont également visées les personnes qui exercent l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

Enfin, une dernière catégorie concerne la situation des personnes se trouvant dans un processus de retour volontaire. L'aide due à ces personnes doit s'inscrire dans un cadre continu, intégrant de manière digne le retour dans leur pays d'origine ou dans un pays tiers.

En principe, l'aide est due jusqu'au départ effectif des personnes. Si toutefois la date de départ, initialement fixée par l'Organisation internationale pour les migrations ou par un autre organisme en charge du retour volontaire, est reportée à cause du seul comportement de l'étranger, l'aide prend fin.

Il est renvoyé à l'article 53 du présent projet pour ce qui concerne le programme de retour volontaire en tant que tel.

Art. 8

Comme prévu à l'article 3, l'accueil prend la forme soit d'une aide matérielle, soit d'une aide sociale octroyée par un centre public d'action sociale. En principe, ce dernier cas de figure n'interviendra plus que de manière résiduelle soit lorsqu'une décision définitive du Commissariat aux réfugiés et aux apatrides ou du Conseil du Contentieux des Etrangers n'est pas intervenue dans un délai, fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, soit lorsque le bénéficiaire de l'aide sociale appartient à l'une des catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes, ou les personnes autorisées à séjourner dans le Royaume sur base de l'article 57/30, § 1, ou 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

L'article 8, §1er en projet s'applique sans préjudice de la possibilité pour l'Agence de ne pas désigner de lieu obligatoire d'inscription ou de le supprimer, en application de l'article 11, § 3, dernier alinéa et de l'article 13,

hulp. Het begrip familielid verwijst naar de definitie van artikel 2, 5° van het ontwerp van wet. Hierbij worden eveneens de personen bedoeld die het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefenen op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

De laatste categorie tenslotte betreft de personen die in een programma voor vrijwillige terugkeer zijn gestapt. De continuïteit van de hulp aan deze personen moet gewaarborgd worden binnen het kader van een waardige terugkeer naar hun land van herkomst of een derde land.

In principe is de hulp verschuldigd tot het effectieve vertrek van de personen. De hulp neemt evenwel een einde indien de door de Internationale Organisatie voor Migratie of door een andere organisatie belast met de vrijwillige terugkeer vastgestelde vertrekdatum uitgesteld wordt louter ten gevolge van het gedrag van de vreemdeling.

Er wordt verwezen naar artikel 53 van dit wetsontwerp voor wat het programma voor vrijwillige terugkeer op zich betreft.

Art. 8

Zoals voorzien in artikel 3 neemt de opvang de vorm aan van ofwel materiële hulp ofwel maatschappelijke dienstverlening verstrekt door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Dit laatste geval zal in principe nog slechts uitzonderlijk plaatsvinden hetzij wanneer het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen of de Raad voor Vreemdelingenbewijzingen geen definitieve beslissing genomen heeft binnen een termijn, vastgelegd door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, hetzij wanneer de begunstigde van de maatschappelijke hulpverlening tot één van de categorieën van personen toebehoort die aangewezen worden door een koninklijk besluit overlegd in Ministerraad in het kader van de bijzondere maatregelen met het oog op de tijdelijke bescherming van personen of tot de personen die gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied.

Artikel 8, §1 van het ontwerp wordt toegepast onverminderd de mogelijkheid voor het Agentschap geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen of om deze op te heffen, in toepassing van artikel 11, § 3, laatste alinea en van artikel 13.

Dans les hypothèses résiduelles, l'aide sociale est donc octroyée par les centres publics d'aide sociale en application de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours octroyés par les C.P.A.S. Conformément à l'article 3, alinéa 2 du présent projet, dans ces hypothèses, il est renvoyé explicitement aux dispositions de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, à l'exception du Livre II du présent projet de loi qui régit la désignation du lieu obligatoire d'inscription.

Art. 9 - 13

En l'état actuel du droit, les dispositions relatives au lieu obligatoire d'inscription se retrouvent aussi bien dans la loi du 15 décembre 1980 que dans celle du 8 juillet 1976. Les articles 9, 10 et 11 traitent de la désignation du lieu obligatoire d'inscription et constituent essentiellement une coordination ainsi qu'une reformulation des dispositions en vigueur. L'article 12 du projet vise les hypothèses de modification du lieu obligatoire d'inscription. Il est proposé à l'article 13 de prévoir, dans certaines limites, la possibilité de supprimer ce lieu.

Art. 9

Le lieu obligatoire d'inscription, communément appelé «code 207», indique l'autorité qui prend en charge l'accueil dont bénéficie le demandeur d'asile ou l'étranger qui se voit reconnaître le droit à l'accueil en vertu du présent projet de loi. La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription implique que le bénéficiaire de l'accueil ne peut recevoir l'aide que dans ce lieu, à l'exception de l'accompagnement médical, qui est garanti pour ceux qui ne résident pas dans le lieu qui leur a été désigné en application de l'article 10. Elle n'a pas pour conséquence de restreindre sa liberté de mouvement. La Cour d'arbitrage a ainsi considéré, dans son arrêt du 14 juillet 1994⁹, que l'inscription obligatoire dans un lieu déterminé n'entravait pas la liberté de mouvement des demandeurs d'asile, le système du lieu d'inscription obligatoire ayant été instauré pour pouvoir localiser administrativement le demandeur d'asile en séjour «précaire» en un – et un seul - endroit durant l'instruction de sa demande, tout en s'assurant de son intérêt à l'égard de celle-ci et de l'efficacité des mesures qu'elle requiert ou peut impliquer.

⁹ C.A., 14 juillet 1994, n° 61/94; voir aussi: C.A., 27 novembre 2002, n° 169/2002.

In de overige hypotheses wordt de maatschappelijke hulpverlening dus toegekend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in toepassing van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Overeenkomstig artikel 3, alinea 2 van het huidig ontwerp wordt er in deze specifieke hypotheses explicet verwezen naar de bepalingen van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met uitzondering van Boek II van onderhavig wetsontwerp dat de aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving regelt.

Art. 9 - 13

In de huidige wetgeving zijn de bepalingen aangaande de verplichte plaats van inschrijving zowel terug te vinden in de wet van 15 december 1980 als in de wet van 8 juli 1976. Artikels 9, 10 en 11 gaan over de aanwijzing van de verplichte plaats van inschrijving. In wezen coördineren en herformuleren zij de reeds geldende bepalingen. Artikel 12 van het ontwerp behandelt de gevallen waarin de verplichte plaats van inschrijving gewijzigd wordt. In artikel 13 wordt voorgesteld om binnen bepaalde grenzen de mogelijkheid te voorzien om deze plaats op te heffen.

Art. 9

De verplichte plaats van inschrijving – gemeenzaam «code 207» genoemd – wijst de instantie aan die instaat voor de opvang waarop de asielzoeker of de vreemdeling aan wie het recht tot de opvang wordt toegekend op grond van het huidige wetsontwerp recht heeft. De toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving impliceert dat de begunstigde van de opvang slechts op die plaats hulp kan ontvangen, met uitzondering van de medische begeleiding die gewaarborgd is voor diegenen die niet verblijven op de plaats die hen werd toegewezen in toepassing van artikel 10. Zij leidt niet tot een beperking van zijn bewegingsvrijheid. Zo oordeelde het Arbitragehof bijvoorbeeld in zijn arrest van 14 juli 1994⁹ dat de verplichte inschrijving van asielzoekers op een welbepaalde plaats geen belemmering vormde voor hun bewegingsvrijheid, aangezien het systeem van de verplichte plaats van inschrijving werd ingevoerd om asielzoekers met een «precar» verblijf administratief op één enkele plaats te kunnen lokaliseren gedurende het onderzoek van hun asielverzoek, zich zodoende verzekerd van hun belangstelling ten aanzien van de procedure en van de efficiëntie van de maatregelen die deze vereist of kan impliceren.

⁹ ARBITRAGEHOF, 14 juli 1994, nr. 61/94; zie ook: ARBITRAGEHOF, 27 november 2002, nr. 169/2002.

Art. 10

La loi-programme du 22 décembre 2003 confie à l'Agence la compétence pour déterminer le lieu obligatoire d'inscription en application de l'article 54, §§ 1er et 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Ce transfert de compétence est devenu effectif par l'Arrêté royal du 8 janvier 2006 fixant la date d'entrée en vigueur des articles 492 et 493 de la loi-programme du 22 décembre 2003.

La disposition en projet constitue une reformulation de l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Il convient dès lors de supprimer l'article 54, § 1er, alinéa 1er précité. Tel est l'objet de l'article 72 du projet.

Les termes «peut déterminer» contenus dans l'article 54 précité sont remplacés dans l'article 10 en projet par le mot «désigne». La désignation n'est donc plus une faculté laissée à l'appréciation de l'Agence mais bien une obligation. Cette disposition doit se lire en parallèle avec l'article 11, § 3 du présent texte qui autorise l'Agence, dans des circonstances particulières, à ne pas désigner de lieu obligatoire d'inscription.

Répondant à l'interpellation de la section de législation du Conseil d'État, il est précisé que deux catégories d'étrangers pour lesquelles l'article 54 de la loi précitée du 15 décembre 1980 prévoit la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription n'ont pas été reprises dans le présent projet au motif que, dans la pratique, ils ne se voient jamais désigner de code 207. Il s'agit des étrangers:

- qui se sont présentés à la frontière sans être porteurs des documents requis à l'article 2 [de la loi précitée du 15 décembre 1980] et se déclarent réfugiés auprès des autorités chargées du contrôle aux frontières;

- qui se sont déclarés réfugiés et se sont trouvés en un lieu déterminé, situé dans la région frontalière ou dans des lieux y assimilés, conformément au titre IIIter de la présente loi [loi précitée du 15 décembre 1980].

Un lieu obligatoire d'inscription doit être désigné pour tout demandeur d'asile, au sens large du terme, qu'il ait demandé à être reconnu réfugié au sens de la Convention de Genève ou demandé de se voir octroyer le sta-

Art. 10

De programmawet van 22 december 2003 verleent aan het Agentschap de bevoegdheid om de verplichte plaats van inschrijving te bepalen in toepassing van artikel 54, §§ 1 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze bevoegdheidstoewijzing is effectief geworden door het koninklijk besluit van 8 januari 2006 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 492 en 493 van de programmawet van 22 december 2003.

De ontwerpbeleid vormt een herformulering van artikel 54, § 1, lid 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Artikel 54, § 1, lid 1 dient dus opgeheven te worden. Dit is de bedoeling van artikel 72 van het wetsontwerp.

De formulering «kan toewijzen» in voornoemd artikel 54 in artikel 10 wordt vervangen door de woorden «wijst toe» in artikel 10 in ontwerp. De toewijzing is dus niet langer een mogelijkheid die aan de beoordeling van het Agentschap overgelaten wordt, maar een verplichting. Deze bepaling moet gelezen worden samen met artikel 11, § 3 van dit ontwerp die het Agentschap in het recht verleent om bijzondere omstandigheden geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen.

Tegemoetkomend aan de opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt er gepreciseerd dat twee categorieën van vreemdelingen ten aanzien waarvan artikel 54 van de voormelde wet van 15 december 1980 de aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving voorziet, niet opgenomen werden in het huidig ontwerp om reden dat zij, in de praktijk, nooit een code 207 toegewezen krijgen. Het betreft hier de vreemdelingen:

- die zich aan de grens hebben aangemeld zonder in het bezit te zijn van de in artikel 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 vereiste documenten en die zich vluchteling hebben verklaard bij de met de grenscontrole belaste overheden;

- die zich vluchteling hebben verklaard en zich in een welbepaalde plaats, gelegen in het grensgebied of in hiermee gelijkgestelde plaatsen hebben bevonden, zoals bepaald in titel IIIter van de voormelde wet van 15 december 1980.

Voor elke asielzoeker, in de brede zin van het woord, ongeacht of hij gevraagd heeft om erkend te worden als vluchteling in de zin van de conventie van Genève of een aanvraag ingediend heeft tot toekenning van een

tut de protection subsidiaire. La directive 2004/83/CE du 29 avril 2004 concernant les normes minimales relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir prétendre au statut de réfugié ou les personnes qui, pour d'autres raisons, ont besoin d'une protection internationale, et relatives au contenu de ces statuts qui a entraîné la modification de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers pour y insérer le statut de bénéficiaire de la protection subsidiaire n'évoque pas les conditions d'accueil ou le droit à l'aide sociale des personnes ayant demandé à pouvoir bénéficier de la protection subsidiaire. La définition des «*personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire*», telle que libellée par la directive suppose cependant, pour rappel, que la demande formulée par la personne sera d'abord examinée au regard de la Convention de Genève du 28 juillet 1951. Il en découle qu'il convient donc de prévoir qu'un lieu obligatoire d'inscription soit également désigné pour ces personnes.

Enfin, un lieu obligatoire d'inscription doit être désigné aux étrangers qui entrent dans le champ d'application d'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes ainsi qu'aux étrangers qui bénéficient d'une protection temporaire en application d'une décision du Conseil de l'Union européenne prise en application de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001, relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil.

Art. 11

L'objet du paragraphe 1er de cet article est de mettre un terme aux difficultés d'interprétation quant à la détermination de la durée de validité du lieu obligatoire d'inscription désigné durant la procédure d'asile. Sous l'ancienne procédure d'asile déjà, une contradiction existait sur ce point entre l'article 57ter 1, § 1er de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale et l'article 54, § 3 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

subsidiair beschermingsstatuut, dient een verplichte plaats van inschrijving te worden toegewezen. De richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming, die aanleiding gegeven heeft tot de wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen met het oog op de invoeging van de status van de persoon die voor de subsidiaire bescherming in aanmerking komt, spreekt niet over de opvangvoorzieningen noch over het recht op maatschappelijke dienstverlening voor personen die een aanvraag hebben ingediend om te genieten van subsidiaire bescherming. Er dient aan herinnerd te worden dat de definitie die in deze richtlijn wordt gegeven van een «*persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt*» evenwel veronderstelt dat de ingediende aanvraag eerst onderzocht wordt in het licht van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Hieruit volgt dat dus ook voor deze personen de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving voorzien moet worden.

Tenslotte dient een verplichte plaats van inschrijving toegewezen te worden aan de vreemdelingen die onder het toepassingsgebied vallen van een Koninklijk Besluit overlegd in Ministeraat in het kader van de bijzondere maatregelen ter voorlopige bescherming van personen alsook de personen die tijdelijke bescherming genieten in toepassing van een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de gevolgen van de opvang van deze personen.

Art. 11

Paragraaf 1 van dit artikel wil een einde stellen aan de interprÉatieproblemen met betrekking tot de geldigheidsduur van de verplichte plaats van inschrijving die tijdens de asielprocedure wordt toegewezen. Reeds onder de vorige asielprocedure bestond er hieromtrent tegenspraak tussen artikel 57ter 1, § 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en artikel 54, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Le principe prévu par la disposition est de fournir une aide matérielle pendant toute la durée de la procédure d'examen de la demande d'asile. Cette nouvelle procédure sera plus rapide que l'actuelle, la durée de séjour dans les structures collectives sera donc plus courte.

Cependant, pour tenir compte du déroulement concret de la procédure et de l'occupation des structures d'accueil, et pour éviter des durées de séjour déraisonnables dans les structures d'accueil, une évaluation est prévue un an maximum après l'entrée en vigueur de la loi. A l'issue de celle-ci, le Roi peut fixer par arrêté délibéré en Conseil des ministres un délai au-delà duquel le lieu obligatoire d'inscription est potentiellement modifié pour un lieu autre que la structure d'accueil désignée, en fonction d'une répartition équitable sur l'ensemble du territoire. Cela étant entendu que l'évaluation démontre qu'au moins 75% des procédures traités puisse l'être dans le délai fixé par le Roi.

La validité de cette désignation, et donc de la détermination de la compétence territoriale du centre public d'action sociale, prend fin à la décision de reconnaissance de la qualité de réfugié ou à l'expiration du délai de recours contre une décision du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides (devant le Conseil du Contentieux des Etrangers) ou à l'expiration du délai du recours en cassation administrative devant le Conseil d'État contre un arrêt de rejet du Conseil du Contentieux des Etrangers ou éventuellement par la notification de l'ordonnance de non-admissibilité ou l'arrêt de rejet du recours en cassation administrative porté devant le Conseil d'État contre un arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers.

S'agissant précisément des demandeurs d'asile qui introduisent un recours en cassation administrative devant le Conseil d'État, le principe est qu'ils continuent à disposer de l'aide matérielle. L'alinéa 4 du paragraphe 1er de la disposition prévoit, en effet, que la désignation d'une structure d'accueil comme lieu obligatoire d'inscription est maintenue en cas de notification d'un arrêt défavorable du Conseil du Contentieux des Etrangers avant l'expiration du délai, visé à l'alinéa premier et ce, même si le traitement du recours en cassation administrative se prolonge au-delà de ce délai.

Le paragraphe 2 de la disposition reformule l'article 54, § 1er, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980, tel qu'il existait avant son abrogation par la loi en projet.

Le critère du lieu adapté visé au paragraphe 3 de la disposition, est conforme à l'article 17 de la directive qui impose de prendre en compte la situation particulière

Het principe voorzien door de bepaling is het toekenning van een materiële hulp gedurende heel de duur van de asielprocedure. Deze nieuwe procedure zal sneller werken dan de actuele en dus zal de verblijfsduur in de collectieve opvangstructuren korter zijn.

Om rekening te houden met het concrete verloop van de procedure en de bezetting van de opvangstructuren en met het oog op het vermijden van de onredelijke verblijfsduur in de opvangstructuren, is er echter een evaluatie voorzien maximum één jaar na het in werking treden van de wet. Hierna zal bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit een termijn vastgelegd worden na dewelke de verplichte plaats van inschrijving gewijzigd wordt voor mogelijks een andere plaats dan de toegewezen opvangstructuur, in functie van een evenredige verdeling over gans het grondgebied. Voorgaande kan met dien verstande dat bij de evaluatie wordt vastgesteld dat minstens 75% van de behandelde procedures binnen de termijn bepaald door de Koning kunnen worden afgehandeld.

Er komt een einde aan de geldigheid van deze toewijzing – en dus ook aan de territoriale bevoegdheid van het betreffende openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn – door de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, door het verstrijken van de termijn om beroep aan te tekenen tegen de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen), of het verstrijken van de termijn om administratief cassatieberoep aan te tekenen bij de Raad van State tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen of eventueel door de betekening van de onontvankelijkheidsbeslissing of het verwerpingsarrest van de Raad van State van het administratief cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Wat precies de asielzoekers betreft die een administratief cassatieberoep indienen voor de Raad van State geldt het principe dat zij verder kunnen genieten van de materiële hulp. Lid 4 van paragraaf 1 van de bepaling voorziet inderdaad dat de toewijzing van een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving blijft gelden in geval van betrekking van een ongunstig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vóór het verstrijken van de termijn bedoeld in lid 1, ook al zet de behandeling van het administratief cassatieberoep zich verder na deze termijn.

Paragraaf 2 van het artikel is een herformulering van artikel 54, § 1, lid 3 van de wet van 15 december 1980, zoals dat artikel bestond vóór de opheffing ervan door dit wetsontwerp.

Het criterium van de aangepaste plaats bedoeld in paragraaf 3 van de bepaling komt tegemoet aan artikel 17 van de richtlijn dat voorziet dat er rekening moet

des personnes vulnérables. S'agissant des critères d'appréciation du caractère adapté du lieu obligatoire d'inscription, il y a lieu de formaliser la pratique actuelle, notamment quant au respect de l'unité familiale et de la définition des membres de la famille. Ainsi, une famille est composée selon la définition de l'article 2,5°, du projet de loi, ceci sans préjudice de toute appréciation plus favorable par l'Agence (exemple: les mineurs ayant un parent éloigné). L'article 8 de la directive stipule à cet égard que «*lorsqu'ils fournissent un logement au demandeur, les États membres prennent les mesures appropriées pour préserver dans la mesure du possible l'unité de la famille qui est présente sur leur territoire. Ces mesures sont mises en œuvre avec l'accord des demandeurs d'asile».*

La possibilité de ne pas désigner de lieu obligatoire d'inscription est prévue, en cas de circonstances particulières. Cette notion de «circonstances particulières» était déjà contenue à l'article 57 ter 1, § 1er, alinéa 2 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. Parmi les raisons justifiant, à titre de circonstances particulières, qu'un lieu obligatoire d'inscription ne soit pas désigné, il doit être fait mention de l'arrêt n° 169/2002 du 27 novembre 2002 rendu par la Cour d'arbitrage. La Cour a dit pour droit que l'article 57ter 1 de la loi précitée devait se lire «*comme faisant obligation d'accorder la dérogation qu'elle prévoit dans le cas où il apparaît, sauf si des circonstances particulières s'y opposent, que l'application de la règle empêcherait que des personnes qui se trouvent dans la situation décrite au 1° et 2° de l'article 57ter 1 nouveau, § 1er, puissent vivre avec une ou plusieurs personnes avec lesquelles elles forment une famille et qui ont droit à l'aide sociale en Belgique ou qui ont été autorisées à y séjourner».*

Le risque de saturation de la capacité d'accueil est également envisagé par cette possibilité de ne pas désigner de lieu obligatoire d'inscription. Selon l'exposé des motifs de l'article 57 ter 1 précité, «*dans des circonstances exceptionnellement graves, le ministre ou son délégué peut négliger l'obligation de désigner un centre d'accueil (...). Des circonstances particulières sont aussi des circonstances où les capacités d'accueil seraient insuffisantes et où une alternative qualitative équivalente comprenant l'aide matérielle devra être*

worden gehouden met de bijzondere situatie van kwetsbare personen. Voor wat de criteria betreft om het aangepaste karakter van een verplichte plaats van inschrijving te beoordelen, moeten de op dit ogenblik gangbare praktijken formeel vastgelegd worden, met name inzake de eerbiediging van de eenheid van het gezin en de definitie van de term «gezinsleden». Zo is een gezin samengesteld volgens de definitie van artikel 2,5° van het wetsontwerp, en dit onverminderd elke gunstigere beoordeling door het Agentschap (bijvoorbeeld: minderjarigen met een verre verwante). Artikel 8 van de richtlijn stelt in dit verband het volgende: «*De lidstaten nemen passende maatregelen om in de mate van het mogelijke de eenheid van het gezin zoals aanwezig op zijn grondgebied te bewaren indien deze lidstaat zorg draagt voor de huisvesting van de asielzoekers. Deze bedoelde maatregelen worden uitgevoerd met instemming van de asielzoekers.*»

In bijzondere omstandigheden is de mogelijkheid voorzien om geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen. Het begrip «bijzondere omstandigheden» werd reeds gehanteerd in artikel 57ter 1, § 1, lid 2 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Met betrekking tot de redenen die aangehaald kunnen worden als een bijzondere omstandigheid die het niet toewijzen van een verplichte plaats van inschrijving kan verantwoorden, dient verwezen te worden naar arrest nr. 169/2002 van 27 november 2002 van het Arbitragehof. Het Hof verklaarde voor recht dat artikel 57ter 1 van voornoemde wet moet worden gelezen «*als een verplichting om de afwijking waarin ze voorziet toe te staan in het geval waarin, behoudens bijzondere omstandigheden die zich ertegen zouden verzetten, blijkt dat de toepassing van de regel zou verhinderen dat personen die zich in de situatie bevinden die is beschreven in het 1° en het 2° van het nieuwe artikel 57ter 1, §1, zouden kunnen samenleven met een of meer personen met wie zij een gezin vormen en die gerechtigd zijn tot maatschappelijke dienstverlening in België of die de toelating hebben verkregen om er te verblijven*».

Het risico op verzadiging van de opvangcapaciteit wordt eveneens beschouwd als een mogelijke reden om niet over te gaan tot het toewijzen van een verplichte plaats van inschrijving. De memorie van toelichting bij het hiervoor genoemde artikel 57ter 1 zegt in verband hiermee: «*In uitzonderlijke ernstige omstandigheden kan de minister of zijn gemachtigde afwijken van de verplichting om een onthaalcentrum toe te wijzen (...). Bijzondere omstandigheden zijn tevens die omstandigheden waarin de opvangcapaciteit onvoldoende zou zijn en er*

offerte»¹⁰. L'absence de places disponibles autorisant de ne pas désigner de lieu obligatoire d'inscription, est rencontrée quand le réseau d'accueil est saturé, en ce compris les places disponibles en structure d'accueil d'urgence, telle que visée par l'article 18 de l'avant-projet. Dans l'hypothèse où, suite à l'existence de circonstances particulières, un lieu obligatoire d'inscription n'est pas désigné par l'Agence, la compétence pour l'octroi de l'aide se détermine conformément à la règle générale visée à l'article 1, § 1 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale.

Art. 12

Cette disposition intègre les possibilités de transfert d'une structure d'accueil à une autre, telles qu'elles sont pratiquées actuellement, afin de respecter le critère du lieu adapté. Un tel transfert peut être opéré d'initiative par l'Agence ou à la demande du partenaire ou du demandeur d'asile. Il entraînera une modification du lieu obligatoire d'inscription.

Est reconnue, sans toutefois créer un droit, la possibilité pour un demandeur d'asile de demander son transfert vers une structure d'accueil individuelle, après avoir résidé pendant une période de quatre mois dans une structure communautaire. L'article 12 ne s'applique à la situation du demandeur d'asile ayant introduit un recours en cassation administrative devant le Conseil d'État que si ce recours a été déclaré admissible par le Conseil d'État.

Cette possibilité répond au souci exprimé par le H.C.R. et le C.E.R.E. recommandant que le séjour soit limité à la durée la plus courte possible dès lors que les structures d'accueil sont communautaires. En effet, s'ils s'accordent sur le fait que les structures communautaires facilitent l'accès du demandeur d'asile aux informations et aux conseils dans les premiers mois qui suivent son arrivée, ils considèrent que, dans un stade ultérieur, un logement privé est plus approprié.

Suivant la suggestion de la section de législation du Conseil d'État, il est précisé, à l'alinéa 2, du paragraphe 2 que si la modification du lieu obligatoire d'inscription est envisagée par l'Agence pour des raisons d'unité familiale, l'accord du bénéficiaire de l'accueil est, préala-

*dus een kwalitatief evenwaardig alternatief inzake materiële dienstverlening zal aangeboden worden*¹⁰. Er is sprake van een gebrek aan beschikbare plaatsen waardoor het toegestaan is om geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen, wanneer het opvangnetwerk verzadigd is, inclusief de beschikbare plaatsen in de noodopvangcentra zoals vermeld in artikel 18 van het wetsontwerp. Indien er als gevolg van bijzondere omstandigheden geen verplichte plaats van inschrijving is toegewezen door het Agentschap, wordt de bevoegdheid voor de toekenning van steun vastgesteld overeenkomstig de algemene regel die is voorzien in artikel 1, § 1 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Art. 12

Deze bepaling handelt over de momenteel bestaande mogelijkheden tot overplaatsing naar een andere opvangstructuur om het criterium van de «aangepaste plaats» te eerbiedigen. Tot een overplaatsing kan overgegaan worden op initiatief van het Agentschap of op vraag van de partner of van de asielzoeker. Een overplaatsing leidt tot een wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

Er wordt erkend dat een asielzoeker over de mogelijkheid beschikt – zonder dat er echter een recht gecreëerd wordt – om zijn overplaatsing naar een individuele opvangstructuur aan te vragen, nadat hij gedurende vier maanden in een collectieve opvangstructuur heeft verbleven. Artikel 12 is echter slechts van toepassing op de situatie van asielzoekers die een cassatieberoep hebben aangetekend bij de Raad van State indien de Raad van State dit beroep toelaatbaar verklaard heeft.

Hiermee komt de tekst tegemoet aan de bekommernis van het UNHCR en de ECRE die aanbevelen om het verblijf zo kort mogelijk te houden wanneer er gewerkt wordt met collectieve opvangstructuren. Hoewel zij het ermee eens zijn dat collectieve opvangstructuren de toegang van de asielzoeker tot informatie en bijstand gedurende de eerste maanden na zijn aankomst bevorderen, is private huisvesting in een later stadium meer aangewezen.

Gevolg gevend aan de aanbeveling van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt er gepreciseerd in alinea 2 van paragraaf 2 dat de instemming van de begunstigde van de opvang voorafgaandelijk vereist is conform artikel 8 van de richtlijn 2003/9/EG als de wijzi-

¹⁰ Projet de loi-programme, Doc.parl., Ch. Rep., sess. ord. 2000-2001, N°0950/001, pp. 38-39.

¹⁰ Ontwerp van programmawet, Parl. Doc., Kamer, gewone zitting 2000-2001, Nr. 0950/001, pp. 38-39.

blement requis conformément à l'article 8 de la directive 2003/9/CE.

Art. 13

Le respect du principe de la dignité humaine, tel que rappelé à l'article 3, nécessite de prévoir la possibilité de supprimer le lieu obligatoire d'inscription préalablement désigné. La situation particulière du demandeur d'asile est en effet susceptible d'évoluer tout au long de l'examen de sa demande d'asile. Il pourrait notamment s'agir de la situation du demandeur d'asile ayant un membre de sa famille en Belgique dont le statut est plus favorable, lui garantissant ainsi la possibilité de bénéficier de l'aide sociale délivrée par un centre public d'action sociale et le respect de son droit à vivre en famille. Un demandeur d'asile qui se marie à une personne en séjour régulier bénéficiant d'une aide sociale selon le régime général de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale doit pouvoir également voir son lieu obligatoire d'inscription supprimé. Il peut s'agir également d'une personne qui, s'étant vue désigner une structure d'accueil mais n'y résidant pas, tombe gravement malade et ne peut bénéficier de l'aide du centre public d'action sociale de la commune dans laquelle elle réside alors qu'elle y bénéficie d'un réseau social et d'une solidarité. Dans pareil cas, l'hébergement dans une structure ne pouvant lui permettre de mener une vie conforme à la dignité humaine, le lieu obligatoire d'inscription doit pouvoir être supprimé par l'Agence.

En cas de suppression du lieu obligatoire d'inscription, la compétence pour l'octroi de l'aide sociale se détermine conformément à la règle générale visée à l'article 1, § 1er, de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale.

Art. 14

Cette disposition transpose l'article 5 de la directive qui consacre le droit du demandeur d'asile à l'information, en stipulant que:

«1. Les États membres informent, au minimum, les demandeurs d'asile, dans un délai raisonnable n'excédant pas quinze jours après le dépôt de leur demande

ging van de verplichte plaats van inschrijving overwo- gen wordt door het Agentschap omwille van de eenheid van het gezin.

Art. 13

Met het oog op de eerbiediging van het principe van de menselijke waardigheid zoals vermeld in artikel 3 moet de mogelijkheid voorzien worden om de eerder toegewezen verplichte plaats van inschrijving op te heffen. De bijzondere toestand waarin een asielzoeker zich bevindt, kan namelijk evolueren in de loop van de periode waarin zijn asielaanvraag onderzocht wordt. Een asielzoeker kan bijvoorbeeld in België een gezinslid met een gunstiger statuut hebben, waardoor hij verzekerd is van de mogelijkheid om te genieten van de maatschappelijke dienstverlening van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, evenals van de eerbiediging van zijn recht om met zijn gezin samen te leven. Ook een asielzoeker die in het huwelijk treedt met een persoon die legaal op het grondgebied verblijft en recht heeft op maatschappelijke dienstverlening volgens het algemeen stelsel van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, moet een opheffing van zijn verplichte plaats van inschrijving kunnen verkrijgen. Een asielzoeker die niet verblijft in de hem toegewezen opvangstructuur en die bijvoorbeeld ernstig ziek wordt, heeft geen recht op bijstand van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar hij verblijft, hoewel hij er kan rekenen op een sociaal netwerk en solidariteit. In dergelijke gevallen, waar de huisvesting in een opvangstructuur de betrokkenen niet in staat kan stellen om een menswaardig leven te leiden, moet de verplichte plaats van inschrijving door het Agentschap opgeheven kunnen worden.

In geval van opheffing van de verplichte plaats van inschrijving wordt de bevoegdheid voor de toekenning van de maatschappelijke dienstverlening vastgesteld volgens de algemene regel die is voorzien in artikel 1, §1 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Art. 14

Deze bepaling zet artikel 5 van de richtlijn om waarin het recht op informatie van de asielzoeker vastgelegd wordt. Het genoemde artikel luidt als volgt:

«1. De lidstaten verstrekken asielzoekers binnen een redelijke termijn van ten hoogste vijftien dagen na de indiening van het asielverzoek bij de bevoegde autoriteiten

d'asile auprès de l'autorité compétente, des avantages dont ils peuvent bénéficier et des obligations qu'ils doivent respecter eu égard aux conditions d'accueil.

Les États membres garantissent que des informations sont fournies aux demandeurs sur les organisations ou les groupes de personnes qui assurent une assistance juridique spécifique et sur les organisations susceptibles de les aider ou de les informer en ce qui concerne les conditions d'accueil dont ils peuvent bénéficier, y compris les soins médicaux.

2. Les États membres font en sorte que les informations prévues au paragraphe 1 soient fournies par écrit et, dans la mesure du possible, dans une langue dont les demandeurs sont censés avoir une connaissance suffisante. Le cas échéant, ces informations peuvent également être fournies oralement».

Déjà sous l'ancienne procédure, depuis l'entrée en vigueur de l' Arrêté royal du 11 juillet 2003 relatif à la procédure devant l'O.E.¹¹, l'information des demandeurs d'asile sur la procédure d'asile connaissait un cadre réglementaire. Une brochure d'information générale était mise à la disposition du demandeur d'asile au moment de l'introduction de sa demande à la frontière ou sur le territoire. Elle contenait notamment une information sur les structures d'hébergement des demandeurs d'asile pendant la procédure. Toutefois, l'information visée par l' Arrêté royal précité ne répondait pas au prescrit plus large de la directive, qui imposait en son article 5.1 de fournir l'information relative aux «avantages dont ils peuvent bénéficier et des obligations qu'ils doivent respecter eu égard aux conditions d'accueil».

L'article 14 du projet comble cette lacune en prévoyant la remise au demandeur d'asile d'une brochure d'information décrivant ses droits et obligations dans le cadre de la présente loi en projet. Le demandeur d'asile bénéficiera de cette information dès la désignation de son lieu obligatoire d'inscription par l'Agence.

Cette brochure contient notamment les informations relatives au droit d'accès à l'accompagnement médical – en ce compris au régime de l'aide médicale urgente –, aux conditions matérielles d'accueil, à savoir le logement, la nourriture et l'habillement, ainsi qu'au droit à

teit ten minste informatie over de geldende voordelen en over de verplichtingen die zij moeten nakomen in verband met de opvangvoorzieningen.

De lidstaten zorgen ervoor dat asielzoekers informatie krijgen over organisaties of groepen van personen die specifieke rechtsbijstand verlenen en over organisaties die hulp kunnen bieden of informatie kunnen verstrekken over de opvangvoorzieningen, waaronder medische zorg.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde informatie schriftelijk en, voorzover mogelijk, in een taal die de asielzoeker redelijkerwijs geacht wordt te begrijpen, wordt verstrekt. In voorkomend geval kan deze informatie tevens mondeling verstrekt worden».

Reeds onder de vorige procedure, sinds de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 aangaande de procedure bij de DVZ¹¹, was de informatieverstrekking aan asielzoekers over de asielprocedure gereglementeerd. Er werd een algemene informatiebrochure aan de asielzoekers aangeboden op het ogenblik dat zij hun asielaanvraag aan de grens of op het grondgebied indienden. Deze bevatte met name informatie over de huisvesting van asielzoekers tijdens de procedure. De informatie bedoeld in het hiervoor genoemde koninklijk besluit beantwoordde echter niet aan de ruimere bepalingen van de richtlijn, die in artikel 5.1 bepaalde dat er informatie moest worden verstrekt over «*de geldende voordelen en over de verplichtingen die zij moeten nakomen in verband met de opvangvoorzieningen*».

Artikel 14 van het ontwerp vult deze leemte op en bepaalt dat aan de asielzoeker een informatiebrochure overhandigd moet worden waarin zijn rechten en plichten in het kader van dit ontwerp beschreven worden. De asielzoeker heeft recht op deze informatie vanaf de toewijzing van zijn verplichte plaats van inschrijving door het Agentschap.

De brochure bevat met name informatie over het recht op toegang tot medische begeleiding - inclusief dringende medische hulp -, tot de materiële opvangvoorzieningen, met name huisvesting, kleding en voeding, evenals over het recht op een dagvergoeding, het

¹¹ Arrêté royal du 11 juillet 2003 fixant certains éléments de la procédure à suivre par le service de l'Office des étrangers chargé de l'examen des demandes d'asile sur la base de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, M.B., 27 janvier 2004.

¹¹ Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevuld te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S., 27 januari 2004.

une allocation journalière, au droit à la liberté de mouvement sur le territoire belge, à l'obligation scolaire à laquelle sont soumis les mineurs, aux conditions d'accès au marché du travail et à la formation professionnelle, au droit au respect de la vie privée et familiale, à l'aide juridique, au droit de communiquer avec leurs conseillers juridiques et les représentants d'organisations non gouvernementales, à l'aide psychologique ainsi qu'à la protection des victimes de la traite des êtres humains et au programme de retour volontaire.

Comme le précise la section de législation du Conseil d'État dans son avis, la brochure comprend, pour répondre aux exigences de l'article 5 de la directive 2003/9/CE, des informations sur les organisations ou les groupes de personnes qui assurent une assistance juridique spécifique et sur les organisations susceptibles d'aider les demandeurs d'asile ou de les informer en ce qui concerne les conditions d'accueil dont ils peuvent bénéficier, y compris les soins médicaux.

Il y est également fait mention du régime applicable aux personnes qui ne disposent plus d'un titre de séjour valable mais qui ont droit à l'aide matérielle dans une structure d'accueil, et de ses conséquences possibles, à savoir l'éloignement du territoire belge.

En outre, la brochure indique les modalités selon lesquelles le demandeur d'asile se verra communiquer le règlement d'ordre intérieur.

La définition du contenu de la brochure d'information délivrée au demandeur d'asile n'est pas exhaustive. Elle vise toutefois les droits et obligations du demandeur d'asile qui devront faire l'objet d'une information comprise par celui-ci. Dans le cas où la brochure d'information n'existe pas dans la langue maternelle du demandeur d'asile ou dans une langue qu'il comprend, on recourra, dans les plus brefs délais, à un service d'interprétariat visé à l'article 15 du projet afin d'en assurer une bonne et complète compréhension.

La brochure d'information précisera également que le demandeur d'asile ne bénéficiera des droits liés à l'accueil qu'au sein du lieu obligatoire d'inscription désigné, à l'exception de son droit à l'accompagnement médical. Ceci est particulièrement important pour les personnes qui, de leur propre initiative, décident de ne pas résider au sein de ce lieu et, partant, restent en dehors du système d'accueil tout en sauvegardant leur droit à l'accompagnement médical.

Répondant enfin à la question posée, dans son avis, par la section de législation du Conseil d'État, il est

recht om zich vrij te bewegen op het Belgische grondgebied, de leerplicht waaraan minderjarigen onderworpen zijn, de voorwaarden om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt en de beroepsopleidingen, het recht op de eerbiediging van het privé-leven en het gezinsleven, het recht op juridische bijstand, het recht om te communiceren met juridische adviseurs en vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties, het recht op psychologische hulp en bescherming voor slachtoffers van mensenhandel, en het programma voor vrijwillige terugkeer.

Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State stelde in zijn advies dient de brochure, om de vereisten van artikel 5 van de richtlijn 2003/9/EG na te komen, informatie te bevatten over de organisaties of over de verenigingen van personen die een bijzondere juridische bijstand verstrekken en over de organisaties die de asielzoekers kunnen helpen of informeren met betrekking tot de voorwaarden voor de opvang, met inbegrip van de medische hulpverlening.

Er wordt in de brochure eveneens melding gemaakt van het systeem dat van toepassing is op personen die niet langer over een geldige verblijftitel beschikken maar recht blijven hebben op materiële hulp in een opvangstructuur en de mogelijke gevolgen hiervan, namelijk de verwijdering van het Belgisch grondgebied.

Verder vermeldt de brochure volgens welke modaliteiten de asielzoeker het huishoudelijk reglement ontvangt.

De inhoud van de informatiebrochure die aan de asielzoeker wordt overhandigd, wordt niet op exhaustieve wijze gedefinieerd. De rechten en plichten van de asielzoeker, die op een voor de betrokkene begrijpelijke manier meegedeeld moeten worden, dienen er echter in opgenomen te zijn. Indien de informatiebrochure niet bestaat in de moedertaal van de asielzoeker of in een taal die deze begrijpt, moet er zo snel mogelijk een berroep worden gedaan op een tolkendienst zoals bedoeld in artikel 15 van het wetsontwerp, zodat een goed en volledig begrip van de informatie gewaarborgd kan worden.

De informatiebrochure moet ook vermelden dat de asielzoeker slechts aanspraak kan maken op zijn rechten die verband houden met de opvang in de hem toegewezen verplichte plaats van inschrijving, met uitzondering van zijn recht op medische begeleiding. Dit is bijzonder belangrijk voor de mensen die op eigen initiatief beslissen om niet op die plaats te verblijven en die hierdoor buiten het opvangsysteem vallen, alhoewel hun recht op medische begeleiding gewaarborgd blijft.

Gevolgtreffend aan de in het advies door de afdeling wetgeving van de Raad van State gestelde vraag, wordt

confirmé que la brochure est toujours remise au demandeur d'asile dans un délai raisonnable n'excédant pas quinze jours puisque l'octroi du code 207 est, en pratique, concomitant à l'introduction de la demande.

La brochure d'information étant destinée aux seuls demandeurs d'asile, l'Agence veillera toutefois à fournir une information correcte aux autres bénéficiaires de l'accueil quant aux modalités de leur accueil.

Art. 15

Cette disposition vise à garantir au bénéficiaire de l'accueil une compréhension claire et complète des informations fournies dans le cadre de son accueil ainsi qu'un exercice effectif de ses droits et obligations consacrés dans le présent projet. Il va de soi que l'article 15 n'instaure pas une obligation de résultat à charge de l'Agence ou de ses partenaires mais bien l'obligation de mettre en œuvre tous les moyens nécessaires afin d'y parvenir.

Art. 16

Cette disposition précise que l'hébergement du bénéficiaire de l'accueil est soit communautaire, soit individuel. La détermination du type d'hébergement se fait conformément au critère du lieu adapté au bénéficiaire de l'accueil, tel que décrit à l'article 11, § 3, et dans la limite des places disponibles.

Art. 17

Dans le respect de la réglementation régionale applicable en matière de logement, le Roi définira les normes applicables aux structures d'accueil, notamment en matière d'équipement, d'infrastructure et de qualité de vie ainsi que les modalités de contrôle par l'Agence du respect de ces normes.

Art. 18

La présente disposition prévoit l'hypothèse d'un accueil dit «d'urgence» en faisant application de la possibilité prévue par la directive de réduire les modalités d'accueil en cas d'indisponibilité de places dans le réseau d'accueil.

er bevestigd dat de brochure steeds binnen een redelijke termijn aan de asielzoeker overhandigd wordt, de welke nooit vijftien dagen overschrijdt, vermits de toekenning van een code 207 in de praktijk op hetzelfde ogenblik gebeurt als de indiening van de aanvraag.

Aangezien de informatiebrochure enkel bestemd is voor de asielzoekers, zal het Agentschap er echter op toezien correcte informatie te verschaffen aan de andere begunstigden van de opvang wat betreft de modaliteiten van hun opvang.

Art. 15

Deze bepaling moet een waarborg bieden voor een duidelijk en volledig begrip door de begunstigde van de opvang van de informatie die hem in het kader van zijn opvang verstrekt wordt, evenals voor de effectieve uit-oefening van zijn rechten en plichten die in dit ontwerp worden vastgelegd. Het spreekt voor zich dat artikel 15 geen resultaatsverbintenis oplegt aan het Agentschap of aan zijn partners, maar wel de plicht om alle nodige middelen in te zetten om het vooropgestelde doel te bereiken.

Art. 16

Deze bepaling voorziet dat de begunstigde van de opvang ofwel in een collectieve ofwel in een individuele opvangvoorziening gehuisvest wordt. De beslissing aangaande de huisvestingsformule wordt genomen met inachtneming van het criterium dat de plaats aangepast moet zijn aan de situatie van de begunstigde van de opvang, zoals uiteengezet wordt in artikel 11, § 3 en binnen de grenzen van de beschikbare plaatsen.

Art. 17

Met inachtneming van de toepasselijke gewestreglementering op het vlak van huisvesting, legt de Koning de normen vast waaraan de opvangstructuren moeten beantwoorden, met name op het vlak van uitrusting, infrastructuur en levenskwaliteit, alsook de modaliteiten van de controle door het Agentschap van de naleving van die normen.

Art. 18

Deze bepaling voorziet de mogelijkheid van een zogenaamde «noodopvang», gebruik makend van de mogelijkheid die door de richtlijn wordt geboden om de opvangmodaliteiten te beperken in geval er geen plaatsen beschikbaar zijn in het opvangnetwerk.

En effet, selon le point 8 de l'article 14 de la directive, les États membres peuvent réduire les modalités d'accueil, pendant une période raisonnable, aussi courte que possible, et sous réserve de couvrir, en tout état de cause, les besoins fondamentaux, notamment lorsque les capacités de logement normalement disponibles sont temporairement épuisées. Selon le H.C.R., on peut définir les besoins fondamentaux comme comprenant toute l'assistance nécessaire, à savoir en tout cas la nourriture, le logement, les facilités sanitaires et la prise en charge médicale.

L'accompagnement social limité visé à l'alinéa 1er de l'article 18 en projet comprend, à tout le moins, l'information et le soutien nécessaires aux démarches requises, notamment urgentes, dans le cadre de la procédure d'asile.

Les autres hypothèses de réduction des modalités d'accueil prévues par la directive ne sont dès lors pas retenues, sans préjudice de l'article 44 relatif aux sanctions.

A titre d'exemple, la notion de «structure d'accueil d'urgence» pourrait concrètement recouvrir une tente, un hôtel ou encore un logement sur une base militaire.

Contrairement à l'observation de la section de législation du Conseil d'État, la notion de structure d'accueil d'urgence ne nécessite pas une définition spécifique à l'article 2, celle-ci étant suffisamment explicitée dans le présent article 18.

Art. 19

En vue d'un bon fonctionnement et de la préservation de l'ordre au sein de ces structures, un règlement d'ordre intérieur sera adopté par le ministre et établira les règles de vie qui doivent être observées par les résidents ainsi que les modalités d'exercice de leurs droits. Ces règles de vie ont trait à la vie des résidents au sein des structures d'accueil et de leurs dépendances. Ce règlement d'ordre intérieur mentionne également les mesures d'ordre et les sanctions qui peuvent être prises conformément aux articles 43 et 44.

Le règlement d'ordre intérieur est communiqué au bénéficiaire de l'accueil dès son arrivée dans la structure. On veillera à sa bonne et complète compréhension par le bénéficiaire de l'accueil.

Art. 20

Cette disposition assure la transposition de diverses dispositions de la directive, en particulier l'article 8, l'ar-

Op grond van punt 8 van artikel 14 van de richtlijn kunnen de lidstaten de opvangmodaliteiten namelijk beperken gedurende een zo kort mogelijke redelijke termijn en op voorwaarde dat in ieder geval de basisbehoeften gedeckt worden. Dit is met name toegestaan wanneer het aantal opvangplaatsen dat normaal gezien beschikbaar is, tijdelijk uitgeput is. Volgens het UNHCR kunnen de fundamentele behoeften gedefinieerd worden als zijnde alle nodige bijstand waartoe in ieder geval voeding, huisvesting, sanitaire voorzieningen en medische tenlasteneming gerekend moeten worden.

De beperkte maatschappelijke begeleiding bedoeld in de alinea 1 van artikel 18 van het ontwerp bevat ten minste de informatie en de nodige steun bij de vereiste stappen, onder andere de dringende, in het kader van de asielprocedure.

De andere gevallen waarin een beperking van de opvangmodaliteiten door de richtlijn toegestaan wordt, zijn niet weerhouden, onverminderd artikel 44 betreffende de sancties.

Concreet zou het begrip «noodopvangstructuur» bijvoorbeeld kunnen slaan op een tent, een hotel of een woning op een militaire basis.

In tegenstelling tot de opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State vereist het begrip van noodopvangstructuur geen specifieke definitie in artikel 2, nu dit begrip voldoende uitgelegd wordt in het huidig artikel 18.

Art. 19

Met het oog op de goede werking en de ordehandhaving binnen deze structuren, wordt er door de Minister een huishoudelijk reglement aangenomen dat de leefregels bevat waaraan de bewoners zich moeten houden, evenals de modaliteiten van de uitoefening van hun rechten. De leefregels hebben betrekking op het leven van de bewoners in de opvangstructuren en hun bijgebouwen. Het huishoudelijk reglement vermeldt ook de ordemaatregelen en de sancties die genomen kunnen worden overeenkomstig de artikelen 43 en 44.

Er wordt een exemplaar van het huishoudelijk reglement aan de begunstigde van de opvang overhandigd bij diens aankomst in de opvangstructuur. Er wordt over gewaakt dat de begunstigde van de opvang hiervan een goed en volledig begrip heeft.

Art. 20

Deze bepaling verzekert de omzetting van diverse bepalingen van de richtlijn, in het bijzonder artikel 8,

ticle 14.2. et 14.3., en énumérant les droits dont bénéficie le bénéficiaire de l'accueil hébergé au sein d'une structure d'accueil communautaire.

S'agissant de l'article 14, 2., b), de la directive, le projet intègre l'observation du Conseil d'État. La référence aux associations actives dans l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits rencontre le mieux le renvoi dans la directive aux «organisations non gouvernementales (ONG) reconnues par les États membres», la Belgique ne connaissant pas de mécanisme général d'accréditation des ONG actives dans le domaine des droits des étrangers. Il y a lieu d'entendre, s'agissant desdites associations, l'«accueil» des étrangers au sens large ou commun («onthaal» en néerlandais) et non au sens strict et technique de la présente loi («opvang»). Les activités d'accueil en question peuvent évidemment aussi viser l'accompagnement médical des étrangers.

L'Agence ou le partenaire accorde une attention particulière à la prévention de la violence au sein des structures d'accueil, comme le prévoit l'article 14 de la directive.

Art. 21

Selon l'article 14.2. de la directive, les États membres doivent permettre aux demandeurs d'asile de communiquer avec leur famille, leurs conseils juridiques, les représentants du H.C.R. ou d'O.N.G. Selon la Commission européenne, ceci vise la mise à disposition des moyens de communiquer avec le monde extérieur (c'est-à-dire au minimum la possibilité concrète de communiquer avec les personnes citées)¹². Par ailleurs, l'article 14.7. prévoit que l'accès aux centres d'hébergement et autres locaux doit être accordée (i) aux conseillers juridiques des demandeurs d'asile, (ii) aux représentants du H.C.R. ou (iii) aux représentants des O.N.G. qui agissent au nom du H.C.R. et qui sont reconnues par l'Etat membre concerné (par exemple, en Belgique, il s'agira du Comité belge d'aide aux réfugiés). Afin de se conformer à ce prescrit de la directive, la disposition en projet permet, au sein de la structure d'accueil communautaire, de garantir la communication du bénéficiaire de

artikel 14.2 en 14.3. door de rechten op te sommen waarop de begunstigde van de opvang recht heeft die gehuisvest wordt in een collectieve opvangstructuur.

Betreffende artikel 14, 2., b) van de richtlijn wordt de opmerking van de Raad van State opgenomen in het ontwerp. De verwijzing naar de verenigingen die het onthaal van vreemdelingen en de verdediging van de rechten van vreemdelingen tot doel hebben stemt beter overeen met de verwijzing in de richtlijn naar de door de lidstaten erkende niet-gouvernementele organisaties, aangezien België geen algemene accrediteringssysteem heeft voor NGO's die zich inzetten voor de rechten van de vreemdelingen. Wat deze verenigingen betreft dient men in de Franse tekst het begrip «accueil» van de vreemdelingen in de brede of gebruikelijke zin van het woord te verstaan («onthaal» in het Nederlands) en niet in de strikte en technische zin van de huidige wet («opvang»). De onthaalactiviteiten in kwestie kunnen vanzelfsprekend ook betrekking hebben op de medische begeleiding van de vreemdelingen.

Het Agentschap of de partner verleent een bijzondere aandacht aan de geweldpreventie binnen de opvangstructuren, zoals voorzien wordt door artikel 14 van de richtlijn.

Art. 21

Volgens artikel 14.2. van de richtlijn dienen de Lidstaten de asielzoekers toe te staan te communiceren met hun familie, hun raadslieden, en de vertegenwoordigers van het UNHCR of NGO's. Volgens de Europese Commissie houdt dit de ter beschikking stelling in van middelen om met de buitenwereld te communiceren (d.w.z. minimaal de concrete mogelijkheid tot communicatie met de geciteerde personen).¹² Overigens voorziet artikel 14.7. dat de toegang tot de opvangcentra en andere lokalen moet toegekend worden (i) aan de juridische adviseurs van de asielzoekers, (ii) aan de vertegenwoordigers van het UNHCR of (iii) aan de vertegenwoordigers van NGO's die handelen in naam van het UNHCR en die erkend zijn door de betrokken Lidstaat (in België betreft het bijvoorbeeld het Belgische comité voor hulp aan vluchtelingen). Teneinde zich met dit voorchrift van de richtlijn in orde te stellen, maakt de bepaling van het ontwerp het mogelijk een effectief karakter

¹² Commentaire de la Commission des Communautés européennes sur la proposition de Directive du Conseil relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les Etats membres présentée par la Commission des Communautés Européennes, 3 avril 2001, COM (2001) 181 final, 2001/0091 (CNS).

¹² Commentaire de la Commission des Communautés européennes sur la proposition de Directive du Conseil relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les Etats membres présentée par la Commission des Communautés Européennes, 3 avril 2001, COM (2001) 181 final, 2001/0091 (CNS).

l'accueil avec les personnes extérieures, en assurant la confidentialité des entretiens .

Des accords peuvent être conclus entre les structures d'accueil communautaires et les associations ayant pour objet l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits telles que visées à l'article précédent pour leur permettre également l'accès aux structures communautaires d'accueil.

Des limites à cet accès ne peuvent être imposées qu'aux fins de la sécurité de la structure d'accueil ainsi que des bénéficiaires de l'accueil .

Art. 22

Cet article consacre le principe d'une évaluation individuelle de la situation du bénéficiaire de l'accueil qui devra permettre, le cas échéant, de le réorienter vers le lieu d'accueil le plus adapté à son profil.

Sous l'ancienne procédure, à l'arrivée du demandeur d'asile en Belgique, seule une fiche d'inscription contenant des informations de base (nom, prénom, nationalité, langue, date et lieu de naissance, date d'entrée et documents éventuels de séjour) et spécifiant, le cas échéant, les besoins particuliers de celui-ci, était établie par l'Office des étrangers, sans qu'il soit procédé de manière systématique à une évaluation individuelle de la situation des personnes ayant des besoins spécifiques. L'article 42 du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, qui envisage d'y introduire un nouvel article 51/10, ne devrait pas avoir pour objectif d'accroître le contenu de l'évaluation faite par l'Office des étrangers.

Il s'agit donc par le présent article de transposer l'article 17 de la directive qui introduit un principe général en faveur des personnes ayant des besoins particuliers et vise, de manière non limitative, des catégories de personnes vulnérables: les mineurs, les mineurs non accompagnés, les personnes handicapées, les personnes âgées, les femmes enceintes, les parents isolés accompagnés de mineurs et les personnes qui ont subi des tortures, des viols ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle.

Ce principe général ne s'applique qu'aux bénéficiaires de l'accueil dont les besoins particuliers ont été cons-

te geven aan de communicatie tussen de begunstigde van de opvang en personen buiten de collectieve opvangstructuur door het vertrouwelijk karakter van de communicatie met die externe persoon binnen de collectieve opvangstructuur te verzekeren.

De verenigingen die het onthaal van vreemdelingen en de verdediging van hun rechten tot doel hebben zoals bedoeld in vorig artikel mogen akkoorden afsluiten met de collectieve opvangstructuren om hun toegang te regelen tot de collectieve opvangstructuren.

Deze toegang kan slechts worden beperkt om redenen die verband houden met de veiligheid van de huisvestingstructuur en van de begunstigden van de opvang.

Art. 22

In dit artikel wordt het principe van de individuele evaluatie van de toestand van de begunstigde van de opvang vastgelegd. Op basis hiervan moet een begunstigde van de opvang desgevallend overgeplaatst kunnen worden naar een opvangplaats die beter aangepast is aan zijn profiel.

Onder de vorige procedure werd er bij de aankomst van een asielzoeker in België door de Dienst Vreemdelingen Zaken slechts een inschrijvingsfiche met zijn basisgegevens opgesteld (naam, voornaam, nationaliteit, taal, geboorteplaats en -datum, datum van aankomst en eventuele verblijfsdocumenten). Desgevallend werden ook de bijzondere behoeften van de asielzoeker op deze fiche vermeld. Er werd evenwel niet systematisch overgegaan tot een individuele beoordeling van de situatie van personen met specifieke behoeften. Artikel 42 van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met voorstel tot invoeging van een nieuw artikel 51/10, zou niet tot doel hebben om de inhoud van de evaluatie uitgevoerd door de Dienst Vreemdelingen Zaken uit te breiden.

Met onderhavig artikel worden de bepalingen van artikel 17 van de richtlijn dus omgezet, dat een algemeen beginsel invoert ten behoeve van personen met specifieke behoeften. Dit beginsel wordt op niet-limitatieve wijze voorzien voor categorieën van kwetsbare personen: minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die foltering hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld zijn blootgesteld.

Dit algemeen beginsel is slechts van toepassing op begunstigden van de opvang van wie de specifieke be-

tatés après une évaluation individuelle de leur situation. Dans son commentaire de la directive, le H.C.R. insiste sur le fait que cette identification doit se faire le plus tôt possible. L'article en projet prévoit un délai maximum de trente jours pour réaliser cette première évaluation au sein même de la structure d'accueil par une équipe sociale. Afin de pouvoir répondre adéquatement aux besoins spécifiques du demandeur d'asile qui pourraient se révéler plus tard, l'article en projet garantit une évaluation continue tout au long de son séjour dans la structure d'accueil. L'article 36 du présent texte renforce ce dispositif en prévoyant qu'un suivi individualisé sera assuré aux personnes vulnérables au sein d'institutions ou d'associations spécialisées.

Art. 23 – Art. 29

Ces articles fixent les principes devant régir l'accès aux soins des bénéficiaires de l'accueil hébergés dans une structure d'accueil.

Selon l'article 15 de la directive du 27 janvier 2003:

«1. Les États membres font en sorte que les demandeurs reçoivent les soins médicaux nécessaires qui comportent, au minimum, les soins urgents et le traitement essentiel des maladies.

2. Les États membres fournissent l'assistance médicale ou autre nécessaire aux demandeurs ayant des besoins particuliers».

Par ailleurs, en cas de décision limitant, retirant ou refusant le bénéfice des conditions d'accueil ou de sanctions visées à l'article 16 de la directive, l'accès aux soins médicaux d'urgence doit en toute circonstance être assuré.

Le H.C.R. recommande que les standards médicaux minimaux portent également sur la nécessité de fournir des conseils sur des problèmes médicaux chroniques, d'assurer la confidentialité de l'examen médical et de la consultation psychologique, de garantir l'accès à des soins psychologiques et la consultation gratuite pour ces patients ainsi que de prévoir la formation et la sensibilisation des autorités et du personnel médical en contact avec des patients de cultures différentes.

Durant l'examen de sa demande d'asile, le demandeur d'asile a droit à l'aide sociale matérielle dis-

hoeften zijn vastgesteld na een individuele beoordeling van hun situatie. In zijn commentaar bij de richtlijn dringt het UNHCR erop aan dat het identificeren van personen met bijzondere behoeften zo vroeg mogelijk gebeurt. Het artikel van het wetsontwerp voorziet een maximumduur van dertig dagen om deze eerste evaluatie binnen de opvangstructuur te laten uitvoeren door een sociaal team. Ten einde aan de specifieke noden van de asielzoeker die later te voorschijn zouden kunnen komen op een gepaste wijze tegemoet te kunnen komen, verzekert het artikel van het wetsontwerp een continue evaluatie gedurende het hele verblijf in de opvangstructuur. Artikel 36 van de tekst vult deze bepaling aan door te voorzien dat de individuele situatie van de kwetsbare personen binnen gespecialiseerde instellingen of verenigingen gevolgd wordt.

Art. 23 – Art. 29

Deze artikels leggen de beginselen vast waaraan de toegang tot gezondheidszorgen van begünstigden van de opvang gehuisvest in een opvangstructuur onderworpen moet zijn.

Artikel 15 van de richtlijn van 27 januari 2003 luidt als volgt:

«1. De lidstaten dragen er zorg voor dat asielzoekers de nodige medische zorg ontvangen, die ten minste de spoedeisende behandelingen en de essentiële behandeling van ziekten omvat.

2. De lidstaten verstrekken de noodzakelijke medische of andere zorg aan asielzoekers met speciale behoeften».

Ingeval er besloten wordt tot een beperking, intrekking of weigering van de opvangvoorzieningen of tot de sancties bedoeld in artikel 16 van de richtlijn, moet de toegang tot dringende medische hulp steeds verzekerd blijven.

De UNHCR formuleerde de volgende aanbevelingen: de minimale medische normen moeten ook toegepast worden op de noodzaak om advies te verlenen bij chronische medische problemen, de vertrouwelijkheid van medische onderzoeken en psychologische consultaties moet verzekerd worden, evenals de toegang tot psychologische verzorging en de gratis behandeling van deze patiënten en er moeten opleidingen en sensibiliseringscampagnes voorzien worden voor het overheidspersoneel en het medisch personeel dat met patiënten uit andere culturen in contact komt.

Tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag heeft een asielzoeker recht op materiële hulp die hem wordt

pensée au sein de la structure d'accueil désignée par le lieu obligatoire d'inscription. Cette aide sociale en nature recouvre notamment l'aide médicale.

L'étranger qui séjourne illégalement dans le Royaume n'a droit, quant à lui, qu'à l'aide médicale urgente octroyée par le C.P.A.S., selon les termes de l'article 57, § 2 de la loi du 8 juillet 1976 loi organique des C.P.A.S.

La pratique révèle que le contenu et les contours de l'aide médicale n'ont fait l'objet ni d'une définition ni d'une délimitation et qu'il n'existe pas d'uniformité en la matière. Il appartient au médecin d'apprecier si le demandeur d'asile doit bénéficier ou non d'une aide médicale. La dispense de certains soins est cependant parfois conditionnée.

Lorsqu'un doute existe quant à la question de savoir si le traitement ou le soin envisagé relève de l'aide médicale, l'Agence est appelée, pour des dossiers médicaux de demandeurs d'asile en phase de recevabilité (dans la procédure d'asile actuelle), à faire office de Comité spécial d'aide sociale du C.P.A.S. et à devoir trancher cette question.

En droit belge, l'article 1er de la loi organique des C.P.A.S. prévoit que «*toute personne a droit à l'aide sociale. Celle-ci a pour but de mener une vie conforme à la dignité humaine*»¹³. En outre, l'article 57, § 1er de la loi prévoit que le C.P.A.S. assure non seulement une aide palliative ou curative, mais encore une aide préventive. Cette aide peut être matérielle, sociale, médicale, médico-sociale ou psychologique. La notion d'aide médicale visée à l'article 57, § 1er n'est cependant définie nulle part.

Les travaux préparatoires de la loi organique des C.P.A.S. précisent que «*le but de l'aide sociale est de permettre à tout homme diminué par la maladie ou la détresse morale, de retrouver, compte tenu des conditions dans lesquelles il se trouve, un niveau de vie qui respecte la dignité humaine*».

Le respect de la dignité humaine constitue donc le principe fondamental guidant l'action des C.P.A.S. en matière d'aide sociale dont l'assistance médicale représente un élément essentiel.

¹³ Art. 1er de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, M.B., 5 août 1976.

verstrekt in de opvangstructuur die hem door de toewijzing van zijn verplichte plaats van inschrijving is toegewezen. In deze maatschappelijke dienstverlening in natura zit ook de gezondheidszorg inbegrepen.

Indien een vreemdeling illegaal in België verblijft, heeft hij slechts recht op de dringende medische hulp die door het OCMW toegekend wordt overeenkomstig de bepalingen van artikel 57, § 2 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's.

In de praktijk blijken de inhoud en de grenzen van de medische hulp niet gedefinieerd of afgebakend te zijn, terwijl er ook geen uniformiteit blijkt te bestaan op dit vlak. Meestal dient de arts te beoordelen of een asielzoeker al dan niet recht heeft op bepaalde geneeskundige zorgen. Het verstrekken van bepaalde zorgen is soms echter aan voorwaarden onderworpen.

Wanneer er twijfel bestaat over de vraag of een bepaalde behandeling of verzorging onder de medische hulp valt, wordt het Agentschap gevraagd, voor de medische dossiers van asielzoekers in de ontvankelijkheidsfase (in de huidige asielprocedure) om in de plaats te treden van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst van het OCMW en aldus de zaak te beslechten.

In het Belgisch recht voorziet artikel 1 van de organieke wet betreffende de OCMW's dat «*elke persoon recht heeft op maatschappelijke dienstverlening. Deze heeft tot doel eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid*»¹³. Bovendien bepaalt artikel 57, § 1 van de wet dat het OCMW niet alleen lenigende of curatieve hulp waarborgt, maar ook preventieve hulp. Deze hulp kan van materiële, sociale, geneeskundige, sociaal-geneeskundige of psychologische aard zijn. Het begrip «medische hulp» waarop artikel 57, § 1 doelt, wordt echter nergens gedefinieerd.

In de tekst van de voorbereidende werkzaamheden voor de organieke wet betreffende de OCMW's wordt opgemerkt dat «*de maatschappelijke dienstverlening tot doel heeft om eenieder die door ziekte of morele nood getroffen wordt, in staat te stellen om, rekening houdend met de omstandigheden waarin hij zich bevindt, opnieuw een levensstandaard te bereiken die in overeenstemming is met de menselijke waardigheid.*

Het respect voor de menselijke waardigheid vormt dus een grondbeginsel waardoor de OCMW's zich moeten laten leiden bij het verstrekken van de maatschappelijke dienstverlening waarvan de medische dienstverlening een essentieel onderdeel is.

¹³ Art. 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, B.S., 5 augustus 1976.

La notion «d'aide médicale urgente» donne la mesure de cette assistance médicale couverte par l'article 57 § 1er de la loi du 8 juillet 1976 organique des C.P.A.S., laquelle sera nécessairement plus large.

L'aide médicale urgente, noyau irréductible de l'aide sociale au sens large, est définie par l'Arrêté royal du 12 décembre 1996 qui prévoit qu'il s'agit d'une aide qui revêt un caractère exclusivement médical et dont le caractère urgent est attesté par un certificat médical. Elle peut couvrir des soins tant de nature préventive que curative.

Dans le cadre de cette aide médicale urgente, il appartient au médecin traitant, et à lui seul, de déterminer sur la base de sa responsabilité médicale et déontologique, quels soins sont nécessaires et urgents.

En conséquence, s'agissant de l'aide médicale au sens large, il convient d'apporter aux bénéficiaires de l'accueil l'ensemble des soins médicaux que leur état nécessite afin de permettre à ces derniers de vivre le plus normalement possible. Ces soins doivent donc leur permettre de mener une vie conforme à la dignité humaine.

Art. 23

L'article 23 consacre le droit à l'accompagnement médical des bénéficiaires de l'accueil. L'exercice de ce droit doit leur permettre de mener une vie conforme à la dignité humaine.

L'étranger pour qui le bénéfice de la présente loi a pris fin conserve le droit à l'aide médicale urgente conformément à l'article 57, § 2, alinéa 1er, 1° de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Art. 24

Cette disposition définit le contenu de l'accompagnement médical auquel a droit le bénéficiaire de l'accueil. Ainsi, à l'instar des bénéficiaires de l'accueil disposant d'une aide sociale délivrée par un centre public d'action sociale, le critère de base à prendre en compte est la nomenclature INAMI (Institut national d'assurance maladie invalidité). Les bénéficiaires de l'accueil ont accès à l'aide et aux soins qui sont noménclaturés par l'INAMI, à l'exception des soins repris dans une liste déterminée par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres qui visera les soins manifestement non nécessaires. Cette aide et ces soins sont fournis par l'Agence, qu'ils soient dispensés à des personnes accueillies au sein de ses

Het begrip «dringende medische hulp» verwijst naar de medische dienstverlening – wat op zich noodzakelijkerwijs ruimer is – die onder artikel 57, §1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's valt.

De dringende medische hulp, de meest elementaire basis van de maatschappelijke dienstverlening in de ruime zin van het woord, wordt gedefinieerd in het koninklijk besluit van 12 december 1996 als een exclusief medische hulpverlening waarvan het dringende karakter door een medisch getuigschrift bevestigd wordt. Het kan zowel om preventieve als om curatieve zorgen gaan.

In het geval van dringende medische hulp is het alleen de behandelende arts die op basis van zijn medische en deontologische verantwoordelijkheid beslist welke zorgen nodig en dringend zijn.

Bij medische hulpverlening in de ruime zin van het woord moeten aan zieke begunstigden van de opvang dus alle medische zorgen verstrekt worden die gezien hun toestand vereist zijn, zodat ze zo normaal mogelijk kunnen leven. De medische zorgen moeten de begunstigden van de opvang in staat stellen om een menswaardig leven te leiden.

Art. 23

Artikel 23 voorziet het recht van begunstigden van de opvang op medische begeleiding. De uitoefening van dit recht moet hen in staat stellen om een menswaardig leven te leiden.

De vreemdeling voor wie het voordeel van deze wet is geëindigd, behoudt het recht op dringende medische hulp overeenkomstig artikel 57, §2, lid 1, 1° van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Art. 24

In dit artikel wordt de inhoud gedefinieerd van de medische begeleiding waarop de begunstigde van de opvang recht heeft. Net als voor de begunstigden van de opvang die recht hebben op maatschappelijke dienstverlening verstrekt door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, is het basiscriterium waarmee rekening moet worden gehouden de RIZIV-nomenclatuur (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering). Begunstigden van de opvang hebben recht op de medische hulp en verzorging die in de RIZIV-nomenclatuur opgenomen is, met uitzondering van de zorgen die manifest niet noodzakelijk zijn en bepaald zullen worden door een in Ministerraad overlegd koninklijk

structures ou au sein des structures d'accueil gérées par un partenaire. Dans ce cas, l'Agence remboursera ces frais au partenaire.

Pour l'aide et les soins qui ne sont pas nomenclaturés par l'INAMI, le Roi déterminera, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les soins médicaux relevant de la vie quotidienne et qui seront donc rendus accessibles également. Il s'agit de soins nécessaires mais non remboursés par l'INAMI, qui relèvent de la vie quotidienne. Ainsi, les médicaments, tels que, par exemple, le paracétamol, l'aspirine, ou encore les somnifères doivent pouvoir être dispensés aux bénéficiaires de l'accueil bien qu'ils ne soient pas pris en charge par l'INAMI. Ces soins et médicaments relevant de la vie quotidienne et déterminés par arrêté royal seront également pris en charge par l'Agence.

Art. 25

Le paragraphe premier de cette disposition précise qu'il appartient à l'Agence d'assurer l'accompagnement médical lorsqu'il s'agit de bénéficiaires de l'accueil sous le régime de l'aide matérielle. Comme indiqué plus haut, cet accompagnement sera délivré tantôt dans ses propres structures d'accueil tantôt dans celles qui sont gérées par ses partenaires, qu'il s'agisse d'une structure individuelle ou communautaire. Dans ce cas, l'Agence leur remboursera les frais engendrés par l'accompagnement médical et ce, aux conditions fixées par l'article 24 en projet.

Il convient toutefois de préciser que lorsque le bénéficiaire de l'accueil dispose de l'aide matérielle au sein d'une Initiative locale d'accueil (ILA), l'accompagnement médical est dispensé conformément au système en vigueur au sein du centre public d'action sociale dont dépend l'ILA. Le bénéficiaire de l'accueil a également droit à l'aide et aux soins nomenclaturés INAMI et peut saisir le Comité spécial d'aide sociale du centre public d'action sociale pour demander l'intervention de celui-ci pour le surplus.

En vue d'uniformiser des pratiques différentes au sein des centres publics d'action sociale, une directive devra être adressée aux centres publics d'action sociale gérant une ILA en vue de fixer le contenu de l'accompagnement médical ainsi que les conditions de rembour-

besluit. Deze medische hulp en verzorging wordt ten laste genomen door het Agentschap, ongeacht of ze verstrekt wordt aan personen die in de eigen structuren van het Agentschap opgevangen worden of in de opvangstructuren die door een partner beheerd worden. In dit laatste geval betaalt het Agentschap deze kosten terug aan de partner.

Voor de medische hulp en verzorging waarvoor er geen RIZIV-nomenclatuurcode bestaat, zal de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit bepalen welke medische kosten deel uitmaken van het dagelijks leven en als dusdanig ook toegankelijk moeten zijn. Het betreft de noodzakelijke zorgen die niet door het RIZIV teruggbetaald worden en deel uitmaken van het dagelijks leven. Sommige geneesmiddelen zoals bijvoorbeeld paracetamol, aspirine en slaapmiddelen moeten aan de begünstigden van de opvang verstrekt kunnen worden, hoewel het RIZIV ze niet teruggbetaalt. Deze zorgen en geneesmiddelen die deel uitmaken van het dagelijks leven, bepaald bij koninklijk besluit, zullen door het Agentschap betaald worden.

Art. 25

De eerste paragraaf van dit artikel voorziet dat het Agentschap de medische begeleiding dient te waarborgen van begünstigden van de opvang die recht hebben op materiële hulp. Zoals eerder reeds opgemerkt werd, kan deze begeleiding verleend worden in individuele of collectieve opvangstructuren die door het Agentschap zelf of door zijn partners beheerd worden. Het Agentschap dient de kosten van de medische begeleiding in dit laatste geval aan de partners terug te betalen onder de voorwaarden die in artikel 24 van het wetsontwerp uiteengezet worden.

Er dient echter opgemerkt te worden dat, wanneer een begünstigde van de opvang materiële hulp ontvangt in een Lokaal Opvanginitiatief (LOI), de medische begeleiding verstrekt wordt overeenkomstig het geldende systeem binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waarvan het LOI afhangt. De begünstigde van de opvang heeft er eveneens recht op hulp en verzorging waarvoor er een RIZIV-nomenclatuurcode bestaat en kan bij het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een aanvraag indienen om het OCMW te laten tussenkomen voor het resterende bedrag.

Om de verschillende praktijken van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn te uniformiseren, moet er een richtlijn overgemaakt worden aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die een LOI beheren, zodat vastgelegd kan worden wat de medische

sement des frais médicaux, pharmaceutiques et autres qui en découlent.

Le deuxième paragraphe assure au bénéficiaire de l'accueil un accès effectif à un service médical, que celui-ci se trouve dans la structure d'accueil ou à l'extérieur de celle-ci. En effet, en vertu du principe de la continuité des soins, le médecin doit toujours pouvoir donner les soins qu'il estime nécessaires. Il faut dès lors assurer un accès effectif à un service médical lorsqu'un médecin n'est pas présent dans une structure d'accueil.

L'accompagnement médical de première ligne se fait en principe sous la responsabilité du médecin du centre ou de celui qui est lié à la structure d'accueil . A cet effet, une simple convention suffit, par laquelle le médecin accepte le cadre dans lequel l'accompagnement médical, tel que défini à l'article 24 en projet, est assuré.Cela signifie dès lors qu'il appartient à ce médecin d'examiner l'opportunité d'orienter le bénéficiaire de l'accueil vers des spécialistes ou d'autres professionnels de la santé tels que visés par l'Arrêté royal n°78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice des professions des soins de santé, en vue d'un accompagnement de seconde ligne.

Les demandeurs d'asile qui ne résident pas dans la structure d'accueil qui leur a été désignée comme lieu obligatoire d'inscription peuvent bénéficier d'un accompagnement médical selon des modalités déterminées par l'Agence.

Le droit au libre choix du médecin implique que le patient puisse s'adresser à plusieurs praticiens professionnels pour choisir celui qui le traitera finalement.

Seule une loi peut restreindre ce droit, ce qui est déjà le cas pour la médecine de contrôle, pour le traitement médical des détenus ou dans le cadre de l'admission forcée de malades mentaux. Ce droit peut également être restreint dans des situations d'urgence ou pour des raisons d'organisation des institutions des soins.

Les bénéficiaires de l'accueil conservent le droit de consulter un autre médecin que celui qui est employé au sein de la structure d'accueil où ils résident ou qui est lié par convention avec l'Agence ou avec un partenaire. Dans ce cas, la structure d'accueil n'interviendra pas dans les frais médicaux qui seront entièrement à charge du bénéficiaire de l'accueil.

begeleiding precies inhoudt en aan welke voorwaarden de terugbetaling onderworpen is van de medische, pharmaceutische en andere kosten die eruit voortvloeien.

De tweede paragraaf waarborgt de effectieve toegang van de begunstigde van de opvang tot een medische dienst, ongeacht of deze zich in de opvangstructuur zelf bevindt of daarbuiten. Uitgaande van het principe van de continuïteit van de medische zorgen, moet de arts namelijk steeds de zorgen kunnen toedienen die hij noodzakelijk acht. De effectieve toegang tot een medische dienst moet bijgevolg gewaarborgd worden wanneer er geen arts aanwezig is in de opvangstructuur.

De eerstelijnsverzorging gebeurt in principe onder de verantwoordelijkheid van de arts van het centrum of de arts verbonden aan de opvangstructuur. Hier toe volstaat een eenvoudig akkoord met de arts waarbij deze laatste het kader aanvaardt waarbinnen de medische begeleiding wordt verstrekt, zoals bedoeld in artikel 24 van dit wetsontwerp. Dit betekent dat het de arts is die beslist over de noodzaak om een begunstigde van de opvang door te verwijzen naar een specialist of een beoefenaar van een andere medische discipline zoals bedoeld in het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, met het oog op de tweedelijnszorg.

De asielzoekers die niet verblijven in de opvangstructuur die hen als verplichte plaats van inschrijving werd aangewezen, kunnen medische begeleiding krijgen volgens modaliteiten bepaald door het Agentschap.

Het recht om de arts vrij te kiezen impliceert dat de patiënt zich tot verscheidene beroepsbeoefenaars kan richten en kan kiezen wie hem uiteindelijk zal behandelen.

Dit recht kan slechts bij wet beperkt worden, wat reeds het geval is voor de controleartsen, voor de medische behandeling van gedetineerden, of bij de gedwongen opname van geesteszieken. Ook in dringende situaties of om organisatorische redenen binnen de zorginstellingen kan dit recht beperkt worden.

Begunstigden van de opvang behouden het recht om een andere arts te raadplegen dan deze die tewerkgesteld is in de opvangstructuur waarin ze verblijven of deze die door een overeenkomst met het Agentschap of met een partner is verbonden. In dat geval komt de opvangstructuur niet tussen in de medische kosten en zijn deze volledig ten laste van de begunstigde van de opvang.

En outre, le médecin doit pouvoir travailler de manière indépendante de sorte que l'instance administrative ne puisse fixer des critères qui rendraient le médecin responsable de la nature des soins prodigués.

Le médecin jouit pleinement de sa liberté de diagnostic et de traitement.

Le paragraphe 5 offre au bénéficiaire de l'accueil la possibilité de demander la révision d'une décision du médecin de ne pas considérer l'accompagnement médical demandé comme étant nécessaire pour mener une vie digne. Ceci pourrait être le cas pour un traitement qui a été repris dans la nomenclature de l'INAMI, et qui est considéré dans un cas comme étant nécessaire, mais pas dans l'autre. Pensons à la prothèse de la hanche qui ne serait nécessaire pour un bénéficiaire que si l'absence de la prothèse entraîne une aggravation de sa condition. Le directeur général de l'Agence décide sur le recours. Avant de prendre cette décision, le directeur général consulte un médecin. Le bénéficiaire de l'accueil peut introduire un recours contre cette décision devant le tribunal du travail.

Art. 26

L'Agence et les dispensateurs de soins peuvent conclure des conventions générales afin de faciliter leurs relations réciproques et de régler la question du remboursement des frais engendrés par les soins prodigués aux bénéficiaires de l'accueil. Un hôpital s'engagerait ainsi, par exemple, à dispenser des soins aux personnes pour lesquelles l'Agence devrait normalement intervenir et l'Agence s'engagerait en contre-partie à supporter les frais de ces soins. Ces conventions pourraient également régler la question de l'intervention de l'Agence dans les frais autres que strictement médicaux, par exemple lors d'une hospitalisation.

Par établissement de soin, il y a lieu d'entendre tout établissement ou section d'établissement dans lequel se font, avec ou sans hospitalisation, le diagnostic ou le traitement d'un état pathologique, c'est-à-dire notamment les hôpitaux, les maisons de repos, les hôpitaux psychiatriques, les maisons de soins psychiatriques, les établissements de santé mentale ou encore les maisons de soins palliatifs.

Bovendien moet een arts onafhankelijk kunnen werken zodat een administratieve instantie nooit criteria zou kunnen vastleggen die de arts verantwoordelijk zouden stellen voor de aard van de verstrekte zorgen.

De arts geniet ten volle zijn diagnostische en therapeutische vrijheid.

Paragraaf 5 biedt de mogelijkheid aan de begunstigde van de opvang om de herziening te vragen van een beslissing van de arts van de opvangstructuur die een gevraagde medische zorg beschouwt als niet noodzakelijk om een menswaardig leven te leiden. Dit zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn voor een behandeling die werd opgenomen in de nomenclatuur van het RIZIV, maar die in het ene geval wel, en in het andere geval niet als noodzakelijk wordt beschouwd. Men kan hierbij denken aan een heupprothese die slechts noodzakelijk wordt voor een begunstigde indien de afwezigheid van de prothese tot een verergering van zijn toestand zou leiden. De directeur-generaal van het Agentschap beslist over het beroep. Alvorens deze beslissing te nemen dient de directeur-generaal een arts te raadplegen. Tegen de beslissing van de directeur-generaal kan door de begunstigde eventueel beroep aangetekend worden bij de Arbeidsrechtbank.

Art. 26

Het Agentschap en de zorgverstrekkers kunnen algemene overeenkomsten afsluiten om hun wederzijdse relaties te vergemakkelijken en het probleem te regelen van de terugbetaling van de kosten van zorgen die aan begunstigden van de opvang worden verstrekt. Zo zou een ziekenhuis zich bijvoorbeeld kunnen verbinden tot het verstrekken van zorgen aan personen voor wie het Agentschap normaal gezien zou moeten tussenkomen, en het Agentschap zou zich aan de andere kant kunnen verbinden tot het betalen van de kosten van deze zorgen. Dergelijke overeenkomsten zouden ook het probleem kunnen regelen van de tussenkomst van het Agentschap in andere dan strikt medische kosten, bijvoorbeeld bij een ziekenhuisopname.

De term «zorginstelling» verwijst naar elke instelling of afdeling van een instelling waar, met of zonder ziekenhuisopnames, pathologieën gediagnosticeerd of behandeld worden, met name ziekenhuizen, rusthuizen, psychiatrische ziekenhuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, instellingen voor geestelijke gezondheidszorg en palliatieve verzorgingsinstellingen.

Art. 27

La loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient¹⁴ garantit un certain nombre de droits au patient, qu'il soit citoyen belge ou étranger. Les demandeurs d'asile et autres bénéficiaires de la présente loi sont ainsi titulaires de ces droits au même titre que toute personne de nationalité belge.

Le patient y est défini comme étant «*la personne physique à qui des soins de santé sont dispensés, à sa demande ou non*». La loi définit les soins de santé de manière relativement large. Il s'agit des «*services dispensés par un praticien professionnel en vue de promouvoir, de déterminer, de conserver, de restaurer ou d'améliorer l'état de santé d'un patient ou de l'accompagner en fin de vie*».

Par «droits du patient», il y a lieu d'entendre, au sens de la loi précitée, la prestation de services de qualité répondant à ses besoins, la protection de la vie privée, l'information, le consentement à l'acte médical, la consultation et la copie du dossier médical ou encore le libre choix du praticien professionnel.

L'article 9, § 1er de la loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient consacre le droit du patient à la tenue d'un dossier par le praticien professionnel et à sa conservation en lieu sûr. En vue d'assurer la continuité des soins, la disposition en projet prévoit qu'en cas de modification du lieu obligatoire d'inscription, le dossier médical du bénéficiaire de l'accueil soit d'office transféré au nouveau lieu désigné.

Comme le rappelle la section de législation du Conseil d'État dans son observation, le droit à la copie du dossier médical du bénéficiaire de l'accueil est garanti, à tout moment, et organisé par l'article 9, §3, de la loi sur les droits du patients. Par conséquent, même en l'absence de modification du lieu obligatoire d'inscription, le bénéficiaire de l'accueil a droit, conformément à l'article 9 § 3 de la loi précitée, de consulter son dossier médical ainsi que d'en obtenir une copie.

Il va de soi que le dossier médical du bénéficiaire de l'accueil tenu à jour et conservé au sein de la structure d'accueil communautaire ne peut être consulté que par le praticien professionnel ou par le bénéficiaire de l'accueil lui-même, à l'exclusion de tout autre membre du personnel de la structure d'accueil.

Art. 27

De wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt¹⁴ waarborgt een bepaald aantal rechten aan de patiënt, ongeacht of het om een Belgische burger of een vreemdeling gaat. Asielzoekers en de andere begünstigen van de opvang genieten deze rechten dus evenzeer als mensen met de Belgische nationaliteit.

De patiënt wordt in deze wet gedefinieerd als «*de natuurlijke persoon aan wie gezondheidszorg wordt verstrekt, al dan niet op eigen verzoek*». De wet definiert deze gezondheidszorg op een vrij ruime manier als «*diensten verstrekt door een beroepsbeoefenaar met het oog op het bevorderen, vaststellen, behouden, herstellen of verbeteren van de gezondheidstoestand van een patiënt of om de patiënt bij het sterven te begeleiden*».

Met «patiëntenrechten» verwijst de genoemde wet naar een kwaliteitsvolle dienstverlening die aan de behoeften van de patiënt tegemoetkomt, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het recht op informatie, de instemming met de medische handeling, het inzien en kopiëren van het medisch dossier, en de vrije keuze van de beroepsbeoefenaar.

Artikel 9, § 1 van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt voorziet het recht van de patiënt op een patiëntendossier dat door de beroepsbeoefenaar bijgehouden en veilig bewaard wordt. Om de continuïteit van de zorgverstrekking te waarborgen, voorziet dit artikel van het wetsontwerp dat dit dossier, in geval van wijziging van de verplichte plaats van inschrijving, automatisch wordt overgemaakt aan de nieuw aangewezen plaats van inschrijving.

Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State dit ter herinnering bracht in haar opmerking is het recht op het bekomen van een kopie van het medisch dossier van de begünstigde van de opvang op ieder ogenblik gewaarborgd en georganiseerd door artikel 9, §3 van de wet betreffende de rechten van de patiënt. Dientengevolge, zelfs wanneer zijn verplichte plaats van inschrijving niet gewijzigd wordt, heeft de begünstigde van de opvang op grond van voornoemd artikel 9, § 3 van de voormelde wet het recht om zijn medisch dossier in te zien en er een kopie van te krijgen.

Het spreekt voor zich dat het medisch dossier van de begünstigde van de opvang, dat actueel gehouden wordt en bewaard wordt in de collectieve opvangstructuur, slechts geraadpleegd mag worden door de beroepsbeoefenaar en door de begünstigde van de opvang zelf, met uitsluiting van alle andere personeelsleden van de opvangstructuur.

¹⁴ M.B., 26 septembre 2002.

¹⁴ B.S., 26 september 2002.

Enfin, il y a lieu de rappeler qu'en vertu de l'article 10 § 1er, al. 2 de la loi relative aux droits du patient, «sauf accord du patient, seules les personnes dont la présence est justifiée dans le cadre de services dispensés par un praticien professionnel peuvent assister aux soins, examens et traitements».

Dans la pratique actuelle, il appert que la confidentialité de l'information sur la santé d'un bénéficiaire de l'accueil n'est pas toujours garantie. En effet, lors d'exams médicaux, il est souvent fait appel, aux membres du personnel, voire même à d'autres bénéficiaires de l'accueil, pour faire office d'interprète avant l'intervention d'un traducteur «asservementé» ou à tout le moins lié par le devoir de confidentialité. Il conviendra dès lors de s'assurer que le bénéficiaire de l'accueil concerné, dûment informé, marque son accord sur la présence de ces personnes.

Art. 28

L'état de santé d'un bénéficiaire de l'accueil sous le régime de l'aide matérielle peut justifier que le lieu obligatoire d'inscription qui lui a été désigné, c'est-à-dire la structure d'accueil dans laquelle il est hébergé, soit modifié en faveur d'une structure d'accueil lui permettant de mener une vie conforme à la dignité humaine, voire supprimé si son état de santé est tel qu'il serait incompatible avec un hébergement en structure d'accueil.

Citons, par exemple, le cas d'un bénéficiaire de l'accueil qui ne réside pas dans la structure désignée comme lieu obligatoire d'inscription et devient gravement malade. Bénéficiant déjà d'un entourage médical, associatif et de solidarité dans la commune où il réside, il est préférable que le lieu obligatoire d'inscription initialement désigné soit supprimé de sorte que cette personne puisse bénéficier d'une aide adaptée octroyée par le centre public d'action sociale de la commune où il réside. Ou encore, le cas d'un demandeur d'asile victime d'un accident grave en Belgique réduisant sa motricité et imposant qu'il soit dans un lieu obligatoire adapté à son état de santé. Dans cet exemple, le lieu obligatoire d'inscription qui était adapté initialement à la situation de la personne mais ne l'est plus suite à l'accident et à ses conséquences en termes de santé, devrait pouvoir être modifié au profit d'un lieu adapté à sa nouvelle situation.

Tot slot dient herinnerd te worden aan lid 2 van § 1 van artikel 10 van de wet betreffende de rechten van de patiënt dat als volgt luidt: «Behoudens akkoord van de patiënt, kunnen enkel de personen waarvan de aanwezigheid is verantwoord in het kader van de dienstverstreking van de beroepsbeoefenaar, aanwezig zijn bij de zorg, de onderzoeken en de behandelingen.»

In de huidige praktijk blijkt dat de vertrouwelijke behandeling van gegevens in verband met de gezondheidstoestand van de begunstigde van de opvang niet altijd gewaarborgd wordt. In feite wordt er bij medische onderzoeken vaak een beroep gedaan op personeelsleden of zelfs andere begunstigden van de opvang die als tolk optreden in de plaats van een «beëdigde» of een toch minstens door de geheimhoudingsplicht gebonden vertaler. Men dient zich dus ervan te verzekeren dat de betrokken begunstigde van de opvang, naar behoren geïnformeerd dient te worden en instemt met de aanwezigheid van deze personen.

Art. 28

De gezondheidstoestand van een begunstigde van de opvang aan wie materiële hulp wordt verleend, kan een reden zijn om de verplichte plaats van inschrijving die hem was toegewezen, d.w.z. de opvangstructuur waarin hij ondergebracht is ofwel te wijzigen en hem een opvangstructuur toe te wijzen waarin hij een menswaardig leven kan leiden ofwel op te heffen indien zijn gezondheidstoestand volstrekt onverenigbaar zou zijn met eender welke huisvesting in een opvangstructuur.

Laat ons bijvoorbeeld het geval aanhalen van een begunstigde van de opvang die niet in de structuur verblijft die werd aangewezen als verplichte plaats van inschrijving en die ernstig ziek wordt. Aangezien hij reeds kan rekenen op een medisch-sociaal netwerk en op solidariteit in de gemeente waar hij woont, is het verkieselijk dat de verplichte plaats van inschrijving die hem aanvankelijk was toegewezen, wordt opgeheven, zodat de betrokkenen kan genieten van aangepaste hulp vanwege het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waarin hij woont. Of een asielzoeker die in België bijvoorbeeld betrokken raakt bij een ernstig ongeval, waardoor zijn motorische vermogens aangeast zijn zodat zijn verplichte plaats van inschrijving aangepast moet worden aan zijn gezondheidstoestand. In dit geval is de verplichte plaats van inschrijving die aanvankelijk wel geschikt was, als gevolg van het ongeval en de medische gevolgen ervan niet langer aangepast aan de betrokken asielzoeker. Zij zou dan ook gewijzigd moeten kunnen worden, zodat een nieuwe plaats toegewezen kan worden die aangepast is aan de nieuwe situatie.

Art. 29

Cette disposition transpose l'article 9 de la directive du 27 janvier 2003 selon lequel:

«Les États membres peuvent prévoir que les demandeurs sont soumis à un examen médical pour des motifs de santé publique».

En vertu de cette disposition, le législateur national n'est donc pas tenu de soumettre les demandeurs d'asile à un examen médical et seuls des motifs de santé publique peuvent justifier un tel examen.

Le droit au respect de la vie privée, au sens de l'article 8 de la C.E.D.H. implique de respecter l'intégrité physique et morale de la personne. L'ingérence de l'État dans l'exercice de ce droit n'est autorisée, en vertu du § 2 de l'article 8, que si elle est prévue par la loi et nécessaire dans une société démocratique notamment à la sécurité nationale, à la sûreté publique, à la protection de la santé.

Il en découle dès lors qu'en l'absence de motifs de santé publique, les examens médicaux doivent être passés avec l'accord du demandeur d'asile. Cette observation s'entend dans le cadre de la présente loi en projet. En effet, comme le rappelle à bon escient la section de législation du Conseil d'État, dans son avis, ceci n'empêche pas que des examens médicaux obligatoires puissent être effectués à des fins autres que des motifs de santé publique, pour autant que cela soit prévu par la loi et que cette faculté ne puisse pas être considérée comme contraire aux instruments internationaux et constitutionnels consacrant le droit à la protection de la vie privée

Art. 30

L'article 5.2. de la directive prévoit qu'une assistance médicale ou autre est assurée au demandeur ayant des besoins particuliers. La disposition en projet vise ainsi, en complément de l'accompagnement médical, à garantir un accompagnement psychologique au demandeur d'asile, quelle que soit la structure où il est hébergé. A l'heure actuelle, l'accompagnement psychologique n'est pas organisé de manière uniforme.

Art. 29

Deze bepaling is de omzetting van artikel 9 van de richtlijn van 27 januari 2003 die als volgt luidt:

«De lidstaten kunnen om redenen van volksgezondheid asielzoekers een medisch onderzoek laten ondergaan.»

Op grond van deze bepaling is de nationale wetgever dus niet verplicht om asielzoekers aan een medisch onderzoek te onderwerpen en kunnen slechts redenen van volksgezondheid een dergelijk onderzoek rechtvaardigen.

Het recht op de eerbiediging van het privé-leven in de zin van artikel 8 van het EVRM impliceert dat een ieders fysieke en morele integriteit wordt gerespecteerd. Inmenging van de Staat bij de uitoefening van dit recht is volgens § 2 van artikel 8 slechts toegestaan voor zover deze bij wet is voorzien en noodzakelijk in een democratische samenleving voor het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid en de bescherming van de volksgezondheid.

Hieruit volgt dat medische onderzoeken, bij gebrek aan redenen van volksgezondheid, steeds uitgevoerd dienen te worden met de instemming van de asielzoeker. Deze opmerking geldt ook in het kader van het huidig ontwerp van wet. Inderdaad, zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State het terecht herhaalde in zijn advies, dit belet niet dat verplichte medische examens uitgevoerd worden om andere redenen dan de volksgezondheid, voor zover dit door de wet voorzien werd en deze mogelijkheid niet kan worden beschouwd als strijdig met de internationale en grondwettelijke instrumenten tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 30

Artikel 5.2. van de richtlijn voorziet dat asielzoekers met bijzondere behoeften verzekerd worden van medische of andere bijstand. De bepaling van het wetsontwerp wil daarom als aanvulling op de medische begeleiding ook een psychologische begeleiding voor asielzoekers waarborgen, ongeacht de structuur waarin zij zijn ondergebracht. Op dit ogenblik is de psychologische begeleiding niet uniform georganiseerd.

Art. 31

La présente disposition consacre le droit du bénéficiaire de l'accueil à un accompagnement social individualisé. Les termes «*travailleur social*» visent d'abord le membre du personnel de la structure d'accueil traitant le dossier du demandeur d'asile mais également toute personne employée par la structure d'accueil en contact avec le bénéficiaire et amenée à lui fournir des informations ou à effectuer des démarches rentrant dans le cadre de l'accompagnement social.

Suite à la suggestion de la section de législation du Conseil d'État, il appartient au Roi de définir les qualifications requises à l'exercice de cette mission.

Des précisions sont fixées quant au contenu et aux limites de la mission du travailleur social et de l'accompagnement social. La définition de la mission du travailleur social est analogue à celle prévue à l'article 47 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. Elle a été adaptée aux spécificités inhérentes à l'aide matérielle et aux particularités liées au statut du demandeur d'asile. En particulier, l'accompagnement social inclut des informations portant sur la procédure d'asile et les conséquences des actes posés par le demandeur d'asile dans ce cadre. Cette mission d'information est distincte de celle exercée par l'avocat.

Cette définition vise à améliorer qualitativement le suivi individuel du demandeur d'asile et à uniformiser les pratiques actuelles. Ces précisions répondent à une demande du terrain de voir l'accompagnement social mieux circonscrit.

Sont, par exemple, compris dans la mission consistant à aider le bénéficiaire de l'accueil dans ses démarches administratives, les démarches visant à la scolarisation des enfants, afin de soutenir le rôle des parents.

Art. 32

Un dossier social individuel est établi dès l'arrivée du bénéficiaire de l'accueil dans la structure d'accueil.

En cas de modification du lieu obligatoire d'inscription, ce dossier est transféré.

Il est prévu de transmettre au bénéficiaire de l'accueil concerné une copie de son dossier social quand celui-ci en fait la demande.

Art. 31

Deze bepaling legt het recht van de begunstigde van de opvang op een geïndividualiseerde sociale begeleiding vast. De term «*maatschappelijk werker*» verwijst in de eerste plaats naar het personeelslid van de opvangstructuur dat het dossier van de asielzoeker behandelt, maar ook naar alle andere personen in dienst van de opvangstructuur die in contact komen met de begunstigde en die hem informatie dienen te verstrekken of die stappen moeten ondernemen in het kader van de sociale begeleiding.

Ten gevolge van de aanbeveling van de afdeling wetgeving van de Raad van State is het de taak van de Koning de kwalificaties vast te leggen voor het uitoefenen van deze missie.

De inhoud en de grenzen van de missie van de maatschappelijk werker en van de maatschappelijke begeleiding worden nader gepreciseerd. De definitie van de missie van de maatschappelijk werker is analoog aan deze bepaald in artikel 47 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de centra voor openbaar welzijn. De definitie werd aangepast aan de karakteristieken die eigen zijn aan de materiële hulp en aan de eigenheden van het statuut van asielzoeker. Meer bepaald houdt de maatschappelijke begeleiding informatie in met betrekking tot de asielprocedure en de gevolgen van handelingen die de asielzoeker in dit kader stelt. Deze informatieve missie is verschillend van deze uitgeoefend door de advocaat.

Deze definitie heeft tot doel de individuele opvolging van de asielzoeker kwalitatief te verbeteren en de huidige praktijk terzake te uniformeren. Deze preciezere taakschrijving komt tegemoet aan een vraag van de mensen op het terrein die de sociale begeleiding beter omschreven willen zien.

Tot de taken die erin bestaan om de begunstigde van de opvang te helpen bij administratieve procedures, behoort bijvoorbeeld de inschrijving van de kinderen op een school. Op die manier wordt de asielzoeker als ouder gesteund.

Art. 32

Er wordt een individueel sociaal dossier opgesteld zodra de begunstigde van de opvang in de opvangstructuur aankomt.

In geval van wijziging van de verplichte plaats van inschrijving wordt het dossier doorgestuurd.

Er wordt voorzien dat de begunstigde van de opvang een kopie van zijn sociaal dossier ontvangt indien hij erom verzoekt.

Art. 33

Le bénéficiaire de l'accueil peut jouir des droits prévus par l'Arrêté royal du 18 décembre 2003 déterminant les conditions de la gratuité totale ou partielle du bénéfice de l'aide juridique de deuxième ligne et de l'assistance judiciaire. L'organisation pratique de l'aide juridique, comme prévue par les articles 508/1 à 508/23 du Code judiciaire, sera menée par le responsable de la structure d'accueil en concertation avec les barreaux locaux.

L'article en projet consacre la responsabilité de l'Agence ou du partenaire de prendre les mesures nécessaires à garantir aux bénéficiaires de l'accueil un accès effectif à l'aide juridique. Il prévoit également la possibilité pour l'Agence de conclure des conventions spécifiques à l'aide juridique avec des organisations spécialisées ou les bureaux d'aide juridique, qui pourraient, à titre d'exemple, tenir une permanence au sein de la structure d'accueil.

Art. 34

Cette disposition remplace l'actuel article 62, § 2bis, de la loi-programme du 19 juillet 2001, tel que modifié par les lois-programme du 22 décembre 2003 et du 27 décembre 2004, à l'exception de la suppression du terme «exclusif» entre les mots «profit» et «de» (alinéa 3) et sous réserve de l'adaptation des deux derniers alinéas en fonction de l'observation du Conseil d'État.

Un droit à l'allocation journalière y est consacré, conformément à l'article 2, j) de la directive qui prévoit que «les conditions d'accueil comprenant le logement, la nourriture et l'habillement, [...] ainsi qu'une allocation journalière».

Les termes «allocation journalière», repris de la directive, doivent être préférés aux termes «argent de poche» utilisés dans la pratique et à l'article 62, § 2bis, de la loi-programme précitée.

La loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires prévoit en son article 9, § 2, que «dans les conditions fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers et ses arrêtés d'exécution ne s'appliquent pas au volontariat».

Art. 35

Une série d'activités sont organisées au sein et à l'extérieur de la structure d'accueil, en vue de favoriser l'épa-

Art. 33

De begünstigde van de opvang geniet de rechten gewaarborgd door het koninklijk besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand. De rechtsbijstand, zoals voorzien in artikelen 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt in de praktijk georganiseerd door de verantwoordelijke van de opvangstructuur in overleg met de lokale balies.

Het artikel van het wetsontwerp voorziet de verantwoordelijkheid van het Agentschap of de partner om de nodige maatregelen te nemen die aan de begünstigde van de opvang een effectieve toegang tot de juridische bijstand waarborgen. Het artikel voorziet bovendien dat het Agentschap voor de juridische hulp specifieke overeenkomsten kan afsluiten met gespecialiseerde organisaties of bureaus voor juridische bijstand die bijvoorbeeld een permanentiedienst in de opvangstructuur zouden kunnen organiseren.

Art. 34

Deze bepaling vervangt artikel 62, § 2bis van de programmawet van 19 juli 2001, zoals gewijzigd door de programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, met uitzondering van het doorhalen van het begrip «uitsluitend» tussen «en dit» en «ten voordele» en onder voorbehoud van aanpassing van de twee laatste alinea's in functie van de opmerking van de Raad van State.

Het recht op een dagvergoeding wordt hierin vastgelegd, conform artikel 2, j) van de richtlijn dat de materiële opvangvoorzieningen definieert als «huisvesting, voedsel en kleding [...], alsmede een dagvergoeding».

Het begrip «dagvergoeding» dat uit de richtlijn is overgenomen, geniet de voorkeur boven het begrip «zakgeld» dat in de praktijk wordt gebruikt, evenals in artikel 62, § 2bis van voornoemde programmawet.

De wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers voorziet in artikel 9, § 2 het volgende: «Onder de voorwaarden die de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepaalt, zijn de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan niet van toepassing op het vrijwilligerswerk.»

Art. 35

Binnen en buiten de opvangstructuur worden er activiteiten georganiseerd die de ontwikkeling van zowel de

nouissement du bénéficiaire de l'accueil, qu'il soit majeur ou mineur. Ces activités seront utiles tant dans le cas du retour de la personne dans son pays d'origine que dans celui où elle serait reconnue réfugiée et dès lors amenée à s'intégrer dans notre pays.

Il va de soi que les cours de formation ou d'initiation (informatique, électricité, langues, activités sportives, culturelles,...) organisés par la structure d'accueil ne font pas partie du régime de la formation professionnelle, relevant de la compétence des Communautés. Ces modules n'aboutissent pas à la délivrance d'une attestation officielle qu'ils pourraient faire valoir ultérieurement sur le marché du travail.

Art. 36

Cet article constitue une transposition partielle de l'article 17 de la directive Pour le surplus, il est renvoyé à l'article 22 et à son commentaire dans le présent exposé des motifs.

Art. 37

L'article 18.1. de la directive prévoit que l'intérêt supérieur de l'enfant doit guider le législateur national, en tant que considération primordiale.

Ce critère de l'intérêt supérieur de l'enfant est identique à celui énoncé par l'article 3 de la Convention relative aux droits de l'enfant du 20 novembre 1989 qui ne précise toutefois pas ce que recouvre cette notion. Selon les travaux préparatoires de la loi du 25 novembre 1991 portant approbation de la Convention, il appartiendra à la jurisprudence d'apprécier cet intérêt¹⁵.

Quand bien même la possibilité de conférer un effet direct à l'article 3 de la Convention a été rejetée par deux arrêts de la Cour de cassation du 4 novembre 1999¹⁶, l'article 18 de la directive impose aux États membres de prendre en compte l'intérêt supérieur de l'enfant en tant que considération primordiale.

¹⁵ Sénat, *Doc. Parl.*, 1990-1991, n° 1390/2, discussion, *Pasin.*, 1991, p. 4655.

¹⁶ *Pas.*, 1999, I, p. 588; *Pas.*, 1999, I, p.589. Selon la Cour, les dispositions des articles 3, §§ 1er et 2, «ne sont pas, en soi, suffisamment précises et complètes que pour avoir un effet direct, dès lors qu'elles laissent à l'Etat plusieurs possibilités de satisfaire aux exigences de l'intérêt de l'enfant». En conséquence, elles «ne peuvent servir de source de droits subjectifs et d'obligations dans le chef des particuliers».

meerderjarige als de minderjarige begunstigde van de opvang moet bevorderen. Deze activiteiten zullen nuttig zijn zowel ingeval van terugkeer naar het land van herkomst als in geval van erkenning van het statuut van vluchteling en bijgevolg integratie in ons land.

Het spreekt voor zich dat de opleidings- of initiatie-cursussen (informatica, elektriciteit, talen, sportactiviteiten, culturele activiteiten, ...) die door de opvangstructuur worden georganiseerd, geen deel uitmaken van het systeem van de beroepsopleidingen, dat tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort. Deze modules worden niet afgesloten met de uitreiking van een officieel getuigschrift dat de cursisten naderhand op de arbeidsmarkt kunnen doen gelden.

Art. 36

Dit artikel is een gedeeltelijke omzetting van artikel 17 van de richtlijn. Voor het overige verwijzen we naar artikel 22 en naar het commentaar erover in de huidige memorie van toelichting.

Art. 37

Artikel 18.1. van de richtlijn bepaalt dat de eerste overweging van de nationale wetgever het hoogste belang van het kind moet zijn.

Het criterium van het belang van het kind is identiek aan het begrip dat gehanteerd wordt in artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 dat dit begrip echter niet nader omschrijft. Volgens de tekst van de voorbereidende werkzaamheden voor de wet van 25 november 1991 tot goedkeuring van het Verdrag komt de beoordeling van dit belang aan de rechtspraak toe¹⁵.

Hoewel de mogelijkheid om aan artikel 3 van het Verdrag een directe werking toe te kennen door twee arresten van het Hof van Cassatie van 4 november 1999 verworpen werd¹⁶, verplicht artikel 18 van de richtlijn de lidstaten om zich in hoofdorde door het belang van het kind te laten leiden.

¹⁵ Senaat, *Parl. Doc.*, 1990-1991, nr. 1390/2, beraadslaging, *Pasin.*, 1991, p. 4655.

¹⁶ *Pas.*, 1999, I, p. 588; *Pas.*, 1999, I, p.589. Volgens het Hof zijn de bepalingen van artikels 3, §1 en 2 «op zichzelf niet voldoende nauwkeurig en volledig (...) om directe werking te hebben omdat zij verscheidene mogelijkheden aan de Staat laten om aan de vereisten van het belang van het kind te voldoen». Bijgevolg stelt het Hof dat zij «niet kunnen gelden als bron van subjectieve rechten en van verplichtingen voor particulieren».

Art. 38

Cette disposition transpose l'article 14.3. de la directive et a pour but de respecter le droit à la vie familiale.

Art. 39

Conformément aux exigences prévues par l'article 18.2. de la directive, une assistance spécifique est fournie aux mineurs victimes de toute forme d'abus, de négligence, d'exploitation, de torture, de traitements cruels, inhumains et dégradants, ou de conflits armés. Ce soutien comporte tant les soins psychiatriques que l'accompagnement psychologique au sens large.

Art. 40

Cette disposition consacre le droit des mineurs non accompagnés à bénéficier d'un encadrement particulier durant une phase d'observation et d'orientation.

La phase d'observation et d'orientation est une première phase d'accueil pour tous les mineurs étrangers non accompagnés sans distinction sur base de leur statut de séjour.

Durant cette phase le mineur étranger non accompagné est accueilli dans un centre d'observation et d'orientation (C.O.O.) géré par l'Agence et pour une durée de séjour maximale de 15 jours.

Au cours du placement dans un C.O.O., il est procédé à l'enregistrement du mineur non accompagné, à son identification et à la désignation du tuteur.

Un bilan psychosocial du mineur non accompagné, consigné dans un rapport écrit, est également établi.

Le Roi détermine, à l'instar des autres structures d'accueil, le régime et les règles de fonctionnement de ces centres.

Art. 41

Afin d'assurer la transposition de l'article 19.4. de la directive, l'article 41 du projet garantit que les membres du personnel chargés de l'encadrement des mineurs étrangers non accompagnés disposeront d'une formation appropriée.

Une attention particulière devra être accordée aux conditions de formation et de compétence des membres du personnel affectés à l'encadrement des mineurs non accompagnés.

Art. 38

Deze bepaling is de omzetting van artikel 14.3. van de richtlijn en heeft tot doel het recht op een gezinsleven te respecteren.

Art. 39

Overeenkomstig de vereisten van artikel 18.2. van de richtlijn, wordt er specifieke bijstand verleend aan minderjarige slachtoffers van eender welke vorm van misbruik, verwaarlozing, uitbuiting, foltering, wrede, onmenselijke en vernederende behandelingen of van gewapende conflicten. Deze bijstand omvat zowel psychiatrische verzorging als psychologische begeleiding in de ruime zin van het woord.

Art. 40

Deze bepaling legt het recht vast van de niet-begeleide minderjarigen op een bijzondere omkadering tijdens een observatie- en oriëntatiefase.

De observatie- en oriëntatiefase is een eerste opvangfase voor alle niet-begeleide buitenlandse minderjarigen zonder onderscheid op basis van hun verblijfsstatuut.

Gedurende deze fase wordt de niet-begeleide buitenlandse minderjarige opgevangen in een observatie- en oriëntatiecentrum (O.O.C.) dat wordt beheerd door het Agentschap en voor een maximale verblijfsduur van 15 dagen.

Tijdens de plaatsing in een O.O.C. wordt de niet-begeleide minderjarige geregistreerd en geïdentificeerd en krijgt hij een voogd toegewezen.

Er wordt ook een psychosociale balans opgesteld van de minderjarige, die op papier wordt gezet in een schriftelijk verslag.

De Koning bepaalt het stelsel en de werkingsregels van deze centra.

Art. 41

Met het oog op de omzetting van artikel 19.4. van de richtlijn waarborgt artikel 41 van het wetsontwerp dat de personeelsleden die met de opvang van niet-begeleide minderjarigen belast zijn, een aangepaste opleiding krijgen.

Er zal bijzondere aandacht besteed worden aan de opleidings- en deskundigheidsvooraarden van de personeelsleden die met de opvang van niet-begeleide minderjarigen belast zijn.

Cette formation spécifique, pluridisciplinaire et continue est organisée par l'Agence ou le partenaire, en lien avec la mission que lui assigne l'article 50 du projet de loi.

Art. 42

Le principe de la continuité de l'accueil lors du passage d'une forme d'aide à une autre est consacré dans cet article. Un arrêté royal devra déterminer la procédure à respecter pendant la période courant de la désignation d'un nouveau lieu obligatoire d'inscription jusqu'à l'octroi effectif de l'aide sociale délivrée par le centre public d'action sociale désigné.

Cette disposition vise à répondre aux problèmes rencontrés dans la pratique lorsqu'un demandeur d'asile doit être orienté, depuis la structure d'accueil lui octroyant une aide matérielle, vers le centre public d'action sociale désigné conformément à l'article 11, § 2 du projet.

Ces problèmes résultent d'un manque de clarté quant à la détermination de l'autorité (structure d'accueil ou centre public d'action sociale) compétente pour octroyer l'aide pendant la période de transition. En effet, au cours de cette période, la structure d'accueil n'est plus compétente suite à la désignation du nouveau lieu obligatoire d'inscription inscrite au registre d'attente tandis que le centre public d'action sociale ne peut octroyer l'aide sociale tant qu'il n'a pas statué sur la demande d'aide introduite par le demandeur d'asile. Il en découle des difficultés liées, par exemple, à la prise en charge des frais médicaux du demandeur d'asile ou à la recherche d'un logement pour le demandeur d'asile. La seule issue est souvent l'introduction d'un recours devant le Tribunal du travail.

Afin de pallier ces difficultés, l'article 42 du projet prévoit que, par dérogation, l'aide matérielle sera maintenue pendant un délai à fixer par le Roi, afin de mettre en place une collaboration active entre la structure d'accueil et le centre public d'action sociale, évitant ainsi toute rupture de l'accueil.

Art. 43

Lorsque les règles de vie communautaire définies dans le règlement d'ordre intérieur ne suffisent pas à

Deze specifieke, permanente en multidisciplinaire opleiding wordt door het Agentschap of de partner georganiseerd, als logisch gevolg van de opdracht die haar toegewezen wordt door artikel 50 van het wetsontwerp.

Art. 42

Het principe van de continuïteit van de opvang bij de overschakeling van de ene vorm van hulp naar de andere wordt in dit artikel vastgelegd. Een koninklijk besluit dient de procedure te bepalen die gerespecteerd moet worden tijdens de periode tussen de toewijzing van een nieuwe verplichte plaats van inschrijving en de effectieve toekenning van de maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door het aangewezen openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Deze bepaling beoogt een antwoord te bieden op de problemen die zich in de praktijk stellen wanneer een asielzoeker vanuit de opvangstructuur die hem materiële hulp verleent, doorverwezen moet worden naar een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hem wordt aangewezen overeenkomstig artikel 11, § 2 van het wetsontwerp.

Deze problemen vloeien voort uit een gebrek aan duidelijkheid aangaande de instantie (opvangstructuur of openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn) die bevoegd is om hulp te verlenen tijdens de overgangsperiode. Gedurende deze periode is de opvangstructuur niet langer bevoegd als gevolg van de toewijzing van een nieuwe verplichte plaats van inschrijving die in het wachtregering ingeschreven wordt, terwijl het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de maatschappelijke dienstverlening niet kan verstrekken zolang het geen beslissing heeft genomen over de aanvraag tot bijstand die door de asielzoeker is ingediend. Hierdoor ontstaan er problemen voor bijvoorbeeld de tenlastening van de medische kosten van de asielzoeker of de zoektocht naar een woning voor de asielzoeker. De enige oplossing is vaak het instellen van een procedure voor de Arbeidsrechtbank.

Om een einde te maken aan deze problemen, voorziet artikel 42 van het wetsontwerp dat de materiële hulp bij wijze van afwijking behouden wordt gedurende een door de Koning vast te leggen termijn om een actieve samenwerking mogelijk te maken tussen de opvangstructuur en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zodat elke onderbreking in de opvang vermeden wordt.

Art. 43

Wanneer de regels van het gemeenschapsleven die in het huishoudelijk reglement zijn vastgelegd op zich

elles seules et lorsque l'ordre, la sécurité et la tranquillité ne peuvent être rétablis que par des mesures adéquates, des mesures d'ordre peuvent être prises. Face à certains incidents accompagnés de violence et d'agression physique de la part d'un ou plusieurs bénéficiaires de l'accueil, les membres du personnel doivent pouvoir agir de façon à rétablir l'ordre.

La mesure d'ordre se distingue de la sanction en ce qu'une mesure d'ordre est prise par une autorité administrative en vue d'assurer le bon fonctionnement d'un service et non pour sanctionner le comportement de l'intéressé.

Bien que les garanties offertes par la procédure de sanction ne sont pas, en principe, d'application pour les mesures d'ordre internes, l'autorité administrative est tenue d'entendre l'intéressé.

Le Roi déterminera les mesures d'ordre pouvant être prises et les personnes habilitées à les prendre.

Il s'agira notamment du transfert du bénéficiaire de l'accueil d'une structure d'accueil vers une autre. L'article 14.4. de la directive impose aux États membres de limiter les transferts «*lorsque cela est nécessaire*». Le transfert est une mesure d'ordre, plus précisément lorsque l'ordre au sein de la structure d'accueil communautaire ne peut être rétabli qu'en séparant un ou plusieurs bénéficiaires de l'accueil des autres résidents.

Art. 44

L'article 16.3. de la directive prévoit que «*les États membres peuvent déterminer les sanctions applicables en cas de manquement grave au règlement des centres d'hébergement*».

L'article 44 du présent projet fixe les règles générales applicables aux sanctions, en ce compris l'échelle des sanctions. Il est tenu compte des circonstances concrètes dans lesquelles la vie au sein des structures communautaires se déroule. La sanction la plus adéquate sera choisie, dans le respect du principe de proportionnalité, en fonction de la nature et de l'importance du manquement grave au règlement d'ordre intérieur (alinéas 1er et 2).

Comme exemples de restriction de l'accès à certaines services comme visée au 4°, on peut citer l'interdiction d'accès à la salle de sport ou encore l'interdiction

niet volstaan en de orde, de veiligheid en de rust slechts hersteld kunnen worden met gepaste maatregelen, kunnen er ordemaatregelen genomen worden. Wanneer zij geconfronteerd worden met bepaalde gewelddadige incidenten en vormen van fysieke agressie vanwege een of meer begunstigden van de opvang, moeten de personeelsleden kunnen optreden om de orde te herstellen.

Een ordemaatregel onderscheidt zich van een sanctie doordat een ordemaatregel door een administratieve overheid wordt genomen om de goede werking van een dienst te verzekeren en niet om het gedrag van een bepaalde persoon te bestraffen.

Hoewel de waarborgen die door een sanctioneringsprocedure worden geboden in principe niet van toepassing zijn in het geval van interne ordemaatregelen, dient de administratieve overheid de betrokkenen toch te horen.

De Koning bepaalt welke ordemaatregelen er genomen kunnen worden en welke personen hiertoe gemachtigd zijn.

Het gaat daarbij onder meer om de overplaatsing van de begunstigde van de opvang vanuit één opvangstructuur naar een andere opvangstructuur. Artikel 14.4. van de richtlijn verplicht de lidstaten om uitsluitend tot overplaatsingen over te gaan «*wanneer dit noodzakelijk is*». Een overplaatsing is een ordemaatregel die meer in het bijzonder genomen wordt wanneer de orde in een collectieve opvangstructuur slechts hersteld kan worden door één of meer begunstigden van de opvang van de overige bewoners te scheiden.

Art. 44

Artikel 16.3. van de richtlijn voorziet het volgende: «*De lidstaten kunnen sancties vaststellen op ernstige inbreuken op de regels met betrekking tot de opvangcentra.*»

Artikel 44 van het huidig ontwerp voorziet de algemene regels die van toepassing zijn op de sancties, met inbegrip van een schaal van de sancties. Er wordt rekening gehouden met de concrete omstandigheden waarin het leven in de collectieve opvangstructuren verloopt. De meest aangewezen sanctie moet gekozen worden met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, in functie van de aard en het belang van de ernstige overtreding van het huishoudelijk reglement (alinea's 1 en 2).

Als voorbeelden van beperkingen van toegang tot bepaalde diensten zoals bedoeld in 4°, kunnen we het verbod van toegang tot de sportzaal of tot het gebruik

d'utiliser internet. Les sanctions sont prises par le responsable de la structure d'accueil.

Toute décision de sanction est prise de manière objective et impartiale. Elle fait l'objet d'une motivation et est notifiée au bénéficiaire de l'accueil concerné (alinéa 6).

Malgré les termes de l'article 5 du présent projet de loi, il est rappelé, conformément à la suggestion de la section de législation du Conseil d'État, que la suppression de l'aide matérielle, conséquence éventuelle de la sanction, ne peut être que partielle et que l'accès aux soins médicaux doit être assuré en toutes circonstances (alinéa 7).

Enfin, c'est un arrêté royal qui doit fixer les règles de procédure applicable au régime des sanctions (alinéa 8).

Art. 45

En cas de plaintes relatives aux conditions de vie au sein de la structure d'accueil ou à l'application du règlement d'ordre intérieur, il est essentiel que le bénéficiaire de l'accueil s'adresse d'abord au directeur ou au responsable de la structure d'accueil. En effet, la plainte est liée à la structure d'accueil, et est donc en premier lieu un problème interne.

Le traitement de la plainte est revêtu de peu de formalisme, afin d'en promouvoir l'accessibilité, sans toutefois affaiblir le sérieux de la procédure des plaintes. Pour cette raison, la plainte ne doit pas être soumise par écrit au directeur ou au responsable. L'idée étant qu'une solution devrait être trouvée à travers une discussion.

Au cas où la plainte n'est pas traitée par le directeur ou le responsable de la structure d'accueil dans un délai de 7 jours, le bénéficiaire pourra s'adresser par écrit au directeur général de l'Agence, ou à la personne désignée à cet effet par le partenaire.

Cette personne désignée ne peut, en aucun cas, être employée dans une structure d'accueil gérée par le partenaire. Elle doit également, selon les statuts du partenaire, pouvoir représenter le partenaire en droit.

Cette possibilité donne le signal que les plaintes sont prises au sérieux et accorde au directeur général, ou à la personne désignée par le partenaire, un rôle de mé-

van internet citeren. De sancties worden door de verantwoordelijke van de opvangstructuur genomen

Elke beslissing om een sanctie op te leggen wordt op een objectieve en onpartijdige wijze genomen, moet gemotiveerd worden en wordt aan de betrokken begunstigde van de begunstigde van de opvang meegedeeld (alinea 6).

Niettegenstaande de termen van artikel 5 van het huidige wetsontwerp herhaalt de tekst, overeenkomstig de aanbeveling van de afdeling wetgeving van de Raad van State, dat de afschaffing van de materiële hulp, als gebeurlijk gevolg van de sanctie, slechts gedeeltelijk mag plaatsvinden en dat de toegang tot de medische hulpverlening hoe dan ook verzekerd moet worden (alinea 7).

Tenslotte dienen de procedurerregels met betrekking tot de oplegging van de sancties via een Koninklijk Besluit vastgelegd worden (alinea 8).

Art. 45

Ingeval van klachten omtrent de levensomstandigheden binnen de opvangstructuur of omtrent de toepassing van het huishoudelijk reglement, is het essentieel dat de begunstigde van de opvang zich eerst wendt tot de directeur of de verantwoordelijke van de opvangstructuur. De klacht is immers verbonden aan de opvangstructuur, en dus in eerste instantie een intern probleem.

De behandeling van de klacht wordt met zo weinig mogelijk formalisme omkleed om de toegankelijkheid te bevorderen, zonder evenwel de ernst van de klachtenprocedure te ondermijnen. Daarom dient de klacht niet schriftelijk overgemaakt te worden aan de directeur of verantwoordelijke. Het idee is immers dat door middel van een gesprek een oplossing kan worden gezocht.

Ingeval de klacht niet wordt behandeld door de directeur of de verantwoordelijk van de opvangstructuur binnen een termijn van 7 dagen, kan de begunstigde zich schriftelijk wenden tot de directeur-generaal van het Agentschap, of tot de daartoe door de partner aangeduide persoon.

Deze aangeduide persoon mag in geen geval tewerkgesteld zijn in een door de partner beheerde opvangstructuur. De aangeduide persoon moet eveneens volgens de statuten van de partner bevoegd zijn om de partner in rechte te vertegenwoordigen.

Door deze mogelijkheid wordt het signaal gegeven dat klachten ernstig genomen worden en wordt aan de directeur-generaal of aan de door de partner aangeduide

diateur. Ainsi, la balance est maintenue entre l'accessibilité de la procédure des plaintes et l'absence de formalisme d'un côté, et le sérieux des plaintes de l'autre. Le directeur général, ou la personne désignée par le partenaire, répond par écrit dans les trente jours à compter de la réception de la plainte.

Art. 46

Cette procédure de recours est accessible à tout bénéficiaire de l'accueil, hébergé dans une structure d'accueil gérée par l'Agence ou par un partenaire.

Contrairement à la procédure pour le traitement des plaintes, la procédure de recours est revêtue d'un plus grand formalisme. En effet, l'article 21 de la directive prévoit que «*les États membres font en sorte que les décisions négatives quant à l'octroi des avantages prévus par la présente directive ou les décisions prises en vertu de l'article 7 qui affectent individuellement les demandeurs d'asile puissent faire l'objet d'un recours dans le cadre des procédures prévues dans le droit national. Il est prévu, au moins en dernière instance, la possibilité de voies de recours devant une instance juridictionnelle.*»

Une distinction doit être faite entre le recours introduit contre une sanction énumérée à l'article 44, 4°, 5° ou 6° et le recours contre une décision relative à l'accompagnement médical telle que visée à l'article 25, §5 du présent projet de loi. Le recours contre une sanction est introduit auprès du directeur général de l'Agence, en ce qui concerne les structures d'accueil gérées directement par l'Agence. Pour ce qui est des structures d'accueil gérées par un des partenaires, le recours est introduit soit auprès de la personne désignée par le partenaire à cet effet soit auprès du Conseil de l'aide sociale lorsqu'il s'agit d'une structure visée à l'article 63 de la présente loi.

Cette personne désignée ne peut, en aucun cas, être employée dans une structure d'accueil gérée par le partenaire ni être la personne qui a pris la sanction. Elle doit également, selon les statuts du partenaire, pouvoir représenter le partenaire en droit.

Le recours contre une décision relative à l'accompagnement médical, telle que visée à l'article 25, §5 du présent projet, est introduit auprès du directeur général

persoon een bemiddelende rol toegekend. Zo blijft het evenwicht behouden tussen de toegankelijkheid van de klachtenprocedure en de afwezigheid van formalisme enerzijds, en het ernstig nemen van klachten anderzijds. De directeur-generaal of de door de partner aangeduid persoon antwoordt schriftelijk binnen de dertig dagen na ontvangst van de klacht.

Art. 46

Deze beroepsprocedure is toegankelijk voor elke begunstigde van de opvang die gehuisvest wordt in een opvangstructuur beheerd door het Agentschap of door een partner.

In tegenstelling tot de procedure voor de behandeling van klachten, is voor de beroepsprocedure een sterk formalisme vereist. Artikel 21 van de richtlijn stelt immers dat de «*lidstaten ervoor zorgen dat tegen negatieve beslissingen met betrekking tot de toekenning van voorzieningen op grond van deze richtlijnen of beslissingen op grond van artikel 7 (verblijf en bewegingsvrijheid) die individuele gevolgen hebben voor asielzoekers, beroep kan worden aangetekend volgens de in de nationale wetgeving neergelegde procedures. Tenminste wordt in laatste instantie de mogelijkheid van beroep of toetsing voor een rechterlijke instantie geboden.*»

Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen het beroep ingesteld tegen een in artikel 44, 4°, 5° of 6° opgesomde sanctie en het beroep ingesteld tegen een beslissing met betrekking tot de medische begeleiding zoals bedoeld in artikel 25, § 5 van dit wetsontwerp. Het beroep tegen een sanctie worden ingediend bij de directeur-generaal van het Agentschap voor wat betreft de opvangstructuren die rechtstreeks door het Agentschap worden beheerd. Voor wat betreft de opvangstructuren beheerd door één van de partners, wordt het beroep ingediend, ofwel bij de persoon die de partner hiertoe aanduidt, ofwel bij de OCMW-Raad voor wat betreft de structuur bedoeld in artikel 63 van dit wetsontwerp.

Deze aangeduide persoon mag in geen geval tewerkgesteld zijn in een door de partner beheerde opvangstructuur noch de persoon zijn die de sanctie heeft genomen. De aangeduide persoon moet eveneens volgens de statuten van de partner bevoegd zijn om de partner in rechte te vertegenwoordigen.

Het beroep tegen een beslissing met betrekking tot de medische begeleiding zoals bedoeld in artikel 25, § 5 van dit wetsontwerp worden bij de directeur-generaal

de l'Agence ou auprès du Conseil de l'aide sociale, lorsqu'il s'agit d'une structure visée à l'article 63 de la présente loi . C'est en effet l'Agence , à l'exception des structures visées à l'article 63, qui finance l'accompagnement médical, même si celui-ci est dispensé dans une structure d'accueil gérée par les partenaires. C'est donc à l'Agence de prendre les décisions sur les recours relatifs à l'accompagnement médical. Si le médecin de la structure d'accueil prend une décision négative sur un soin médical spécifique pour un bénéficiaire de l'accueil, celui-ci ne pourra introduire un recours contre cette décision, qu'àuprès de l'Agence, et ceci également si le bénéficiaire est accueilli par un partenaire.

Le rôle attribué ainsi au directeur général de l'Agence ou à la personne désignée par le partenaire, ou au Conseil de l'aide sociale, est celui de filtre. Le recours doit être introduit par écrit auprès du directeur général ou auprès de la personne désignée, ou auprès du Conseil de l'aide sociale, en suite de quoi un recours en dernière instance peut être introduit devant le tribunal du travail.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire ou le Conseil de l'aide sociale peut, pendant le délai dont il dispose pour prendre une décision concernant le recours, décider de suspendre la décision contestée. La décision n'est donc pas automatiquement suspendue par l'introduction du recours. L'idée étant que le directeur général ou la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, juge, selon la gravité de la sanction prise, si la suspension est souhaitable.

Le directeur général ou la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, dispose de l'option d'entendre le bénéficiaire de l'accueil, le directeur ou le responsable de la structure d'accueil, et tout autre personne concernée, avant de prendre une décision. Le directeur général, la personne désignée par le partenaire ou le Conseil de l'aide sociale n'est toutefois pas obligé d'entendre ces personnes. Il va de soi qu'il est dans l'intérêt du bénéficiaire de motiver amplement son recours.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire ou le Conseil de l'aide sociale doit motiver sa décision. Il s'agit en effet d'un acte administratif dans le sens des articles 1 à 4 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs. Cette motivation doit d'ailleurs être adéquate. Cette formalité est des plus importantes si le directeur général, la personne désignée par le partenaire ou le Conseil de l'aide sociale confirme ou modifie la décision, et si le bénéficiaire introduit son recours devant le tribunal du travail.

van het Agentschap ingediend, of bij de OCMW-Raad, wanneer het een in artikel 63 van dit wetsontwerp bedoelde structuur betreft. Het Agentschap financiert immers de medische begeleiding, ook deze die verstrekt wordt in de opvangstructuren beheerd door de partners, met uitzondering van de structuren bedoeld in artikel 63, en neemt dus de beslissingen over de beroepen omtrent de medische begeleiding. Indien de arts van de opvangstructuur negatief beslist over een specifieke medische zorg voor een begunstigde van de opvang, kan de begunstigde hier tegen enkel beroep indienen bij het Agentschap zelf, ook als de begunstigde opgevallen wordt door een partner.

De functie die toebedeeld wordt aan de directeur-generaal van het Agentschap of de door de partner aangeduid persoon, of aan de OCMW-Raad in de beroepsprocedure is een filterfunctie. Beroep moet eerst schriftelijk ingediend worden bij de directeur-generaal, de aangeduid persoon, of de OCMW-Raad, waarna in laatste instantie beroep kan ingediend worden bij de Arbeidsrechtbank.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon of de OCMW-Raad kan gedurende de termijn waarover hij beschikt om een beslissing te nemen over het beroep, beslissen om de aangevochten beslissing te schorsen. De beslissing wordt dus niet automatisch geschorst door het indienen van een beroep. Het idee is dat de directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad naargelang de ernst van de genomen sanctie oordeelt of een schorsing van die sanctie wenselijk is.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad beschikt over de mogelijkheid om de begunstigde van de opvang, de directeur of de verantwoordelijke van de opvangstructuur en elke andere betrokken te horen, alvorens hij een beslissing neemt. De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon of de OCMW-Raad is echter niet verplicht dit te doen. Uiteraard is het in het belang van de begunstigde om zijn schriftelijk beroep uitgebreid te motiveren.

De directeur-generaal, de door de Partner aangeduid persoon of de OCMW-Raad moet zijn beslissing motiveren. Het gaat hier immers om een bestuurshandeling in de zin van artikels 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze motivering moet ook afdoende zijn. Ook deze formaliteit is des te belangrijker indien de directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon of de OCMW-Raad de aangevochten beslissing bevestigt of wijzigt, en de begunstigde eventueel verder beroep indient bij de Arbeidsrechtbank.

Le délai de trois mois pour l'introduction du recours devant le tribunal du travail est le délai prévu par l'article 23 de la Charte de l'assuré social, instituée par la loi du 11 avril 1995. Ce recours n'est possible qu'en cas de confirmation ou de modification de la décision attaquée par le directeur général ou la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, ou encore en cas d'absence d'une décision dans le délai prescrit.

Art. 47

L'Agence remettra un rapport annuel au ministre relatif au traitement des plaintes et des recours.

Art. 48

Répondant à l'interrogation de la section de législation du Conseil d'État, dans son avis, il est précisé que tous les membres du personnel des structures d'accueil sont à tout le moins tenus par un devoir de confidentialité, certains d'entre eux, par leur état ou leur profession, étant tenus au respect du secret professionnel.

Enfin, on ne saurait perdre de vue le respect du prescrit de l'article 458 du Code pénal, siège de l'obligation du respect du secret professionnel. En vertu de cette disposition, toute personne dépositaire, par état ou par profession, des secrets qu'on lui confie s'oblige à ne pas les dévoiler, sauf lorsque la loi le lui impose.

Le critère pertinent pour apprécier l'étendue du secret professionnel auquel un agent est soumis consiste à se demander quelles sont les missions que la loi ou le règlement lui ont confiées. C'est dans la mesure de ces missions que l'agent devient, par son état, dépositaire des secrets qui lui sont confiés en vue d'exercer ses fonctions. Seule la loi pourrait le délier du respect du secret professionnel.

Art. 49

Cette disposition s'inspire de l'Arrêté royal du 22 décembre 2000 dit de «principes généraux» qui, en son article 4, confie à l'autorité hiérarchique le soin de définir des règles de déontologie.

De termijn van 3 maand en voor het indienen van het beroep bij de Arbeidsrechtbank is de termijn voorzien in artikel 23 van het Handvest van de sociaal verzekerde, ingevoerd door de wet van 11 april 1995. Dit beroep is mogelijk bij bevestiging of wijziging van de aangevochten beslissing door de directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon of de OCMW-Raad of bij afwezigheid van beslissing binnen de voorgeschreven termijn.

Art. 47

Het Agentschap legt aan de Minister een jaarlijks verslag voor met betrekking tot de behandeling van de klachten en de beroepen.

Art. 48

Als antwoord op de vraag die gesteld wordt in het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt er uitdrukkelijk gesteld dat alle personeelsleden van de opvangstructuren ten minste gehouden zijn aan een vertrouwelijkheidspligt, terwijl een aantal onder hen, omwille van hun hoedanigheid of beroep, gehouden zijn aan een beroepsgeheim.

Tot slot mag ook de naleving van artikel 458 van het Strafwetboek niet uit het oog worden verloren. Het vormt de basis van de verplichting tot eerbiediging van het beroepsgeheim. Alle personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hen zijn toevertrouwd, zijn er op grond van dit artikel toe verbonden om deze geheimen niet te onthullen, tenzij wanneer de wet hen hiertoe verplicht.

Om de reikwijdte te bepalen van het beroepsgeheim waaraan een ambtenaar is onderworpen, moet de vraag gesteld worden welke de taken zijn die een wet of een reglement hem oplegt. Afhankelijk van deze taken draagt een ambtenaar uit hoofde van zijn staat kennis van geheimen die hem worden toevertrouwd om zijn functies uit te oefenen. Alleen de wet zou hem kunnen ontslaan van de eerbiediging van zijn beroepsgeheim.

Art. 49

Deze bepaling is ontleend aan het koninklijk besluit van 22 december 2000 «aangaande de algemene beginselen» dat in artikel 4 de hiërarchische meerdere belast met de opstelling van de deontologische regels.

Art. 50

Cette disposition transpose l'article 14.5. de la directive selon lequel le personnel des structures d'accueil reçoit «une formation appropriée». Par ailleurs, selon l'article 24 de la directive, toutes «les mesures nécessaires [doivent être prises] pour que les autorités et les autres organisations qui mettent en œuvre la présente directive bénéficient de la formation de base utile eu égard aux besoins des demandeurs d'asile des deux sexes».

Afin de combler la lacune existant en cette matière, il est stipulé que l'Agence ou le partenaire organisera des formations pour le personnel des structures d'accueil. Ces formations pluridisciplinaires et à caractère continu porteront notamment sur des éléments de droit des étrangers, de pédagogie et de psychologie, l'accueil multiculturel, la déontologie, la gestion des conflits, la question du genre («gender issue») ou encore la prise en charge des groupes vulnérables.

Art. 51

La problématique de l'intégration des structures d'accueil, et par là même des demandeurs d'asile et autres bénéficiaires de l'accueil, dans leur environnement local est primordiale. Le préambule de la directive y fait mention dans le paragraphe (14) qui encourage les États membres à «favoriser des relations harmonieuses entre les communautés locales et les centres d'hébergement».

L'article 51 vise à donner un cadre légal aux initiatives de quartier favorisant une telle intégration.

L'article 51, qui ne vise que les structures d'hébergement communautaires (à l'exclusion des ILA communautaires), propose une définition de l'initiative de quartier, en se basant sur deux critères:

1/ une intégration de la structure communautaire dans son environnement;

2/ une perception positive de l'accueil des demandeurs d'asile au sein de la société belge.

Il peut être fait référence à l'article 34 du présent projet qui définit notamment le «service communautaire» comme la prestation effectuée dans le cadre d'une activité, organisée par la structure précitée ou pour laquelle celle-ci est partenaire, et qui concourt à son intégration dans son environnement local. L'objectif de cette disposition est de permettre aux bénéficiaires de l'accueil de

Art. 50

Deze bepaling zorgt voor de omzetting van artikel 14.5. van de richtlijn. Op grond hiervan moet het personeel van de opvangstructuren «een passende opleiding» krijgen. Artikel 24 van de richtlijn zegt in dit verband het volgende: «*De lidstaten treffen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de autoriteiten en andere organisaties die deze richtlijn uitvoeren, de nodige basisopleiding hebben ontvangen met betrekking tot de behoeften van mannelijke en vrouwelijke asielzoekers*».

Om de leemte weg te werken die terzake bestaat, wordt bepaald dat het Agentschap of de partner opleidingen dient te organiseren voor het personeel van de opvangstructuren. Tijdens deze doorlopende multidisciplinaire opleidingen moeten de volgende thema's behandeld worden: vreemdelingenrecht, pedagogie en psychologie, multiculturele opvang, deontologie, conflictbeheersing, genderkwesties en de opvang van kwetsbare groepen.

Art. 51

De integratie van de opvangstructuren en dus ook van de asielzoekers en van de andere begunstigden van de opvang in hun lokale omgeving, is een belangrijke kwestie. Er wordt naar verwezen in de paragraaf (14) van de richtlijn die de lidstaten aanspoort om «harmonieuze relaties tussen lokale gemeenschappen en opvangcentra» te bevorderen.

Artikel 51 wil een wettelijk kader creëren voor de buurtinitiatieven die een dergelijke integratie willen bevorderen.

Artikel 51 – dat slechts op de collectieve opvangstructuren van toepassing is, met uitsluiting van de collectieve LOI's – stelt een definitie van het begrip «buurtinitiatief» voor, die op twee criteria gebaseerd is:

1/ integratie van de collectieve opvangstructuur in de omgeving;

2/ positief beeld van de opvang van asielzoekers in de Belgische samenleving.

Er kan worden verwezen naar artikel 34 van dit wetsontwerp dat het begrip «gemeenschapsdienst» definiert als een prestatie die wordt verricht in het kader van een activiteit die door of in samenwerking met vooroemde structuur georganiseerd wordt, en die bijdraagt tot de integratie van deze laatste in de lokale omgeving. Het doel van deze bepaling is de begunstigde van de

réaliser ce type d'activité donnant lieu à une majoration de l'allocation journalière.

Conformément au souhait émis par la section de législation du Conseil d'État, les objectifs pour lesquels une subvention peut être octroyée aux structures d'accueil communautaires sont précisés dans l'article en projet. Il en va de même du mode de calcul de la subvention.

Une subvention ne sera octroyée qu'aux structures communautaires concernées, à l'exclusion des centres fédéraux qui, eux, sont dotés d'un budget spécifique aux initiatives de quartier.

Art. 52

Considérant que les communes qui abritent sur leur territoire un centre d'accueil ont des frais supplémentaires liés au suivi administratif, et en vertu de l'Arrêté royal du 10 février 2003, le ministre de l'Intégration sociale leur alloue chaque année une subvention.

La disposition commentée consacre ce principe d'octroi d'un subside aux communes sur le territoire desquelles une structure d'accueil communautaire est située.

Les frais couverts par le subside à octroyer sont précisés par l'alinéa 2.

L'alinéa 3 offre au ministre les éléments nécessaires à la fixation annuelle du subside dû aux communes.

Art. 53

La présente disposition précise la mission confiée à l'Agence par l'article 57 en ce qui concerne le bénéficiaire de l'accueil.

Le ministre pourra confier à des partenaires, dont l'Organisation internationale pour les Migrations (O.I.M.) ou d'autres organisations non gouvernementales, tant la mise en œuvre du retour volontaire que la contribution à la définition, au suivi et à l'évaluation des programmes y relatifs.

opvang in staat te stellen om dit soort activiteiten uit te voeren waardoor zijn dagvergoeding verhoogd kan worden.

Gevolgtreffend aan de aanbeveling van de afdeling wetgeving van de Raad van State bepaalt het ontworpen artikel de doelstellingen die, met het oog op hun verwezenlijking het voorwerp kunnen uitmaken van subsidies toegekend aan de collectieve opvangstructuren. Hetzelfde geldt voor wat betreft de berekeningsmethode van de subsidie.

De subsidies zijn slechts bedoeld voor de betrokken collectieve opvangstructuren, met uitsluiting van de federale centra die over een specifiek budget beschikken voor buurtinitiatieven.

Art. 52

Aangezien de gemeenten op wiens grondgebied zich een opvangcentrum bevindt, bijkomende kosten hebben als gevolg van de administratieve opvolging, kent de minister van Maatschappelijke Integratie, krachtens het koninklijk besluit van 10 februari 2003, elk jaar een subsidie toe aan de betrokken gemeenten.

Deze bepaling verankert het principe van de toekenning van een subsidie aan de gemeenten op wiens grondgebied er zich een collectieve opvangstructuur bevindt.

Het tweede lid bepaalt de kosten die door de toe te kennen subsidie gedekt worden.

Het derde lid biedt aan de minister de nodige elementen om de jaarlijkse subsidie te bepalen die aan de gemeenten verschuldigd is.

Art. 53

Deze bepaling omschrijft de taak die door artikel 57 aan het Agentschap wordt toegekend voor wat betreft de begunstigde van de opvang.

De minister kan partners, waaronder de Internationale Organisatie voor Migratie (I.O.M.) of andere niet-gouvernementele organisaties, zowel belasten met de uitvoering van de vrijwillige terugkeer als met het definiëren, opvolgen en evalueren van de programma's die er verband mee houden.

Art. 54

Cette disposition reprend et coordonne les articles pertinents de la loi-programme du 19 juillet 2001 portant création de l'Agence.

Comme l'indique la section de législation du Conseil d'État, la première phrase de l'alinéa 2 doit se comprendre en ce sens que le pouvoir qui y est donné au Roi de fixer la structure, l'organisation et le fonctionnement de l'Agence, doit s'exercer dans le respect de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Par ailleurs, suite à une autre observation de la section de législation du Conseil d'État, il est précisé que le recours à un recrutement contractuel pour les besoins en personnel de l'Agence a été décidé lors de l'adoption de la loi-programme du 19 juillet 2001 afin, d'une part, de permettre à l'Agence de démarrer et d'être rapidement opérationnelle et, d'autre part, d'intégrer le personnel contractuel existant des services d'accueil des demandeurs d'asile.

Art. 55

Sous réserve des légères adaptations effectuées suite à l'avis de la section de législation du Conseil d'État, le paragraphe 1er de cet article décrit les principales missions de l'Agence, telles qu'elles figurent à l'article 62 de la loi-programme du 19 juillet 2001, à savoir l'organisation, la gestion et le contrôle de la qualité de l'aide matérielle octroyée aux demandeurs d'asile. Elle octroie également des subventions en rapport avec ses missions.

Dans le cadre de ces missions, l'Agence exerce diverses compétences énumérées au paragraphe 2 de l'article 55.

Art. 56

Il est renvoyé sur ce point aux commentaires de l'article 42.

Art. 57

L'article 62, § 1er de la loi-programme du 19 juillet 2001 confie à l'Agence la mission de «coordonner le retour volontaire». Cette disposition est reprise et clarifiée dans le cadre du présent avant-projet.

Art. 54

Deze bepalingen hernemen en coördineren de relevante artikels van de programmawet van 19 juli 2001 tot oprichting van het Agentschap.

Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State erop gewezen heeft, dient men de eerste zin van alinea 2 zo te verstaan dat de bevoegdheid die aan de Koning wordt toegekend om de structuur, de organisatie en de werking van het Agentschap vast te leggen, mits naleving van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut dient te worden uitgeoefend.

Ten gevolge van een andere opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt er bovendien gepreciseerd dat de contractuele aanwerving van het personeel van het Agentschap beslist werd bij de aanneming van de programmawet van 19 juli 2001 opdat, enerzijds, het Agentschap snel zou kunnen opgestart en operationeel worden en, anderzijds de integratie van het bestaande contractuele personeel van de opvangdiensten van de asielzoekers zou worden bewerkstelligd.

Art. 55

Onder voorbehoud van de lichte aanpassingen die het gevolg zijn van het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, omschrijft de eerste paragraaf van dit artikel de voornaamste opdrachten van het Agentschap zoals omschreven in artikel 62 van de programmawet van 19 juli 2001, met name de organisatie, het beheer en de kwaliteitscontrole van de materiële hulp toegekend aan de asielzoekers. Het Agentschap verleent eveneens subsidies in verband met haar opdrachten.

In het kader van deze opdrachten, oefent het Agentschap verschillende bevoegdheden uit, die opgesomd zijn in artikel 55, § 2.

Art. 56

Voor dit punt wordt verwezen naar de toelichting in artikel 42.

Art. 57

Artikel 62, § 1 van de programmawet van 19 juli 2001 belast het Agentschap met de coördinatie van de vrijwillige terugkeer. Deze bepaling wordt hernomen en verduidelijkt in het kader van dit wetsontwerp.

Cette mission de coordination comprendra notamment les aspects suivants:

La définition du programme belge d'aide au retour volontaire;
la représentation de l'État belge au niveau européen et dans les organisations internationales;
l'organisation du programme opérationnel;
l'organisation, la mise en œuvre et/ou la délégation pour tout ou pour partie de volets opérationnels;
la négociation et la conclusion de conventions avec des partenaires;
le financement et la publication d'une évaluation externe annuelle;
la centralisation de l'information nécessaire provenant des différents services concernés par le retour volontaire dans les départements impliqués.

Art. 58

Comme prévu à l'article 43, les mineurs non accompagnés ont droit à un encadrement approprié dans le cadre de la phase d'observation et d'orientation.

Art. 59

Cet article reprend l'actuel article 62, § 2*quater*, de la loi-programme du 19 juillet 2001, tel qu'ajouté par l'article 496 de la loi-programme du 22 décembre 2003.

Art. 60

Cette disposition reprend l'article 65 de la loi-programme du 19 juillet 2001.

Art. 61

Cette disposition est une reformulation de l'article 57*ter*, alinéa 3, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Le ministre peut ainsi confier à des tiers, appelés «partenaires», la mission d'octroyer le bénéfice de l'aide matérielle aux demandeurs d'asile, conformément au présent projet de loi.

A cette fin, l'Agence conclut des conventions.

De coördinatieopdracht omvat met name de volgende aspecten:

Het Belgische programma ter ondersteuning van de vrijwillige terugkeer definiëren;
de Belgische Staat op Europees niveau en binnen de internationale organisaties vertegenwoordigen;
het operationeel programma organiseren;
de operationele onderdelen volledig of gedeeltelijk organiseren, uitvoeren en/of delegeren;
onderhandelingen voeren en overeenkomsten afsluiten met de partners;
een jaarlijkse externe evaluatie financieren en publiceren;
de nodige informatie centraliseren afkomstig van de diensten die op de verschillende ministeries bij de vrijwillige terugkeer betrokken zijn.

Art. 58

Overeenkomstig artikel 43, hebben niet-begeleide minderjarigen recht op een aangepaste omkadering in het kader van de observatie- en oriëntatiefase.

Art. 59

Dit artikel herneemt huidig artikel 62, § 2*quater* van de programmawet van 19 juli 2001 zoals ingevoegd door artikel 496 van de programmawet van 22 december 2003.

Art. 60

Deze bepaling herneemt artikel 65 van de programmawet van 19 juli 2001.

Art. 61

Deze bepaling is een herformulering van artikel 57*ter*, alinea 3 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de centra voor openbaar welzijn.

Zo kan de Minister aan derden, genoemd «partners», de taak toevertrouwen om aan asielzoekers materiële hulp te verstrekken zoals voorzien in huidig wetsontwerp van wet.

Met het oog hierop sluit het Agentschap overeenkomsten af.

Art. 62

Cet article reprend également les dispositions de l'article 57ter, alinéa 3, de la loi précitée du 8 juillet 1976, qui prévoit des règles relatives aux conventions conclues avec les partenaires.

Art. 63

Cet article consacre le principe de l'octroi de l'aide matérielle par des structures d'accueil, appelées «initiatives locales d'accueil», gérées par les centres publics d'action sociale et ce, sur base d'une convention conclue avec l'Agence.

Un arrêté royal déterminera les conditions relatives à la création d'une initiative locale d'accueil et à l'octroi de l'aide matérielle en son sein ainsi que les modalités de subvention.

Art. 64

Cette disposition prévoit l'organisation d'une concertation régulière avec les partenaires.

Art. 65

L'article 74 prévoit que la loi entre en vigueur à la date fixée par arrêté royal.

A titre transitoire, les règles relatives à l'octroi de l'aide sociale accordée aux demandeurs d'asile ayant introduit leur demande sur la base de l'ancienne procédure, et dont la demande devrait être traitée en fonction de l'ancienne procédure d'asile, restent en vigueur pour ces demandeurs.

Cependant, dès l'entrée en vigueur de la loi en projet, certaines dispositions de la présente loi sont rendues applicables aux demandeurs d'asile dont la demande reste régie par l'ancienne procédure d'asile. Il s'agit des dispositions relatives au contenu de l'aide matérielle octroyée aux demandeurs d'asile, en ce compris notamment les droits et obligations des demandeurs d'asile, des dispositions relatives à l'organisation de l'Agence au sens large du terme et de certaines dispositions modifiant d'autres réglementations.

Art. 62

Dit artikel herneemt eveneens de bepalingen van artikel 57ter, alinea 3 van de voormelde wet van 8 juli 1976, die de regels bepaalt betreffende de overeenkomsten afgesloten met de partners.

Art. 63

Dit artikel behelst het beginsel van de toekenning van materiële hulp door opvangstructuren, genoemd «lokale opvanginitiatieven», beheerd door de centra voor openbaar welzijn op basis van een overeenkomst met het Agentschap.

Een koninklijk besluit zal de voorwaarden bepalen met betrekking tot de oprichting van een lokaal opvanginitiatief en het verstrekken van materiële hulp alsook de modaliteiten voor subsidiëring door het Agentschap.

Art. 64

Deze bepaling voorziet in de organisatie van een regelmatig overleg met de partners.

Art. 65

Artikel 74 voorziet dat de wet in werking treedt op een datum bepaald door Koninklijk Besluit.

Bij wijze van overgang blijven de regels met betrekking tot de toekenning van maatschappelijke hulpverlening aan asielzoekers die hun aanvraag ingediend hebben op grond van de vorige procedure, en waarvan de aanvraag behandeld zou moeten worden in functie van de vorige procedure, toepasselijk op deze asielzoekers.

Niettegenstaande het voorgaande worden een aantal bepalingen van onderhavige wet rechtstreeks van toepassing op de asielzoekers waarvan de aanvraag behandeld wordt onder de vorige procedure vanaf de inwerkingtreding van deze wet in ontwerp. Het betreft de bepalingen inzake de inhoud van de materiële hulp die toegekend wordt aan asielzoekers, met inbegrip onder andere van de rechten en plichten van de asielzoekers, de bepalingen inzake de organisatie van het Agentschap in de brede zin van het woord en een aantal bepalingen tot wijziging van andere regelgevingen.

Art. 66

Par le biais de cette disposition, l'article 57, § 2, alinéa 6, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, qui envisage l'hypothèse du retour volontaire, est logiquement mis en concordance avec l'article 7, 4°, du présent projet de loi.

Art. 67

Cette disposition a pour effet de mettre l'article 57ter, alinéa 1er et 2 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale en conformité avec les changements apportés par le présent projet et notamment avec la compétence de l'Agence de déterminer un lieu obligatoire d'inscription et la disposition qui fonde cette compétence (article 11, § 1er).

Art. 68

Cette disposition modifie l'article 580 du Code judiciaire afin de rendre les juridictions du travail compétentes pour connaître des contestations concernant la présente loi et qui sont relatives à l'octroi et au refus de l'aide matérielle au bénéficiaire ainsi qu'à la révision de celle-ci.

Art. 69 - 72

Ces dispositions, qui forment le Titre III du Livre V du projet de loi, abrogent diverses dispositions figurant dans d'autres réglementations connexes, et qui sont remplacées ou rendues caduques par la présente loi.

Art. 73

La disposition prévoit que le Roi déterminera l'entrée en vigueur des dispositions de la présente loi. Si, ce faisant, la procédure de détermination de la date d'entrée en vigueur de la présente loi en projet est fort logiquement conforme à celle prévue pour l'entrée en vigueur du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, elle n'exclut pas que certaines dispositions du présent projet entrent en vigueur à une autre date que celle prévue pour l'entrée en vigueur du projet de loi relatif à la procédure d'asile.

Art. 66

Bij wege van deze bepaling wordt artikel 57, § 2, lid 6 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met betrekking tot de vrijwillige terugkeer, logischerwijze in overeenstemming gebracht met artikel 7, 4° van onderhavig wetsontwerp.

Art. 67

Bij wege van deze bepaling wordt artikel 57ter, lid 1 en 2 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in overeenstemming gebracht met de door onderhavig wetsontwerp doorgevoerde wijzigingen en onder andere met de bevoegdheid van het Agentschap tot vaststelling van een verplichte plaats van inschrijving en met de bepaling die ten grondslag ligt van deze bevoegdheid (artikel 11, § 1).

Art. 68

Deze bepaling wijzigt artikel 580 van het gerechtelijk wetboek met het oog op het bevoegd maken van de arbeidsgerechten om de geschillen te beslechten met betrekking tot onderhavige wet inzake de toekenning en de weigering van de materiële hulp aan de begunstigde alsook inzake de herziening hiervan.

Art. 69 - 72

Bij wijze van deze bepalingen, die Titel III van Boek V van het wetsontwerp vormen, worden diverse bepalingen van andere samenhangende regelgevingen, die ofwel vervangen worden door onderhavige wet ofwel volledig vervallen, opgeheven.

Art. 73

Deze bepaling voorziet dat de inwerkingtreding van de wet bepaald wordt door de Koning bij wijze van een besluit overlegd in Ministerraad. Met deze bepaling is de procedure tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de wet logischerwijze in overeenstemming gebracht met de procedure voorzien voor de inwerkingtreding van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit belet echter niet dat enkele bepalingen van onderhavig wetsontwerp op een andere

Après une consultation des partenaires de l'accueil, il appert que l'entrée en vigueur de la plupart des dispositions du présent projet de loi nécessite l'adoption de mesures opérationnelles. Il appartiendra au Roi de fixer, le cas échéant, différentes dates d'entrée en vigueur des dispositions.

datum in werking treden dan de datum van inwerkintreding voorzien voor het wetsontwerp met betrekking tot de asielprocedure. Na overleg met de partners van de opvang is gebleken dat voor de inwerkintreding van de meerderheid van de bepalingen van dit wetsontwerp operationele maatregelen dienen uitgewerkt te worden. De Koning zal indien nodig verschillende data van inwerkintreding bepalen.

AVANT-PROJET DE LOI	VOORONTWERP VAN WET
soumis à l'avis du Conseil d'État	onderworpen aan het advies van de Raad van State
Avant-projet de loi sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers	Voorontwerp van wet voor opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen
LIVRE PREMIER	BOEK I
Définitions, principes généraux et champ d'application	Definities, algemene beginselen en toepassingsgebied
TITRE PREMIER	TITEL I
Définitions	Definities
Article 1 ^{er}	Artikel 1
<p>La présente loi règle une matière visée par les articles 77 et 78 de la Constitution.</p> <p>Elle transpose la directive 2003/9 CE du Conseil de l'Union européenne du 27 janvier 2003 relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les États membres.</p>	<p>Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikelen 77 en 78 van de Grondwet.</p> <p>Zij zet de richtlijn 2003/9/ER van de Raad van de Europese Unie om tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten.</p>
Article 2	Artikel 2
Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par:	Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:
<p>1° le demandeur d'asile: l'étranger qui a introduit une demande d'asile, ayant pour objectif soit la reconnaissance du statut de réfugié, soit l'octroi du statut de protection subsidiaire;</p> <p>2° le mineur: la personne de moins de dix-huit ans;</p> <p>3° le mineur non accompagné: la personne de moins de dix-huit ans non accompagnée par une personne exerçant l'autorité parentale ou la tutelle, en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, et se trouvant dans l'une des situations suivantes:</p> <ul style="list-style-type: none"> – soit, avoir introduit une demande d'asile au sens du 1° ci-dessus; – soit, ne pas satisfaire aux conditions d'accès au territoire et de séjour déterminées par les lois sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers; <p>4° l'aide matérielle: l'aide octroyée par l'Agence ou le partenaire, au sein d'une structure d'accueil, et consistant notamment en l'hébergement, les repas, l'habillement, l'accompagnement médical, social et psychologique, la délivrance d'une information juridique, l'octroi d'une allocation journalière, l'accès à des services tels que l'interprétariat et des formations ainsi que l'accès à un programme de retour volontaire;</p>	<p>1° asielzoeker: de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend hetzij tot erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling hetzij tot erkenning van het subsidiair beschermingsstatuut;</p> <p>2° minderjarige: een persoon jonger dan achttien jaar;</p> <p>3° niet-begeleide minderjarige: een persoon van minder dan achttien jaar oud, niet begeleid door een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht, en die verkeert in één van de volgende situaties:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ofwel een aanvraag te hebben ingediend in de zin van 1°; – ofwel niet voldoen aan de voorwaarden inzake toegang tot en verblijf op het grondgebied vastgesteld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; <p>4° materiële hulp: de hulp die verleend wordt door het Agentschap of de partner binnen een opvangstructuur en die met name bestaat in huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding, het verstrekken van een juridische informatie, de toekeuring van een dagvergoeding, de toegang tot diensten als tolkdiensten of opleidingen, evenals de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer;</p>

5° le ministre: le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions, et dont relève l'Agencem;

6° l'Agence: l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile;

7° le partenaire: la personne morale de droit public ou de droit privé chargée par l'Agence et aux frais de celle-ci, de dispenser l'aide matérielle au demandeur d'asile conformément aux dispositions de la présente loi;

8° la structure d'accueil: la structure communautaire ou individuelle au sein de laquelle l'aide matérielle est octroyée au demandeur d'asile, qu'elle soit gérée par l'Agence ou un partenaire;

9° le directeur général: le directeur général de l'Agence.

TITRE II

Principes généraux

Article 3

Tout demandeur d'asile a droit à un accueil devant lui permettre de mener une vie conforme à la dignité humaine.

Par accueil, on entend l'aide matérielle octroyée conformément à la présente loi ou l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Article 4

Les décisions de l'Agence ou du partenaire sur l'octroi de l'aide matérielle ne peuvent avoir égard au non-respect par le demandeur d'asile de ses obligations procédurales dans le cadre de sa procédure d'asile, pas plus qu'elles ne peuvent avoir une influence sur le traitement de celle-ci.

Article 5

Sans préjudice du Livre III, Titre III relatif aux mesures d'ordre et sanctions, le bénéfice de l'aide matérielle décrite dans la présente loi ne pourra en aucun cas faire l'objet d'une suppression.

5° de minister: de minister die bevoegd is voor Maatschappelijke Integratie en onder wie het Agentschap ressorteert;

6° het Agentschap: het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers;

7° partner: een rechtspersoon van publiekrechtelijke of privaatrechtelijke aard die door en op kosten van het Agentschap belast wordt met het verlenen van materiële hulp aan asielzoekers overeenkomstig de bepalingen van deze wet;

8° opvangstructuur: elke collectieve of individuele structuur bestemd tot huisvesting van asielzoekers die door het Agentschap of door een partner beheerd wordt;

9° de Directeur-generaal: de Directeur-generaal van het Agentschap.

TITEL II

Algemene beginselen

Artikel 3

Elke asielzoeker heeft recht op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Onder opvang wordt de materiële hulp verstaan die op grond van deze wet toegekend wordt of de maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 4

De beslissingen van het Agentschap of de partner betreffende de toekenning van de materiële hulp staan niet in verband met het niet-respecteren door de asielzoeker van zijn procedurele verplichtingen in het kader van zijn asielprocedure en hebben evenmin enige invloed op de behandeling van deze laatste.

Artikel 5

Onverminderd de bepalingen van Boek III, Titel III betreffende ordemaatregelen en sancties, kan het recht op materiële hulp zoals beschreven in deze wet in geen geval opgeheven worden.

TITRE III	TITEL III
Champ d'application	Toepassingsgebied
CHAPITRE PREMIER	HOOFDSTUK I
L'aide matérielle	De materiële hulp
Article 6	Artikel 6
<p>§ 1. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique à tout demandeur d'asile dès l'introduction de sa demande d'asile et produit ses effets pendant toute la procédure de demande d'asile en ce compris pendant le recours introduit devant le Conseil du Contentieux des Etrangers sur la base de l'article 39/2, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour et l'éloignement des étrangers. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également pendant le recours en cassation administrative introduit devant le Conseil d'État sur la base de l'article 20, § 2, alinéa 3, de cette même loi.</p> <p>Le bénéfice de l'aide matérielle est maintenu durant les délais pour introduire les recours visés à l'alinéa précédent.</p> <p>Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également aux membres de la famille du demandeur d'asile visé à l'alinéa 1er, s'ils sont couverts par sa demande d'asile.</p> <p>§ 2. L'Agence est également compétente pour l'octroi de l'aide matérielle aux personnes visées à l'article 61 de la présente loi.</p>	<p>§ 1. Het recht op materiële hulp geldt voor alle asielzoekers vanaf de indiening van hun asielaanvraag en is van toepassing gedurende de hele asielprocedure en zolang de beroepsprocedure loopt die bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt ingesteld op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en zolang de administratieve cassatieberoepsprocedure loopt die bij de Raad van State wordt ingesteld op grond van artikel 20, § 2, alinea 3, van dezelfde wet.</p> <p>Het recht op materiële hulp blijft behouden gedurende de termijn voor het instellen van de in voorgaande alinea bedoelde beroepsprocedures.</p> <p>Het recht op materiële hulp geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker zoals bedoeld in eerste lid, indien zij onder diens asielaanvraag vallen.</p> <p>§ 2. Het Agentschap is eveneens bevoegd voor de toekenning van materiële hulp aan de personen bedoeld in artikel 61 van deze wet.</p>
Article 7	Artikel 7
<p>Le bénéfice de l'aide matérielle décrite dans la présente loi est prolongé quand l'étranger résidant dans une structure d'accueil se trouve dans une des situations suivantes:</p> <p>1° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement, et qui, pour des raisons médicales certifiées, ne peut donner suite à l'ordre de quitter le territoire qui lui a été notifié;</p> <p>2° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement, et qui, pour des raisons indépendantes de sa volonté et autres que des raisons médicales, ne peut donner suite à l'ordre de quitter le territoire qui lui a été notifié;</p> <p>3° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement, et qui a un membre de sa famille au premier degré ou une personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, qui entre dans le champ d'application de la présente loi;</p>	<p>Het recht op de materiële hulp, zoals beschreven in deze wet, wordt verlengd wanneer de vreemdeling die verblijft in een opvangstructuur zich in een van de volgende situaties bevindt:</p> <p>1° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die om gestaafde medische redenen geen gevolg kan geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd;</p> <p>2° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die, om redenen buiten zijn wil andere dan medische redenen, geen gevolg kan geven aan het bevel het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd;</p> <p>3° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die een familielid in de eerste graad heeft of een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoeft op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht, die binnen het toepassingsgebied van deze wet vallen;</p>

4° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement et qui a signé un engagement de retour volontaire et ce, jusqu'à son départ effectif.

CHAPITRE II

L'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale

Article 8

§ 1. Sous réserve de l'application éventuelle de l'article 11, § 3, dernier alinéa et de l'article 13, l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale est régie par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale à l'expiration du délai d'un an dans les hypothèses visées par l'article 11, § 1er ainsi que pour les étrangers visés à l'article 11, § 2.

§ 2. A l'exception du Livre II, la présente loi n'est pas d'application pour l'octroi de l'aide sociale au demandeur d'asile visé au § 1er du présent article.

LIVRE II

Dispositions relatives à la détermination de l'autorité compétente pour octroyer l'accueil

TITRE PREMIER

Désignation d'un lieu obligatoire d'inscription

Article 9

L'accueil tel que visé à l'article 3 est octroyé par la structure d'accueil ou le centre public d'action sociale désigné comme lieu obligatoire d'inscription.

Article 10

Conformément à l'article 56, § 2, 4°, l'Agence désigne un lieu obligatoire d'inscription aux étrangers:

1° qui sont entrés dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et ont introduit une demande d'asile;

2° qui ont introduit une demande d'asile après l'expiration de leur autorisation de séjour;

4° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die een overeenkomst tot vrijwillige terugkeer heeft ondertekend, en dit tot het daadwerkelijke vertrek.

HOOFDSTUK II

Maatschappelijke dienstverlening verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de centra voor maatschappelijk welzijn

Artikel 8

§ 1. Behoudens de eventuele toepassing van artikel 11, § 3, laatste lid en van artikel 13, is de maatschappelijke dienstverlening die verstrekt wordt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn onderworpen aan de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn na het verstrijken van de termijn van één jaar in de door artikel 11, § 1 bedoelde hypotheses alsook voor de vreemdelingen waarvan sprake in artikel 11, § 2.

§ 2. Met uitzondering van Boek II is deze wet niet van toepassing op het verstrekken van maatschappelijke dienstverlening aan de asielzoeker bedoeld in § 1 van dit artikel.

BOEK II

Bepalingen betreffende de bepaling van de bevoegde instantie voor het toekennen van de opvang

TITEL I

Toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving

Artikel 9

De opvang, bedoeld in artikel 3, wordt toegekend door de opvangstructuur of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen als verplichte plaats van inschrijving.

Artikel 10

Overeenkomstig artikel 56, § 2, 4° wijst het Agentschap een verplichte plaats van inschrijving toe aan vreemdelingen:

1° die het grondgebied betreden hebben zonder te bewijzen dat ze de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en een asielaanvraag hebben ingediend;

2° die een asielaanvraag ingediend hebben, nadat hun verblijfsvergunning was verlopen;

3° qui appartiennent aux catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes;

4° qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1, et de l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Article 11

§ 1. Aux étrangers visés à l'article 10, 1° et 2°, une structure d'accueil est désignée comme lieu obligatoire d'inscription:

1° tant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints n'ont pas pris une décision définitive sur leur demande d'asile;

2° tant que le Conseil du Contentieux des Etrangers n'a pas pris une décision sur le recours contre la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou d'un de ses adjoints ou, en l'absence de recours, jusqu'à l'expiration du délai pour l'introduire.

La désignation d'une structure d'accueil comme lieu obligatoire d'inscription prend fin après un délai d'un an.

Elle est toutefois maintenue pour les étrangers visés à l'article 10, 1° et 2° qui ont reçu notification avant l'expiration du délai d'un an visé à l'alinéa précédent d'un arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers contre lequel ils introduisent un recours en cassation administrative devant le Conseil d'État.

§ 2. Aux étrangers visés à l'article 10, 3° et 4°, est désigné comme lieu obligatoire d'inscription, un centre public d'action sociale qui leur délivre l'aide sociale à laquelle ils peuvent prétendre conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

§ 3. Lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, l'Agence veille à ce que ce lieu soit adapté au demandeur d'asile et ce, dans les limites des places disponibles.

Elle tient compte:

1° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du paragraphe 1er, du degré d'occupation des structures d'accueil;

2° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du paragraphe 2 d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

3° die behoren tot de categorieën van personen die bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zijn aangewezen in het kader van bijzondere maatregelen met het oog op de tijdelijke bescherming van personen.

4° personen die gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 11

§ 1. Aan vreemdelingen bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, wordt een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving toegewezen:

1° zolang de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of één van zijn adjuncten geen definitieve beslissing genomen hebben over hun asielaanvraag;

2° zolang de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen beslissing genomen heeft over het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of één van zijn adjuncten of bij afwezigheid van beroep tot het verstrijken van de termijn om het in te dienen.

De aanwijzing van een verplichte plaats van inschrijving eindigt na verloop van een termijn van één jaar.

Deze wordt evenwel behouden voor de vreemdelingen bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, aan wie, voor het verstrijken van de termijn van één jaar bedoeld in voorgaand lid, kennis werd gegeven van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen hetwelke zij een administratief cassatieberoep bij de Raad van State instellen.

§ 2. Aan vreemdelingen bedoeld in artikel 10, 3° en 4°, wordt als verplichte plaats van inschrijving een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen die hen de maatschappelijke dienstverlening zal verstrekken waarop zij aanspraak kunnen maken overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 3. Bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving ziet het Agentschap erop toe dat deze plaats aangepast is aan de asielzoeker en dit binnen de grenzen van het aantal beschikbare plaatsen.

Het houdt rekening:

1° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van paragraaf 1, met de bezettingsgraad van de opvangstructuren;

2° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van paragraaf 2, met een gelijkmatige verdeling tussen de gemeenten op grond van criteria vastgelegd in een in ministerraad overlegd koninklijk besluit.

L'appréciation du caractère adapté de ce lieu est notamment basée sur des critères comme la composition familiale du demandeur d'asile, son état de santé, sa connaissance d'une des langues nationales ou la langue de la procédure. Dans ce cadre et en application du Livre III, Titre premier, Chapitre II, l'Agence porte une attention particulière à la situation des personnes vulnérables visées à l'article 39.

Dans des circonstances particulières, l'Agence peut déroger aux dispositions du paragraphe 1er en ne désignant pas de lieu obligatoire d'inscription.

TITRE II

Modification d'un lieu obligatoire d'inscription

Article 12

§ 1. Le demandeur d'asile dont le lieu obligatoire d'inscription, désigné en application de l'article 11, § 1er, est une structure d'accueil communautaire peut demander, après y avoir résidé pendant quatre mois, que ce lieu soit modifié en faveur d'une structure d'accueil individuelle, dans la limite des places disponibles.

La modification du lieu obligatoire d'inscription visée à l'alinéa 1er ne peut être demandée si le délai de quatre mois est atteint après l'arrêt de rejet du Conseil du Contentieux des Etrangers, à moins que le recours en cassation administrative, introduit en application de l'article 20, § 3 des lois sur le Conseil d'État coordonnées le 12 janvier 1973 contre cet arrêt, a fait l'objet d'une ordonnance d'admissibilité.

§ 2. En application de l'article 11, § 3, alinéa 3, l'Agence peut d'initiative ou à la requête du partenaire ou du demandeur d'asile, modifier le lieu obligatoire d'inscription désigné en application de l'article 11, § 1er. Le Roi fixe la procédure relative à cette modification.

§ 3. Le lieu obligatoire d'inscription, désigné en application de l'article 11, § 1er, peut également être modifié en exécution d'une mesure d'ordre prise conformément à l'article 46.

TITRE III

Suppression d'un lieu obligatoire d'inscription

Article 13

L'Agence peut supprimer le lieu obligatoire d'inscription désigné conformément aux articles précédents, dans des circonstances particulières.

Le Roi fixe la procédure relative à cette suppression.

De beoordeling van het aangepaste karakter van deze plaats is met name gebaseerd op criteria als de gezinstoestand van de asielzoeker, zijn gezondheidstoestand, zijn kennis van één van de landstalen of van de taal waarin de procedure gevoerd wordt. In dit kader en in toepassing van Boek III, Titel I, Hoofdstuk II besteedt het Agentschap bijzondere aandacht aan de toestand van kwetsbare personen zoals bedoeld in artikel 39.

Wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden, kan het Agentschap afwijken van de bepalingen van paragraaf 1 door geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen.

TITEL II

Wijziging van de verplichte plaats van inschrijving

Artikel 12

§ 1. Een asielzoeker die in toepassing van artikel 11, § 1 een collectieve opvangstructuur toegewezen krijgt als verplichte plaats van inschrijving, kan nadat hij hierin vier maanden verbleven heeft, aanvragen om een individuele opvangstructuur aangewezen te krijgen, binnen de grenzen van de beschikbare plaatsen.

De wijziging van de verplichte plaats van inschrijving bedoeld in het vorige lid kan niet gevraagd worden indien de termijn van vier maanden bereikt wordt na de betrekking van een verwerkingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbestrijding, tenzij de asielzoeker een administratief cassatieberoep ingediend heeft dat, in toepassing van artikel 20, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973, het voorwerp heeft uitgemaakt van een beschikking van toelaatbaarheid.

§ 2. In toepassing van artikel 11, § 3, lid 3 kan het Agentschap op eigen initiatief of op verzoek van de partner of de asielzoeker de in toepassing van artikel 11, § 1 toegewezen verplichte plaats van inschrijving wijzigen. De Koning bepaalt de procedure betreffende deze wijziging.

§ 3. De verplichte plaats van inschrijving in toepassing van artikel 11, § 1, kan ook gewijzigd worden in uitvoering van een ordemaatregel genomen overeenkomstig artikel 46.

TITEL III

Opheffing van de verplichte plaats van inschrijving

Artikel 13

Het Agentschap kan de verplichte plaats van inschrijving die overeenkomstig voorgaande artikelen is toegewezen, in bijzondere omstandigheden opheffen.

De Koning bepaalt de procedure betreffende deze opheffing.

<p style="text-align: center;">LIVRE III</p> <p>Dispositions relatives à l'aide matérielle octroyée aux demandeurs d'asile</p> <p style="text-align: center;">TITRE PREMIER</p> <p>Droits et obligations des demandeurs d'asile</p> <p style="text-align: center;">CHAPITRE PREMIER</p> <p>Dispositions générales</p> <p style="text-align: center;">Section première</p> <p style="text-align: center;"><i>Information</i></p> <p style="text-align: center;">Article 14</p> <p>Lors de la désignation du lieu obligatoire d'inscription désigné en application de l'article 11, § 1er, l'Agence délivre au demandeur d'asile une brochure d'information rédigée, dans la mesure du possible, dans une langue qu'il comprend et décrivant notamment ses droits et obligations tels que décrits dans la présente loi ou dans la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.</p> <p>Ces informations sont complétées dès l'arrivée du demandeur d'asile dans la structure d'accueil qui lui est désignée par la communication à celui-ci du règlement d'ordre intérieur de la structure d'accueil visé à l'article 20.</p> <p style="text-align: center;">Article 15</p> <p>L'Agence ou le partenaire veille à ce que le demandeur d'asile bénéficie de services d'interprétariat et de traduction sociale dans le cadre de l'exercice de ses droits et obligations décrits dans la présente loi.</p> <p>L'Agence ou le partenaire peut, selon des modalités définies par le ministre, conclure des conventions avec des services ou organisations spécialisés dans l'interprétariat et la traduction sociale.</p> <p style="text-align: center;">Section II</p> <p style="text-align: center;"><i>Hébergement</i></p> <p style="text-align: center;">Article 16</p> <p>Le demandeur d'asile est hébergé dans une structure d'accueil communautaire ou individuelle.</p> <p style="text-align: center;">Article 17</p> <p>Le Roi définit les normes auxquelles les structures d'accueil doivent répondre tant en terme qualitatif qu'en terme d'infrastructure.</p>	<p style="text-align: center;">BOEK III</p> <p>Bepalingen betreffende de materiële hulp toegekend aan asielzoekers</p> <p style="text-align: center;">TITEL I</p> <p>Rechten en plichten van asielzoekers</p> <p style="text-align: center;">HOOFDSTUK I</p> <p>Algemene bepalingen</p> <p style="text-align: center;">Afdeling I</p> <p style="text-align: center;"><i>Informatie</i></p> <p style="text-align: center;">Artikel 14</p> <p>Bij de toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving, toegewezen in toepassing van artikel 11, § 1 biedt het Agentschap de asielzoeker een informatiebrochure aan. Deze is in de mate van het可能的 opgesteld in een taal die de asielzoeker begrijpt en beschrijft met name zijn rechten en plichten zoals beschreven in deze wet of in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.</p> <p>Zodra de asielzoeker in de hem toegewezen opvangstructuur aankomt, wordt deze informatie aangevuld door het aan de asielzoeker overgemaakt huishoudelijk reglement van de opvangstructuur bedoeld in artikel 20.</p> <p style="text-align: center;">Artikel 15</p> <p>Het Agentschap of de partner ziet erop toe dat asielzoekers toegang hebben tot sociale tolk- en vertaaldiensten in het kader van de uitoefening van hun rechten en plichten zoals deze in deze wet worden beschreven.</p> <p>Het Agentschap of de partner kan, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de minister, overeenkomsten sluiten met diensten of organisaties die gespecialiseerd zijn op het vlak van tolkdiensten en sociaal vertaalwerk.</p> <p style="text-align: center;">Afdeling II</p> <p style="text-align: center;"><i>Huisvesting</i></p> <p style="text-align: center;">Artikel 16</p> <p>De asielzoeker wordt in een collectieve of individuele opvangstructuur gehuisvest.</p> <p style="text-align: center;">Artikel 17</p> <p>De Koning legt de normen vast waaraan de opvangstructuren moeten beantwoorden, zowel inzake kwaliteit als inzake infrastructuur.</p>
--	---

Article 18

Par dérogation aux articles 22 et 23 ainsi qu'aux articles 32 à 37, le demandeur d'asile peut, lorsque les capacités de logement normalement disponibles sont temporairement épuisées, être hébergé dans une structure d'accueil d'urgence et bénéficier d'un accompagnement social limité. En toute hypothèse, le séjour dans une telle structure ne peut excéder 10 jours et l'accompagnement médical tel que décrit aux articles 25 à 31 est garanti.

Article 19

Le demandeur d'asile pourra être hébergé provisoirement dans une structure d'accueil afin d'assurer la transition entre le moment de la désignation de son lieu obligatoire d'inscription et son arrivée effective dans la structure d'accueil ainsi désignée.

Article 20

Le Roi détermine le régime et les règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil. Un règlement d'ordre intérieur approuvé par le ministre en détermine les modalités d'exercice. Il est veillé à la bonne et complète compréhension de celui-ci par le demandeur d'asile.

Article 21

L'Agence ou le partenaire accorde une attention particulière à la prévention de la violence au sein des structures d'accueil.

Article 22

Lors de son séjour au sein d'une structure d'accueil communautaire, le demandeur d'asile a droit au respect de sa vie privée et familiale, au respect de ses convictions, à participer à l'organisation de la vie communautaire, à communiquer avec sa famille, son conseil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les associations ayant pour objet la défense des droits des étrangers.

L'aide matérielle est organisée dans le respect du principe de neutralité envers les convictions philosophiques et religieuses des demandeurs d'asile au sein de la structure d'accueil communautaire.

Article 23

Il est prévu, dans la structure d'accueil communautaire, un local permettant d'assurer aux entretiens qui s'y déroulent un caractère confidentiel.

Artikel 18

In afwijking van artikelen 22 en 23 alsook van artikelen 32 tot 37 kan een asielzoeker wanneer de normaal beschikbare opvangcapaciteit tijdelijk uitgeput is, gehuisvest worden in een noodopvangstructuur. In dat geval geniet hij een beperkte maatschappelijke begeleiding. In ieder geval mag het verblijf in een dergelijke structuur niet langer dan 10 dagen duren en is de medische begeleiding zoals beschreven in artikelen 25 tot 31 gewaarborgd.

Artikel 19

Een asielzoeker kan voorlopig gehuisvest worden in een opvangstructuur om de overgang te verzekeren tussen het ogenblik waarop zijn verplichte plaats van inschrijving aangewezen wordt en het moment waarop hij effectief in de aangewezen opvangstructuur aankomt.

Artikel 20

De Koning bepaalt het stelsel en de werkingsregels die van toepassing zijn op de opvangstructuren. De uitvoeringsmodaliteiten worden vastgelegd in een huishoudelijk reglement dat door de minister wordt goedgekeurd. Er wordt over gewaakt dat de asielzoeker hiervan een goed en volledig begrip heeft.

Artikel 21

Het Agentschap of de partner besteedt een bijzondere aandacht aan geweldpreventie in de opvangstructuren.

Artikel 22

Tijdens zijn verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft een asielzoeker recht op de eerbiediging van zijn privé-leven en gezinsleven, op eerbiediging van zijn overtuigingen, om deel te nemen aan de organisatie van het gemeenschapsleven, om te communiceren met zijn familie, zijn raadsman, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de verenigingen die het verdedigen van de rechten van vreemdelingen tot doel hebben.

De materiële hulp wordt georganiseerd met respect voor het beginsel van neutraliteit jegens filosofische en religieuze overtuigingen van de asielzoekers binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur.

Artikel 23

In de collectieve opvangstructuur is er een lokaal voorzien waar gesprekken kunnen plaatsvinden waarvan de inhoud vertrouwelijk is.

<p>Section III</p> <p><i>Evaluation</i></p> <p>Article 24</p> <p>§ 1. Dans les trente jours qui suivent la désignation de son lieu obligatoire d'inscription, la situation individuelle du demandeur d'asile est examinée en vue de déterminer si la désignation initiale de son lieu obligatoire d'inscription est effectivement adaptée. Dans la négative, il est procédé à une modification du lieu en question.</p> <p>§ 2. A cette fin et sans préjudice de l'article 38, l'examen de la situation individuelle du demandeur d'asile porte notamment sur les signes non détectables a priori d'une éventuelle vulnérabilité telle que celle présente chez les personnes ayant subi des tortures ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle.</p> <p>§ 3. Le Roi fixe les modalités de cette évaluation.</p>	<p>Afdeling III</p> <p><i>Evaluatie</i></p> <p>Artikel 24</p> <p>§ 1. Gedurende de dertig dagen die volgen op de toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving wordt de persoonlijke situatie toestand van elke asielzoeker onderzocht om uit te maken of de aanvankelijk aangewezen verplichte plaats van inschrijving inderdaad aangepast is aan zijn situatie. Indien dit niet zo blijkt te zijn, wordt er overgegaan tot een wijziging van de betreffende plaats.</p> <p>§ 2. Met het oog hierop en onverminderd artikel 38 wordt tijdens het onderzoek van de persoonlijke situatie van de asielzoeker met name gepeild naar niet onmiddellijk zichtbare tekenen van een eventuele kwetsbaarheid, zoals in het geval van personen die folteringen hebben ondergaan of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld werden blootgesteld.</p> <p>§ 3. De Koning bepaalt de modaliteiten van deze evaluatie.</p>
<p>Section IV</p> <p><i>Accompagnement médical, psychologique, social et aide juridique</i></p> <p>Sous-section première</p> <p><i>Accompagnement médical</i></p> <p>Article 25</p> <p>Le demandeur d'asile a droit à l'accompagnement médical nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine.</p> <p>Article 26</p> <p>Par accompagnement médical, on entend l'aide et les soins médicaux, que ceux-ci soient repris dans la nomenclature telle que prévue à l'article 35 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 ou qu'ils relèvent de la vie quotidienne.</p> <p>Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, d'une part, l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature précitée, ne sont pas assurés au demandeur d'asile et d'autre part, l'aide et les soins médicaux relevant de la vie quotidienne et qui ne sont pas repris dans la nomenclature précitée.</p>	<p>Afdeling IV</p> <p><i>Medische, psychologische, maatschappelijke begeleiding en juridische hulp</i></p> <p>Onderafdeling I</p> <p><i>Medische begeleiding</i></p> <p>Artikel 25</p> <p>Een asielzoeker heeft recht op de medische begeleiding die vereist is om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.</p> <p>Artikel 26</p> <p>Onder medische begeleiding worden de medische hulpverlening en zorgen verstaan, ongeacht of zij opgenomen zijn in de nomenclatuur zoals voorzien in artikel 35 van de ge-coördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994, of tot het dagelijkse leven behoren.</p> <p>De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, enerzijds de medische hulp en zorgen die in genoemde nomenclatuur opgenomen zijn, maar niet aan de asielzoekers verzekerd worden, en anderzijds, de medische hulp en zorgen die tot het dagelijkse leven behoren en niet opgenomen zijn in genoemde nomenclatuur.</p>

Article 27

§ 1er. L'Agence est compétente pour assurer l'accompagnement médical visé à l'article 25 au profit du demandeur d'asile.

§ 2. A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au demandeur d'asile un accès effectif à un service médical.

§ 3. Cet accompagnement médical est délivré sous la responsabilité du médecin de référence de la structure d'accueil dans laquelle est hébergé le demandeur d'asile.

Au même titre que le médecin externe, le médecin employé au sein de la structure d'accueil conserve son indépendance professionnelle envers le directeur ou le responsable de ladite structure. Il est, en ce qui concerne la coordination administrative de son travail, sous l'autorité de celui-ci.

Article 28

L'Agence ou le partenaire peut, selon des modalités définies par le ministre, conclure des conventions avec les établissements de soins de santé en vue de fixer les conditions de remboursement des frais médicaux, pharmaceutiques et autres, résultant des soins dispensés au demandeur d'asile.

Article 29

Un dossier médical unique est tenu à jour et conservé au sein de la structure d'accueil désignée comme lieu obligatoire d'inscription.

En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné. Une copie du dossier médical est remise en mains propres au demandeur d'asile, quand celui-ci en fait la demande.

Article 30

Si l'état de santé du demandeur d'asile le justifie et sur avis du médecin traitant visé à l'article 27, § 3, l'Agence peut modifier ou supprimer son lieu obligatoire d'inscription, conformément aux articles 12 et 13.

Article 31

Le demandeur d'asile ne peut être soumis à un examen médical obligatoire que pour des motifs de santé publique.

Artikel 27

§ 1. Het Agentschap is bevoegd om de medische begeleiding, zoals bedoeld in artikel 25, te verzekeren ten behoeve van asielzoekers.

§ 2. Met het oog hierop waarborgt elke opvangstructuur de effectieve toegang tot een medische dienst.

§ 3. Deze medische begeleiding wordt verleend onder de verantwoordelijkheid van een referentiearts van de opvangstructuur waarin de asielzoeker gehuisvest is.

Net als een externe arts behoudt een arts die werkzaam is in een opvangstructuur zijn professionele onafhankelijkheid ten aanzien van de directeur of de verantwoordelijke van de betreffende structuur. Hij werkt evenwel onder diens gezag voor wat de administratieve coördinatie van zijn werkzaamheden betreft.

Artikel 28

Het Agentschap of de partner kan, overeenkomstig de modaliteiten die door de minister bepaald zijn, overeenkomsten afsluiten met instellingen voor gezondheidszorg om de voorwaarden vast te leggen voor de terugbetaling van de medische, farmaceutische en andere kosten die ontstaan door het verstrekken van zorgen aan een asielzoeker.

Artikel 29

Er wordt één enkel medisch dossier bijgehouden en bewaard in de collectieve opvangstructuur die als verplichte plaats van inschrijving is toegewezen.

In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving. Een kopie van het medisch dossier wordt aan de asielzoeker gegeven indien deze daarom verzoekt.

Artikel 30

Indien de gezondheidstoestand van de asielzoeker dit rechtvaardigt en de behandelende arts bedoeld in artikel 27, § 3 dit raadzaam acht, kan het Agentschap zijn verplichte plaats van inschrijving wijzigen of opheffen, overeenkomstig artikelen 12 en 13.

Artikel 31

Een asielzoeker kan uitsluitend om redenen van volksgezondheid aan een verplicht medisch onderzoek onderworpen worden.

<p>Sous-section II</p> <p><i>Accompagnement psychologique</i></p> <p>Article 32</p> <p>L'accompagnement psychologique nécessaire est assuré au demandeur d'asile.</p> <p>A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure, selon des modalités définies par le ministre, des conventions avec des organismes et institutions spécialisés.</p>	<p>Onderafdeling II</p> <p><i>Psychologische begeleiding</i></p> <p>Artikel 32</p> <p>De asielzoeker ontvangt de noodzakelijke psychologische begeleiding.</p> <p>Met het oog hierop kan het Agentschap of de partner, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de minister, overeenkomsten afsluiten met gespecialiseerde organisaties en instellingen.</p>
<p>Sous-section III</p> <p><i>Accompagnement social</i></p> <p>Article 33</p> <p>§ 1er. Le demandeur d'asile a droit à un accompagnement social individualisé et permanent assuré par un travailleur social tout au long de son séjour dans la structure d'accueil.</p> <p>L'Agence détermine les qualifications du travailleur social.</p> <p>A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au demandeur d'asile un accès effectif à un service social et lui désigne un travailleur social de référence.</p> <p>§ 2. Le travailleur social a pour mission d'aider le demandeur d'asile à surmonter et améliorer les situations critiques dans lesquelles il se trouve. A cette fin, il fournit la documentation, les conseils et la guidance sociale à l'intéressé, le cas échéant en l'orientant vers des services externes. Elle inclut l'évaluation des besoins spécifiques du demandeur d'asile et, le cas échéant, la proposition de modifier le lieu obligatoire d'inscription.</p> <p>L'accompagnement social consiste à informer le demandeur d'asile sur l'accès et les modalités de l'aide matérielle, sur la vie quotidienne au sein d'une structure d'accueil, sur les activités auxquelles il a accès, sur les étapes de la procédure d'asile, en ce compris les recours juridictionnels éventuels, et les conséquences des actes qu'il pose en cette matière, ainsi que sur le contenu et l'intérêt des programmes de retour volontaire.</p> <p>Il consiste également à accompagner le demandeur d'asile dans l'exécution d'actes administratifs, notamment ceux menés dans le cadre de la transition de l'aide matérielle vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale.</p>	<p>Onderafdeling III</p> <p><i>Maatschappelijke begeleiding</i></p> <p>Artikel 33</p> <p>§ 1. De asielzoeker heeft recht op een geïndividualiseerde en permanente maatschappelijke begeleiding verstrekt door een maatschappelijk werker gedurende de volledige duur van zijn verblijf in de opvangstructuur.</p> <p>Het Agentschap bepaalt de kwalificaties van de maatschappelijk werker.</p> <p>Hiertoe waarborgt iedere opvangstructuur aan de asielzoeker een effectieve toegang tot een sociale dienst en wijst hem een maatschappelijk werker als referentie aan.</p> <p>§ 2. De maatschappelijk werker heeft als opdracht de asielzoeker te helpen bij het opheffen of verbeteren van de nood situaties waarin hij zich bevindt. Hiertoe verstrekt hij de informatie, raadgevingen en verzekert hij de maatschappelijke begeleiding, eventueel door hem door te verwijzen naar externe diensten. De maatschappelijke begeleiding omvat een evaluatie van de specifieke behoeften van de asielzoeker en, desgevallend, het voorstel tot wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.</p> <p>De maatschappelijke begeleiding bestaat uit het informeren van de asielzoeker over de toegang tot de materiële hulp en haar modaliteiten, over het dagelijks leven in een opvangstructuur, over de activiteiten waartoe hij toegang heeft, over de fases van de asielprocedure met inbegrip van de evenuele juridictionele beroepen, en de gevolgen van de daden die hij in dit verband stelt, en over de inhoud en het belang van de programma's van vrijwillige terugkeer.</p> <p>De maatschappelijke hulp bestaat er eveneens in de asielzoeker te helpen bij de uitvoering van zijn administratieve handelingen, meer bepaald die in het kader van de overgang van de materiële hulp naar de maatschappelijke hulp die wordt verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.</p>

§ 3. Cet accompagnement social est réalisé conformément au Livre III, Titre IV relatif aux membres du personnel des structures d'accueil.

Article 34

Un dossier social, auquel le demandeur d'asile a accès, est constitué et tenu à jour par le travailleur social.

En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné. Une copie du dossier social est remise en mains propres au demandeur d'asile, quand celui-ci en fait la demande.

Sous-section IV

Aide juridique

Article 35

L'Agence ou le partenaire veille à ce que le demandeur d'asile ait un accès effectif à l'aide juridique de deuxième ligne et à un avocat.

A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure des conventions avec des associations ayant pour objet la défense des droits des étrangers ou avec les bureaux d'aide juridique.

Section V

Allocation journalière et services communautaires

Article 36

Le demandeur d'asile résidant dans une structure d'accueil a droit à une allocation journalière, sans préjudice de l'application de l'article 47.

L'Agence organise le paiement d'un montant d'allocation journalière fixé par semaine et par personne. Elle organise également la prestation de services communautaires par les demandeurs d'asile dans les structures d'accueil communautaires, sans préjudice de la possibilité pour les demandeurs d'asile d'exercer du volontariat conformément à la loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires.

Par service communautaire, on entend toute prestation effectuée par le demandeur d'asile dans la structure visée à l'alinéa précédent, au profit de la communauté des demandeurs d'asile résidant dans celle-ci ou effectuée dans le cadre d'une activité, organisée par la structure précitée ou pour laquelle celle-ci est partenaire, et qui concourt à son intégration dans son environnement local et pour laquelle il peut lui être

§ 3. Deze maatschappelijke begeleiding wordt verstrekt overeenkomstig Boek III, Titel IV betreffende de personeelsleden van de opvangstructuren.

Artikel 34

Er wordt een sociaal dossier opgesteld waartoe de asielzoeker toegang heeft en actueel gehouden door de maatschappelijk werker.

In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving. Een kopie van het sociaal dossier wordt aan de asielzoeker gegeven indien deze daarom verzoekt.

Onderafdeling IV

Juridische hulp

Artikel 35

Het Agentschap of de partner ziet erop toe dat de asielzoekers effectief toegang heeft tot juridische tweedelijnsbijstand en tot een advocaat.

Hiertoe kan het Agentschap of de partner overeenkomsten afsluiten met verenigingen die het verdedigen van de rechten van vreemdelingen tot doel hebben, of met bureaus voor juridische bijstand.

Afdeling V

Dagvergoeding en gemeenschapsdiensten

Artikel 36

Asielzoekers die verblijven in een opvangstructuur hebben recht op een dagvergoeding, onverminderd de toepassing van artikel 47.

Het Agentschap organiseert de betaling van een dagvergoeding die per week en per persoon wordt vastgelegd. Onverminderd de mogelijkheid voor asielzoekers om vrijwilligerswerk te verrichten overeenkomstig de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers, organiseert het eveneens het verrichten van gemeenschapsdiensten door de asielzoekers in de collectieve opvangstructuren.

Onder gemeenschapsdienst wordt elke prestatie verstaan die door een asielzoeker wordt verricht in de in voorgaand lid bedoelde structuur – en dit ten voordele van de gemeenschap van de asielzoekers die op de betreffende plaats verblijven – of in het kader van een initiatief dat door of in samenwerking met voornoemde structuur georganiseerd wordt, die bijdraagt tot de integratie van de opvangstructuur in de lokale omgeving.

versée une majoration de son allocation journalière.

La prestation du service communautaire n'est pas considérée comme un contrat de travail ni comme une prestation de travail; l'octroi d'une allocation journalière majorée n'est pas non plus considéré comme une rémunération.

La majoration d'une allocation journalière visée à l'alinéa précédent versée au demandeur d'asile est calculée sur la base d'un tarif forfaitaire fixé par la structure d'accueil communautaire et variant selon le type de prestation. Ce tarif forfaitaire est préalablement approuvé par l'Agence. La majoration de l'allocation journalière ne peut en aucun cas dépasser un montant maximum mensuel fixé par arrêté royal. Les prestations sont effectuées sur une base volontaire par les demandeurs d'asile sous l'encadrement d'un membre du personnel de la structure d'accueil communautaire qui aura été désigné à cette fin par sa hiérarchie et qui veillera à ce que les demandeurs d'asile aient la possibilité de participer sur une base équitable à ces prestations. L'identité de ces personnes est transmise à l'Agence.

Le Roi fixe par arrêté les montants relatifs à l'allocation journalière et le montant maximal de leur majoration pour services communautaires ainsi que les conditions dans lesquelles ces services communautaires sont exécutés.

Section VI

Formations

Article 37

Sans préjudice du respect des règles régissant l'accès à la formation professionnelle, des cours et des formations organisés par la structure d'accueil ou par des tiers sont proposés au demandeur d'asile.

CHAPITRE II

Dispositions spécifiques applicables aux personnes vulnérables et aux mineurs

Section première

Dispositions générales

Article 38

Sans préjudice de l'article 24, il est procédé à une évaluation régulière des besoins spécifiques du demandeur d'asile.

ving en waarvoor de asielzoeker een verhoging van zijn dagvergoeding uitbetaald kan krijgen.

Het verrichten van dergelijke gemeenschapsdiensten wordt niet als een arbeidsovereenkomst of een arbeidsprestatie beschouwd, en de verhoging van de dagvergoeding wordt evenmin als een bezoldiging gezien.

De verhoging van de dagvergoeding van de asielzoekers bedoeld in voorgaand lid wordt berekend op basis van een forfaitair tarief dat vastgelegd wordt door de collectieve opvangstructuur en dat varieert naargelang van de aard van de prestaties. Dit forfaitaire tarief wordt voorafgaandelijk goedgekeurd door het Agentschap. De verhoging van de dagvergoeding mag in geen geval het maandelijkse maximumbedrag overschrijden dat bij koninklijk besluit is vastgelegd. De prestaties worden vrijwillig verricht door de asielzoekers onder toezicht van een personeelslid van de collectieve opvangstructuur. Het betreffende personeelslid wordt hiertoe aangesteld door zijn meerdere en ziet erop toe dat de asielzoekers gelijke kansen krijgen om deel te nemen aan de gemeenschapsdiensten. De identiteit van de betrokken personeelsleden wordt overgemaakt aan het Agentschap.

De Koning legt in een besluit de bedragen vast van de dagvergoeding en de verhoging ervan in functie van de geleverde gemeenschapsdiensten, evenals de voorwaarden voor de uitvoering van de gemeenschapsdiensten.

Afdeling VI

Opleidingen

Artikel 37

Onverminderd de naleving van de regels inzake de toegang tot beroepsopleidingen worden er cursussen en opleidingen voorgesteld aan de asielzoeker die door de opvangstructuur of door derden georganiseerd worden.

HOOFDSTUK II

Specifieke bepalingen betreffende kwetsbare personen en minderjarigen

Afdeling I

Algemene bepalingen

Artikel 38

Onverminderd artikel 24 wordt overgegaan tot een regelmatige evaluatie van de specifieke behoeften van elke asielzoeker.

Article 39

Afin de répondre aux besoins spécifiques de personnes vulnérables telles que les mineurs, les mineurs non accompagnés, les parents isolés accompagnés de mineurs, les femmes enceintes, les personnes ayant un handicap, les victimes de la traite des êtres humains, les personnes victimes de violence ou de tortures ou encore les personnes âgées, l'Agence ou le partenaire conclut des conventions avec des institutions ou associations spécialisées. Dans l'hypothèse où le demandeur d'asile est hébergé dans une de ces institutions ou associations, l'Agence veillera à ce que le suivi administratif et social avec le lieu désigné comme lieu obligatoire d'inscription soit assuré et que le bénéfice de l'aide matérielle soit garanti.

Section II

Les mineurs

Article 40

Dans toutes les décisions concernant le mineur, l'intérêt supérieur du mineur prime.

Article 41

Le mineur est logé avec ses parents ou avec la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

Article 42

Les mineurs victimes de toute forme d'abus, de négligence, d'exploitation, de torture, de traitements cruels, inhumains et dégradants, ou de conflits armés, reçoivent le soutien qualifié et l'accès aux soins de santé mentale.

Article 43

L'Agence assure aux mineurs non accompagnés un encadrement approprié dans le cadre de la phase d'observation et d'orientation.

Article 44

Le personnel des structures d'accueil chargé des mineurs non accompagnés reçoit une formation appropriée.

Artikel 39

Om tegemoet te kunnen komen aan de specifieke behoeften van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, alleenstaande ouders vergezeld van minderjarigen, zwangere vrouwen, personen met een handicap, slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van geweld of foltering, of ouderen, sluit het Agentschap of de partner overeenkomsten af met gespecialiseerde instellingen of verenigingen. Indien een asielzoeker in één van deze instellingen of bij één van deze verenigingen gehuisvest wordt, dient het Agentschap erop toe te zien dat de administratieve en sociale opvolging vanuit de plaats die als verplichte plaats van inschrijving toegewezen is, verzekerd blijft en dat de materiële hulp gewaarborgd is.

Afdeling II

Minderjarigen

Artikel 40

Bij alle beslissingen met betrekking tot de minderjarige, primeert het hoogste belang van de minderjarige.

Artikel 41

Minderjarigen worden gehuisvest bij hun ouders of bij een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Artikel 42

Minderjarige slachtoffers van eender welke vorm van misbruik, verwaarlozing, uitbuiting, foltering, wrede, onmenselijke en vernederende behandelingen, of van gewapende conflicten, hebben recht op deskundige ondersteuning en krijgen toegang tot de geestelijke gezondheidszorg.

Artikel 43

Het Agentschap waarborgt aan niet-begeleide minderjarigen een aangepaste omkadering in het kader van de observatie- en oriëntatiefase.

Artikel 44

De personeelsleden van de opvangstructuren die met de opvang van niet-begeleide minderjarigen belast zijn, krijgen een aangepaste opleiding.

TITRE II

De la transition de l'aide matérielle vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale

Article 45

Lorsque l'une des hypothèses visées à l'article 8, § 1er, est rencontrée, l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale est régie par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Par dérogation, le Roi fixe les conditions du maintien de l'aide matérielle nonobstant la situation visée à l'alinéa précédent ainsi que les modalités de collaboration entre la structure d'accueil et le centre public d'action sociale devant garantir au demandeur d'asile la continuité de l'accueil.

TITRE III**Mesures d'ordre et sanctions****CHAPITRE PREMIER****Mesures d'ordre****Article 46**

Afin de garantir et, si nécessaire, de rétablir l'ordre, la sécurité et la tranquillité dans la structure d'accueil, des mesures d'ordre interne peuvent être prises.

Le Roi fixe par un arrêté les mesures d'ordre pouvant être prises à l'encontre d'un résident, les règles de procédure applicables ainsi que l'autorité habilitée à les prendre.

CHAPITRE II**Sanctions****Article 47**

Le demandeur d'asile peut faire l'objet d'une sanction en cas de manquement au régime et règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil visés à l'article 20. Lors du choix de la sanction, il est tenu compte de la nature et de la gravité du manquement ainsi que des circonstances concrètes dans lesquelles il a été commis.

Les sanctions sont prises par le directeur ou le responsable de la structure d'accueil ou par le Conseil de l'aide sociale

TITEL II

Overschakeling van materiële hulp naar maatschappelijke dienstverlening verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Artikel 45

Wanneer men zich in één van de in artikel 8, § 1 bedoelde hypotheses bevindt, wordt de maatschappelijke dienstverlening toegekend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn gereeld door de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Bij wijze van afwijking legt de Koning de voorwaarden vast voor het behoud van de materiële hulp niettegenstaande de in voorgaande lid bedoelde situatie, evenals de modaliteiten van de samenwerking tussen de opvangstructuur en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die aan de asielzoeker de continuïteit van de opvang dient te waarborgen.

TITEL III**Ordemaatregelen en sancties****HOOFDSTUK I****Ordemaatregelen****Artikel 46**

Om de orde, de veiligheid en de rust in een opvangstructuur te waarborgen en indien nodig te herstellen, kunnen er interne ordemaatregelen genomen worden.

De Koning legt bij besluit de ordemaatregelen vast die ten aanzien van een bewoner genomen kunnen worden, en bepaalt welke de van toepassing zijnde procedureregels zijn en welke overheden gemachtigd zijn om de ordemaatregelen te nemen.

HOOFDSTUK II**Sancties****Artikel 47**

Ingeval de asielzoeker de voorschriften en werkingsregels overtreedt die van toepassing zijn op de opvangstructuren bedoeld in artikel 20 kan er hem een sanctie opgelegd worden. Bij de keuze van de sanctie wordt er rekening gehouden met de aard en de ernst van de overtreding, evenals met de concrete omstandigheden waarin deze werd begaan.

De sancties worden opgelegd door de directeur of de verantwoordelijke van de opvangstructuur of door de Raad van

du centre public d'action sociale en ce qui concerne les structures visées à l'article 65. Elles peuvent être diminuées ou levées durant leur exécution par l'autorité qui les a infligées.

Le Roi détermine, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, les sanctions et les règles de procédure applicables à celles-ci.

TITRE IV

Des membres du personnel des structures d'accueil

Article 48

Sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, les membres du personnel des structures d'accueil sont tenus par un devoir de confidentialité. Celui-ci s'applique notamment aux informations portées à la connaissance d'un membre du personnel de la structure d'accueil par tout demandeur d'asile accueilli en son sein et aux initiatives que le membre du personnel de la structure d'accueil entreprend dans le cadre des missions confiées à ladite structure d'accueil.

Article 49

Les membres du personnel des structures d'accueil respectent le secret des fichiers et dossiers individuels.

Article 50

Nonobstant les règles déontologiques applicables au personnel des centres publics d'action sociale, les membres du personnel des structures d'accueil sont soumis à un code de déontologie arrêté par le ministre et faisant partie du règlement du travail.

Ce code garantit notamment le respect du principe de non-discrimination, de la correspondance du demandeur d'asile, de ses convictions philosophiques, religieuses ou politiques, de son droit à la vie privée et familiale ainsi que de son droit à la liberté d'expression. Il contient également des règles relatives à l'objet et aux missions du travail au sein de la structure d'accueil, à la nature des relations entre les membres du personnel des structures d'accueil et le demandeur d'asile ainsi qu'au respect du devoir de confidentialité.

Article 51

L'Agence organise un cycle de formation pluridisciplinaire et continue à destination des membres du personnel des structures d'accueil.

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wat betreft de structuren bedoeld in artikel 65. Zij kunnen tijdens hun uitvoering verminderd of opgeheven worden door de instantie die ze heeft opgelegd.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit de sancties en de erop toepasselijke procedureregels.

TITEL IV

Personneelsleden van de opvangstructuren

Artikel 48

Onvermindert artikel 458 van het Strafwetboek, zijn de personeelsleden van de opvangstructuren gebonden door een geheimhoudingsplicht. Deze is met name van toepassing op de informatie die aan een personeelslid van een opvangstructuur verstrekt wordt door een asielzoeker die in deze opvangstructuur gehuisvest is en op de initiatieven die een personeelslid van een opvangstructuur neemt in het kader van de taken die aan de genoemde opvangstructuur zijn toevertrouwd.

Artikel 49

De personeelsleden van de opvangstructuren eerbiedigen het geheim van de individuele bestanden en dossiers.

Artikel 50

Niettegenstaande de deontologische regels die van toepassing zijn op het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zijn de personeelsleden van de opvangstructuren onderworpen aan een deontologische code die door de minister is vastgelegd en die deel uitmaakt van het arbeidsreglement.

Deze code waarborgt met name de eerbiediging van het non-discriminatiebeginsel, van de briefwisseling van de asielzoeker, van zijn filosofische, godsdienstige of politieke overtuiging, zijn recht op een privé-leven en een gezinsleven, en zijn recht op vrije meningsuiting. De code bevat eveneens regels met betrekking tot het voorwerp en de taken van een arbeidsbetrekking in de opvangstructuur, de aard van de relaties tussen de personeelsleden van de opvangstructuren en de asielzoekers, en de eerbiediging van de geheimhoudingsplicht.

Artikel 51

Het Agentschap organiseert een multidisciplinaire en doorlopende opleidingscyclus die bestemd is voor de personeelsleden van de opvangstructuren.

TITRE V

Intégration des structures d'accueil communautaires dans l'environnement local et subsides aux communes

Article 52

A l'exception des structures visées à l'article 65, les structures d'accueil communautaires organisent des initiatives de quartier au moyen de subventions octroyées par l'Agence.

Par initiative de quartier, on entend l'action visant à l'intégration de la structure communautaire visée à l'alinéa précédent dans son environnement et à une perception positive de l'accueil des demandeurs d'asile au sein de la société.

Le Roi détermine le cadre dans lequel ces initiatives de quartier sont organisées ainsi que les modalités d'octroi des subventions y afférentes.

Article 53

Le ministre peut octroyer un subside annuel aux communes sur le territoire desquelles une structure d'accueil communautaire est située.

TITRE VI

Programme de retour volontaire dans l'État d'origine ou dans un État tiers

Article 54

L'Agence veille à ce que le demandeur d'asile dont la procédure d'asile a été clôturée négativement ou qui a renoncé à sa demande d'asile ait accès à un programme de retour volontaire dans son État d'origine ou dans un État tiers.

Ce programme ainsi que le cadre dans lequel il s'opère sont définis par le Roi. Il consiste notamment en des modules de formations adaptés ainsi que la prise en charge des frais de voyage et, le cas échéant, d'un accompagnement à la réinsertion dans l'État d'origine ou dans un État tiers.

A cette fin, l'Agence peut conclure des conventions avec des tiers.

TITEL V

Integratie van collectieve opvangstructuren in de lokale omgeving en subsidies aan de gemeenten

Artikel 52

Met uitzondering van de structuren bedoeld in artikel 65, organiseren de collectieve opvangstructuren buurtinitiatieven met behulp van subsidies die door het Agentschap verleend worden.

Onder een buurtinitiatief wordt een activiteit verstaan die tot doel heeft om de collectieve opvangstructuur zoals bedoeld in voorgaand lid in de omgeving te integreren en om een positief beeld te scheppen van het opvangbeleid voor asielzoekers in de samenleving.

Het kader waarbinnen deze buurtinitiatieven georganiseerd worden evenals de modaliteiten voor de toekenning van de betreffende subsidies worden vastgelegd door de Koning.

Artikel 53

De minister kan een jaarlijkse subsidie toekennen aan de gemeenten op wiens grondgebied er een collectieve opvangstructuur gelegen is.

TITEL VI

Programma voor vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst of naar een derde land

Artikel 54

Het Agentschap ziet erop toe dat een asielzoeker van wie de asielprocedure negatief afgesloten is of die zijn asielverzoek ingetrokken heeft, toegang krijgt tot een programma voor vrijwillige terugkeer naar zijn land van herkomst of naar een derde land.

Dit programma evenals het kader waarbinnen het uitgevoerd wordt, worden vastgelegd door de Koning. Het bestaat meer bepaald uit aangepaste opleidingsmodules evenals uit de tenlasteneming van de reiskosten en, desgevallend, van een begeleiding bij de herintegratie in het land van herkomst of een derde land.

Met het oog hierop kan het Agentschap overeenkomsten sluiten met derden.

LIVRE IV

L'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile

TITRE PREMIER

Statut, missions et compétences

Article 55

Il est créé, sous la dénomination «Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile», un organisme public doté de la personnalité juridique, classé dans la catégorie A telle que visée dans la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

L'Agence est soumise à l'autorité hiérarchique du ministre.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la structure, l'organisation et le fonctionnement de l'Agence. L'Agence peut, pour tous ses besoins en personnel en vue d'accomplir les missions qui lui ont été attribuées, engager du personnel par contrat de travail.

Article 56

§ 1er. L'Agence a pour mission d'assurer l'organisation, la gestion et le contrôle de la qualité de l'aide matérielle octroyée aux demandeurs d'asile.

§ 2. Dans le cadre des missions visées au paragraphe précédent, l'Agence exerce les compétences suivantes:

1° l'octroi de l'aide matérielle aux demandeurs d'asile au sein des structures d'accueil communautaires qu'elle gère;

2° la conclusion et le contrôle de l'exécution de conventions relatives à l'octroi de l'aide matérielle aux demandeurs d'asile avec les partenaires, conformément à l'article 64;

3° l'octroi de subventions par décision du ministre;

4° la désignation, la modification et la suppression du lieu obligatoire d'inscription, conformément au Livre II;

5° l'organisation du paiement d'une allocation journalière et de la prestation de services communautaires conformément à l'article 36.

Article 57

Conformément à l'article 45, l'Agence veille à assurer la continuité de l'accueil lors de la transition de l'aide matérielle octroyée au demandeur d'asile vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale.

BOEK IV

Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers

TITEL I

Statuut, taken en bevoegdheden

Artikel 55

Onder de naam «Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers» werd een overheidinstelling met rechts-persoonlijkheid opgericht, die ingedeeld is bij categorie A zoals bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Het Agentschap staat onder hiërarchisch toezicht van de minister.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit de structuur, de organisatie en de werking van het Agentschap. Het Agentschap kan door middel van een arbeidsovereenkomst personeelsleden aanwerven om te voorzien in al zijn personeelsbehoeften met het oog op de uitvoering van de taken die het toegewezen heeft gekregen.

Artikel 56

§ 1. Het Agentschap heeft de taak om de organisatie, het beheer en de kwaliteitscontrole van de materiële hulp toegekend aan asielzoekers te verzekeren.

§ 2. In het kader van de in bovenstaande paragraaf bedoelde taken, oefent het Agentschap de volgende bevoegdheden uit:

1° de toekenning van de materiële hulp aan asielzoekers in de collectieve opvangstructuren die het beheert;

2° het afsluiten van overeenkomsten met de partners betreffende de toekenning van de materiële hulp aan asielzoekers en het controleren van de uitvoering van deze overeenkomsten, overeenkomstig artikel 64;

3° de toekenning van subsidies bij besluit van de minister;

4° het toewijzen, wijzigen en opheffen van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig Boek II;

5° de organisatie van de betaling van een dagvergoeding en het presteren van gemeenschapsdiensten overeenkomstig artikel 36.

Artikel 57

Overeenkomstig artikel 45 ziet het Agentschap toe op de continuïteit van de opvang bij de overschakeling van de materiële hulp die aan een asielzoeker verleend wordt naar de maatschappelijke dienstverlening die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt verstrekt.

Article 58

Elle est en outre chargée de la coordination du retour volontaire, y compris des personnes non visées par l'article 54.

Article 59

L'Agence est chargée de l'octroi de l'aide matérielle aux mineurs non accompagnés dans le cadre de la phase d'observation et d'orientation.

Article 60

La coordination des différents modes d'accueil de mineurs non accompagnés impliquera la conclusion d'un accord entre l'État fédéral et les Communautés et s'attachera également à régler les modalités d'organisation et de financement des institutions, et de l'accompagnement.

Article 61

L'Agence est chargée de l'octroi de l'aide matérielle aux mineurs séjournant avec leurs parents illégalement sur le territoire et dont l'état de besoin a été constaté par un centre public d'action sociale, lorsque ceux-ci ne sont pas en mesure d'assumer leur devoir d'entretien.

Le Roi détermine les modalités d'octroi de cette aide matérielle.

Article 62

L'Agence est l'autorité responsable pour le Fonds européen des réfugiés.

TITRE II**Des partenaires et du contrôle de la qualité de l'accueil****Article 63**

L'Agence peut confier à des tiers la mission d'octroyer aux demandeurs d'asile le bénéfice de l'aide matérielle telle que décrite dans la présente loi. Ces tiers sont notamment la Croix-Rouge de Belgique, les autres autorités, les pouvoirs publics et les associations.

Article 64

§ 1er. Le ministre conclut les conventions visées à l'article 56, § 2, 2° avec les partenaires suivant les règles fixées par convention, sous contrôle public et sur la base d'un cahier

Artikel 58

Verder is het Agentschap belast met de coördinatie van de vrijwillige terugkeer, met inbegrip van personen die niet bedoeld worden in artikel 54.

Artikel 59

Het Agentschap is belast met de toekenning van de materiële hulp aan niet-begeleide minderjarigen in het kader van de observatie- en oriënteringsfase.

Artikel 60

De coördinatie van de verschillende opvangmodaliteiten voor niet-begeleide minderjarigen impliceert het sluiten van een akkoord tussen de Federale Staat en de Gemeenschappen en zal tevens de modaliteiten van organisatie en financiering van de instellingen en van de begeleiding bepalen.

Artikel 61

Het Agentschap is belast met de toekenning van de materiële hulp aan minderjarigen die illegaal met hun ouders op het grondgebied verblijven en van wie de staat van behoeftigheid door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is vastgesteld, wanneer de ouders niet in staat zijn om hun onderhoudsplicht na te komen.

De Koning bepaalt de modaliteiten van de toekenning van deze materiële hulp.

Artikel 62

Het Agentschap is de verantwoordelijke instantie voor het Europees Vluchtelingsfonds.

TITEL II**Partners en controle van de kwaliteit van de opvang****Artikel 63**

Het Agentschap kan aan derden de taak toevertrouwen om aan asielzoekers materiële opvang te verstrekken zoals voorzien in deze wet. Deze derden zijn met name het Rode Kruis van België, de andere overheden, de openbare besturen en de verenigingen.

Artikel 64

§ 1. De minister sluit de in artikel 56, § 2, 2° bedoelde overeenkomsten af met de partners volgens de bij overeenkomst vastgelegde regels, onder controle van de overheid en op

des charges faisant l'objet d'un arrêté royal.

§ 2. Au début de chaque année civile, si la convention n'est pas dénoncée et sous réserve d'autres réglementations ou dispositions spécifiques conventionnelles, la Croix-Rouge de Belgique ou les autres autorités, pouvoirs publics et associations visés à l'article précédent, ont droit au paiement d'une avance correspondant au moins au quart du montant auquel ils ont eu droit l'année précédente. Cette avance sera payée au plus tard le 31 mars.

Article 65

Des structures d'accueil communautaires ou individuelles peuvent être organisées par les centres publics d'action sociale, en vue d'y octroyer l'aide matérielle au demandeur d'asile. Ces structures d'accueil, dénommées initiatives locales d'accueil, font l'objet d'une convention conclue entre le centre public d'action sociale et l'Agence.

Le Roi définit le cadre relatif à la création d'une initiative locale d'accueil ainsi que les modalités de subvention par l'Agence.

Article 66

§ 1er. Dans le cadre de sa mission telle que définie à l'article 56, § 1er, l'Agence élabore des normes de qualité applicables à toutes les structures d'accueil. A cette fin, elle s'assure du respect de ces normes selon des modalités à définir par le Roi.

§ 2. L'Agence prévoit dans les conventions visées à l'article 64 un mécanisme de contrôle permettant de réaliser sa mission définie à l'article 56, § 2, 2°.

§ 3. L'Agence organise une concertation régulière avec les partenaires.

LIVRE V

Dispositions finales

TITRE PREMIER

Dispositions transitoires

Article 67

Pour les demandeurs d'asile ayant introduit leur demande avant l'entrée en vigueur de la présente loi, les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale en vigueur le jour avant l'entrée en vigueur de la pré-

grond van een bestek dat het voorwerp uitmaakt van een koninklijk besluit.

§ 2. Indien de overeenkomst niet is opgezegd en onder voorbehoud van andere reglementen of specifieke bepalingen in de overeenkomsten, hebben het Rode Kruis van België of de andere overheden, de openbare besturen en de verenigingen bedoeld in voorgaand artikel, bij het begin van elk kalenderjaar recht op de betaling van een voorschot ten bedrage van minstens een kwart van het bedrag waarop ze het vorige jaar recht hadden. Dit voorschot dient uiterlijk op 31 maart betaald te zijn.

Artikel 65

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen individuele of collectieve opvangstructuren organiseren om materiële opvang te verlenen aan asielzoekers. Deze opvangstructuren, genaamd lokale opvanginitiatieven maken het voorwerp uit van een overeenkomst tussen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en het Agentschap.

De Koning bepaalt het kader voor de oprichting van een lokaal opvanginitiatief, evenals de modaliteiten van de subsidiëring door het Agentschap.

Artikel 66

§ 1. In het kader van zijn opdracht zoals deze is gedefinieerd in artikel 56, § 1 stelt het Agentschap kwaliteitsnormen op die op alle opvangstructuren van toepassing zijn. Met het oog hierop verzekert het Agentschap zich van de naleving van deze normen, overeenkomstig de door de Koning vast te leggen modaliteiten.

§ 2. Het Agentschap voorziet in de overeenkomsten bedoeld in artikel 64 een controlemechanisme waarmee het zijn opdracht zoals gedefinieerd in artikel 56, § 2, 2° kan uitvoeren.

§ 3. Het Agentschap organiseert een regelmatig overleg met de partners.

BOEK V

Slotbepalingen

TITEL I

Overgangsbepalingen

Artikel 67

Voor de asielzoekers die hun aanvraag ingediend hebben vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet blijven de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

sente loi continuent à s'appliquer.

Sont directement applicables, dès l'entrée en vigueur de la présente loi, aux demandeurs d'asile visés à l'alinéa précédent, les dispositions du Livre III, à l'exception du Titre II, les dispositions du Livre IV et les articles 68 et 70 de la présente.

TITRE II

Dispositions modificatives

Article 68

A l'article 57, § 2, alinéa 6, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, les mots «un mois» sont remplacés par «celui qui est fixé à l'article 7, 4°, de la loi du X relative aux modalités d'un accueil de qualité des demandeurs d'asile».

Article 69

L'article 57ter, alinéas 1 et 2, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale est modifié comme suit:

«L'aide sociale n'est pas due par le centre lorsque l'étranger enjoint de s'inscrire en un lieu déterminé en application de l'article 11, § 1er, de la loi du X relative aux modalités d'un accueil de qualité des demandeurs d'asile bénéficiaire de l'aide matérielle au sein d'une structure d'accueil chargée de lui assurer l'aide nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine.

Par dérogation à l'article 57, § 1er, le demandeur d'asile auquel a été désigné comme lieu obligatoire d'inscription en application de l'article 11, § 1er, de la loi du X relative aux modalités d'un accueil de qualité des demandeurs d'asile, une structure d'accueil gérée par l'Agence ou par un partenaire de celle-ci ne peut obtenir l'aide sociale que dans cette structure d'accueil, conformément à la loi du X relative aux modalités d'un accueil de qualité des demandeurs d'asile».

Article 70

A l'article 580, 8°, du Code judiciaire, est ajouté le point f) suivant:

«La loi du X relative aux modalités d'un accueil de qualité des demandeurs d'asile en ce qui concerne les contestations relatives à l'octroi, à la révision et au refus par le bénéficiaire de l'aide matérielle».

die van kracht waren de dag vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet van toepassing.

De bepalingen van Boek III, uitgezonderd Titel II, de bepalingen van Boek IV en de artikelen 68 et 70 zijn echter rechtstreeks van toepassing op de asielzoekers bedoeld in het vorig lid vanaf de inwerkingtreding van onderhavige wet.

TITEL II

Wijzigingsbepalingen

Artikel 68

In artikel 57, § 2, 6^e lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden de woorden «een maand» vervangen door «de termijn welke door artikel 7, 4°, van de wet van X betreffende de modaliteiten van een kwaliteitsvolle opvang van asielzoekers bepaald wordt».

Artikel 69

Artikel 57ter, 1^e en 2^e lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt als volgt gewijzigd:

«De maatschappelijke dienstverlening is niet door het centrum verschuldigd indien een vreemdeling die gehouden is zich in te schrijven in een welbepaalde plaats overeenkomstig artikel 11, § 1 van de wet van X betreffende de modaliteiten van een kwaliteitsvolle opvang van asielzoekers, materiële hulp ontvangt van een opvangstructuur die belast is met het verlenen van de noodzakelijke dienstverlening om een menswaardig leven te kunnen leiden.

In afwijking van artikel 57, § 1 kan een asielzoeker aan wie in toepassing van artikel 11, §1 van de wet van X betreffende de modaliteiten van een kwaliteitsvolle opvang van asielzoekers als verplichte plaats van inschrijving een opvangstructuur is aangewezen die beheerd wordt door het Agentschap of één van zijn partners, slechts in deze opvangstructuur gebruik maken van de maatschappelijke dienstverlening overeenkomstig de wet van X betreffende de modaliteiten van een kwaliteitsvolle opvang van asielzoekers».

Artikel 70

Aan artikel 580, 8° van het Gerechtelijk Wetboek wordt het volgende punt f) toegevoegd:

«De wet van X betreffende de modaliteiten van een kwaliteitsvolle opvang van asielzoekers voor wat betreft de geschillen betreffende de toewijzing, de herziening en de weigering door de begunstigde van de materiële hulp».

<p style="text-align: center;">TITRE III</p> <p>Dispositions abrogatoires</p> <p style="text-align: center;">Article 71</p> <p>Les articles 60, 62 à 64 et 65, § 3 de la loi-programme du 19 juillet 2001, telle que modifiée par les lois-programme du 22 décembre 2003 et du 27 décembre 2004 sont abrogés à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.</p> <p style="text-align: center;">Article 72</p> <p>L'article 57ter, alinéa 3, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale est abrogé.</p> <p style="text-align: center;">Article 73</p> <p>L'article 57ter 1 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale est abrogé.</p> <p style="text-align: center;">Article 74</p> <p>L'article 54, §§ 1er et 3 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est abrogé.</p> <p style="text-align: center;">TITRE IV</p> <p>Entrée en vigueur</p> <p style="text-align: center;">Article 75</p> <p>§ 1. L'article 62 produit ses effets à partir de l'exercice budgétaire 2003.</p> <p>§ 2. La présente loi entre en vigueur à la date fixée par le Roi par un arrêté délibéré en Conseil des ministres.</p>	<p style="text-align: center;">TITEL III</p> <p>Opheffingsbepalingen</p> <p style="text-align: center;">Artikel 71</p> <p>Artikelen 60, 62 tot 64 en 65, § 3 van de programmawet van 19 juli 2001, zoals gewijzigd door de programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, worden opgeheven vanaf de inwerkingtreding van deze wet.</p> <p style="text-align: center;">Artikel 72</p> <p>Artikel 57ter, lid 3 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt opgeheven.</p> <p style="text-align: center;">Artikel 73</p> <p>Artikel 57ter 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt opgeheven.</p> <p style="text-align: center;">Artikel 74</p> <p>Artikel 54, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen word opgeheven.</p> <p style="text-align: center;">TITEL IV</p> <p>Inwerkingtreding</p> <p style="text-align: center;">Artikel 75</p> <p>§ 1. Artikel 62 sorteert effect vanaf begrotingsjaar 2003.</p> <p>§ 2. Deze wet treedt in werking op de datum vastgesteld door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.</p>
---	--

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 39.883/4/VR

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, quatrième chambre, chambres réunies, saisi par le Ministre de l'Intégration sociale, le 13 février 2006, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours prorogé à quarante-cinq jours⁽¹⁾, sur un avant-projet de loi «sur l'accueil des demandeurs d'asile», après avoir examiné l'affaire en ses séances des 13 (quatrième chambre), 14 (quatrième chambre et chambres réunies), 16 et 29 mars 2006 (quatrième chambre), a donné à cette dernière date l'avis suivant:

I. Portée de l'avant-projet de loi et compétence du législateur fédéral en la matière.

1. Comme le précise l'exposé des motifs⁽¹⁾, la directive 2003/9/CE du Conseil de l'Union européenne du 27 janvier 2003 relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les États membres, ci-après dénommée «directive 2003/9/CE» et que l'avant-projet de loi présentement examiné tend à transposer⁽²⁾,

«(...) constitue la première étape d'un processus, initié suite à l'entrée en vigueur du Traité d'Amsterdam et au Conseil européen de Tampere, visant l'établissement d'un régime d'asile commun et d'un statut de réfugié uniforme au niveau de l'Union européenne. Elle a pour objectif de fixer des normes minimales sur les conditions d'accueil des demandeurs d'asile afin de leur assurer une vie digne, de leur accorder des conditions de vie comparables dans tous les États membres et de limiter ainsi les mouvements secondaires de demandeurs d'asile»⁽³⁾.

À cette fin, l'auteur de l'avant-projet de loi a décidé de tirer parti de l'opportunité réelle que constitue cette obligation de transposition de la directive 2003/9/CE pour élaborer une loi qui «vise à améliorer la qualité de l'accueil des demandeurs d'asile en Belgique»⁽⁴⁾, qui «a pour vocation de régler les modalités d'accueil des demandeurs d'asile sous une forme matérielle au cours de la procédure d'asile, tant dans sa phase administrative que juridictionnelle»⁽⁵⁾ et qui «contient les principes généraux qui fondent l'organisation de l'accueil ainsi

ADVIS VAN DE RAAD VAN STATE NR 39.883/4/VR

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, vierde kamer, vereenigde kamers, op 13 februari 2006 door de Minister van Maatschappelijke Integratie verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen verlengd tot vijfenveertig dagen⁽¹⁾, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «voor opvang van asielzoekers», heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 13 (vierde kamer), 14 (vierde kamer en verenigde kamers), 16 en 29 maart 2006 (vierde kamer), op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven:

I. Strekking van het voorontwerp van wet en bevoegdheid van de federale wetgever terzake

1. Zoals in de memorie van toelichting⁽¹⁾ wordt vermeld, vormt richtlijn 2003/9/EG van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten, hierna te noemen «richtlijn 2003/9/EG» genoemd, waarvan de omzetting wordt beoogd bij het thans onderzochte voorontwerp van wet⁽²⁾,

«(...) een eerste fase in een proces dat op gang kwam na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam en de Europese Raad van Tampere, en dat een gemeenschappelijk asielstelsel en een uniform vluchtelingenstatuut in de Europese Unie tot stand moet brengen. De richtlijn heeft als doel om minimumnormen vast te leggen voor de opvangvoorzieningen voor asielzoekers, dat hen een menswaardig leven wordt gewaarborgd en hen vergelijkbare levensomstandigheden in alle lidstaten toe te kennen en de secundaire stromen van asielzoekers tegelijk beperkt worden»⁽³⁾.

Met dat doel heeft de steller van het voorontwerp van wet besloten om die verplichting om richtlijn 2003/9/EG om te zetten aan te grijpen als een reële kans om een wet uit te werken die «de kwaliteit van de opvangvoorzieningen voor asielzoekers in België verbetert»⁽⁴⁾, die «de modaliteiten (moet) vastleggen voor de opvang van asielzoekers onder de vorm van materiële hulpverlening in de loop van de asielprocedure, zowel in de administratieve als in de juridictionele fase»⁽⁵⁾ en die «de algemene beginselen (bevat) die ten grondslag liggen

⁽¹⁾ Cette prorogation résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État qui dispose que le délai de trente jours est prorogé à quarante-cinq jours dans le cas où l'avis est donné par les chambres réunies en application de l'article 85bis.

⁽²⁾ Exposé des motifs, p. 1.

⁽³⁾ En application de l'article 26, paragraphe 1er, de la directive 2003/9/CE, celle-ci devait être transposée dans le droit interne des États membres pour le 6 février 2005.

⁽⁴⁾ Voir également les troisième et quatrième considérants de la directive 2003/9/CE dont il ressort que la fixation de normes minimales communes pour l'accueil des demandeurs d'asile fait partie intégrante de l'adoption d'une politique européenne d'asile commune.

⁽⁵⁾ Exposé des motifs, p. 2.

⁽⁶⁾ Exposé des motifs, p. 3.

⁽¹⁾ Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

⁽²⁾ Memorie van toelichting, blz. 1.

⁽³⁾ Met toepassing van artikel 26, lid 1, van richtlijn 2003/9/EG, moet die in het interne recht van de lidstaten zijn omgezet tegen 6 februari 2005.

⁽⁴⁾ Zie ook de derde en de vierde overweging van richtlijn 2003/9/EG, waaruit blijkt dat het vaststellen van gemeenschappelijke minimumnormen voor de opvang van asielzoekers noodzakelijk deel uitmaakt van een gemeenschappelijk Europees asielbeleid.

⁽⁵⁾ Memorie van toelichting, blz. 2.

⁽⁶⁾ Memorie van toelichting, blz. 3.

qu'un catalogue de droits et obligations dans le chef du demandeur d'asile, de l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (ci-après dénommée, «l'Agence»), des partenaires de l'accueil et des membres du personnel des structures d'accueil»⁽⁶⁾.

En conséquence, l'avant-projet de loi, dont il est expressément précisé dans l'exposé des motifs⁽⁷⁾ qu'il est initié «parallèlement à la réforme de la procédure d'asile»⁽⁸⁾, consacre les principes généraux qui suivent:

1°) la reconnaissance du droit pour tout «demandeur d'asile», ainsi que pour tout membre de sa famille également couvert par la demande d'asile, de bénéficier d'un accueil devant lui permettre de mener une vie conforme à la dignité humaine (article 3 de l'avant-projet de loi);

2°) la précision que cet accueil peut consister soit en une «aide matérielle» accordée en application des dispositions de l'avant-projet de loi, soit en une «aide sociale» octroyée par les centres publics d'action sociale conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale;

3°) l'affirmation du principe selon lequel l'accueil consiste, en règle, en une «aide matérielle» qui est octroyée - dans une «structure d'accueil» spécifiquement organisée à cet effet - dès l'introduction de la demande d'asile et qui est, sauf application de mesures d'ordre ou de sanctions prévues par l'avant-projet de loi, maintenue pendant toute la procédure d'asile, en ce compris:

a) le recours (juridictionnel) introduit devant le Conseil du Contentieux des Étrangers à l'encontre d'une décision défavorable du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides;

b) le recours en cassation administrative introduit devant le Conseil d'État contre un jugement du Conseil du Contentieux des Étrangers (article 6 de l'avant-projet de loi);

4°) l'énumération de diverses circonstances dans lesquelles le bénéfice de cette aide matérielle est prolongé au profit d'un étranger résidant toujours dans une structure d'accueil alors que sa procédure d'asile, y compris son éventuel recours en cassation administrative devant le Conseil d'État, s'est clôturée de manière négative (article 7 de l'avant-projet de loi);

⁽⁶⁾ Exposé des motifs, p. 4.

⁽⁷⁾ Exposé des motifs, p. 3.

⁽⁸⁾ Voir à cet égard:

- l'avant-projet de loi «modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers» et l'avis 39.718/AG donné par l'assemblée générale de la section de législation du Conseil d'État, le 21 février 2006 (ci-après «l'avant-projet de loi 39.718/AG»);
- l'avant-projet de loi «réformant le Conseil d'État et instituant un Conseil du Contentieux des Étrangers» et l'avis 39.717/AG donné par l'assemblée générale de la section de législation du Conseil d'État, le 21 février 2006 (ci-après «l'avant-projet de loi 39.717/AG»).

aan de organisatie van de opvang, evenals een overzicht van de rechten en plichten van de asielzoeker, het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (hierna «het Agentschap» genoemd), de partners van dit laatste en de personeelsleden van de opvangstructuren»⁽⁶⁾.

Dienovereenkomstig huldigt het voorontwerp van wet, waarvan in de memorie van toelichting⁽⁷⁾ uitdrukkelijk wordt vermeld dat het «ingesteld wordt parallel aan de hervorming van de asielprocedure»⁽⁸⁾

1°) aan elke «asielzoeker» en elk van zijn familieleden dat onder de asielaanvraag valt, wordt het recht toegekend op een opvang die hen in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (artikel 3 van het voorontwerp van wet);

2°) de precisering dat die opvang kan bestaan in hetzelf «materiële hulp» die wordt toegekend met toepassing van de bepalingen van het voorontwerp van wet, hetzelf in «maatschappelijke dienstverlening», die wordt verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

3°) de bevestiging van het beginsel dat de opvang in de regel bestaat in «materiële hulp», die wordt geboden - in een specifiek daartoe georganiseerde «opvangstructuur» vanaf de indiening van de asielaanvraag en die, behoudens toepassing van ordemaatregelen of bij het voorontwerp van wet voorgeschreven sancties, wordt gehandhaafd gedurende de hele asielprocedure, met inbegrip van:

a) het (rechterlijk) beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een ongunstige beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

b) het administratieve-cassatieberoep bij de Raad van State tegen een uitspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (artikel 6 van het voorontwerp van wet);

4°) de opsomming van verschillende omstandigheden waarin het recht op die materiële hulp wordt verlengd voor een vreemdeling die nog altijd in een opvangstructuur verblijft, terwijl zijn asielprocedure, met inbegrip van zijn eventuele administratieve cassatieberoep bij de Raad van State, negatief is afgesloten (artikel 7 van het voorontwerp van wet);

⁽⁶⁾ Memorie van toelichting, blz. 4.

⁽⁷⁾ Memorie van toelichting, blz. 3.

⁽⁸⁾ Zie in dat verband:

- het voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen» en advies 39.718/AV van de algemene vergadering van de afdeling wetgeving van de Raad van State van 21 februari 2006 (hierna te noemen «voorontwerp van wet 39.718/AV»);
- het voorontwerp van wet «tot hervorming van de Raad van State en tot inrichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen» en advies 39.717/AV van de algemene vergadering van de afdeling wetgeving van de Raad van State van 21 februari 2006 (hierna te noemen «voorontwerp van wet 39.717/AV»).

5°) l'ouverture d'un droit à l'»aide sociale» octroyée par un centre public d'action sociale, en lieu et place de l'»aide matérielle», soit en raison de certaines circonstances expressément énumérées par l'avant-projet de loi, soit après l'écoulement d'un délai d'un an durant lequel un demandeur d'asile a pu bénéficier de l'aide matérielle dans une structure d'accueil alors qu'aucune décision définitive n'a encore été prise sur sa demande d'asile, soit par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides, soit par le Conseil du Contentieux des Étrangers (articles 8 et 11 de l'avant-projet de loi);

6°) la détermination, par référence à la notion de «lieu obligatoire d'inscription», de la structure d'accueil (en cas d'aide matérielle) ou du centre public d'aide sociale (en cas d'aide sociale) chargé d'assurer l'accueil du demandeur d'asile (articles 9 à 13 de l'avant-projet de loi);

7°) la description des différentes composantes de l'aide matérielle assurée par les structures d'accueil, ainsi que des droits et obligations des demandeurs d'asile dans le cadre de l'octroi de cette aide (articles 4, 5, 14 à 47 de l'avant-projet de loi);

8°) la reconnaissance du rôle central tenu par l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile, ci-après «l'Agence», dans le cadre de l'accueil des demandeurs d'asile (articles 55 à 62 de l'avant-projet de loi);

9°) la détermination d'un certain nombre de règles de base applicables aux partenaires de l'Agence, à savoir les personnes morales de droit public ou de droit privé chargées par l'Agence et aux frais de celle-ci, de dispenser, au sein d'une structure d'accueil communautaire ou individuelle, l'aide matérielle au demandeur d'asile (articles 48 à 53 et 63 à 66 de l'avant-projet de loi);

10°) les modalités de transition de l'octroi d'une aide matérielle dans une structure d'accueil vers l'octroi de l'aide sociale par un centre public d'action sociale (article 45 de l'avant-projet de loi);

11°) des modalités relatives aux programmes de retour volontaire des demandeurs d'asile dans leur pays d'origine ou dans un État tiers (articles 54, 57 et 58 de l'avant-projet de loi);

12°) le rôle dévolu à l'Agence dans le cadre de l'accueil soit de mineurs non accompagnés et qui, bien que n'étant pas demandeurs d'asile, ne satisfont cependant pas aux conditions d'accès au territoire et de séjour déterminées par les lois sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (articles 2, 3°, deuxième tiret, 43, 59 et 60 de l'avant-projet de loi), soit de mineurs qui séjournent illégalement avec leurs parents sur le territoire et à l'égard desquels un centre public d'action sociale qui a constaté leur état de besoin, n'est cependant pas en mesure d'assumer à leur égard son devoir d'entretien (articles 6, § 2, et 61 de l'avant-projet de loi).

5°) de toekenning van een recht op «maatschappelijke dienstverlening», die wordt verstrekt door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in plaats van de «materiële hulp», hetzij op grond van bepaalde omstandigheden die uitdrukkelijk worden opgesomd in het voorontwerp van wet, hetzij na het verstrijken van de termijn van één jaar waarin een asielzoeker materiële hulp heeft kunnen krijgen in een opvangstructuur zolang nog geen definitieve beslissing is genomen over zijn asielaanvraag, hetzij door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hetzij door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (artikelen 8 en 11 van het voorontwerp van wet);

6°) de bepaling, door verwijzing naar het begrip «verplichte plaats van inschrijving», van de opvangstructuur (in geval van materiële hulp) of van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (in geval van maatschappelijke dienstverlening) die belast is met de opvang van de asielzoeker (artikelen 9 tot 13 van het voorontwerp van wet);

7°) de beschrijving van de verschillende onderdelen van de materiële hulp die wordt geboden door de opvangstructuren, alsook van de rechten en plichten van de asielzoekers in het kader van de toekenning van die hulp (artikelen 4, 5, 14 tot 47 van het voorontwerp van wet);

8°) de erkenning van de centrale rol van het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, hierna te noemen «het Agentschap», in het kader van de opvang van asielzoekers (artikelen 55 tot 62 van het voorontwerp van wet);

9°) de bepaling van een aantal basisregels die van toepassing zijn op de partners van het Agentschap, namelijk de publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen die - door het Agentschap en op kosten van dat Agentschap - ermee belast zijn de asielzoeker materiële hulp te verstrekken binnen een collectieve of individuele opvangstructuur (artikelen 48 tot 53 en 63 tot 66 van het voorontwerp van wet);

10°) de nadere regels voor overgang van toekenning van materiële hulp in een opvangstructuur, naar maatschappelijke dienstverlening door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (artikel 45 van het voorontwerp van wet);

11°) nadere regels voor programma's voor vrijwillige terugkeer van asielzoekers naar hun land van herkomst of naar een derde land (artikelen 54, 57 en 58 van het voorontwerp van wet);

12°) de rol van het Agentschap in het kader van de opvang van hetzij niet-begeleide minderjarigen die weliswaar geen asielzoekers zijn, maar niet voldoen aan de voorwaarden inzake toegang tot en verblijf op het grondgebied vastgesteld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (artikelen 2, 3°, tweede streepje, 43, 59 en 60 van het voorontwerp van wet), hetzij van minderjarigen die illegaal met hun ouders op het grondgebied verblijven en ten aanzien van wie een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat hun staat van behoeftigheid heeft vastgesteld, evenwel niet in staat is zijn onderhoudsplicht na te komen (artikelen 6, § 2, en 61 van het voorontwerp van wet).

2. Comme le relève par ailleurs l'exposé des motifs⁽⁹⁾, la plupart des principes généraux dont il est question ci-dessus ne constituent pas une innovation en la matière, mais figurent au contraire déjà dans des «dispositions éparses de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale⁽¹⁰⁾, de la loi-programme du 19 juillet 2001 (base légale de l'Agence, telle que modifiée par les lois-programmes du 22 décembre 2003 et du 27 décembre 2004)⁽¹¹⁾, ainsi que de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers⁽¹²⁾», lesquelles «sont rassemblées dans un texte unique, dans un souci de lisibilité et de coordination des textes»⁽¹³⁾. Outre cet effort de coordination des textes, il ressort de l'analyse des diverses dispositions de l'avant-projet de loi présentement examiné que celui-ci n'a essentiellement pour effet que de mieux préciser, au regard de la directive 2003/9/CE, les dispositions de droit interne déjà actuellement en vigueur, notamment en ce qui concerne, d'une part, les diverses composantes de l'aide matérielle déjà actuellement octroyée aux demandeurs d'asile dans des structures d'accueil gérées par ou sous le contrôle de l'Agence créée par l'article 60 de la loi-programme du 19 juillet 2001⁽¹⁴⁾ et, d'autre part, les droits et obligations liés à cette aide matérielle et ce, tant dans le chef du demandeur d'asile lui-même, que de l'Agence, des partenaires de l'accueil et des membres du personnel des structures d'accueil.

3. Il résulte de ce qui précède que les modifications apportées par l'avant-projet de loi présentement examiné relèvent bien de la compétence de l'autorité fédérale. Il importe peu à cet égard que le principe même de l'octroi momentané d'une aide matérielle dans des structures d'accueil gérées par ou sous le contrôle de l'autorité fédérale ne soit plus inscrit dans la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, mais bien, notamment pour des raisons de meilleure lisibilité et de coordination des textes, dans une loi autonome dont l'étroite corrélation avec la loi du 8 juillet 1976, précitée, ressort par ailleurs de toute évidence de diverses dispositions de l'avant-projet de loi.

II. Formalités préalables

Il ressort du dossier que l'accord du Ministre du Budget n'a pas été sollicité à propos du texte en projet. Or, conformément à l'article 5, 2°, de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire, si l'avant-projet

⁽⁹⁾ Exposé des motifs, p. 4.

⁽¹⁰⁾ Voir les articles 57, § 2, 57ter et 57ter1 de la loi.

⁽¹¹⁾ Voir les articles 60 à 65 de la loi-programme.

⁽¹²⁾ Voir l'article 54 de la loi, dans sa dernière version telle qu'applicable depuis le 1er mars 2006 (voir l'arrêté royal du 8 janvier 2006 fixant la date d'entrée en vigueur des articles 492 et 493 de la loi-programme du 22 décembre 2003).

⁽¹³⁾ Il convient de noter que la plupart des dispositions visées sous les notes 10 à 12 sont par ailleurs soit modifiées, soit abrogées par les articles 68 à 74 de l'avant-projet de loi présentement examiné.

⁽¹⁴⁾ L'octroi de cette aide matérielle est en effet déjà consacré par les articles 57ter et 57ter1 de la loi du 8 juillet 1976, précitée.

2. Zoals bovenstaande in de memorie van toelichting wordt opgemerkt⁽⁹⁾, is het merendeel van de bovengenoemde algemene beginselen niet nieuw, maar daarentegen reeds vervat in «bepalingen die tot nu toe verspreid waren over de organische wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn⁽¹⁰⁾, de programmawet van 19 juli 2001 (wettelijke basis van het Agentschap, zoals gewijzigd door de programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004)⁽¹¹⁾, en de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen⁽¹²⁾» die «nu (...) in één enkele tekst (worden) gebundeld, wat hun leesbaarheid en onderlinge coördinatie ten goede komt»⁽¹³⁾. Naast die inspanning om de teksten op elkaar af te stemmen blijkt uit de analyse van de verschillende bepalingen van het thans onderzochte voorontwerp van wet dat dit voorontwerp in essentie alleen tot gevolg heeft dat de reeds geldende bepalingen van intern recht verduidelijkt worden in het licht van richtlijn 2003/9/EG, in het bijzonder betreffende, enerzijds, de verschillende onderdelen van de materiële hulp die nu al wordt toegekend aan asielzoekers in opvangstructuren die worden beheerd door of onder het toezicht staan van het Agentschap dat is opgericht bij artikel 60 van de programmawet van 19 juli 2001⁽¹⁴⁾ en, anderzijds, de rechten en plichten die aan die materiële hulp verbonden zijn, zowel ten aanzien van de asielzoeker zelf, als ten aanzien van het Agentschap, de opvangpartners en de personeelsleden van de opvangstructuren.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de wijzigingen die via het thans onderzochte voorontwerp van wet worden aangebracht, wel onder de bevoegdheid van de federale overheid vallen. In dat verband doet het er weinig toe dat het principe zelf van de tijdelijke toekenning van materiële hulp in opvangstructuren die worden beheerd door of onder het toezicht staan van de federale overheid, niet langer is vastgelegd in de organische wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, maar wel, in het bijzonder ter bevordering van de leesbaarheid en coördinatie van de teksten, in een autonome wet die, zoals overigens duidelijk blijkt uit verschillende bepalingen van het voorontwerp van wet, nauw verbonden is met de voormelde wet van 8 juli 1976.

II. Voorafgaande vormvoorschriften

Uit het dossier blijkt dat in verband met de ontworpen regelgeving de akkoordbevinding van de Minister van Begroting niet is gevraagd. Overeenkomstig artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de

⁽⁹⁾ Memorie van toelichting, blz. 4.

⁽¹⁰⁾ Zie de artikelen 57, § 2, 57ter en 57ter1 van de wet.

⁽¹¹⁾ Zie de artikelen 60 tot 65 van de programmawet.

⁽¹²⁾ Zie de laatste versie van artikel 54 van de wet die van toepassing is sinds 1 maart 2006 (zie het koninklijk besluit van 8 januari 2006 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 492 en 493 van de programmawet van 22 december 2003).

⁽¹³⁾ Op te merken valt dat de meeste bepalingen waarnaar in de punten 10 tot 12 wordt verwezen, bovenstaande hetzij zijn gewijzigd, hetzij zijn opgeheven bij de artikelen 68 tot 74 van het thans onderzochte voorontwerp van wet.

⁽¹⁴⁾ De toekenning van die materiële hulp is immers reeds vastgelegd in de artikelen 57ter en 57ter1 van de voormelde wet van 8 juli 1976.

de loi à l'examen est directement ou indirectement de nature à entraîner des dépenses nouvelles, ce qui est le cas au vu de l'avis de l'inspecteur des finances, il doit faire l'objet d'un tel accord.

La délibération du Conseil des Ministres mentionne que:

«Tijdens de adviesaanvraag bij de Raad van State zal de betrokken Werkgroep Beleidscoördinatie zijn werkzaamheden verderzetten, inzonderheid wat betreft de verdere uitwerking van de in het voorontwerp vervatte principes, en de budgettaire implicaties ervan, om te garanderen dat de toepassing van de maatregelen binnen de bestaande kredieten blijft.»

Cette circonstance ne permet toutefois pas d'être exempté de la formalité préalable que constitue l'obtention de l'accord du Ministre du Budget. Par conséquent, cette formalité doit encore être accomplie.

En outre, si au vu des remarques formulées par le groupe de travail mentionné dans la délibération du Conseil des Ministres, l'avant-projet de loi devait être modifié au-delà de ce qui est suggéré dans l'avis de la section de législation du Conseil d'État, il devrait à nouveau être soumis à celle-ci.

III. Observations générales

1.1. En application de l'article 26, paragraphe 1er, de la directive 2003/9/CE, l'article 1er, alinéa 2, de l'avant-projet de loi précise qu'il transpose cette directive.

La déléguée du ministre a transmis un tableau de correspondance indiquant, au regard de la directive, les dispositions en projet qui en assurent la transposition. Ce tableau est divisé en trois colonnes: la première colonne expose les dispositions de la directive, la deuxième colonne contient, s'il échet, le ou les articles correspondants de l'avant-projet de loi qui transposent la disposition de la directive et la troisième colonne renvoie aux dispositions pertinentes actuellement en vigueur dans l'ordre juridique belge et qui sont par ailleurs rassemblées dans l'avant-projet de loi présentement examiné. Concernant la deuxième colonne, la déléguée du ministre a précisé que

- le signe «/» est utilisé soit pour indiquer qu'il s'agit de dispositions de la directive ne nécessitant pas de transposition par un article spécifique, soit pour marquer que la disposition de la directive n'a pas été transposée eu égard au choix laissé à chaque État membre par la directive⁽¹⁵⁾;

- le signe «*» est utilisé pour indiquer que la matière visée par la disposition de la directive relève de la compétence d'autres autorités, fédérales ou fédérées, et n'a dès lors pas été transposée dans le cadre du présent avant-projet de loi.

⁽¹⁵⁾ Voir, par exemple, les articles 13, paragraphes 3 et 4, 14, paragraphe 6, et 16, paragraphes 1 et 2, de la directive.

administratieve en begrotingscontrole geldt nochtans dat als met het onderzochte voorontwerp van wet rechtstreeks of onrechtstreeks nieuwe uitgaven kunnen ontstaan, wat blijkens het advies van de inspecteur van financiën het geval is, het dient te worden voorgelegd voor zulk een akkoordbevinding.

In het besluit van de Ministerraad staat het volgende:

«Tijdens de adviesaanvraag bij de Raad van State zal de betrokken Werkgroep Beleidscoördinatie zijn werkzaamheden verderzetten, inzonderheid wat betreft de verdere uitwerking van de in het voorontwerp vervatte principes, en de budgettaire implicaties ervan, om te garanderen dat de toepassing van de maatregelen binnen de bestaande kredieten blijft.»

Dat neemt echter niet weg dat moet worden voldaan aan het voorafgaande vormvereiste inzake de akkoordbevinding van de Minister van Begroting. Bijgevolg moet dat vormvereiste nog worden vervuld.

Daarbij komt dat als op basis van de opmerkingen van de werkgroep die in het besluit van de Ministerraad wordt vermeld, het voorontwerp van wet grondiger zou worden gewijzigd dan in het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt voorgesteld, het voorontwerp opnieuw aan die afdeling zou moeten worden voorgelegd.

III. Algemene opmerkingen

1.1. Met toepassing van artikel 26, lid 1, van richtlijn 2003/9/EG bepaalt artikel 1, tweede lid, van het voorontwerp van wet dat dit voorontwerp die richtlijn omzet.

De gemachtigde van de minister heeft een concordantietabel overgezonden waarin staat welke ontworpen bepalingen de richtlijn omzetten. Die tabel bestaat uit drie kolommen: in de eerste kolom staan de bepalingen van de richtlijn, de tweede kolom bevat, in voorkomend geval, het overeenstemmende artikel of de overeenstemmende artikelen van het voorontwerp van wet waarbij de bepaling van de richtlijn wordt omgezet en in de derde kolom wordt verwezen naar de relevante bepalingen die thans in het Belgische recht gelden en die bovendien in het thans onderzochte voorontwerp van wet worden gebundeld. In verband met de tweede kolom heeft de gemachtigde van de minister erop gewezen dat:

- het teken «/» wordt gebruikt hetzij om aan te geven dat het gaat om bepalingen van de richtlijn die niet via een specifiek artikel hoeven te worden omgezet, hetzij om aan te geven dat de bepaling van de richtlijn niet is omgezet, gelet op de keuzevrijheid die de richtlijn elke lidstaat laat⁽¹⁵⁾;

- het teken «*» wordt gebruikt om aan te geven dat de aangelegenheid genoemd in de bepaling van de richtlijn tot de bevoegdheid behoort van andere overheden, federale overheid of overheid van deelentiteiten, en bijgevolg niet is omgezet naar aanleiding van het onderhavige voorontwerp van wet.

⁽¹⁵⁾ Zie, bijvoorbeeld, de artikelen 13, lid 3 en 4, 14, lid 6, en 16, lid 1 en 2, van de richtlijn.

En ce qui concerne le recours au signe «*», il convient que l'auteur de l'avant-projet de loi établisse clairement la distinction entre les dispositions de la directive qui relèvent de la compétence d'une «autorité fédérale» et celles qui concernent la compétence des régions ou des communautés.

En effet, s'agissant des dispositions de la directive qui relèvent de la compétence de l'«autorité fédérale», il incombe au législateur fédéral de veiller à en assurer la transposition dans les meilleurs délais, compte tenu du fait que la directive devait être transposée pour le 6 février 2005⁽¹⁶⁾. Or, l'avant-projet de loi se limite aux matières qui relèvent des attributions du Ministre de l'Intégration sociale, alors que certaines dispositions de la directive concernent également, en tout ou en partie, des matières qui relèvent également, mais à un autre titre, de la compétence de l'«autorité fédérale». Il en va notamment ainsi des articles 6⁽¹⁷⁾, 7⁽¹⁸⁾, 11⁽¹⁹⁾ pour partie, et 19⁽²⁰⁾ de la directive.

Le tableau de correspondance doit en conséquence être complété sur ces points afin que le Gouvernement indique soit les dispositions de droit interne qui assurent déjà la transposition de la directive 2003/9/CE dans les matières fédérales autres que celles relatives à l'intégration sociale⁽²¹⁾, soit les initiatives qu'il compte prendre à bref délai afin d'assurer également dans ces autres matières la transposition effective de diverses dispositions de la directive.

Ces initiatives peuvent résulter de l'insertion dans l'avant-projet de loi présentement examiné de nouvelles dispositions visant les matières autres que celle de l'intégration sociale ou du prochain dépôt de projets de loi complémentaires devant les Chambres législatives. La première formule est nettement préférable compte tenu du lien entre ces matières et de l'opportunité de transposer la directive 2003/9/CE par un nombre aussi réduit que possible d'instruments juridiques.

Le tableau de correspondance devrait de même être utilement complété par l'indication expresse des dispositions de la directive dont la transposition relève de la compétence des régions ou des communautés.

In verband met het gebruik van het teken «*» moet de steller van het voorontwerp van wet duidelijk het onderscheid aangeven tussen de bepalingen van de richtlijn die tot de bevoegdheid van een «federale overheid» behoren en die welke tot de bevoegdheid van de gewesten of de gemeenschappen behoren.

Wanneer het gaat om bepalingen van de richtlijn die onder de bevoegdheid van de «federale overheid» vallen, moet de federale wetgever er immers voor zorgen dat ze zo snel mogelijk worden omgezet, daar de richtlijn tegen 6 februari 2005 omgezet had moeten zijn⁽¹⁶⁾. Het voorontwerp van wet beperkt zich echter tot de aangelegenheden die onder de bevoegdheid vallen van de Minister van Maatschappelijke Integratie, terwijl sommige bepalingen van de richtlijn tevens, geheel of gedeeltelijk, betrekking hebben op materies die ook, maar om een andere reden, tot de bevoegdheid van de «federale overheid» behoren. Dat geldt onder meer voor de artikelen 6⁽¹⁷⁾, 7⁽¹⁸⁾, 11⁽¹⁹⁾ voor een deel, en 19⁽²⁰⁾ van de richtlijn.

De concordantietabel moet dus op die punten worden aangevuld. Daarbij moet de Regering, hetzij aangeven bij welke bepalingen van intern recht richtlijn 2003/9/EG reeds wordt omgezet voor andere federale materies dan die inzake maatschappelijke integratie⁽²¹⁾, hetzij welke initiatieven ze op korte termijn denkt te nemen om ervoor te zorgen dat diverse bepalingen van de richtlijn ook voor die andere materies werkelijk worden omgezet.

Die initiatieven kunnen voortvloeien uit de invoeging, in het thans onderzochte voorontwerp van wet, van nieuwe bepalingen over andere materies dan maatschappelijke integratie of uit de aanstaande indiening van aanvullende wetsontwerpen bij de Wetgevende Kamers. De eerste werkwijze verdient duidelijk de voorkeur, gelet op de band tussen die materies en de mogelijkheid om richtlijn 2003/9/EG om te zetten door middel van zo weinig mogelijk rechtsinstrumenten.

De concordantietabel zou bovendien moeten worden aangevuld met de uitdrukkelijke vermelding van de bepalingen van de richtlijn waarvan de omzetting tot de bevoegdheid van de gewesten of de gemeenschappen behoort.

⁽¹⁶⁾ Article 26, paragraphe 1er, de la directive.

⁽¹⁷⁾ Relatif aux documents à remettre aux demandeurs d'asile au sens de la directive.

⁽¹⁸⁾ Relatif aux modalités de séjour et de liberté de circulation de ces demandeurs d'asile.

⁽¹⁹⁾ Relatif à l'accès des demandeurs d'asile au marché du travail.

⁽²⁰⁾ Relatif à la représentation des mineurs non accompagnés et qui sont demandeurs d'asile.

⁽²¹⁾ Voir, notamment, concernant l'accompagnement et la représentation des mineurs non accompagnés (article 19 de la directive), les articles 479 à 479-29 de la loi programme (I) du 24 décembre 2002 (Titre XIII - Chapitre VI), relatifs à la tutelle des mineurs étrangers non accompagnés.

⁽¹⁶⁾ Artikel 26, lid 1, van de richtlijn.

⁽¹⁷⁾ Betreffende de documenten die aan de asielzoekers moeten worden verstrekt in de zin van de richtlijn.

⁽¹⁸⁾ Betreffende de nadere regels voor het verblijf en de bewegingsvrijheid van asielzoekers.

⁽¹⁹⁾ Betreffende de toegang van de asielzoekers tot de arbeidsmarkt.

⁽²⁰⁾ Betreffende de vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen die asiel aanvragen.

⁽²¹⁾ Zie, inzonderheid, betreffende de begeleiding en vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen (artikel 19 van de richtlijn), de artikelen 479 tot 479-29 van de programmawet (I) van 24 december 2002 (titel XIII-Hoofdstuk VI) betreffende de voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Il convient par ailleurs de veiller à assurer la cohérence entre le tableau de correspondance et différents articles de la directive auxquels il est fait référence dans l'exposé des motifs, ce qui n'est pas toujours le cas⁽²²⁾.

Enfin, le tableau de correspondance, dûment adapté, doit être annexé au projet de loi soumis aux Chambres législatives, afin que celles-ci puissent se prononcer en connaissance de cause sur le choix des moyens que le Gouvernement leur propose de mettre en oeuvre et, aussi, afin d'éviter que l'exercice du droit d'amendement prévu par l'article 76 de la Constitution excède les limites du pouvoir d'appréciation que le droit européen reconnaît aux États membres.

1.2. Dans le même ordre d'idées, il découle du tableau de correspondance que les dispositions de la directive 2003/9/CE qui traitent des demandeurs d'asile «placés en rétention»⁽²³⁾ ne sont pas transposées. Il est expressément précisé dans l'exposé des motifs que l'avant-projet de loi régit l'accueil des demandeurs d'asile «dans des structures dites «ouvertes», à l'exclusion du régime applicable aux centres fermés»⁽²⁴⁾, et que c'est dans cette limite qu'il «transpose l'ensemble des dispositions pertinentes de la directive».

Une telle façon de procéder ne peut être admise. Dès lors que la directive 2003/9/CE n'exclut pas de son champ d'application les demandeurs d'asile «placés en rétention», mais qu'elle prend au contraire leur situation en considération pour ne fixer, dans un certain nombre de circonstances, que des exigences minimales en matière d'accueil, il convient de s'assurer que les conditions d'accueil qui leur sont applicables répondent dès à présent⁽²⁵⁾ aux exigences de la directive. Si tel ne devait pas être le cas à ce jour⁽²⁶⁾, il conviendrait d'y remédier dans les meilleurs délais.

⁽²²⁾ À titre d'exemple, il est indiqué dans le commentaire de l'article 3 de l'avant-projet de loi (exposé des motifs, p. 12) que cet article fait écho à l'article 13, paragraphe 2, de la directive. Or, cet article 3 n'est pas mentionné dans le tableau de correspondance.

De même, il est fait état dans le tableau de correspondance de ce que les articles 9 à 13 de l'avant-projet de loi, relatifs à la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, assurent la transposition des articles 7, paragraphe 4, et 13, paragraphe 5, de la directive. Il n'est cependant fait aucune mention de ces deux dispositions dans l'exposé des motifs consacré aux commentaires des articles 9 à 13 de l'avant-projet de loi.

⁽²³⁾ Voir les articles 2, k), 7, paragraphe 3, 13, paragraphe 2, alinéa 2, 8, alinéas 1er, quatrième tiret, et 2 de la directive.

⁽²⁴⁾ Exposé des motifs, p. 3.

⁽²⁵⁾ Pour rappel, la directive 2003/9/CE devait être transposée en droit belge pour le 6 février 2005.

⁽²⁶⁾ Voir, à ce sujet, l'arrêté royal du 2 août 2002 fixant le régime et les règles de fonctionnement applicables aux lieux situés sur le territoire belge, gérés par l'Office des étrangers, où un étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions citées dans l'article 74/8, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (arrêté royal pris en application de l'article 74/8, ' 2, de la loi du 15 décembre 1980, précitée).

Voorts moet worden gezorgd voor coherentie tussen de concordantietabel en verschillende artikelen van de richtlijn waarnaar in de memorie van toelichting wordt gewezen. Die coherentie ontbreekt soms⁽²²⁾.

Tot slot moet de naar behoren aangepaste concordantietabel worden gevoegd bij het wetsontwerp dat bij de Wetgevende Kamers wordt ingediend, opdat die zich met kennis van zaken kunnen uitspreken over de keuze van de middelen die de Regering hun voorstelt aan te wenden, en opdat wordt voorkomen dat de uitoefening van het amenderingsrecht, dat besloten ligt in artikel 76 van de Grondwet, verder reikt dan de grenzen van de beoordelingsbevoegdheid die het Europees recht aan de lidstaten toekent.

1.2. Dienaangaande vloeit uit de concordantietabel voort dat de bepalingen van richtlijn 2003/9/EG over asielzoekers «in bewaring»⁽²³⁾ niet worden omgezet. In de memorie van toelichting staat uitdrukkelijk dat het voorontwerp van wet de opvang van asielzoekers regelt «in de zogenaamde «open» structuren, met uitsluiting van het systeem dat op de gesloten centra van toepassing is»⁽²⁴⁾ en dat het «afgezien van deze beperking, (...) alle relevante bepalingen van de richtlijn om(zet)».

Die werkwijze kan niet worden aanvaard. Aangezien in richtlijn 2003/9/EG niet staat dat in bewaring geplaatste asielzoekers buiten haar werkingssfeer vallen, maar daarentegen rekening wordt gehouden met hun situatie om, in bepaalde omstandigheden, slechts minimumvoorraarden inzake opvang te bepalen, moet ervoor gezorgd worden dat de opvangvoorraarden die op hen van toepassing zijn, nu al⁽²⁵⁾ aan de vereisten van de richtlijn voldoen. Als dat nog niet het geval is⁽²⁶⁾, moet daar zo snel mogelijk voor gezorgd worden.

⁽²²⁾ Bijvoorbeeld: in de besprekking van artikel 3 van het voorontwerp van wet (memorie van toelichting, blz. 12) wordt vermeld dat dit artikel inspeelt op artikel 13, lid 2, van de richtlijn. Dat artikel 3 wordt echter niet vermeld in de concordantietabel.

Voorts staat in de concordantietabel dat de artikelen 7, lid 4, en 13, lid 5, van de richtlijn worden omgezet bij de artikelen 9 tot 13 van het voorontwerp van wet betreffende de aanwijzing van de verplichte plaats van inschrijving. Die twee bepalingen worden echter niet vermeld in het stuk van de memorie van toelichting dat gewijd is aan de besprekking van de artikelen 9 tot 13 van het voorontwerp van wet.

⁽²³⁾ Zie de artikelen 2, k), 7, lid 3, 13, lid 2, tweede alinea, 14, 8, eerste alinea, vierde streepje, en tweede alinea van de richtlijn.

⁽²⁴⁾ Memorie van toelichting, blz. 3.

⁽²⁵⁾ Pro memorie: richtlijn 2003/9/EG moest in het Belgische recht worden omgezet tegen 6 februari 2005.

⁽²⁶⁾ Zie, in dat verband, het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, " 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (koninklijk besluit dat is uitgevaardigd overeenkomstig artikel 74/8, ' 2, van de voormalige wet van 15 december 1980).

1.3. Il découle des observations qui précèdent que le projet de loi déposé devant les chambres législatives n'assurera pas la transposition complète en droit belge de la directive 2003/9/CE. Si, bien entendu, rien ne s'oppose à ce qu'une directive soit transposée en droit interne par plusieurs instruments juridiques, il convient toutefois de veiller à ne pas présenter une transposition partielle comme étant complète. L'article 1er de l'avant-projet de loi doit, en conséquence, être adapté dans le sens indiqué dans les observations particulières.

2.1. L'article 75, § 2, de l'avant-projet de loi prévoit que le Roi fixera par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres l'entrée en vigueur de la loi⁽²⁷⁾. Selon l'exposé des motifs, cette procédure de détermination de la date d'entrée en vigueur des dispositions en projet «est fort logiquement conforme à celle prévue pour l'entrée en vigueur de l'avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers»^{(28) (29)} et «il est important de préciser que la réforme de la matière de l'accueil des demandeurs d'asile qu'envisage le présent avant-projet est initiée parallèlement à la réforme de la procédure d'asile, dont les conséquences ne sont évidemment pas négligeables par rapport à l'organisation de l'accueil des demandeurs d'asile»⁽³⁰⁾. Il résulte par ailleurs de l'analyse des différentes dispositions de l'avant-projet de loi que celles-ci intègrent, au niveau de l'accueil des demandeurs d'asile, les différentes phases de la nouvelle procédure d'asile qui devrait prochainement entrer en vigueur (décision prise par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides; recours éventuel devant le Conseil du Contentieux des Étrangers; pourvoi en cassation administrative devant le Conseil d'État, avec application d'une procédure d'admission au pourvoi⁽³¹⁾) et attachent par ailleurs à ces différentes phases des effets juridiques au niveau des diverses modalités possibles dans l'accueil des demandeurs d'asile⁽³²⁾. Ces considérations appellent les observations qui suivent.

1.3. Uit de voorgaande opmerkingen volgt dat richtlijn 2003/9/EG niet volledig in het Belgische recht zal worden omgezet door het wetsontwerp dat bij de Wetgevende Kamers wordt ingediend. Hoewel een richtlijn natuurlijk via verschillende rechtsinstrumenten in het interne recht mag worden omgezet, mag een gedeeltelijke omzetting echter niet als een volledige worden voorgesteld. Artikel 1 van het voorontwerp van wet moet dus worden aangepast in de zin als in de bijzondere opmerkingen is aangegeven.

2.1. Artikel 75, § 2, van het voorontwerp van wet bepaalt dat de Koning de inwerkingtreding van de wet zal regelen bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad⁽²⁷⁾. Volgens de memorie van toelichting is die procedure tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de ontworpen bepalingen daarmee «logischervijze in overeenstemming gebracht met de procedure voorzien voor de inwerkingtreding van het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen»^{(28) (29)} en «(...) is (het) belangrijk de nadruk te leggen op het feit dat de hervorming van de opvang van de asielzoekers zoals voorgesteld door (het) huidige voorontwerp van wet ingesteld wordt parallel aan de hervorming van de asielprocedure, waarvan de gevolgen natuurlijk niet onbeduidend zijn ten aanzien van de organisatie van de opvang van de asielzoekers⁽³⁰⁾». Voorts vloeit uit de analyse van de verschillende bepalingen van het voorontwerp van wet voort dat die, wat de opvang van asielzoekers betreft, de verschillende fasen omvatten van de nieuwe asielprocedure die binnenkort in werking zou moeten treden (beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; eventueel beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; administratief cassatieberoep bij de Raad van State, met toepassing van een procedure waarbij zo'n beroep al dan niet toelaatbaar wordt verklaard⁽³¹⁾ en dat ze bovendien juridische gevolgen verbinden aan die verschillende fasen, wat de verschillende, mogelijke regelingen voor de opvang van asielzoekers betreft⁽³²⁾. Daarbij moeten de volgende opmerkingen worden gemaakt.

⁽²⁷⁾ À l'exception de l'article 62, relatif au Fonds européen des réfugiés, qui produira ses effets à partir de l'exercice budgétaire 2003 (article 75, § 1er, de l'avant-projet de loi).

⁽²⁸⁾ Exposé des motifs, p. 71.

⁽²⁹⁾ Voir les avant-projets de loi 39.717/AG et 39.718/AG.

⁽³⁰⁾ Exposé des motifs, p. 3.

⁽³¹⁾ Voir, par exemple, l'article 12, § 1er, alinéa 2, de l'avant-projet de loi, qui permet au demandeur d'asile de solliciter une modification du lieu obligatoire d'inscription après un arrêt de rejet du Conseil du Contentieux des Étrangers, lorsque le pourvoi en cassation devant le Conseil d'État a fait l'objet d'une ordonnance d'admissibilité.

⁽³²⁾ Ainsi, l'article 11, § 1er, de l'avant-projet de loi prévoit que la désignation d'une structure d'accueil comme lieu obligatoire d'inscription prend, en principe, fin après l'écoulement d'un délai d'un an dans la procédure d'asile, avec cette conséquence que le demandeur d'asile peut dès cet instant bénéficier de l'octroi de l'aide sociale par un centre public d'action sociale selon les modalités prévues par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. Selon l'exposé des motifs (p. 22), le traitement des demandes d'asile endéans un délai d'un an est rendu possible «eu égard à l'accélération de la procédure d'asile, tant dans sa phase administrative que juridictionnelle, et aux mesures prises pour concourir à son efficacité».

⁽²⁷⁾ Met uitzondering van artikel 62 over het Europees Vluchtelingsfonds dat uitwerking zal hebben vanaf het begrotingsjaar 2003 (artikel 75, § 1, van het voorontwerp van wet).

⁽²⁸⁾ Memorie van toelichting, blz. 71.

⁽²⁹⁾ Zie de voorontwerpen van wet 39.717/AV en 39.718/AV.

⁽³⁰⁾ Memorie van toelichting, blz. 3.

⁽³¹⁾ Zie, bijvoorbeeld, artikel 12, '1, tweede lid, van het voorontwerp van wet dat de asielzoeker de mogelijkheid biedt om een wijziging van de verplichte plaats van inschrijving aan te vragen na een verwerpingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wanneer het cassatieberoep bij de Raad van State bij beschikking toelaatbaar is verklaard.

⁽³²⁾ Zo bepaalt artikel 11, § 1, van het voorontwerp van wet dat de aanwijzing van een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving in principe eindigt na één jaar asielprocedure, met als gevolg dat de asielzoeker vanaf dan aanspraak kan maken op maatschappelijke dienstverlening door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, zoals nader geregeld in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Volgens de memorie van toelichting (blz. 22) is de behandeling van asielaanvragen binnen een termijn van één jaar mogelijk «rekening houdend met de versneling van de asielprocedure, zowel in de administratieve als in de juridictionele fase, en gezien de maatregelen die genomen worden om diens doeltreffendheid ten goede te komen».

2.2. Dans la mesure où l'entrée en vigueur des dispositions présentement examinées est expressément liée à la date d'entrée en vigueur de la réforme de la procédure d'asile opérée par les avant-projets de loi 39.717/AG et 39.718/AG, il est renvoyé aux inquiétudes exprimées par l'assemblée générale de la section de législation du Conseil d'État dans son avis 39.717/AG, donné le 21 février 2006, au sujet des nombreuses questions qui subsistent quant à la détermination de la date d'entrée en vigueur de la nouvelle procédure d'asile, notamment en ce qui concerne la mise en place du Conseil du Contentieux des Étrangers et la date à laquelle le Conseil d'État deviendra, avec ou sans mesure transitoire, juge de cassation administrative avec procédure d'admission des recours, le déroulement de la période transitoire et l'estimation des coûts budgétaires engendrés par les avant-projets de loi 39.717/AG et 39.718/AG⁽³³⁾. Ces mêmes questions doivent à nouveau être posées au sujet de la détermination de la date d'entrée en vigueur des nouvelles modalités en matière d'accueil des demandeurs d'asile et ce, d'autant plus que l'incidence budgétaire spécifiquement liée à ces modalités ne semble pas avoir été concrètement évaluée à ce jour.

2.3. Les inquiétudes dont il vient d'être fait état posent par ailleurs problème compte tenu de ce que le délai de transposition de la directive 2003/9/CE est déjà expiré depuis le 7 février 2005. Dès lors, plutôt que d'habiliter simplement le Roi à fixer l'entrée en vigueur de la loi, mieux vaudrait que le législateur fixe lui-même une date d'entrée en vigueur permettant de transposer au plus vite cette directive.

Il est vrai que diverses dispositions de l'avant-projet de loi à l'examen, en ce qu'elles se réfèrent à la nouvelle procédure d'examen des demandes d'asile qui sera mise en place par les avant-projets de loi 39.717/AG et 39.718/AG, ne pourront trouver à s'appliquer que lorsque ces avant-projets de loi seront entrés en vigueur. Il est cependant tout à fait concevable de prévoir soit des dispositions autonomes, soit des dispositions transitoires qui permettent l'application de l'avant-projet de loi à l'examen dans l'état actuel de la législation relative à la procédure d'examen des demandes d'asile. C'est d'ailleurs en ce sens que va l'article 67 de l'avant-projet de loi. Celui-ci, après avoir précisé que «les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers⁽³⁴⁾ et de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale en vigueur le jour de l'entrée en vigueur de la présente loi» continuent à s'appliquer «pour les demandeurs d'asile ayant introduit leur demande avant l'entrée en vigueur de la présente loi», n'en rend pas moins directement applicables à ces demandeurs

⁽³³⁾ Observation générale 3 de l'avis 39.717/AG, précité, figurant sous le C. » Nécessaire concomitance des dates d'entrée en vigueur des différents aspects de la réforme (mis en place du Conseil du Contentieux des Étrangers et application de la procédure d'admission devant le Conseil d'État)».

⁽³⁴⁾ Sans doute convient-il de préciser, compte tenu du champ d'application ratione materiae de l'avant-projet de loi qu'il s'agit en réalité des seules dispositions de la loi du 15 décembre 1980 qui sont pertinentes en matière d'accueil des réfugiés, à savoir l'article 54 de cette loi.

2.2. Voorzover de inwerkingtreding van de thans onderzochte bepalingen uitdrukkelijk verbonden is aan de datum van inwerkingtreding van de hervorming van de asielprocedure die tot stand wordt gebracht door de voorontwerpen van wet 39.717/AV en 39.718/AV, wordt verwezen naar de bezorgdheid die de algemene vergadering van de afdeling wetgeving van de Raad van State in haar advies 39.717/AV van 21 februari 2006 heeft geuit omtrent de vele vragen die er nog zijn aangaande de bepaling van de datum van inwerkingtreding van de nieuwe asielprocedure, in het bijzonder inzake de oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de datum waarop de Raad van State, met of zonder overgangsmaatregel, een administratieve cassatierechter wordt met een procedure betreffende de toelaatbaarheid van de beroepen, het verloop van de overgangsperiode en de raming van de budgettaire kosten die door de voorontwerpen van wet 39.717/AV en 39.718/AV zouden ontstaan⁽³³⁾. Diezelfde vragen rijzen weer bij de bepaling van de datum van inwerkingtreding van de nieuwe nadere regels betreffende de opvang van asielzoekers, te meer daar blijkbaar nog geen concrete berekening is gemaakt van de budgettaire impact die specifiek aan die nadere regels verbonden is.

2.3. De onzekerheden waarop zojuist werd gewezen, zijn bovendien een probleem, daar de termijn voor de omzetting van richtlijn 2003/9/EG al sinds 7 februari 2005 verstrekken is. In plaats dat de Koning gewoon gemachtigd wordt om de datum van inwerkingtreding van de wet te bepalen, zou het dus beter zijn dat de wetgever zelf een datum van inwerkingtreding bepaalt waarmee die richtlijn zo snel mogelijk kan worden omgezet.

Verschillende bepalingen van het onderzochte voorontwerp van wet, die gebaseerd zijn op de nieuwe procedure voor het onderzoek van asielaanvragen die bij de voorontwerpen van wet 39.717/AV en 39.718/AV zal worden ingevoerd, kunnen weliswaar pas worden toegepast als die voorontwerpen van wet in werking zijn getreden, maar men kan zich gemakkelijk indenken dat hetzij autonome bepalingen worden uitgevaardigd, hetzij overgangsbepalingen die de mogelijkheid bieden om het onderzochte voorontwerp van wet toe te passen in de huidige staat van de wetgeving betreffende de procedure voor het onderzoek van asielaanvragen. Artikel 67 van het voorontwerp van wet gaat overigens in die richting. Dat artikel bepaalt weliswaar eerst dat «de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen⁽³⁴⁾ en van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die van kracht waren de dag vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet» van toepassing blijven «voor de asielzoekers die hun aanvraag

⁽³³⁾ Algemene opmerking 3 van voornoemd advies 39.717/AV onder het punt C «Noodzakelijke samenhang van de data van inwerkingtreding van de verschillende aspecten van de hervorming (oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en toepassing van de toelaatbaarheidsprocedure bij de Raad van State)».

⁽³⁴⁾ Gelet op de werkingssfeer ratione materiae van het voorontwerp van wet moet wellicht worden verduidelijkt dat het in werkelijkheid alleen gaat om de bepalingen van de wet van 15 december 1980 die relevant zijn voor de opvang van de vluchtelingen, namelijk artikel 54 van die wet.

d'asile «les dispositions du Livre III, à l'exception du Titre II, les dispositions du Livre IV et les articles 68 et 70 de la présente loi»⁽³⁵⁾. Sont ainsi rendus applicables à tous les demandeurs d'asile pas moins de cinquante-trois des septanteinq articles que contient l'avant-projet de loi présentement examiné, à savoir les articles 14 à 44 («Droits et obligations des demandeurs d'asile/Dispositions spécifiques aux personnes vulnérables et aux mineurs»), 46 à 54 («Mesures d'ordre et sanctions/Règles applicables aux membres du personnel des structures d'accueil/Intégration des structures d'accueil communautaires dans l'environnement local et subsides aux communes/Programmes de retour volontaire»), 55 à 66 («Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile/Partenaires de l'accueil et contrôle de l'accueil»), et 68 et 70 («Dispositions modificatives»).

L'avant-projet de loi doit en conséquence être revu afin d'assurer dans les meilleurs délais la transposition de la directive 2003/9/CE et ce, dans la mesure où les dispositions de droit interne relèvent de la compétence du législateur fédéral.

3. Diverses dispositions de l'avant-projet de loi chargent l'Agence de conclure différents types de «conventions» avec divers organismes ou institutions dont, notamment, des services ou organisations spécialisés dans l'interprétariat et la traduction sociale⁽³⁶⁾, des établissements de soins de santé⁽³⁷⁾, des organismes et institutions spécialisés en matière d'accompagnement psychologique⁽³⁸⁾, des associations ayant pour objet la défense des droits des étrangers⁽³⁹⁾, des institutions ou associations spécialisées en matière de besoins spécifiques que nécessitent certaines catégories de demandeurs d'asile particulièrement vulnérables⁽⁴⁰⁾, avec des tiers dans le cadre l'organisation de programmes de retour volontaire⁽⁴¹⁾ ou, encore, avec les partenaires dans le cadre de l'octroi de l'aide matérielle⁽⁴²⁾. Concernant ces dernières conventions, l'article 64, § 1er, de l'avant-projet de loi dispose toutefois que

ingediend hebben vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet», maar dat neemt niet weg dat het daarna bepaalt dat «de bepalingen van boek III, uitgezonderd Titel II, de bepalingen van Boek IV en de artikelen 68 en 70»⁽³⁵⁾ rechtstreeks van toepassing zijn op die asielzoekers. Aldus vallen alle asielzoekers onder niet minder dan drieënvijftig van de vijfenzeventig artikelen van het thans onderzochte voorontwerp van wet, namelijk de artikelen 14 tot 44 («Rechten en plichten van asielzoekers/Specifieke bepalingen betreffende kwetsbare personen en minderjarigen»), 46 tot 54 («Ordemaatregelen en sancties/Regels voor personeelsleden van de opvangstructuren/Integratie van collectieve opvangstructuren in de lokale omgeving en subsidies aan de gemeenten/Programma's voor vrijwillige terugkeer»), 55 tot 66 («Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers/Partners van de opvang en controle van de opvang»), en 68 en 70 («Wijzigingsbepalingen»).

Het voorontwerp van wet moet dienovereenkomstig worden herzien, opdat richtlijn 2003/9/EG zo snel mogelijk wordt omgezet, voorzover de bepalingen van intern recht onder de bevoegdheid van de federale wetgever vallen.

3. In verschillende bepalingen van het voorontwerp van wet wordt het Agentschap belast met het sluiten van verschillende soorten «overeenkomsten» met diverse organen of instellingen waaronder, onder meer, diensten of organisaties die gespecialiseerd zijn in sociale tolk- en vertaaldiensten⁽³⁶⁾, instellingen voor gezondheidszorg⁽³⁷⁾, organisaties en instellingen gespecialiseerd in psychologische begeleiding⁽³⁸⁾, verenigingen die het verdedigen van de rechten van vreemdelingen tot doel hebben⁽³⁹⁾, instellingen of verenigingen gespecialiseerd op het gebied van specifieke behoeften van bepaalde categorieën van bijzonder kwetsbare asielzoekers⁽⁴⁰⁾, met derden in het kader van de organisatie van programma's voor vrijwillige terugkeer⁽⁴¹⁾, of nog, met de partners in het raam van de toekenning van materiële hulp⁽⁴²⁾. Wat die laatstgenoemde overeenkomsten betreft, bepaalt artikel 64, § 1, van het

⁽³⁵⁾ Comparer avec l'article 70 de l'avant-projet de loi 39.718/AG qui dispose que «Toutes les demandes d'asile (...) introduites avant l'entrée en vigueur de la présente loi, continuent à être traitées conformément aux dispositions en vigueur le jour de l'entrée en vigueur de la présente disposition».

⁽³⁶⁾ Article 15, alinéa 2, de l'avant-projet de loi.

⁽³⁷⁾ Article 28 de l'avant-projet de loi.

⁽³⁸⁾ Article 32, alinéa 2, de l'avant-projet de loi.

⁽³⁹⁾ Article 35, alinéa 2, de l'avant-projet de loi.

⁽⁴⁰⁾ Article 39 de l'avant-projet de loi.

⁽⁴¹⁾ Article 54, alinéa 3, de l'avant-projet de loi.

⁽⁴²⁾ Article 56, § 2, 2°, de l'avant-projet de loi. Les «partenaires» en question sont, en application de l'article 2, 7°, de l'avant-projet de loi, toute «personne morale de droit public ou de droit privé chargée par l'Agence et aux frais de celle-ci, de dispenser l'aide matérielle aux demandeurs d'asile» et, notamment, de gérer une ou plusieurs structures d'accueil, au sens de l'article 2, 8°, de l'avant-projet de loi.

⁽³⁵⁾ Vergelijk met artikel 70 van het voorontwerp van wet 39.718/AV dat bepaalt: «Alle asielaanvragen (...) die ingediend worden vóór de inwerkingtreding van deze wet worden verder behandeld overeenkomstig de daags voor de datum van inwerkingtreding van deze bepaling geldende bepalingen.»

⁽³⁶⁾ Artikel 15, tweede lid, van het voorontwerp van wet.

⁽³⁷⁾ Artikel 28 van het voorontwerp van wet.

⁽³⁸⁾ Artikel 32, tweede lid, van het voorontwerp van wet.

⁽³⁹⁾ Artikel 35, tweede lid, van het voorontwerp van wet.

⁽⁴⁰⁾ Artikel 39 van het voorontwerp van wet.

⁽⁴¹⁾ Artikel 54, derde lid, van het voorontwerp van wet.

⁽⁴²⁾ Artikel 56, § 2, 2°, van het voorontwerp van wet. De «partners» in kwestie zijn, overeenkomstig artikel 2, 7°, van het voorontwerp van wet, elke «rechtspersoon van publiekrechtelijke of privaatrechtelijke aard die door en op kosten van het Agentschap belast wordt met het verlenen van materiële hulp aan asielzoekers» en, in het bijzonder, met het beheren van één of meer opvangstructuren in de zin van artikel 2, 8°, van het voorontwerp van wet.

celles-ci sont conclues par le Ministre, «sous contrôle public et sur la base d'un cahier des charges faisant l'objet d'un arrêté royal»⁽⁴³⁾.

Comme le relève l'inspecteur des finances dans son avis donné le 21 décembre 2005, il va de soi que la conclusion de ces diverses conventions, de même que l'élaboration d'un cahier «spécial» des charges par arrêté royal, ne pourra se faire que dans le respect, le cas échéant, de la législation organique relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fournitures et de services ainsi que des directives communautaires applicables en la matière.

Afin d'éviter toute discussion en la matière, il ne serait pas inutile qu'il soit fait expressément fait mention de cette obligation dans l'exposé des motifs.

4. Selon son intitulé, l'avant-projet de loi tend à régler l'accueil des «demandeurs d'asile». Le «demandeur d'asile», dont il est question dans la plupart des dispositions de l'avant-projet de loi, est défini à l'article 2, 1°, en projet, comme «l'étranger qui a introduit une demande d'asile, ayant pour objectif soit la reconnaissance du statut de réfugié, soit l'octroi du statut de protection subsidiaire»⁽⁴⁴⁾. Or, il résulte de la lecture de diverses dispositions de l'avant-projet de loi que celui-ci concerne également d'autres catégories d'étrangers que le «demandeur d'asile» au sens indiqué ci-dessus.

En effet:

– l'article 10, 3° et 4°, de l'avant-projet de loi vise respectivement les «catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes» et les personnes «qui sont autorisées à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1er, et de l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980»⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴³⁾ Selon le commentaire de cet article dans l'exposé des motifs (p. 68), cette disposition ne fait que reprendre les dispositions de l'article 57ter, alinéa 3, de la loi du 8 juillet 1976, précitée, qui prévoit des règles relatives aux conventions conclues avec les partenaires.

⁽⁴⁴⁾ Voir, à cet égard, les articles 48/2 et suivants, en projet, de la loi du 15 décembre 1980, précitée (articles 20 et suivants de l'avant-projet de loi 39.718/AG) relatifs aux personnes qui sollicitent le bénéfice de la protection subsidiaire en application de la directive 2004/83/CE du Conseil de l'Union européenne concernant les normes minimales relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir prétendre au statut de réfugié ou les personnes qui, pour d'autres raisons, ont besoin d'une protection internationale, et relatives au contenu de ces statuts.

⁽⁴⁵⁾ Il s'agit donc des personnes qui, en raison notamment de la transposition en droit belge de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil, se voient reconnaître la protection temporaire en Belgique, sans pour autant être considérées comme des «demandeurs d'asile» au sens de l'article 2, 1°, de l'avant-projet de loi.

voorontwerp van wet echter dat die worden gesloten door de Minister «onder controle van de overheid en op grond van een bestek dat het voorwerp uitmaakt van een koninklijk besluit»⁽⁴³⁾.

Zoals de inspecteur van financiën in zijn advies van 21 december 2005 opmerkt, is het evident dat het sluiten van die verschillende overeenkomsten en het opstellen van een «bestek» bij koninklijk besluit moeten geschieden met inachtneming, in voorkomend geval, van de organieke voorschriften betreffende overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten van werken, leveringen en diensten, alsook van de terzake geldende Europese richtlijnen.

Om discussie daaromtrent te voorkomen, zou het niet onnuttig zijn dat die verplichting uitdrukkelijk wordt vermeld in de memorie van toelichting.

4. Volgens het opschrift heeft het voorontwerp van wet tot doel de opvang van «asielzoekers» te regelen. Het begrip «asielzoeker», dat in de meeste bepalingen van het voorontwerp van wet voorkomt, wordt in het ontworpen artikel 2, 1°, gedefinieerd als «de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend hetzij tot erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling hetzij tot erkenning van het subsidair beschermingsstatuut»⁽⁴⁴⁾. Bij het lezen van verschillende bepalingen van het voorontwerp van wet blijkt echter dat dit voorontwerp ook betrekking heeft op andere categorieën van vreemdelingen dan de «asielzoeker» in de boven genoemde betekenis.

Immers:

– artikel 10, 3° en 4°, van het voorontwerp van wet heeft respectievelijk betrekking op de «categorieën van personen die bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zijn aangewezen in het kader van bijzondere maatregelen met het oog op de tijdelijke bescherming van personen» en personen «die gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980»⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴³⁾ Volgens de besprekking van dat artikel in de memorie van toelichting (blz. 68) is die bepaling slechts een herformulering van artikel 57ter, derde lid, van de voormalde wet van 8 juli 1976, dat regels bevat voor de overeenkomsten die met de partners zijn gesloten.

⁽⁴⁴⁾ Zie, in dat verband, de ontworpen artikelen 48/2 en volgende van de voormalde wet van 15 december 1980 (artikelen 20 en volgende van het voorontwerp van wet 39.718/AV) inzake personen die om de status subsidiaire bescherming verzoeken overeenkomstig richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdaden van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming.

⁽⁴⁵⁾ Het gaat dus om personen die, in het bijzonder door de omzetting in het Belgische recht van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, in België tijdelijke bescherming krijgen zonder daarom beschouwd te worden als «asielzoekers» in de zin van artikel 2, 1°, van het voorontwerp van wet.

– l'article 2, 3°, de l'avant-projet de loi, en tant qu'il définit la notion de «mineur non accompagné», et d'autres dispositions de l'avant-projet de loi, en ce qu'elles se réfèrent à cette notion, concernent des personnes de moins de dix-huit ans qui n'ont pas nécessairement introduit une demande d'asile, mais qui ne satisfont tout simplement pas «aux conditions d'accès au territoire et de séjour déterminées par les lois sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers»;

– enfin, les articles 6, § 2, et 61 de l'avant-projet de loi concernent l'aide matérielle octroyée par l'Agence au profit de certains mineurs séjournant illégalement avec leurs parents sur le territoire, sans qu'il s'agisse nécessairement de «demandeurs d'asile» au sens de l'avant-projet de loi.

Il en résulte que tant l'intitulé que diverses dispositions de l'avant-projet de loi doivent être revus afin de mieux faire ressortir la portée exacte de l'avant-projet de loi⁽⁴⁶⁾⁽⁴⁷⁾.

5. Selon l'article 3, alinéa 2, de l'avant-projet de loi, l'accueil, au sens de la directive 2003/9/CE, est octroyé soit sous la forme d'une «aide matérielle» par les structures d'accueil en application des dispositions de l'avant-projet de loi, soit sous la forme de l'«aide sociale» par les centres publics d'action sociale, conformément aux dispositions de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. L'article 8, § 2, de l'avant-projet de loi précise néanmoins que les dispositions de l'avantprojet de loi, hormis celles qui ont trait aux modalités de détermination du lieu obligatoire d'inscription, ne trouvent pas à s'appliquer lorsque l'accueil est procuré au demandeur d'asile sous la forme de l'aide sociale.

Compte tenu de ce que l'aide sociale octroyée dans ces circonstances tombe également dans le champ d'application de la directive 2003/9/CE, il convient que l'auteur de l'avant-projet de loi s'assure que les dispositions de la loi du 8 juillet 1976, précitée, ne doivent pas, elles aussi, être complétées sur certains points et ce, afin d'assurer également à ce niveau une transposition complète de la directive.

– artikel 2, 3°, van het voorontwerp van wet, voorzover dat artikel het begrip «nietbegeleide minderjarige» definieert en andere bepalingen van het voorontwerp van wet, doordat ze naar dat begrip verwijzen, hebben betrekking op personen jonger dan achttien jaar die niet noodzakelijk een asielaanvraag hebben ingediend, maar die gewoon niet voldoen «aan de voorwaarden inzake toegang tot en verblijf op het grondgebied vastgesteld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen»;

– tot slot, de artikelen 6, § 2, en 61 van het voorontwerp van wet hebben betrekking op de materiële hulp die door het Agentschap wordt toegekend aan bepaalde minderjarigen die met hun ouders illegaal op het grondgebied verblijven, zonder dat het noodzakelijk gaat om «asielzoekers» in de zin van het voorontwerp van wet.

Het besluit is dat zowel het opschrift als diverse bepalingen van het voorontwerp van wet zo moeten worden herzien dat de juiste strekking van het voorontwerp van wet beter tot uiting komt⁽⁴⁶⁾⁽⁴⁷⁾.

5. Volgens artikel 3, tweede lid, van het voorontwerp van wet wordt de opvang, in de zin van richtlijn 2003/9/EG, hetzij in de vorm van «materiële hulp» verleend door de opvangstructuren met toepassing van de bepalingen van het voorontwerp van wet, hetzij in de vorm van «maatschappelijke dienstverlening» verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, overeenkomstig de bepalingen van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. In artikel 8, § 2, van het voorontwerp van wet wordt evenwel bepaald dat de bepalingen van het voorontwerp, uitgezonderd die welke betrekking hebben op de bepaling van de verplichte plaats van inschrijving, niet van toepassing zijn wanneer de opvang aan de asielzoeker wordt verleend in de vorm van maatschappelijke dienstverlening.

Gelet op het feit dat de maatschappelijke dienstverlening die in die omstandigheden wordt verstrekt, ook binnen de werkingssfeer van richtlijn 2003/9/EG valt, dient de steller van het voorontwerp zich ervan te vergewissen of de bepalingen van de voormalde organieke wet van 8 juli 1976 niet eveneens op bepaalde punten moeten worden aangevuld teneinde ervoor te zorgen dat de richtlijn ook op dat niveau integraal wordt omgezet.

⁽⁴⁶⁾ À cet égard, si l'article 3 de la directive 2003/9/CE précise que la directive n'est pas applicable aux bénéficiaires de la protection temporaire au sens de la directive 2001/55/CE, précitée, l'article 4 de la directive dispose toutefois que les États membres «peuvent décider d'appliquer la présente directive aux procédures de traitement des demandes de formes de protection autres que celle qui découle de la convention de Genève pour les ressortissants de pays tiers ou les apatrides pour lesquels il est établi qu'ils ne sont pas des réfugiés».

⁽⁴⁷⁾ Dans la suite du présent avis, il sera, pour la facilité de la lecture, fait exclusivement usage de la notion de «demandeur d'asile» pour toutes les catégories de personnes visées par l'avant-projet de loi.

⁽⁴⁶⁾ In dat verband staat weliswaar in artikel 3 van richtlijn 2003/9/EG dat de richtlijn niet van toepassing is op degenen die tijdelijke bescherming krijgen in de zin van de voormalde richtlijn 2001/55/EG, maar artikel 4 van de richtlijn bepaalt dat «de lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn toe te passen op procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere vormen van bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeit ten gunste van onderdanen van derde landen of staatlozen die niet als vluchteling worden aangemerkt».

⁽⁴⁷⁾ Verderop in het advies zal gemakshalve uitsluitend het begrip «asielzoeker» worden gebruikt voor alle categorieën van personen waarop het voorontwerp van wet betrekking heeft.

IV. Observations particulières

Dispositif

Article 1er

1. Selon l'alinéa 1er de l'article en projet,

«La présente loi règle une matière visée par les articles 77 et 78 de la Constitution».

Comme indiqué dans l'exposé des motifs⁽⁴⁸⁾, seul l'article 70 de l'avantprojet de loi doit être adopté selon la procédure prévue à l'article 77 de la Constitution. Il est donc suggéré de rédiger cet alinéa comme suit:

«Art. 1er. La présente loi règle une matière visée par l'article 78 de la Constitution, à l'exception de l'article 70 qui règle une matière visée par l'article 77 de la Constitution.»

2. Ainsi que relevé sous l'observation générale 1.3, l'avant-projet de loi présentement examiné ne procède qu'à une transposition partielle de la directive 2003/9/CE. L'alinéa 2 de l'article premier doit en conséquence être rédigé comme suit:

«Elle transpose en partie la directive (...).»⁽⁴⁹⁾

Comme indiqué dans l'observation générale 1.1, il convient de préciser dans l'exposé des motifs, en conformité avec les indications mentionnées dans le tableau de correspondance, les divers articles de la directive que les dispositions en projet tendent précisément à transposer en droit interne.

Article 2

1. Il est renvoyé à l'observation générale 4 en ce qui concerne la détermination du champ d'application de l'avant-projet de loi par rapport à la définition du «demandeur d'asile» au sens de l'article 2, 1°, en projet.

2. Selon l'article 2, h), de la directive 2003/9/CE, la notion de «mineur non accompagné» vise également «les mineurs qui cessent d'être accompagnés après leur entrée sur le territoire des États membres». Il convient que cette précision soit reprise à l'article 2, 3°, de l'avant-projet de loi.

3. Selon le commentaire de l'article 2, la notion de «ressortissants de pays tiers» au sens de la directive 2003/9/CE vise les ressortissants des pays tiers qui ne font pas partie de l'Union

IV. Bijzondere opmerkingen

Dispositief

Artikel 1

1. Het eerste lid van het ontworpen artikel luidt als volgt:

«Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikelen 77 en 78 van de Grondwet».

Zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven⁽⁴⁸⁾, behoeft alleen artikel 70 van het voorontwerp van wet te worden aangenomen volgens de procedure waarin artikel 77 van de Grondwet voorziet. Er wordt dan ook voorgesteld dat lid als volgt te stellen:

«Art. 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, met uitzondering van artikel 70, dat een aangelegenheid regelt als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.»

2. Zoals vermeld is in algemene opmerking 1.3, leidt het thans onderzochte voorontwerp van wet slechts tot een gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2003/9/EG. Het tweede lid van artikel 1 behoort bijgevolg als volgt te worden gesteld:

«Ze houdt de gedeeltelijke omzetting in van richtlijn 2003/9/EG van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten»⁽⁴⁹⁾.

Zoals aangegeven is in algemene opmerking 1.1, dient in de memorie van toelichting, in overeenstemming met de vermeldingen in de concordantietabel, te worden aangegeven welke onderscheiden artikelen van de richtlijn men precies in intern recht probeert om te zetten met de ontworpen bepalingen.

Artikel 2

1. Er wordt verwezen naar algemene opmerking 4, wat betreft de bepaling van de werkingssfeer van het voorontwerp in het licht van de definitie van «asielzoeker» in de zin van het ontworpen artikel 2, 1°.

2. Volgens artikel 2, h), van richtlijn 2003/9/EG, vallen onder het begrip «nietbegeleide minderjarige» ook «minderjarigen die zonder begeleiding worden achtergelaten nadat zij op het grondgebied van de lidstaat zijn aangekomen». Die precisering dient te worden overgenomen in artikel 2, 3°, van het voorontwerp van wet.

3. Volgens de besprekking van artikel 2 verwijst het begrip «onderdanen van derde landen» in de zin van richtlijn 2003/9/EG naar onderdanen van landen die niet tot de Europese Unie

⁽⁴⁸⁾ Exposé des motifs, p. 7.

⁽⁴⁹⁾ La liste des articles transposés étant, le cas échéant, allongée en fonction de la suite qui sera réservée à l'observation 1.3.

⁽⁴⁸⁾ Memorie van toelichting, blz. 7.

⁽⁴⁹⁾ De lijst van de omgezette artikelen kan, in voorkomend geval, langer worden naargelang van het gevolg dat aan opmerking 1.3 gegeven wordt.

européenne, avec cette conséquence qu'»un ressortissant d'un État membre de l'Union européenne continue donc de pouvoir demander l'asile en Belgique et partant, de bénéficier de l'aide sociale à ce titre». S'il convient d'entendre par là que la personne concernée peut directement bénéficier de l'aide sociale octroyée par un centre public d'action sociale en application de la loi du 8 juillet 1976, précitée, l'attention de l'auteur de l'avant-projet de loi doit être attirée sur ce que ni la définition du «demandeur d'asile» au sens de l'article 2, 1°, en projet, ni les autres dispositions de l'avant-projet n'établissent cette distinction. Dans l'état actuel des dispositions en projet, le ressortissant d'un État membre de l'Union européenne qui a déposé une demande d'asile se verra donc, en principe, octroyer une aide matérielle au sein d'une structure d'accueil.

4. Il conviendrait également de définir les notions de «structure (d'accueil) communautaire»⁽⁵⁰⁾, de «structure (d'accueil) individuelle»⁽⁵¹⁾, de «structure (d'accueil) d'urgence»⁽⁵²⁾ et de «structure (d'accueil) de transition»⁽⁵³⁾.

5. Concernant la définition de «membre de la famille», il est renvoyé à l'observation formulée sous l'article 6 de l'avant-projet de loi.

Article 5

Dès lors que les dispositions de l'avant-projet de loi consacrent le droit de tout demandeur d'asile à bénéficier de l'accueil au sens de l'article 3 en projet et que ce droit ne peut être suspendu ou supprimé que dans les cas expressément prévus par la loi - soit en cas de mesures d'ordre ou de sanctions expressément prévues par le Livre III, Titre III, en projet -, l'article 5 en projet semble dépourvu de toute utilité, puisqu'il ne fait qu'énoncer une évidence.

Article 6

L'article 6, § 1er, alinéa 3, de l'avant-projet de loi vise à transposer l'article 3, paragraphe 1er, de la directive 2003/9/CE en prévoyant le bénéfice de l'aide matérielle pour les membres de la famille du demandeur d'asile.

Aucune disposition de l'avant-projet de loi à l'examen ne précise toutefois ce qu'il convient d'entendre par «membres de la famille».

behoren, wat tot gevolg heeft dat «een onderdaan van een E.U.-lidstaat dus nog steeds asiel (kan) aanvragen in België en bijgevolg van maatschappelijke dienstverlening (kan) genieten waarop hij als dusdanig recht heeft». Als daaruit moet worden afgeleid dat de persoon in kwestie rechtstreeks de maatschappelijke dienstverlening kan genieten die door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt verstrekt met toepassing van de voormelde organieke wet van 8 juli 1976, moet de steller van het voorontwerp van wet er opmerkzaam op worden gemaakt dat noch de definitie van «asielzoeker» in de zin van het ontworpen artikel 2, 1°, noch de andere bepalingen van het voorontwerp in dat onderscheid voorzien. Bij de huidige stand van de ontworpen bepalingen krijgt de onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie die een asielaanvraag heeft ingediend dus in principe materiële hulp binnen een opvangstructuur.

4. Er zou eveneens een definitie moeten worden gegeven van de begrippen «collectieve (opvang)structuur»⁽⁵⁰⁾, «individuele (opvang)structuur»⁽⁵¹⁾, «noodopvangstructuur»⁽⁵²⁾ en «opvangstructuur van overgang»⁽⁵³⁾.

5. In verband met de definitie van «familielid» wordt verwezen naar de opmerking gemaakt bij artikel 6 van het voorontwerp van wet.

Artikel 5

Aangezien bij de bepalingen van het voorontwerp van wet het recht van elke asielzoeker op opvang in de zin van het ontworpen artikel 3 wordt bekraftigd en aangezien dat recht alleen geschorst of opgeheven kan worden in de gevallen die uitdrukkelijk in de wet worden bepaald - namelijk in geval van de ordemaatregelen en de sancties waarin het ontworpen Boek III, titel III, uitdrukkelijk voorziet -, lijkt het ontworpen artikel 5 van geen enkel nut te zijn, vermits het alleen een vanzelfsprekendheid bevat.

Artikel 6

Artikel 6, § 1, derde lid, van het voorontwerp van wet strekt ertoe artikel 3, lid 1, van richtlijn 2003/9/EG om te zetten door te voorzien in materiële hulp ten behoeve van de «familieleden» van de asielzoeker.

In geen enkele bepaling van het voorliggende voorontwerp van wet wordt evenwel gepreciseerd wat onder «familieleden» moet worden verstaan.

⁽⁵⁰⁾ Qui, par référence à l'article 2, I), de la directive 2003/9/CE pourrait être définie comme étant «le centre d'hébergement servant au logement collectif des demandeurs d'asile».

⁽⁵¹⁾ Voir l'article 16 de l'avant-projet de loi.

⁽⁵²⁾ Voir l'article 18 de l'avant-projet de loi.

⁽⁵³⁾ Voir l'article 19 de l'avant-projet de loi.

⁽⁵⁰⁾ Welk begrip, met verwijzing naar artikel 2, I, van richtlijn 2003/9/EG gedefinieerd zou kunnen worden als «het opvangcentrum dat wordt gebruikt voor de collectieve huisvesting van asielzoekers».

⁽⁵¹⁾ Zie artikel 16 van het voorontwerp van wet.

⁽⁵²⁾ Zie artikel 18 van het voorontwerp van wet.

⁽⁵³⁾ Zie artikel 19 van het voorontwerp van wet.

Selon l'article 2, d), de la directive précitée, on entend par membres de la famille:

«(...) dans la mesure où la famille était déjà fondée dans le pays d'origine, les membres visés ci-après de la famille du demandeur qui sont présents dans le même État membre en raison de la demande d'asile:

- i) le conjoint du demandeur d'asile, ou son ou sa partenaire non marié(e) engagé(e) dans une relation stable, lorsque la législation ou la pratique de l'État membre concerné réserve aux couples non mariés un traitement comparable à celui réservé aux couples mariés, en vertu de sa législation sur les étrangers;
- ii) les enfants mineurs du couple visé au point i) ou du demandeur, à condition qu'ils soient non mariés et à charge, sans discrimination selon qu'ils sont nés du mariage, hors mariage ou qu'ils ont été adoptés, conformément au droit national.»

L'absence de définition de la notion de membres de la famille dans l'avantprojet de loi à l'examen ne permet pas de s'assurer que l'aide matérielle pourra être accordée à toutes les personnes qui entrent dans l'une des catégories visées à l'article 2, d), de la directive et fait même craindre le contraire⁽⁵⁴⁾. Il convient par conséquent de compléter l'avant-projet de loi afin d'y définir la notion de «membres de la famille» en se basant sur la définition qu'en donne l'article 2, d), de la directive⁽⁵⁵⁾.

Article 7

Selon le commentaire de l'article, le 3°, en projet, ne trouve à s'appliquer qu'à l'égard des personnes visées par cette disposition et qui ont un membre de leur famille ayant encore droit à l'aide matérielle «dans la même structure d'accueil». Cette dernière précision ne figure cependant pas dans le texte en projet.

Toujours selon le commentaire de l'article, le 4°, en projet, ne trouve pas à s'appliquer lorsque la date de départ initialement fixée «est reportée à cause du seul comportement de l'étranger». Une telle précision ne figure pas non plus dans le texte en projet qui se réfère à la notion de «départ effectif» du territoire.

Il convient sur ces deux points d'assurer la cohérence entre la disposition en projet et l'exposé des motifs.

⁽⁵⁴⁾ Selon le commentaire des articles 7 et 11, la notion de famille se limite aux personnes ayant un lien de parenté jusqu'au premier degré, tant en ligne directe que collatérale.

⁽⁵⁵⁾ Voir également l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980, précitée, relatif aux membres de la famille d'un étranger qui bénéficie de la protection subsidiaire en application de l'article 57/30 de la même loi.

Volgens artikel 2, d), van de voormelde richtlijn wordt onder gezinsleden verstaan:

«(...) de volgende leden van het gezin van de asielzoeker, voorzover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, die in verband met het asielverzoek in dezelfde lidstaat aanwezig zijn:

- i) de echtgenoot van de asielzoeker of de nietgehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat nietgehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht;

- ii) de minderjarige kinderen van een paar als bedoeld onder i) of van de asielzoeker, mits zij niet gehuwd zijn en afhankelijk zijn van de asielzoeker, ongeacht of het uit hoofde van de nationale wetgeving wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn.»

Doordat het begrip «familieleden» in het voorliggende voorontwerp van wet niet gedefinieerd wordt, kan men zich er niet van vergewissen of materiële hulp zal kunnen worden verleend aan alle personen die vallen onder een van de categorieën bedoeld in artikel 2, d) van de richtlijn en wordt zelfs de vrees voor het tegengestelde gevoed⁽⁵⁴⁾. Bijgevolg dient het voorontwerp van wet aldus te worden aangevuld dat daarin het begrip «familieleden» (lees: gezinsleden) wordt gedefinieerd op basis van de definitie die daarvan in artikel 2, d), van de richtlijn wordt gegeven⁽⁵⁵⁾.

Artikel 7

Volgens de besprekking van dit artikel is het ontworpen onderdeel 3° alleen van toepassing op de personen die in deze bepaling bedoeld worden en die «in dezelfde opvangstructuur» een familielid hebben dat nog recht heeft op materiële hulp. Die precisering komt evenwel niet voor in de ontworpen tekst.

Nog steeds volgens de besprekking van het artikel is het ontworpen onderdeel 4° niet van toepassing wanneer de vastgestelde vertrekdatum «uitgesteld is louter tengevolge van het gedrag van de vreemdeling». Zulk een precisering komt evenmin voor in de ontworpen tekst, waarin gewerkt wordt met het begrip «daadwerkelijke vertrek» van het grondgebied.

Op deze beide punten dient de samenhang tussen de ontworpen bepaling en de memorie van toelichting te worden gewaarborgd.

⁽⁵⁴⁾ Volgens de besprekking van de artikelen 7 en 11 reikt het begrip gezin niet verder dan de familieleden in eerste graad zowel in rechte lijn als in zijlijn.

⁽⁵⁵⁾ Zie eveneens artikel 57/34 van de voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de familieleden van een vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30 van dezelfde wet.

Article 8

La manière dont l'article 8, § 1er, en projet, est rédigé le rend difficilement compréhensible pour quiconque n'est pas un spécialiste de la matière. Il convient de réécrire cette disposition dans un langage juridique clair.

Article 9

L'article 9 en projet dispose que l'accueil au sens de l'article 3 est octroyé soit par la structure d'accueil au sens de l'avant-projet de loi, en cas d'aide matérielle, soit par le centre public d'action sociale, en cas d'aide sociale au sens de la loi du 8 juillet 1976, précitée, désigné comme lieu obligatoire d'inscription en application des dispositions de l'avant-projet de loi présentement examiné. Selon le commentaire de l'article,

«La désignation d'un lieu obligatoire d'inscription implique que le demandeur d'asile ne peut recevoir l'aide que dans ce lieu, à l'exception de l'accompagnement médical, qui est garanti pour ceux qui ne résident pas dans le lieu qui leur a été désigné en application de l'article 10».

Une telle précision ne semble à nouveau pas clairement ressortir du texte en projet. En effet, si l'article 27, § 1er, de l'avant-projet de loi précise que l'Agence est compétente pour assurer l'accompagnement médical au profit du demandeur d'asile, l'article 2, 4°, en projet, mentionne cet accompagnement médical parmi les différents aspects de l'aide matérielle que la structure d'accueil désignée comme lieu obligatoire d'inscription doit octroyer au demandeur d'asile. Si l'intention de l'auteur de l'avant-projet de loi est que l'étranger puisse bénéficier d'un accompagnement médical quelle que soit la structure d'accueil où il se présente⁽⁵⁶⁾, l'avant-projet de loi doit être complété en ce sens.

Article 10

Selon le commentaire de l'article, cette disposition consiste en une «reformulation» de l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, précitée. Le Conseil d'État se demande toutefois pourquoi la disposition en projet ne reprend pas certaines des hypothèses visées par cet article 54, § 1er, à savoir les 2e et 4e de cette disposition. La question se pose également de savoir si un lieu obligatoire d'inscription ne doit pas

Artikel 8

Door de manier waarop het ontworpen artikel 8, § 1, gesteld is, is het moeilijk te begrijpen voor al wie geen specialist terzake is. Deze bepaling behoort te worden herschreven in een duidelijke juridische taal.

Artikel 9

In het ontworpen artikel 9 wordt bepaald dat de opvang, bedoeld in artikel 3, wordt toegekend door de opvangstructuur in de zin van het voorontwerp van wet, in geval van materiële hulp, of door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat als verplichte plaats van inschrijving is toegewezen met toepassing van de bepalingen van het voorliggende voorontwerp van wet, in geval van maatschappelijke dienstverlening in de zin van de voormelde organieke wet van 8 juli 1976. In de bespreking van dit artikel wordt het volgende vermeld:

«De toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving impliceert dat de asielzoeker slechts op die plaats hulp kan ontvangen, met uitzondering van de medische begeleiding die gewaarborgd is voor diegenen die niet verblijven op de plaats die hen werd toegewezen in toepassing van artikel 10.»

Ook deze precisering lijkt weer niet duidelijk naar voren te komen uit de ontworpen tekst. Hoewel in artikel 27, § 1, van het voorontwerp van wet gepreciseerd wordt dat het Agentschap bevoegd is voor de medische begeleiding ten behoeve van asielzoekers, wordt die medische begeleiding in het ontworpen artikel 2, 4°, immers vermeld als een van de aspecten van de materiële hulp, die door de opvangstructuur die als verplichte plaats van inschrijving is aangewezen aan de asielzoeker moet worden verleend. Als het de bedoeling van de steller van het voorontwerp van wet is dat de vreemdeling medische begeleiding moet kunnen genieten, ongeacht de opvangstructuur waar hij zich aanmeldt⁽⁵⁶⁾, dient het voorontwerp van wet in die zin te worden aangevuld.

Artikel 10

Volgens de bespreking van dit artikel vormt deze bepaling een «herformulering» van artikel 54, § 1, eerste lid, van de voormelde wet van 15 december 1980. De Raad van State vraagt zich evenwel af waarom in de ontworpen bepaling sommige van de gevallen genoemd in dat artikel 54, § 1, niet worden overgenomen, namelijk de onderdelen 2e en 4e, van die bepaling. Bovendien rijst de vraag of een verplichte plaats van

⁽⁵⁶⁾ Voir, en ce sens, le commentaire de l'article 14 de l'avant-projet dans lequel il est indiqué que la brochure d'information remise à tout demandeur d'asile «précisera également que le demandeur d'asile ne bénéficiera de ses droits qu'au sein du lieu obligatoire d'inscription désigné, à l'exception de son droit à l'accompagnement médical».

⁽⁵⁶⁾ Zie, in deze zin, de bespreking van artikel 14 van het voorontwerp, waarin vermeld wordt dat in de informatiebrochure die aan de asielzoekers wordt overhandigd «ook (moet worden vermeld) dat de asielzoeker slechts aanspraak kan maken op zijn rechten in de hem toegewezen verplichte plaats van inschrijving, met uitzondering van zijn recht op medische begeleiding».

également être imposé aux mineurs non accompagnés qui n'ont pas introduit de demande d'asile alors qu'ils séjournent de manière illégale sur le territoire au sens de l'article 2, 3°, de l'avant-projet de loi, de même qu'aux mineurs séjournant illégalement avec leurs parents sur le territoire au sens de l'article 61 de l'avant-projet de loi.

Article 11

Dans la mesure où l'article 11, § 3, alinéa 3, en projet, se réfère à la «composition familiale» du demandeur d'asile, il est renvoyé à l'observation formulée sous l'article 6.

Article 12

1. À l'article 12, § 1er, alinéa 2, en projet, il convient de veiller à assurer l'uniformité entre les versions française et néerlandaise de la disposition en projet. En conséquence, la fin de cet alinéa doit être rédigé comme suit dans la version française:

«(...) à moins que le demandeur d'asile n'ait introduit un recours en cassation administrative qui a fait l'objet d'une ordonnance d'admissibilité en application de l'article 20, § 3, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.»

2. L'article 12, § 2, en projet, permet notamment à l'Agence de modifier, d'initiative, le lieu obligatoire d'inscription, au motif qu'un autre lieu serait plus adapté. À propos des critères d'appréciation du caractère adapté du lieu obligatoire d'inscription, le commentaire de l'article 11 se réfère notamment au respect de l'unité familiale.

Or, selon l'article 8 de la directive, les mesures visant à préserver l'unité de la famille doivent être mises en oeuvre avec l'accord des demandeurs d'asile.

Il devrait dès lors être prévu, lorsque l'Agence souhaite modifier le lieu d'inscription obligatoire pour des raisons d'unité familiale, que l'accord du demandeur d'asile soit requis préalablement.

Article 14

L'article en projet prévoit la délivrance d'une brochure d'information décrivant notamment les droits et obligations du demandeur d'asile «lors de la désignation du lieu obligatoire d'inscription».

Or, selon l'article 5 de la directive 2003/9/CE que l'article en projet vise à transposer, la transmission des informations aux demandeurs d'asile doit avoir lieu dans un délai raisonnable n'excédant pas quinze jours après le dépôt de leur demande d'asile.

inschrijving niet eveneens moet worden opgelegd aan niet-begeleide minderjarigen die geen asielaanvraag hebben ingediend ofschoon ze illegaal op het grondgebied verblijven in de zin van artikel 2, 3°, van het voorontwerp van wet en aan minderjarigen die samen met hun ouders illegaal op het grondgebied verblijven in de zin van artikel 61 van het voorontwerp van wet.

Artikel 11

Voorzover in het ontworpen artikel 11, § 3, derde lid, verwezen wordt naar de «gezinstoestand» van de asielzoeker, wordt verwezen naar de opmerking die bij artikel 6 is gemaakt.

Artikel 12

1. In het ontworpen artikel 12, § 1, tweede lid, moet gezorgd worden voor overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse versie van de ontworpen bepaling. Bijgevolg dient de Franse tekst van dit lid, in fine, als volgt te worden gesteld:

«(...) à moins que le demandeur d'asile n'ait introduit un recours en cassation administrative qui a fait l'objet d'une ordonnance d'admissibilité en application de l'article 20, § 3, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.»

2. In het ontworpen artikel 12, § 2, wordt inzonderheid aan het Agentschap de mogelijkheid geboden om op eigen initiatief de verplichte plaats van inschrijving te wijzigen omdat een andere plaats meer geschikt zou zijn. In verband met de criteria om te beoordelen of de verplichte plaats van inschrijving geschikt is, wordt in de besprekings van artikel 11 onder meer verwezen naar de eerbiediging van de eenheid van het gezin.

Volgens artikel 8 van de richtlijn echter moeten de maatregelen om de eenheid van het gezin te bewaren met instemming van de asielzoekers uitgevoerd worden.

Er zou bijgevolg moeten worden bepaald dat wanneer het Agentschap de verplichte plaats van inschrijving wenst te wijzigen met het oog op de eenheid van het gezin, de asielzoeker daarmee vooraf moet hebben ingestemd.

Artikel 14

In het ontworpen artikel wordt bepaald dat een informatiebrochure waarin met name de rechten en verplichtingen van de asielzoeker worden beschreven, wordt overhandigd «bij de toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving».

Volgens artikel 5 van richtlijn 2003/9/EG, tot de omzetting waarvan het ontworpen artikel strekt, moet de informatie aan asielzoekers worden verstrekt binnen een redelijke termijn van ten hoogste 15 dagen na de indiening van hun asielaanvraag.

Par ailleurs, le même article 5 prévoit que des informations doivent être fournies au demandeur sur les organisations ou les groupes de personnes qui assurent une assistance juridique spécifique et sur les organisations susceptibles de les aider ou de les informer en ce qui concerne les conditions d'accueil dont ils peuvent bénéficier, y compris les soins médicaux.

L'article en projet doit être complété sur ces deux points afin de se conformer à l'article 5 de la directive.

Article 17

1. Le Conseil d'État n'aperçoit pas comment concilier la disposition en projet - qui habilite le Roi à définir les normes auxquelles les structures d'accueil doivent répondre - avec l'article 66, § 1er, en projet, selon lequel l'Agence élabore des normes de qualité applicables à toutes les structures d'accueil. Ces dispositions doivent être revues en conséquence.

En ce qui concerne la compétence réglementaire conférée à l'Agence en la matière, il est renvoyé à l'observation formulée sous l'article 66.

2. Comme le relève de manière expresse l'exposé des motifs, il va de soi que l'exercice par le Roi du pouvoir réglementaire qui Lui est attribué ne peut se faire que dans le respect de la réglementation régionale applicable en matière de logement.

Article 18

En application de cette disposition, les personnes qui sont temporairement hébergées dans une structure d'accueil d'urgence bénéficient, outre l'accompagnement médical, d'un «accompagnement social limité».

Comme le relève le commentaire de l'article, il est ainsi fait usage de la possibilité que prévoit l'article 14, paragraphe 8, de la directive 2003/9/CE, de déroger, «pendant une période raisonnable» et «à titre exceptionnel», aux conditions matérielles d'accueil normalement imposées par la directive et ce, pour autant que les «besoins fondamentaux» de ces personnes soient en tout état de cause couverts. Le commentaire de l'article précise à cet égard que ces besoins fondamentaux peuvent être définis «comme comprenant toute l'assistance nécessaire, à savoir en tout cas la nourriture, le logement, les facilités sanitaires et la prise en charge médicale». Une telle précision doit figurer dans le texte même de la disposition en projet qui ne vise, dans sa version actuelle, que le seul accompagnement social.

Bovendien wordt in datzelfde artikel 5 bepaald dat asielzoekers informatie moeten krijgen over organisaties of groepen van personen die specifieke rechtsbijstand verlenen en over organisaties die hulp kunnen bieden of informatie kunnen verstrekken over de opvangvoorzieningen, waaronder medische zorg.

Het ontworpen artikel behoort op deze beide punten te worden aangevuld met het oog op overeenstemming met artikel 5 van de richtlijn.

Artikel 17

1. De Raad van State ziet niet in hoe de ontworpen bepaling waarbij de Koning ertoe gemachtigd wordt de normen vast te leggen waaraan de opvangstructuren moeten voldoen in overeenstemming kan worden gebracht met het ontworpen artikel 66, § 1, naar luid waarvan het Agentschap kwaliteitsnormen opstelt die op alle opvangstructuren van toepassing zijn. Deze bepalingen behoren dienovereenkomstig te worden herzien.

In verband met de regelgevende bevoegdheid die terzake aan het Agentschap wordt verleend, wordt verwezen naar de opmerking die bij artikel 66 wordt gemaakt.

2. Zoals uitdrukkelijk in de memorie van toelichting wordt aangegeven, spreekt het vanzelf dat de Koning de aan Hem opgedragen bevoegdheid alleen kan uitoefenen met eerbiediging van de gewestreglementering op het vlak van huisvesting.

Artikel 18

Met toepassing van deze bepaling genieten personen die tijdelijk in een noodopvangstructuur gehuisvest worden, bovenop de medische begeleiding een «beperkte maatschappelijke begeleiding».

Zoals in de besprekking van dit artikel wordt aangegeven, wordt aldus gebruikt gemaakt van de mogelijkheid die door artikel 14, lid 8, van richtlijn 2003/9/EG wordt geboden om «bij wijze van uitzondering» en «voor een ... redelijke termijn» af te wijken van de opvangvoorzieningen die normaal krachtens de richtlijn vereist zijn, op voorwaarde dat de «basisbehoeften» van die personen in elk geval gedeckt zijn. In de besprekking van dit artikel wordt in dat verband aangegeven dat de fundamentele behoeften gedefinieerd kunnen worden «als zijnde alle nodige bijstand waartoe in ieder geval voeding, huisvesting, sanitair voorzieningen en medische tenlasteneming gerekend moeten worden». Zulk een precisering moet voorkomen in de tekst zelf van de ontworpen bepaling, die in haar huidige versie alleen verwijst naar maatschappelijke begeleiding.

Article 19

Par opposition à l'article 18 de l'avant-projet de loi qui concerne une structure d'accueil «d'urgence», l'article 19 vise plutôt l'hypothèse d'une structure d'accueil «de transition», à savoir celle de l'hébergement provisoire d'un demandeur d'asile afin d'assurer la transition entre le moment de la désignation de son lieu obligatoire d'inscription et son arrivée effective dans la structure d'accueil ainsi désignée.

Dans le commentaire de cet article, d'autres hypothèses d'hébergement provisoire sont envisagées, notamment celle des demandeurs d'asile qui ne se sont pas encore vu désigner de lieu obligatoire d'inscription et qui n'ont pas pu se présenter à l'Office des étrangers durant les heures d'ouverture de cet Office ou encore celle du demandeur d'asile dont le lieu obligatoire d'inscription est modifié. Si l'auteur de l'avantprojet de loi souhaite permettre un hébergement provisoire dans toutes les hypothèses visées dans le commentaire de l'article, il conviendrait qu'il revoie l'article 19 en ce sens.

Par ailleurs, selon le commentaire de l'article, l'accueil dispensé dans ces situations de transit serait un accueil «minimal». À ce propos, il y a toutefois lieu d'observer que l'article 14, paragraphe 8, de la directive 2003/9/CE, qui traite des hypothèses dans lesquelles il est permis de déroger temporairement aux conditions matérielles d'accueil normalement prévues par la directive⁽⁵⁷⁾, prévoit que les besoins fondamentaux des personnes temporairement hébergées dans ces structures d'accueil doivent être couverts. La disposition en projet appelle sur ce point la même observation que celle formulée sous l'article 18.

Afin par ailleurs d'éviter tout risque de confusion entre les deux types de situation respectivement visés par les articles 18 et 19 de l'avant-projet de loi, il convient de se référer, dans le commentaire de l'article 19, à la notion de structure d'accueil «de transition», plutôt qu'à celle de structure d'accueil dite «d'urgence».

Article 20

L'article 20, en projet, prévoit l'approbation par le Ministre qui a l'intégration sociale dans ses attributions d'un règlement d'ordre intérieur. Le commentaire de l'article précise qu'il s'agit d'un règlement d'ordre intérieur «général». La question se pose de savoir si ce règlement est destiné à s'appliquer à l'ensemble des structures d'accueil ou s'il est au contraire propre à chacune d'elles. Le texte en projet ne précise par ailleurs pas

Artikel 19

Anders dan artikel 18 van het voorontwerp van wet, dat betrekking heeft op een «noodopvangstructuur», is in artikel 19 sprake van een opvangstructuur «van overgang», namelijk van de tijdelijke huisvesting van een asielzoeker met het oog op de overgang tussen het ogenblik waarop zijn verplichte plaats van inschrijving aangewezen wordt en het moment waarop hij effectief in de aangewezen opvangstructuur aankomt.

In de besprekking van dit artikel is nog sprake van andere gevallen van tijdelijke huisvesting, inzonderheid dat waarbij asielzoekers nog geen verplichte plaats van inschrijving toegewezen hebben gekregen en die zich nog niet tijdens de openingstijden bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebben kunnen anmelden, of nog het geval van de asielzoeker wiens verplichte plaats van inschrijving gewijzigd wordt. Als de steller van het voorontwerp van wet wenst dat in alle gevallen waarvan in de besprekking van het artikel sprake is tijdelijke huisvesting mogelijk is, zou hij artikel 19 in die zin moeten herzien.

Voorts zou de opvang die in die overgangssituaties wordt verleend, volgens de besprekking van dat artikel een «minimale» opvang zijn. In dit verband behoort evenwel te worden opgemerkt dat artikel 14, lid 8, van richtlijn 2003/9/EG, dat betrekking heeft op de gevallen waarin tijdelijk mag worden afgeweken van de materiële opvangvoorzieningen die normaal krachtens de richtlijn vereist zijn⁽⁵⁷⁾, bepaalt dat de basisbehoeften van de personen die in die opvangstructuren tijdelijk gehuisvest worden, gedeckt moeten zijn. De ontworpen bepaling geeft, wat dit punt betreft, aanleiding tot dezelfde opmerking als die welke bij artikel 18 is gemaakt.

Ter voorkoming van elk gevaar van verwarring tussen de twee soorten situaties waarvan respectievelijk sprake is in de artikelen 18 en 19 van het voorontwerp van wet, dient in de besprekking van artikel 19 te worden gewerkt met het begrip «opvangstructuur van overgang» in plaats van met dat van zogenaamd «noodopvangcentrum».

Artikel 20

In het ontworpen artikel 20 wordt bepaald dat een huishoudelijk reglement ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Minister die bevoegd is voor Maatschappelijke Integratie. In de besprekking van het artikel wordt gepreciseerd dat het gaat om een «algemeen» huishoudelijk reglement. De vraag rijst of dat reglement bedoeld is om voor alle opvangstructuren te gelden dan wel of er daarentegen een reglement komt voor

⁽⁵⁷⁾ Les différentes hypothèses visées dans le commentaire de l'article ne semblent à cet égard pas poser problème au regard de l'article 14, paragraphe 8, de la directive, dès lors que l'une vise la situation d'une personne qui ne peut pas encore être considérée comme un demandeur d'asile au sens de l'article 2, b), de la directive, et que les autres peuvent être considérées comme s'inscrivant dans l'une ou l'autre des hypothèses prévues par l'article 14, paragraphe 8, de la directive.

⁽⁵⁷⁾ De onderscheiden gevallen vermeld in de besprekking van dit artikel, lijken in dit verband geen probleem te doen rijzen in het licht van artikel 14, lid 8, van de richtlijn, aangezien een ervan betrekking heeft op de situatie van een persoon die nog niet kan worden beschouwd als een asielzoeker in de zin van artikel 2, b), van de richtlijn, en de andere gevallen geacht kunnen worden aan te sluiten bij een of ander geval bedoeld in artikel 14, lid 8, van de richtlijn.

à l'initiative de quelle autorité ce règlement doit être élaboré en vue d'être soumis à l'approbation du Ministre. La disposition en projet doit en conséquence être complétée sur ces points.

Selon le commentaire de l'article, «le directeur ou le responsable de chaque structure d'accueil peut prévoir, en tenant compte de la spécificité de la structure concernée, un «règlement d'ordre intérieur», devant être approuvé par l'Agence». Il convient également de prévoir expressément cette possibilité dans le texte en projet.

Article 22

Selon l'article 14, paragraphe 2, b), de la directive 2003/9/CE, les États membres doivent faire en sorte que les demandeurs d'asile aient la possibilité de communiquer avec, entre autres, les organisations non gouvernementales reconnues (O.N.G.) par les États membres.

L'article 22 en projet ne vise pas les O.N.G., mais les associations qui ont expressément pour objet «la défense des droits des étrangers». Une telle formulation apparaît trop restrictive au regard de la directive. La disposition en projet doit être revue en conséquence.

Article 23

1. L'article 23 de l'avant-projet de loi prévoit la mise à disposition, dans chaque structure d'accueil communautaire, d'un local permettant d'assurer un caractère confidentiel aux entretiens qui s'y déroulent.

Selon le commentaire de l'article, cette disposition vise notamment à transposer l'article 14, paragraphe 7, de la directive 2003/9/CE, selon lequel certaines catégories de personnes peuvent accéder aux centres d'hébergement dans lesquels les demandeurs d'asile sont logés, en vue d'aider ces derniers.

Tel qu'il est rédigé, l'article 23 ne peut cependant pas être considéré comme assurant la transposition de cette disposition, puisqu'il ne prévoit pas explicitement le droit d'accès visé à l'article 14, paragraphe 7.

La disposition en projet sera complétée en conséquence.

2. Par ailleurs, l'article 14, paragraphe 7, de la directive 2003/9/CE prévoit que des limites à ce droit d'accès peuvent être imposées à des fins de sécurité des centres et des locaux, ainsi que des demandeurs d'asile. Le commentaire de l'article fait référence à cette disposition en précisant que «des limites à cet accès ne peuvent être imposées qu'aux fins de la sécurité de la structure d'accueil ainsi que des demandeurs d'asile».

elk van die structuren. In de ontworpen tekst wordt voorts niet aangegeven op initiatief van welke instantie dat reglement moet worden opgesteld om ter goedkeuring aan de Minister te worden voorgelegd. De ontworpen bepaling dient bijgevolg op deze punten te worden aangevuld.

Volgens de besprekking van dit artikel, «kan de directeur of de verantwoordelijke van elke opvangstructuur, rekening houdend met de specifieke eigenheden van de betreffende structuur, ook een 'huishoudelijk reglement' opstellen dat goedgekeurd moet worden door het Agentschap». Ook deze mogelijkheid dient uitdrukkelijk in de ontworpen tekst te worden vermeld.

Artikel 22

Volgens artikel 14, lid 2, b), van richtlijn 2003/9/EG moeten de lidstaten ervoor zorgen dat asielzoekers de mogelijkheid hebben om te communiceren met, onder andere, door de lidstaten erkende nietgouvernementele organisaties (NGO's).

In het ontworpen artikel 22 wordt niet verwezen naar de NGO's, maar naar de verenigingen die uitdrukkelijk «het verdedigen van de rechten van vreemdelingen» tot doel hebben. Zulk een formulering lijkt te restrictief in het licht van de richtlijn. De ontworpen bepaling behoort dienovereenkomstig te worden herzien.

Artikel 23

1. In artikel 23 van het voorontwerp van wet wordt bepaald dat er zich in elke collectieve opvangstructuur een lokaal bevindt waar gesprekken kunnen plaatsvinden waarvan de inhoud vertrouwelijk is.

Volgens de besprekking van het artikel strekt deze bepaling inzonderheid tot de omzetting van artikel 14, lid 7, van richtlijn 2003/9/EG, naar luid waarvan bepaalde categorieën personen toegang kunnen krijgen tot de opvangcentra waar asielzoekers verblijven om die asielzoekers te helpen.

Zoals artikel 23 geredigeerd is, kan het evenwel niet geacht worden te zorgen voor de omzetting van die bepaling, aangezien daarin niet uitdrukkelijk het toegangsrecht wordt opgenomen waarvan in artikel 14, lid 7, sprake is.

De ontworpen bepaling behoort dienovereenkomstig te worden herzien.

2. Voorts wordt in artikel 14, lid 7, van richtlijn 2003/9/EG bepaald dat aan dat toegangsrecht beperkingen kunnen worden verbonden om redenen die verband houden met de veiligheid van de huisvesting en van de asielzoekers. In de besprekking van het artikel wordt naar die bepaling verwezen doordat gesteld wordt dat «deze toegang ... slechts (kan) worden beperkt om redenen die verband houden met de veiligheid van de huisvestingstructuur en van de asielzoekers».

Si l'auteur de l'avant-projet de loi entend permettre de telles limitations, il convient que cette précision apparaisse, non pas dans l'exposé des motifs, mais dans la disposition en projet elle-même.

Article 26

Selon l'article 26, alinéa 2, de l'avant-projet de loi, le Roi est notamment habilité à déterminer

«(...) l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature (prévue à l'article 35 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994), ne sont pas assurés au demandeur d'asile».

L'exposé des motifs précise que sont visés les soins «manifestement non nécessaires». Cette précision doit figurer dans le texte même de la disposition en projet.

Articles 27 et 30

Il est question dans l'article 27 de l'avant-projet de loi de «service médical», de «médecin de référence de la structure d'accueil dans laquelle est hébergé le demandeur d'asile», ainsi que de «médecin externe» et, dans l'article 30 de l'avant-projet de loi, de «médecin traitant visé à l'article 27, § 3».

Or, l'article 27, § 3, ne se réfère à aucune de ces notions, mais à celle de «médecin externe»⁽⁵⁸⁾. Le texte en projet doit être adapté afin d'identifier clairement et de distinguer, s'il y a lieu, ces différentes notions.

Par ailleurs, selon le commentaire de l'article 27,

«En principe, les demandeurs d'asile qui ne résident pas dans la structure d'accueil qui leur a été désignée comme lieu obligatoire d'inscription doivent s'adresser à cette structure en vue de pouvoir bénéficier d'un accompagnement médical. Toutefois, il se peut qu'en raison de différents facteurs, le demandeur d'asile est dans l'impossibilité de s'adresser au préalable à cette structure. Dans ce cas, il pourra faire appel à un médecin extérieur à la structure d'accueil ou n'étant pas employé par celle-ci à la condition que celui-ci accepte d'être lié à l'Agence par convention».

⁽⁵⁸⁾ Les notions de «médecin externe» et de «médecin traitant» ne semblent pas nécessairement coïncider, du fait que le commentaire de l'article précise que le droit au libre choix du médecin peut être limité par la loi, mais que les demandeurs d'asile conservent le droit de consulter un autre médecin que celui employé au sein de la structure d'accueil où ils résident ou lié par une convention avec l'Agence ou avec un partenaire, auquel cas la structure d'accueil n'interviendra pas dans les frais médicaux qui seront entièrement à charge du demandeur d'asile.

Als de steller van het voorontwerp van wet zulke beperkingen mogelijk wil maken, dient deze precisering niet in de memorie van toelichting voor te komen maar in de ontworpen bepaling zelf.

Artikel 26

Volgens artikel 26, tweede lid, van het voorontwerp van wet wordt de Koning inzonderheid gemachtigd tot het bepalen van

«de medische hulp en zorgen die in (de) ... nomenclatuur (vermeld in artikel 35 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994) opgenomen zijn, maar niet aan de asielzoekers verzekerd worden».

In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat hiermee de verzorging wordt bedoeld die «manifest niet noodzakelijk» is. Die precisering moet voorkomen in de tekst zelf van de ontworpen bepaling.

Artikelen 27 en 30

In artikel 27 van het voorontwerp van wet is sprake van «medische dienst», van «referentarts van de opvangstructuur waarin de asielzoeker gehuisvest is», alsook van «externe arts», terwijl in artikel 30 van het voorontwerp van wet sprake is van «behandelende arts bedoeld in artikel 27, § 3».

In artikel 27, § 3, wordt evenwel niet gewerkt met die begrippen, maar met dat van «externe arts»⁽⁵⁸⁾. De ontworpen tekst dient aldus te worden aangepast dat die verschillende begrippen duidelijk aangegeven en, in voorkomend geval, onderscheiden worden.

Voorts wordt in de besprekking van artikel 27 het volgende aangegeven:

«In principe moeten asielzoekers die niet verblijven in de opvangstructuur die hen als verplichte plaats van inschrijving was aangewezen, zich tot deze structuur wenden om te kunnen genieten van medische begeleiding. Een asielzoeker kan zich echter om verscheidene redenen in de onmogelijkheid bevinden om zich voorafgaandelijk tot deze structuur te wenden. In dat geval kan hij een beroep doen op een arts buiten deze opvangstructuur of een arts die niet door deze structuur wordt tewerkgesteld, op voorwaarde dat de betreffende arts aanvaardt om via een overeenkomst met het Agentschap verbonden te zijn».

⁽⁵⁸⁾ De begrippen «externe arts» en «behandelende arts» lijken niet noodzakelijk samen te vallen, doordat in de besprekking van het artikel wordt aangegeven dat het recht om de arts vrij te kiezen bij wet kan worden beperkt, maar dat de asielzoekers het recht behouden om een andere arts te raadplegen dan degene die tewerkgesteld is in de opvangstructuur waarin ze verblijven of degene die door een overeenkomst met het Agentschap of met een partner is verbonden, in welk geval de opvangstructuur niet tegemoet komt in de medische kosten en die volledig ten laste van de asielzoeker zijn.

Compte tenu du principe, également rappelé par l'exposé des motifs⁽⁵⁹⁾, que seule une loi peut restreindre le droit au libre choix du médecin, une telle précision doit également figurer dans le texte en projet.

Article 28

Si la Constitution, notamment ses articles 37, 105 et 108, ne reconnaît expressément un pouvoir réglementaire qu'au Roi, une délégation de ce pouvoir à un ministre est admissible mais à la condition qu'elle ne porte pas sur l'essence même du pouvoir attribué ou reconnu au Roi et qu'elle concerne des aspects accessoires ou secondaires ou encore des mesures d'exécution de principes fixés par le Roi. Ces conditions ne sont pas réunies en l'espèce. C'est donc au Roi qu'il appartient de fixer, du moins dans leurs aspects essentiels, les modalités selon lesquelles l'Agence ou le partenaire de l'Agence peut conclure des conventions avec les établissements de soins de santé.

La même observation vaut pour l'article 32, alinéa 2.

Article 29

L'article 29, alinéa 2, après avoir prévu le transfert du dossier médical de l'étranger au nouveau lieu obligatoire d'inscription, dispose en une seconde phrase:

«Une copie du dossier médical est remise en mains propres au demandeur d'asile, quand celui-ci en fait la demande».

Comme le confirme le commentaire de l'article 29, le droit à la copie du dossier médical est réglé par l'article 9, § 3, de la loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient, indépendamment de la nationalité de celui-ci et de son statut en Belgique.

Il n'est donc pas nécessaire de confirmer ce droit dans l'avant-projet de loi, et ce d'autant moins que, tel qu'elle est rédigée, la disposition s'écarte dans une certaine mesure, sans que l'on en aperçoive la justification, de la manière dont ce droit est réglementé à l'article 9, § 3, de la loi précitée du 22 août 2002. Cette dernière disposition prévoit en effet des modalités d'obtention de la copie, ignorées par l'avant-projet de loi à l'examen, notamment sur les points suivants: le délai d'obtention⁽⁶⁰⁾, la mise à la charge de l'intéressé du coût de la

Gelet op het principe - waaraan eveneens in de memorie van toelichting wordt herinnerd⁽⁵⁹⁾ -, dat het recht om de arts vrij te kiezen alleen bij wet kan worden beperkt, dient die precisering eveneens in de ontworpen tekst voor te komen.

Artikel 28

Hoewel de Grondwet, inzonderheid op grond van de artikelen 37, 105 en 108 ervan, slechts uitdrukkelijk een regelgevende bevoegdheid verleent aan de Koning, is overdracht van zulk een bevoegdheid aan een minister toegestaan, evenwel op voorwaarde dat die bevoegdheidsoverdracht geen betrekking heeft op de essentie zelf van de bevoegdheid die aan de Koning is opgedragen of toegekend en dat zij verband houdt met bijkomstige of detailmatige aspecten of met maatregelen tot uitvoering van beginselen vastgelegd door de Koning. Aan die voorwaarden is in casu niet voldaan. Het staat dan ook aan de Koning om op zijn minst de essentiële aspecten te bepalen van de nadere regels op basis waarvan het Agentschap of de partner van het Agentschap met verzorgingsinstellingen overeenkomsten kan sluiten.

Deze opmerking geldt eveneens voor artikel 32, tweede lid.

Artikel 29

In artikel 29, tweede lid, wordt bepaald dat het medisch dossier van de vreemdeling overgezonden wordt aan de nieuwe verplichte plaats van inschrijving, terwijl de tweede zin van die bepaling als volgt luidt:

«Een kopie van het medisch dossier wordt aan de asielzoeker gegeven indien deze daarom verzoekt».

Zoals bevestigd wordt in de besprekking van artikel 29, is het recht op een kopie van het medisch dossier geregeld bij artikel 9, § 3, van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt, los van de nationaliteit van de patiënt en van diens status in België.

Dat recht behoeft dan ook niet te worden bevestigd in het voorontwerp van wet, des te minder daar de bepaling, zoals ze gesteld is, in zekere mate en zonder aanwijsbare reden afwijkt van de wijze waarop dat recht gereglementeerd wordt in artikel 9, § 3, van de voormelde wet van 22 augustus 2002. Laatstgenoemde bepaling voorziet immers in nadere regels voor het verkrijgen van de kopie welke niet voorkomen in het voorliggende voorontwerp van wet, namelijk wat de volgende punten betreft: de termijn voor het verkrijgen van de kopie⁽⁶⁰⁾,

⁽⁵⁹⁾ Exposé des motifs, p. 42.

⁽⁶⁰⁾ Article 9, §§ 2, alinéa 2, et 3, alinéa 1er, de la loi précitée du 22 août 2002.

⁽⁵⁹⁾ Memorie van toelichting, blz. 42.

⁽⁶⁰⁾ Artikel 9, §§ 2, tweede lid, en 3, eerste lid, van de voormelde wet van 22 augustus 2002.

copie⁽⁶¹⁾, le retrait des annotations personnelles du praticien et des données concernant des tiers⁽⁶²⁾, l'assistance éventuelle d'une personne de confiance⁽⁶³⁾, l'intervention éventuelle d'un praticien professionnel désigné par le patient⁽⁶⁴⁾ et des possibilités de refus⁽⁶⁵⁾.

Il n'apparaît pas non plus clairement pourquoi le droit à la copie du dossier médical n'est énoncé qu'à la suite d'une disposition relative à la modification du lieu obligatoire d'inscription. Ceci fait surgir la question de savoir si le droit à la copie du dossier médical est limité à cette seule hypothèse, ce qui ne paraît guère justifié et est par ailleurs expressément contesté dans le commentaire de l'article.

De même, la méthode utilisée peut conduire à se demander inutilement si les autres aspects des droits des patients garantis par la loi précitée du 22 août 2002, spécialement le «droit à un dossier de patient» et le «droit à la consultation de ce dossier», organisés par les autres dispositions de l'article 9 de la même loi, sont également reconnus aux personnes soumises à la loi en projet.

La seconde phrase de l'article 29, alinéa 2, doit donc être omise, en manière telle que la loi précitée du 22 août 2002 s'applique de plein droit⁽⁶⁶⁾, sauf dérogation expresse justifiée par la spécificité de la situation des demandeurs d'asile et qu'il conviendrait alors de prévoir expressément dans les dispositions en projet⁽⁶⁷⁾.

Article 31

L'article 31 de l'avant-projet de loi dispose que le demandeur d'asile «ne peut être soumis à un examen médical obligatoire que pour des motifs de santé publique». Le commentaire de l'article précise qu'en l'absence de motifs de santé publique, les examens médicaux doivent être passés «avec l'accord du demandeur d'asile».

La question se pose toutefois de savoir si cette disposition ne trouve à s'appliquer que dans le cadre de l'accueil des demandeurs d'asile et de l'accompagnement médical qui doit leur être procuré à cette fin ou si elle a, au contraire, vocation à s'appliquer de manière générale. Telle n'est vraisemblable-

⁽⁶¹⁾ Article 9, § 3, alinéa 1er, de la loi précitée du 22 août 2002.

⁽⁶²⁾ Article 9, §§ 2, alinéa 3, et 3, alinéa 1er, de la loi précitée du 22 août 2002.

⁽⁶³⁾ Article 9, §§ 2, alinéa 4, et 3, alinéa 1er, de la loi précitée du 22 août 2002.

⁽⁶⁴⁾ Article 9, §§ 2, alinéa 5, et 3, alinéa 1er, de la loi précitée du 22 août 2002.

⁽⁶⁵⁾ Article 9, § 3, alinéa 2, de la loi précitée du 22 août 2002.

⁽⁶⁶⁾ Comme par exemple pour l'article 10, § 1er, alinéa 2, de cette loi, relatif au droit à l'intimité du patient, cité à bon escient dans le commentaire de la disposition comme applicable aux étrangers concernés par l'avant-projet de loi.

⁽⁶⁷⁾ Par exemple, une restriction dans le libre choix du praticien professionnel ou la remise sans frais d'une copie du dossier de patient.

de aanrekening aan de betrokkenen van de kostprijs van de kopie⁽⁶¹⁾, de verwijdering van de persoonlijke notities van de beroepsbeoefenaar en van de gegevens die betrekking hebben op derden⁽⁶²⁾, de eventuele bijstand van een vertrouwenspersoon⁽⁶³⁾, de eventuele betrokkenheid van een door de patiënt aangewezen beroepsbeoefenaar⁽⁶⁴⁾ en de mogelijkheden tot weigering⁽⁶⁵⁾.

Evenmin is duidelijk waarom het recht om een kopie te krijgen van het medisch dossier pas vermeld wordt na een bepaling betreffende de wijziging van de verplichte plaats van inschrijving. Daardoor rijst de vraag of het recht op een kopie van het medisch dossier beperkt is tot alleen dat geval, hetgeen nauwelijks gerechtvaardigd lijkt en overigens uitdrukkelijk tegengesproken wordt in besprekking van het artikel.

Voorts kan de gebruikte methode de overbodige vraag doen rijzen of de andere aspecten van de rechten van de patiënt die gegarandeerd worden bij de voormelde wet van 22 augustus 2002, inzonderheid het «recht op een patiëntendossier» en het «recht op inzage in dat dossier», die geregeld worden door de overige bepalingen van artikel 9 van dezelfde wet, eveneens toegekend worden aan de personen op wie de ontworpen wet van toepassing is.

In artikel 29, tweede lid, dient de tweede zin dan ook te vervallen, zodat de voormelde wet van 22 augustus 2002 van rechtswege van toepassing is⁽⁶⁶⁾, behoudens uitdrukkelijke afwijking verantwoord door de specifieke aard van de situatie van asielzoekers, welke afwijking uitdrukkelijk in de ontworpen bepaling moet worden opgenomen⁽⁶⁷⁾.

Artikel 31

In artikel 31 van het voorontwerp van wet wordt bepaald dat een asielzoeker «uitsluitend om redenen van volksgezondheid aan een verplicht medisch onderzoek onderworpen (kan) worden. In de besprekking van het artikel wordt aangegeven dat bij gebrek aan redenen van volksgezondheid medische onderzoeken steeds «met de instemming van de asielzoeker» uitgevoerd dienen te worden.

De vraag rijst evenwel of deze bepaling alleen van toepassing is in het kader van de opvang van asielzoekers en de medische begeleiding die daartoe aan asielzoekers moet worden verleend dan wel of die bepaling algemene gelding dient te krijgen. Zulks is wellicht niet de bedoeling van de

⁽⁶¹⁾ Artikel 9, § 3, eerste lid, van de voormelde wet van 22 augustus 2002.

⁽⁶²⁾ Artikel 9, §§ 2, derde lid, en 3, eerste lid, van de voormelde wet van 22 augustus 2002.

⁽⁶³⁾ Artikel 9, §§ 2, vierde lid, en 3, eerste lid, van de voormelde wet van 22 augustus 2002.

⁽⁶⁴⁾ Artikel 9, §§ 2, vijfde lid, en 3, eerste lid, van de voormelde wet van 22 augustus 2002.

⁽⁶⁵⁾ Artikel 9, § 3, tweede lid, van de voormelde wet van 22 augustus 2002.

⁽⁶⁶⁾ Zoals bijvoorbeeld artikel 10, § 1, tweede lid, van die wet, betreffende het recht op respect voor de intimiteit van de patiënt dat in de besprekking van het artikel terecht wordt geciteerd als van toepassing op de vreemdelingen op wie het voorontwerp van wet betrekking heeft.

⁽⁶⁷⁾ Bijvoorbeeld een beperking van de vrije keuze van beroepsbeoefenaar of de kosteloze afgifte van een kopie van het patiëntendossier.

ment pas la volonté de l'auteur de l'avant-projet de loi; en effet, si tel était le cas, il ne pourrait, par exemple, plus être procédé à l'avenir, sans le consentement exprès de l'intéressé, à un test médical destiné à établir l'âge d'un étranger qui se présente comme étant un mineur d'âge⁽⁶⁸⁾.

Afin d'éviter une telle interprétation, il est suggéré, par référence à l'article 9 de la directive 2003/9/CE dont cet article assure la transposition en droit belge, de rédiger l'article 31 comme suit,

«Art. 31. Le demandeur d'asile peut être soumis à un examen médical obligatoire pour des motifs de santé publique.»

et par ailleurs de préciser dans l'exposé des motifs que ceci n'empêche pas que des examens médicaux obligatoires puissent être effectués à des fins autres que des motifs de santé publique, pour autant que cela soit prévu par la loi et que cette faculté ne puisse pas être considérée comme contraire aux instruments internationaux, notamment relatifs à la protection de la vie privée.

Article 32

Il est renvoyé à l'observation formulée sous l'article 28 concernant le pouvoir réglementaire du Roi.

Article 33

1. L'article 33, § 1er, alinéa 2, de l'avant-projet de loi confère à l'Agence le soin de déterminer les «qualifications» que doivent revêtir les «travailleurs sociaux» chargés d'assurer au demandeur d'asile l'accompagnement social individualisé et permanent. Le paragraphe 2 de cette disposition décrit par ailleurs les missions confiées à ces travailleurs sociaux.

En application des articles 37, 105 et 108 de la Constitution, qui consacre expressément le pouvoir réglementaire du Roi, une délégation de ce pouvoir réglementaire à l'Agence afin de fixer les «qualifications» requises dans le chef des «travailleurs sociaux» ne peut être admise⁽⁶⁹⁾. L'Agence n'est

steller van het voorontwerp van wet; als zulks het geval was, zou het in de toekomst immers niet meer mogelijk zijn om zonder de uitdrukkelijke instemming van de betrokkenen een medische test uit te voeren om de leeftijd vast te stellen van een vreemdeling die zich als een minderjarige voordoet⁽⁶⁸⁾.

Teneinde zulk een interprétation te voorkomen, wordt voorgesteld om, overeenkomstig artikel 9 van richtlijn 2006/9/EG, waarvan dit artikel de omzetting in Belgisch recht bewerksteltigt, artikel 31 als volgt te redigeren:

«Art. 31. Een asielzoeker kan om redenen van volksgezondheid aan een verplicht medisch onderzoek onderworpen worden.»

en voorts in de memorie van toelichting aan te geven dat zulks niet wegneemt dat verplichte medische onderzoeken kunnen worden uitgevoerd om andere redenen dan redenen van volksgezondheid, voorzover de wet daarin voorziet en op voorwaarde dat die mogelijkheid niet strijdig kan worden geacht met internationale instrumenten, inzonderheid betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 32

Er wordt verwezen naar de opmerking die bij artikel 28 is gemaakt in verband met de regelgevende bevoegdheid van de Koning.

Artikel 33

1. In artikel 33, § 1, tweede lid, van het voorontwerp van wet wordt aan het Agentschap de zorg opgedragen om te bepalen welke «kwalificaties» «maatschappelijk workers» dienen te bezitten die ermee belast worden aan de asielzoeker een geïndividualiseerde en permanente maatschappelijke begeleiding te verstrekken. In paragraaf 2 van deze bepaling wordt voorts een beschrijving gegeven van de taken die aan die maatschappelijk workers worden toevertrouwd.

Met toepassing van de artikelen 37, 105 en 108 van de Grondwet, waarin de regelgevende bevoegdheid van de Koning uitdrukkelijk bevestigd wordt, kan een overdracht van die regelgevende bevoegdheid aan het Agentschap voor het bepalen van de «kwalificaties» die vereist worden van «maat-

⁽⁶⁸⁾ Voir l'article 479-7 de la loi-programme du 24 décembre 2002 (Titre XIII - Chapitre VI: Tutelle des mineurs étrangers non accompagnés).

⁽⁶⁹⁾ Zie artikel 479-7 van de programmawet van 24 december 2002 (Titel XIII Hoofdstuk VI: Voogdij over nietbegeleide minderjarige vreemdelingen).

en effet pas politiquement responsable de ses actes devant les représentants de la Nation et l'attribution de compétences réglementaires qui lui serait faite porte atteinte à l'unicité du pouvoir réglementaire. C'est donc au Roi qu'il convient de fixer ces «qualifications»⁽⁷⁰⁾.

2. Selon le commentaire de l'article, les termes

«*travailleur social+ visent d'abord le membre du personnel traitant le dossier du demandeur d'asile, mais également toute personne employée par la structure d'accueil en contact avec le bénéficiaire et amené à lui fournir des informations ou à effectuer des démarches rentrant dans le cadre de l'accompagnement social».

Compte tenu de l'ampleur des fonctions que cette notion de «travailleur social» est ainsi susceptible de recouvrir⁽⁷¹⁾, la question se pose également de savoir s'il ne conviendrait pas d'habiliter également le Roi à définir de manière plus précise cette notion de «travailleur social». Il en va d'autant plus ainsi que ces «travailleurs sociaux» sont soumis à des règles déontologiques spécifiques⁽⁷²⁾, de même qu'à un devoir de confidentialité et, le cas échéant, au secret professionnel prévu par l'article 458 du Code pénal⁽⁷³⁾.

⁽⁶⁹⁾ Le Conseil d'État, section de législation, a déjà souligné, à plusieurs reprises, que l'attribution de compétences réglementaires à des organismes publics ou à leurs organes est difficilement conciliable avec les principes généraux du droit public belge, parce qu'il est ainsi porté atteinte au principe de l'unité du pouvoir réglementaire et que tout contrôle parlementaire direct fait défaut en la matière. Les actes réglementaires de ce type sont en outre dépourvus des garanties dont est assortie la réglementation classique, telles que celles en matière de publication et de contrôle préventif exercé par la section de législation du Conseil d'État. Si, dans le passé, le Conseil d'État, section de législation, a déjà jugé admissibles certaines exceptions à l'interdiction de déléguer une compétence réglementaire à des organismes publics, il s'agissait généralement de délégations de portée limitée et d'une technicité telle que l'on pouvait considérer que les organismes qui devaient appliquer la réglementation concernée, étaient également les mieux placés pour l'élaborer en connaissance de cause et exercer la compétence ainsi déléguée (voir, notamment, l'avis 37.213/1, donné le 18 mai 2004, sur un projet d'arrêté ministériel devenu l'arrêté ministériel du 1er juin 2004 fixant les prix maximaux pour la fourniture d'électricité par les gestionnaires des réseaux de distribution aux clients finals dont le contrat de fourniture a été résilié par leur fournisseur et qui ne peuvent pas être considérés comme des clients protégés résidentiels à revenus modestes ou à situation précaire, au sens de l'article 20, § 2, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité).

⁽⁷⁰⁾ Comparer avec l'article 19, § 1er, alinéa 2, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale qui dispose: «Le centre doit recourir pour l'enquête sociale à des travailleurs sociaux, selon les conditions de qualification fixées par le Roi» (Voir l'article 5 de l'arrêté royal du 11 juillet 2002 portant règlement général en matière de droit à l'intégration sociale).

⁽⁷¹⁾ Notion qui apparaît beaucoup plus vaste que celle d'«assistant social».

⁽⁷²⁾ Voir l'article 50 de l'avant-projet de loi.

⁽⁷³⁾ Voir l'article 48 de l'avant-projet de loi.

schappelijk werkers» niet worden aanvaard⁽⁶⁹⁾. Het Agentschap is voor zijn daden immers geen politieke verantwoording verschuldigd aan de vertegenwoordigers van de Natie en het verlenen van regelgevende bevoegdheden aan het Agentschap doet afbreuk aan de uniciteit van de regelgevende bevoegdheid. Het staat dan ook aan de Koning om die «kwalificaties» te bepalen⁽⁷⁰⁾.

2. Volgens de besprekking van het artikel verwijst de term

«*maatschappelijk werker+ in de eerste plaats naar het personeelslid dat het dossier van de asielzoeker behandelt, maar ook naar alle andere personen in dienst van de opvangstructuur die in contact komen met de begunstigde en die hem informatie dienen te verstrekken of die stappen moeten ondernemen in het kader van de sociale begeleiding».

Gelet op het grote aantal functies die dat begrip «maatschappelijk werker» aldus lijkt te kunnen omvatten⁽⁷¹⁾, rijst eveneens de vraag of het niet nodig zou zijn om de Koning tevens te machtigen om het begrip «maatschappelijk werker» nauwkeuriger te omschrijven. Dat geldt des te meer daar die «maatschappelijk werkers» onderworpen zijn aan welbepaalde deontologische regels⁽⁷²⁾, alsook aan een geheimhoudingsplicht en in voorkomend geval, aan het beroepsgeheim waarin voorzien wordt in artikel 458 van het Strafwetboek⁽⁷³⁾.

⁽⁶⁹⁾ De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft er al meermalen op gewezen dat het toekennen van reglementaire bevoegdheden aan openbare instellingen of organen ervan, moeilijk in overeenstemming te brengen valt met de algemene principes van het Belgisch publiek recht, aangezien daardoor wordt geraakt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en terzake iedere rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Verordeningen van die aard ontberen daarenboven de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking en de preventieve controle van de afdeling wetgeving van de Raad van State. Als er in het verleden al uitzonderingen op het delegatieverbod van reglementaire bevoegdheid aan openbare instellingen toelaatbaar werden geacht door de Raad van State, afdeling wetgeving, betrof het doorgaans delegaties met een beperkte draagwijdte en van een zodanig technische aard, dat ervan mocht worden uitgegaan dat de instellingen, die de betrokken regeling dienden toe te passen, ook het best geplaatst waren om deze met kennis van zaken uit te werken en de aldus gedelegeerde bevoegdheid uit te oefenen (zie inzonderheid advies 37.213/1, gegeven op 18 mei 2004, over een ontwerp van ministerieel besluit dat geleid heeft tot het ministerieel besluit van 1 juni 2004 tot vaststelling van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit door de distributienetbeheerders aan de eindafnemers wiens leveringscontract werd opgezegd door hun leverancier en die niet als residentieel beschermd klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie in de zin van artikel 20, § 2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt kunnen beschouwd worden).

⁽⁷⁰⁾ Vergelijk met artikel 19, § 1, tweede lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, dat als volgt luidt: «Voor het sociaal onderzoek moet het centrum een beroep doen op maatschappelijk werkers, volgens de kwalificatievoorraarden bepaald door de Koning» (Zie artikel 5 van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie).

⁽⁷¹⁾ Dit begrip lijkt veel meer te omvatten dan het begrip «maatschappelijk assistent».

⁽⁷²⁾ Zie artikel 50 van het voorontwerp van wet.

⁽⁷³⁾ Zie artikel 48 van het voorontwerp van wet.

Article 34

L'article 34, alinéa 2, deuxième phrase, de l'avant-projet de loi dispose qu'une copie du dossier social est remise en mains propres au demandeur d'asile qui en fait la demande, en cas de modification du lieu obligatoire d'inscription.

Ainsi que cela a déjà été observé sous l'article 29 de l'avant-projet de loi, il n'apparaît pas clairement pourquoi le droit à la copie du dossier social n'est affirmé que dans le cadre d'une modification du lieu obligatoire d'inscription.

Article 35

Le Conseil d'État n'aperçoit pas la raison pour laquelle l'article 35, alinéa 1er, ne vise que l'»accès effectif» à l'aide juridique de deuxième ligne, alors que le commentaire de l'article se réfère à l'aide juridique de première et de deuxième ligne (articles 508/1 à 508/23 du Code judiciaire).

Article 36

1. Les alinéas 5 et 6 de l'article 36 habitent tous deux le Roi à fixer le montant mensuel maximum que peut atteindre la majoration de l'allocation journalière versée au demandeur d'asile en cas de prestation d'un service communautaire au sein d'une structure communautaire d'accueil. Il convient d'éviter cette répétition.

2. À l'alinéa 6 de l'article 36, les mots «par arrêté» sont inutiles et doivent être omis.

Article 38

Pour que cette disposition ait une portée normative, il conviendrait de préciser ce qu'il convient d'entendre par «évaluation régulière» des besoins spécifiques du demandeur d'asile.

Article 42

La disposition en projet devrait être complétée pour, conformément à l'article 18, paragraphe 2, de la directive 2003/9/CE qu'elle entend transposer, garantir également l'accès aux services de réadaptation.

Article 43

Le Conseil d'État se demande ce qu'il y a lieu d'entendre par «phase d'observation et d'orientation» au sens de cette disposition. S'agit-il de la période de trente jours au cours de laquelle il doit être procédé à l'examen de la situation du demandeur d'asile en application de l'article 24, § 1er, de l'avant-projet de loi? En ce cas, il y aurait lieu de le préciser.

Artikel 34

In de tweede zin van het tweede lid van artikel 34 van het voorontwerp van wet wordt bepaald dat een kopie van het sociaal dossier aan de asielzoeker wordt gegeven die erom verzoekt in geval van wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

Zoals reeds eerder is opgemerkt onder artikel 29 van het voorontwerp van wet, is het niet duidelijk waarom het recht op een kopie van het sociaal dossier slechts gehuldigd wordt in het kader van een wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

Artikel 35

Het is de Raad van State niet duidelijk waarom artikel 35, eerste lid, enkel betrekking heeft op de «effectieve toegang» tot juridische tweedelijnsbijstand, terwijl in de artikelsgewijze besprekking sprake is van eerste- en tweedelijnsrechtsbijstand (artikel 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk Wetboek).

Artikel 36

1. Zowel het vijfde als het zesde lid van artikel 36 machtigen de Koning om het «maandelijkse maximumbedrag» te bepalen van de verhoging van de dagvergoeding die toegekend wordt aan de asielzoeker voor het verrichten van een gemeenschapsdienst binnen een collectieve opvangstructuur. Die herhaling moet worden vermeden.

2. In het zesde lid van artikel 36 zijn de woorden «in een besluit» zinloos; ze dienen te worden weggelaten.

Artikel 38

Opdat deze bepaling regelgevende kracht krijgt, zou moeten worden verduidelijkt wat verstaan moet worden onder «regelmatige evaluatie» van de specifieke behoeften van de asielzoeker.

Artikel 42

De ontworpen bepaling zou moeten worden aangevuld om, overeenkomstig artikel 18, lid 2, van richtlijn 2003/9/EG waarvan deze bepaling de omzetting beoogt, eveneens de toegang te verzekeren tot de rehabilitatiediensten.

Artikel 43

De Raad van State vraagt zich af wat verstaan moet worden onder «observatie- en oriëntatiefase» als bedoeld in deze bepaling. Gaat het om de periode van dertig dagen tijdens welke de toestand van de asielzoeker onderzocht moet worden overeenkomstig artikel 24, § 1, van het voorontwerp van wet? Indien dat het geval is, zou dit moeten worden verduidelijkt.

Article 44

L'article 44 de l'avant-projet de loi ne précise pas quelle est l'autorité chargée d'organiser la «formation appropriée» qui doit être prodiguée au personnel des structures d'accueil. Sans doute convient-il de se référer à l'article 51 de l'avant-projet de loi qui charge l'Agence d'organiser un cycle de formation pluridisciplinaire et continue à destination des membres du personnel des structures d'accueil.

L'article 44 devrait être adapté en conséquence.

Article 45

À l'alinéa 2 de la disposition en projet, les mots «Par dérogation, le Roi fixe les conditions du maintien de l'aide matérielle nonobstant la situation visée à l'alinéa précédent» donnent, à tort, l'impression que le Roi pourrait ainsi déroger à la règle fixée par l'alinéa 1er de la même disposition selon laquelle l'aide sociale, lorsqu'elle est octroyée par les centres publics d'action sociale, l'est conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Telle n'est cependant manifestement pas l'intention de l'auteur de l'avantprojet de loi qui précise, dans le commentaire de l'article,

«(...) qu'un arrêté royal devra déterminer la procédure à respecter pendant la période courant de la désignation d'un nouveau lieu obligatoire d'inscription jusqu'à l'octroi effectif de l'aide sociale délivrée par le centre public d'action sociale désigné (...) Cette disposition vise à répondre aux problèmes rencontrés dans la pratique lorsqu'un demandeur d'asile doit être orienté, depuis la structure d'accueil lui octroyant une aide matérielle, vers un centre public d'action sociale désigné conformément à l'article 11, § 2, de l'avant-projet (...). Par dérogation, l'aide matérielle sera maintenue pendant un délai à fixer par le Roi, afin de mettre en place une collaboration active entre la structure d'accueil et le centre public d'action sociale, évitant ainsi toute rupture de l'aide sociale.»

Le texte en projet doit être revu afin de mieux faire ressortir cette intention de l'auteur de l'avant-projet.

Article 47

1. En application de l'article 47, alinéa 1er, de l'avant-projet de loi, le demandeur d'asile peut faire l'objet d'une «sanction» en cas de manquement au régime et aux règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil. L'alinéa 2 du

Artikel 44

In artikel 44 van het voorontwerp van wet wordt niet verduidelijkt welke instantie belast is met de organisatie van de «aangepaste opleiding» die gegeven moet worden aan het personeel van de opvangstructuren. Wellicht behoort afgegaan te worden op artikel 51 van het voorontwerp van wet, dat het Agentschap belast met de organisatie van een multidisciplinaire en doorlopende opleidingscyclus die bestemd is voor de personeelsleden van de opvangstructuren.

Artikel 44 behoort dienovereenkomstig te worden aangepast.

Artikel 45

De woorden «bij wijze van afwijking legt de Koning de voorwaarden vast voor het behoud van de materiële hulp nietegenstaande de in (het) voorgaande lid bedoelde situatie» in het tweede lid van de ontworpen bepaling, wekken ten onrechte de indruk dat de Koning aldus kan afwijken van de regel die wordt vastgelegd in het eerste lid van dezelfde bepaling, namelijk dat wanneer de maatschappelijke dienstverlening verstrekt wordt door openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die dienstverlening verstrekt wordt overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Zulks is evenwel duidelijk niet de bedoeling van de steller van het voorontwerp van wet, die in de artikelsgewijze bespreking het volgende stelt:

«Een koninklijk besluit dient de procedure te bepalen die gerespecteerd moet worden tijdens de periode tussen de toewijzing van een nieuwe verplichte plaats van inschrijving en de effectieve toekenning van de maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door het aangewezen openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Deze bepaling beoogt een antwoord te bieden op de problemen die zich in de praktijk stellen wanneer een asielzoeker vanuit de opvangstructuur die hem materiële hulp verleent, doorverwezen moet worden naar een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hem wordt aangewezen overeenkomstig artikel 11, § 2 van het voorontwerp. (...) De materiële hulp (wordt) bij wijze van afwijking behouden (...) gedurende een door de Koning vast te leggen termijn, om een actieve samenwerking mogelijk te maken tussen de opvangstructuur en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, zodat elke onderbreking in de maatschappelijke dienstverlening vermeden wordt.»

De ontworpen tekst dient te worden herzien teneinde deze bedoeling van de steller van het voorontwerp beter tot uiting te laten komen.

Artikel 47

1. Krachtens artikel 47, eerste lid, van het voorontwerp van wet kan de asielzoeker een «sanctie» worden opgelegd als hij de voorschriften en werkingsregels overtreedt die van toepassing zijn op de opvangstructuren. In het tweede lid van

même article précise que ces «sanctions» sont prises soit par le directeur ou par le responsable de la structure d'accueil, soit par le conseil de l'aide sociale du centre public d'action sociale en ce qui concerne les «initiatives locales d'accueil» mises en place par les centres publics d'action sociale. L'alinéa 3 de cette même disposition habilite enfin le Roi à déterminer, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, les diverses «sanctions» qui peuvent ainsi être prononcées, de même que les règles de procédure applicables en la matière.

Selon le commentaire de cet article qui renvoie tout d'abord à l'article 16, paragraphe 3, de la directive 2003/9/CE, en vertu duquel les États membres peuvent déterminer les sanctions applicables en cas de manquement grave au règlement des centres d'hébergement,

«L'article 47 prévoit les règles générales applicables aux sanctions. Il est tenu compte des circonstances concrètes dans lesquelles la vie au sein des structures communautaires se déroule. La sanction la plus adéquate sera choisie, dans le respect du principe de proportionnalité, en fonction de la nature et de l'importance du manquement au règlement d'ordre intérieur».

Il résulte par ailleurs du commentaire de l'article 46 de l'avant-projet de loi, relatif à la possibilité de prendre des «mesures d'ordre interne» afin de garantir et, si nécessaire, de rétablir, l'ordre, la sécurité et la tranquillité dans la structure d'accueil, qu'une «mesure d'ordre» se distingue de la «sanction» en ce

«(...) qu'une mesure d'ordre est prise par une autorité administrative en vue d'assurer le bon fonctionnement d'un service et non pour sanctionner le comportement de l'intéressé.»

Enfin, l'article 5 de l'avant-projet de loi dispose que le bénéfice de l'aide matérielle octroyée à un demandeur d'asile ne pourra en aucun cas faire l'objet d'une suppression et ce,

«Sans préjudice du Livre III, Titre III relatif aux mesures d'ordres et sanctions.»

Selon le commentaire de cet article,

«(...) cette disposition énonce le principe selon lequel le bénéfice de l'aide matérielle ne peut en aucun cas être supprimé (...) Ce principe général visant à garantir le respect de la dignité humaine s'applique sans préjudice des dispositions relatives aux mesures d'ordre et aux sanctions qui peuvent en partie affecter le bénéfice de l'aide».

2.1. Nonobstant ces diverses précisions, le Conseil d'État ne peut que constater que l'article 47 de l'avant-projet de loi soulève plusieurs questions.

hetzelfde artikel wordt bepaald dat die «sancties» worden opgelegd door de directeur of de «verantwoordelijke» van de opvangstructuur, hetzij door de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wat betreft de «lokale opvanginitiatieven» waarin voorzien wordt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Het derde lid van dezelfde bepaling machtigt ten slotte de Koning om bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de verschillende «sancties» te bepalen die aldus kunnen worden uitgesproken, alsook de procedurereregels die daarop van toepassing zijn.

Volgens de artikelsgewijze bespreking van dit artikel, die in eerste instantie verwijst naar artikel 16, lid 3, van richtlijn 2003/9/EG, krachtens hetwelk de lidstaten sancties kunnen vaststellen op ernstige inbreuken op de regels met betrekking tot de opvangcentra,

«(voorzie) artikel 47 (in) de algemene regels die van toepassing zijn op de sancties. Er wordt rekening gehouden met de concrete omstandigheden waarin het leven in de collectieve opvangstructuren verloopt. De meest aangewezen sanctie moet gekozen worden met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, in functie van de aard en het belang van de overtreding van het huishoudelijk reglement».

Uit de artikelsgewijze bespreking van artikel 46 van het voorontwerp van wet, dat betrekking heeft op de mogelijkheid om «interne ordemaatregelen» te nemen om de orde, de veiligheid en de rust in een opvangstructuur te waarborgen en indien nodig te herstellen, blijkt overigens dat een «ordemaatregel» zich onderscheidt van een «sanctie»

«doordat een ordemaatregel door een administratieve overheid wordt genomen om de goede werking van een dienst te verzekeren en niet om het gedrag van een bepaalde persoon te bestraffen».

Tot slot wordt in artikel 5 van het voorontwerp van wet bepaald dat het recht op materiële hulp toegekend aan een asielzoeker in geen geval opgeheven kan worden,

«onverminderd de bepalingen van Boek III, Titel III betreffende ordemaatregelen en sancties».

In de artikelsgewijze bespreking bij dit artikel wordt het volgende bepaald:

«Deze bepaling verankert het principe dat het recht op materiële hulp in geen geval opgeheven kan worden (...). Dit algemene principe dat de eerbiediging van de menselijke waardigheid moet waarborgen, wordt toegepast onverminderd de bepalingen betreffende ordemaatregelen en sancties die tot op zekere hoogte een invloed kunnen hebben op het recht op hulp.»

2.1. Ondanks die verschillende verduidelijkingen kan de Raad van State enkel vaststellen dat artikel 47 van het voorontwerp van wet verscheidene vragen doet rijzen.

2.2. Alors même que l'article 16, paragraphe 3, de la directive 2003/9/CE, sur lequel se fonde la disposition en projet, vise expressément l'hypothèse d'un «manquement grave» au règlement des centres d'hébergement, l'article 47 ne prévoit pas cette réserve, puisqu'il permet d'infliger une sanction en cas de simple manquement au régime et aux règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil, tout en précisant qu'il est notamment tenu compte de la gravité du manquement lors du choix de la sanction. La disposition en projet doit donc être revue afin de correspondre aux exigences de la directive.

2.3. Ni le texte en projet, ni le commentaire des articles ne précisent par ailleurs l'échelle des différentes sanctions qui pourraient être prises en fonction du comportement incriminé. La seule réserve en la matière résulte du commentaire de l'article 5 de l'avant-projet de loi selon lequel les sanctions envisagées ne pourraient affecter qu'«en partie» le bénéfice de l'aide matérielle. Si l'article 16, paragraphe 4, de la directive 2003/9/CE précise pour sa part qu'il incombe aux États membres d'assurer en toutes circonstances l'accès aux soins médicaux d'urgence, il n'en reste pas moins que cette précision n'est pas non plus inscrite dans la disposition en projet et que, même si elle l'était, la détermination des sanctions possibles n'en resterait pas moins très vaste.

S'agissant en la matière de sanctions prises en raison du comportement de l'intéressé et qui impliquent une limitation de l'aide matérielle octroyée dans le cadre fixé par la directive 2003/9/CE, à l'exception de l'accès aux soins médicaux d'urgence, il convient que le législateur énumère lui-même les diverses sanctions applicables.

2.4. Dans l'ignorance de ces sanctions, le Conseil d'État n'est pas non plus à même d'apprécier s'il se justifie que ce soit toujours la même autorité qui soit appelée à se prononcer, quelle que soit par ailleurs la gravité de la sanction envisagée. La question se pose en conséquence de savoir s'il ne conviendrait pas que l'adoption des sanctions les plus graves soient, par exemple, réservées à l'Agence, plutôt que, selon le cas, au Conseil de l'aide sociale ou au directeur ou au responsable d'une structure d'accueil qui, pour rappel, peut être une personne morale de droit privé.

3. En conclusion, la disposition en projet doit être revue afin:

- d'une part, de répondre aux exigences minimales fixées par l'article 16, paragraphes 3 et 4, de la directive 2003/9/CE;
- d'autre part, de préciser dans la loi elle-même les différentes sanctions qui peuvent être infligées, les règles essentielles de la procédure disciplinaire à suivre, de même que les diverses autorités qui sont habilitées à infliger une sanction, compte tenu de la gravité de celle-ci.

Dans ce cadre, il convient d'être également attentif au respect de l'article 16, paragraphe 4, de la directive 2003/9/CE, selon lequel, d'une part, les décisions relatives à des sanc-

2.2. Terwijl artikel 16, derde lid, van richtlijn 2003/9/EG, waarop de ontworpen bepaling steunt, uitdrukkelijk verwijst naar het geval van «ernstige inbreuken» op de regels met betrekking tot de opvangcentra, wordt in artikel 47 dat voorbehoud niet gemaakt, aangezien het de mogelijkheid biedt om zonder meer een sanctie op te leggen als de voorschriften en werkingsregels overtreden worden die van toepassing zijn op de opvangstructuren, waarbij gepreciseerd wordt dat bij de keuze van de sanctie onder meer rekening gehouden wordt met de ernst van de overtreding. De bepaling dient dus te worden herzien opdat ze voldoet aan de vereisten van de richtlijn.

2.3. Nog in de ontworpen tekst, nog in de artikelsgewijze besprekking wordt overigens het tarief opgegeven van de verschillende sancties die opgelegd kunnen worden naar gelang van de overtreding. Het enige voorbehoud terzake blijkt uit de artikelsgewijze besprekking van artikel 5 van het voorontwerp van wet, volgens hetwelk de beoogde sancties slechts «tot op zekere hoogte» invloed kunnen hebben op het recht op materiële hulp. Hoewel in artikel 16, lid 4, van richtlijn 2003/9/EG gesteld wordt dat de lidstaten erop toe moeten zien dat asielzoekers te allen tijde toegang hebben tot medische noodhulp, neemt dit niet weg dat deze verduidelijking evenmin is opgenomen in de ontworpen bepaling en dat, ook al zou dit wel het geval geweest zijn, het vaststellen van de mogelijke sancties toch erg ruim zou blijven.

Aangezien het in casu gaat om sancties die opgelegd worden wegens het gedrag van de betrokkenen en die een beperking inhouden van de materiële hulp die verleend wordt binnen het door richtlijn 2003/9/EG bepaalde bestek, met uitzondering van de toegang tot medische noodhulp, zou de wetgever zelf de verschillende toepasselijke sancties moeten opsommen.

2.4. Vermits de Raad van State onkundig is van die sancties, kan hij ook niet oordelen of het gerechtvaardigd is dat steeds dezelfde instantie uitspraak doet, ongeacht overigens de ernst van de sanctie in kwestie. De vraag rijst bijgevolg of het niet nodig is om de zwaarste sancties bijvoorbeeld door het Agentschap te laten toepassen, eerder dan, naar gelang van het geval, door de raad voor maatschappelijk welzijn, de directeur of de leider van een opvangstructuur die, er zij nogmaals op gewezen, een privaatrechtelijke rechtspersoon kan zijn.

3. Het besluit is dan ook dat de ontworpen bepaling dient te worden herzien, teneinde:

- enerzijds te voldoen aan de minimumvereisten bepaald door artikel 16, lid 3 en 4, van richtlijn 2003/9/EG;
- anderzijds in de wet zelf te preciseren wat de verschillende sancties zijn die kunnen worden opgelegd, wat de essentiële regels zijn van de te volgen tuchtprocedure, alsook welke onderscheiden instanties gemachtigd zijn om een sanctie op te leggen, gelet op de ernst van die sanctie.

In dat opzicht dient eveneens te worden gezorgd voor naleving van artikel 16, lid 4, van richtlijn 2003/9/EG, volgens hetwelk enerzijds de beslissingen met betrekking tot sancties

tions doivent être prises de manière objective et impartiale et être motivées et, d'autre part, l'accès aux soins médicaux d'urgence doit être assuré en toutes circonstances.

Articles 48 et 49

Après avoir précisé que les membres du personnel des structures d'accueil sont tenus par un devoir de confidentialité «sans préjudice de l'article 458 du Code pénal», l'article 48 de l'avant-projet de loi dispose que ce devoir de confidentialité trouve à s'appliquer

«notamment aux informations portées à la connaissance d'un membre du personnel de la structure d'accueil par tout demandeur d'asile accueilli en son sein et aux initiatives que le membre du personnel de la structure d'accueil entreprend dans le cadre des missions confiées à ladite structure d'accueil».

Le commentaire de l'article, après avoir rappelé que les fonctionnaires, qu'ils soient contractuels ou statutaires, sont astreints à un devoir de dénonciation en vertu de l'article 29 du Code d'instruction criminelle, précise qu'un agent public ne peut cependant agir que dans les limites de ses compétences et, bien évidemment, que dans le cadre des pouvoirs attribués à la personne morale dont il relève, avec cette conséquence qu'il ne serait guère concevable, dès lors que les compétences de l'Agence ou de l'Office des étrangers sont clairement distinguées par la loi, que les agents de l'Agence accomplissent les missions incomptes aux fonctionnaires de l'Office et se substituent à eux.

Compte tenu de ce qui précède, le Conseil d'État s'interroge sur la portée exacte qu'il convient de conférer à l'article 48, en projet, qui impose aux membres du personnel des structures d'accueil un devoir de confidentialité, sans préjudice de l'article 458 du Code pénal. En particulier, l'article 48 a-t-il pour objet de rappeler que certains membres du personnel, par exemple les assistants sociaux, les psychologues ou le médecin attaché à la structure d'accueil, sont, par leur état ou leur profession, tenus au respect du secret professionnel parce qu'ils sont considérés comme tombant dans le champ d'application de l'article 458 du Code pénal, alors que d'autres membres du personnel ne seraient eux tenus qu'à un devoir de confidentialité? Ou faut-il au contraire considérer que les personnes, autres que celles visées à l'article 458 du Code pénal, sont tantôt également soumises au secret professionnel, tantôt, et à tout le moins, tenues à un devoir de confidentialité, et ce, selon la nature des informations recueillies et les circonstances dans lesquelles elles le sont?

Par ailleurs, lorsqu'il rappelle⁽⁷⁴⁾, sans établir de lien avec le devoir de confidentialité prévu par l'article 48 de l'avantprojet de loi, que les fonctionnaires, qu'ils soient contractuels ou statutaires, sont astreints à l'obligation énoncée par l'article 29 du Code d'instruction criminelle pour tout fonctionnaire de dénoncer les crimes et délits dont il acquiert la connaissance

⁽⁷⁴⁾ Exposé des motifs, p. 55.

objectief en onpartijdig genomen moeten worden en met re-den-en omkleed worden en anderzijds de toegang tot medische noodhulp te allen tijde gewaarborgd moet zijn.

Artikelen 48 en 49

Nadat in artikel 48 van het voorontwerp van wet bepaald is dat de personeelsleden van de opvangstructuren gebonden zijn door een geheimhoudingsplicht «onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek», wordt daarin gesteld dat die geheimhoudingsplicht

«met name van toepassing (is) op de informatie die aan een personeelslid van een opvangstructuur verstrekt wordt door een asielzoeker die in deze opvangstructuur gehuisvest is en op de initiatieven die een personeelslid van een opvangstructuur neemt in het kader van de taken die aan de genoemde opvangstructuur zijn toevertrouwd».

Nadat in de artikelsgewijze bespreking erop gewezen is dat ambtenaren zowel arbeidscontractanten als personeelsleden in vaste dienst gehouden zijn aan een meldingsplicht krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering, wordt bepaald dat een overheidsambtenaar slechts kan optreden binnen het kader van zijn bevoegdheden, en die welke zijn toegekend aan de rechtspersoon waaronder hij ressorteert, met dien verstande dat, aangezien de bevoegdheden van het Agentschap en de Dienst Vreemdelingenzaken door de wet duidelijk onderscheiden zijn, het volstrekt ondenkbaar zou zijn dat de ambtenaren van het Agentschap taken uitvoeren die aan de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken toe-komen en in de plaats van deze laatsten treden.

Gelet op hetgeen voorafgaat, vraagt de Raad van State zich af wat de exacte draagwijdte is van het ontworpen artikel 48, dat de personeelsleden van de opvangstructuren een geheimhoudingsplicht oplegt onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek. Meer bepaald, beoogt artikel 48 eraan te herinneren dat sommige personeelsleden, bijvoorbeeld maatschappelijk assistenten, psychologen of de arts die verbonden is aan een opvangstructuur, door hun hoedanigheid of hun be-roep gehouden zijn aan het beroepsgeheim omdat zij geacht worden te behoren tot het toepassingsgebied van artikel 458 van het Strafwetboek, terwijl andere personeelsleden slechts gehouden zouden zijn aan een geheimhoudingsplicht? Of dient er daarentegen van uit te worden gegaan dat de personen, behoudens die welke genoemd worden in artikel 458 van het Strafwetboek, nu eens ook gebonden zijn aan het beroepsgeheim, en dan weer, en op zijn minst, gehouden zijn aan een geheimhoudingsplicht, en dit al naar gelang de aard van de ingewonnen inlichtingen en van de omstandigheden waaronder deze zijn ingewonnen?

Wanneer overigens in de memorie van toelichting eraan herinnerd wordt⁽⁷⁴⁾, zonder enig verband te leggen met de geheimhoudingsplicht voorgeschreven door artikel 48 van het voorontwerp van wet, dat ambtenaren - zowel arbeidscontractanten als personeelsleden in vaste dienst - gehouden zijn aan de verplichting, opgelegd door artikel 29 van het Wetboek van

⁽⁷⁴⁾ Memorie van toelichting, blz. 55.

dans l'exercice de ses fonctions, l'exposé des motifs suscite des interrogations quant à l'exacte intention de l'auteur de l'avant-projet de loi⁽⁷⁵⁾.

Le Conseil d'État s'interroge de même sur la portée exacte qu'il convient de conférer à l'article 49 de l'avant-projet de loi, relatif au «secret des fichiers et dossiers individuels». S'agissant des «fichiers», la protection de ceux-ci est déjà organisée, comme le rappelle le commentaire de l'article, par la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel. Quant au «secret des dossiers individuels», la question se pose à nouveau de savoir si l'intention de l'auteur de l'avant-projet de loi est de rendre ou non applicable en la matière l'article 458 du Code pénal, quelle que soit par ailleurs la fonction du membre du personnel qui a pu prendre connaissance du dossier. Où faut-il à nouveau distinguer, comme indiqué ci-dessus, selon qu'il s'agit du secret professionnel ou du devoir de confidentialité? Quoi qu'il en soit, le Conseil d'État n'apprécie pas la pertinence de cette disposition dès lors que l'article 48 de l'avant-projet de loi, en imposant à tout le moins aux membres du personnel des structures d'accueil un devoir de confidentialité, permet déjà de garantir le «secret» des fichiers et des dossiers individuels.

Compte tenu de l'aspect sensible de cette matière, de même que des conséquences qui peuvent en résulter, spécialement au niveau pénal ou au niveau professionnel, pour les membres du personnel des structures d'accueil concernés, il convient de manière impérieuse que le dispositif de l'avant-projet reflète clairement l'intention de son auteur.

Article 50

Le Conseil d'État s'interroge sur la portée qu'il convient de conférer aux mots «Nonobstant les règles déontologiques applicables au personnel des centres publics d'action sociale». Cela signifie-t-il que les membres du personnel des centres publics d'action sociale qui sont employés dans des «initiatives locales d'accueil», au sens de l'article 65 de l'avant-projet de loi, seront simultanément soumis tant aux règles déontologiques généralement applicables à tout membre d'un centre public d'action sociale dans l'exercice normal de ses fonctions qu'au code de déontologie rendu applicable au membres du personnel des structures d'accueil en vertu de l'article 50 de l'avant-projet de loi?

Si telle est l'intention de l'auteur de l'avant-projet de loi, ceci devrait être précisé plus clairement dans la disposition en projet. La question se pose par ailleurs de savoir ce qu'il adviendra en cas de contradiction entre ces deux types de

⁽⁷⁵⁾ Voir notamment, au sujet des relations entre l'article 29 du Code d'instruction criminelle et l'article 458 du Code pénal: P. Lambert, *Secret professionnel*, Bruxelles, 2005, pp. 41 et suivantes, spéc. les nos 55 à 59.

Strafvordering, van iedere ambtenaar om misdaden en wanbedrijven te melden waarvan hij kennis heeft, doet dit vragen rijzen over de precieze bedoeling van de steller van het voorontwerp van wet⁽⁷⁵⁾.

De Raad van State heeft eveneens vragen bij de exacte draagwijdte van artikel 49 van het voorontwerp van wet, betreffende «het geheim van de individuele bestanden en dossiers». Voorzover het gaat om «bestanden» is, zoals ook gesteld wordt in de artikelsgewijze besprekking, de bescherming daarvan al geregeld door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Wat het «geheim van de individuele dossiers» betreft, rijst opnieuw de vraag of het de bedoeling is van de steller van het voorontwerp van wet om al dan niet artikel 458 van het Strafwetboek toepasselijk te verklaren op deze materie, ongeacht overigens de functie van het personeelslid dat kennis heeft kunnen nemen van het dossier. Of dient er, zoals hiervoor reeds gesteld, wederom een onderscheid gemaakt te worden al naar gelang het gaat om het beroepsgeheim dan wel om de geheimhoudingsplicht? Hoe dan ook, het is de Raad van State niet duidelijk wat de relevantie is van deze bepaling, daar in artikel 48 van het voorontwerp van wet op zijn minst aan de personeelsleden van de opvangstructuren een geheimhoudingsplicht wordt opgelegd en daardoor reeds het «geheim» van de individuele bestanden en dossiers gewaarborgd wordt.

Gelet op het delicate karakter van deze materie, alsook op de gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien, inzonderheid op strafrechtelijk of op professioneel vlak, voor de personeelsleden van de betrokken opvangstructuren, is het absoluut geboden dat in het dispositief van het voorontwerp de bedoeling van de steller ervan duidelijk wordt weergegeven.

Artikel 50

De Raad van State vraagt zich af wat de draagwijdte is van de woorden «Niettegenstaande de deontologische regels die van toepassing zijn op het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn». Betekent dit dat personeelsleden van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die tewerkgesteld zijn binnen «lokale opvanginitiatieven» als bedoeld in artikel 65 van het voorontwerp van wet, tegelijkertijd onderworpen worden aan zowel de deontologische regels die algemeen van toepassing zijn op alle leden van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tijdens hun gewone functieuitvoering, als aan de deontologische code die op de personeelsleden van de opvangstructuren toepasselijk wordt verklaard krachtens artikel 50 van het voorontwerp van wet?

Indien dat de bedoeling is van de steller van het voorontwerp van wet, zou dit duidelijker moeten blijken uit de ontworpen bepaling. De vraag rijst overigens wat er zal gebeuren in geval van tegenstrijdigheid tussen beide soorten

⁽⁷⁵⁾ Zie inzonderheid wat betreft het verband tussen artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering en artikel 458 van het Strafwetboek: P. Lambert, *Secret professionnel*, Bruxelles, 2005, blz. 41 en volgende, inz. nrs. 55 tot 59.

règles déontologiques? Ne serait-il pas plus logique de prévoir que les membres du personnel d'un centre public d'action sociale ne sont soumis qu'au seul code de déontologie rendu applicable au membres du personnel des structures d'accueil en vertu de l'article 50 de l'avant-projet de loi, lorsqu'ils agissent précisément dans le cadre d'une initiative locale d'accueil?

Article 52

En application de l'article 52, alinéa 3, de l'avant-projet de loi, il incombe au Roi de déterminer le cadre dans lequel des initiatives de quartier sont organisées par des structures d'accueil communautaires, ainsi que les modalités d'octroi des subventions y afférentes.

Selon le commentaire de l'article, il s'agit de pallier une lacune consistant à ne subventionner à l'heure actuelle de telles initiatives que sur la base d'arrêtés royaux pris sur une base annuelle.

Comme cela a cependant déjà été observé à diverses reprises par la section de législation du Conseil d'État, l'établissement d'un régime organique de subventions implique que le législateur définitise lui-même les bénéficiaires (qui doivent être identifiés avec une précision suffisante), l'objet et les activités ou faits pour lesquels la subvention est octroyée - ce qui est le cas en l'espèce -, de même que les éléments essentiels qui déterminent le montant de la subvention et les règles essentielles d'octroi de celle-ci (article 12, alinéa 3, des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991)⁽⁷⁶⁾.

La disposition en projet doit donc être complétée en conséquence.

Article 53

La disposition en projet confère au ministre un large pouvoir d'appréciation qui ne peut être admis. Il conviendrait dès lors de revoir cette disposition afin d'y préciser les critères selon lesquels le ministre pourrait octroyer un subside annuel aux communes sur le territoire desquelles une structure d'accueil communautaire est située.

Article 55

1. Dès lors qu'en vertu de l'alinéa 1er, en projet, l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile est un organisme d'intérêt public classé dans la catégorie A au sens de l'article 1er de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de

⁽⁷⁶⁾ Voir, par exemple, l'avis 37.691/4, donné le 20 octobre 2004, sur un projet d'arrêté devenu l'arrêté du Gouvernement wallon du 2 décembre 2004 octroyant une prime aux entreprises qui réalisent des investissements amenant un développement du transport par voies navigables.

deontologische regels? Zou het niet logischer zijn om te bepalen dat personeelsleden van een openbaar centrum voor maatschappelijk werk enkel onderworpen zijn aan de deontologische code die krachtens artikel 50 van het voorontwerp van wet van toepassing wordt verklaard op personeelsleden van de opvangstructuren, wanneer deze juist optreden in het kader van een lokaal opvanginitiatief?

Artikel 52

Krachtens artikel 52, derde lid, van het voorontwerp van wet, komt het de Koning toe om het kader vast te leggen waarbinnen buurtinitiatieven georganiseerd worden door collectieve opvangstructuren, alsmede de regels voor de toekenning van de betreffende subsidies.

Volgens de artikelsgewijze bespreking is het de bedoeling een lacune weg te werken die erin bestaat thans zulke initiatieven enkel te subsidiëren op basis van koninklijke besluiten die telkens voor een jaar uitgevaardigd worden.

Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State reeds verschillende malen heeft opgemerkt, houdt de uitwerking van een organieke subsidieregeling in dat de wetgever zelf bepaalt wie de begunstigden zijn (die voldoende nauwkeurig omschreven moeten worden), voor welke doelstelling, activiteiten of feiten die subsidie wordt gegeven - wat in casu het geval is -, alsook wat de essentiële elementen zijn die het bedrag van de subsidie bepalen en wat de essentiële regels voor toekenning van die subsidie bepalen (artikel 12, derde lid, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991) ⁽⁷⁶⁾.

De ontworpen bepaling behoort bijgevolg te worden aangevuld.

Artikel 53

De ontworpen bepaling verleent de minister een ruime beoordelingsbevoegdheid die niet kan worden toegestaan. Deze bepaling zou derhalve moeten worden herzien, teneinde daarin de criteria op te geven volgens welke de minister een jaarlijkse subsidie zou kunnen toekennen aan de gemeenten op het grondgebied waarvan een collectieve opvangstructuur gelegen is.

Artikel 55

1. Aangezien het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers krachtens het ontworpen eerste lid een instelling van openbaar nut is die ingedeeld is bij categorie A in de zin van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende

⁽⁷⁶⁾ Zie, bijvoorbeeld, advies 37.691/4, gegeven op 20 oktober 2004, over een ontwerpbesluit dat aanleiding heeft gegeven tot het besluit van de Waalse Regering van 2 december 2004 tot toekenning van een premie aan de ondernemingen die investeringen verrichten voor de ontwikkeling van het vervoer over de bevaarbare waterwegen.

certains organismes d'intérêt public, elle est placée sous l'autorité hiérarchique du ministre dont elle relève, conformément à l'article 8, alinéa 1er, de cette loi. L'alinéa 2, en projet, est donc inutile et doit donc être omis.

2. La première phrase de l'alinéa 3, en projet, doit se comprendre en ce sens que le pouvoir qui y est donné au Roi de fixer la structure, l'organisation et le fonctionnement de l'Agence, doit s'exercer dans le respect de la loi du 16 mars 1954, précitée.

3. En application de la deuxième phrase de l'alinéa 3 de la disposition en projet, l'Agence peut, pour tous ses besoins en personnel en vue d'accomplir les missions qui lui ont été attribuées, «engager du personnel par contrat de travail».

Même si cette disposition n'est que la reproduction de l'article 63, alinéa 2, de la loi-programme du 19 juillet 2001, il conviendrait que soient explicitées dans l'exposé des motifs les raisons qui justifient, contrairement au régime habituellement applicable en la matière⁽⁷⁷⁾, le recours généralisé à un recrutement contractuel pour les besoins en personnel de l'Agence.

Article 56

1. L'article 56 de l'avant-projet de loi présente un caractère équivoque du fait qu'il donne l'impression de procéder à une énumération exhaustive des différentes missions conférées à l'Agence, alors que d'autres dispositions de l'avant-projet lui attribuent encore différentes missions.

L'avant-projet de loi doit en conséquence être revu afin d'assurer la cohérence dans la présentation des diverses missions attribuées à l'Agence.

2. En vertu de l'article 56, § 2, 1°), l'Agence n'est appelée à gérer que des structures d'accueil communautaires. Si telle n'est pas l'intention de l'auteur de l'avant-projet, le texte doit être revu afin de viser également les structures d'accueil individuelles.

3. L'article 56, § 2, 2°), prévoit que l'Agence conclut des conventions avec les partenaires conformément à l'article 64, alors que cette dernière disposition se réfère aux conventions conclues par le ministre. Il convient, ici aussi, d'assurer la cohérence entre ces deux dispositions.

4. Le Conseil d'État n'aperçoit pas la portée exacte de l'article 56, § 2, 3°). Cette disposition n'est admissible que si elle doit se comprendre comme chargeant simplement l'Agence de la gestion des subventions décidées par le ministre en

⁽⁷⁷⁾ Voir, concernant le régime général de recrutement par voie contractuelle, l'article 4 de la loi du 22 juillet 1993 portant certaines mesures en matière de fonction publique.

de contrôle op sommige instellingen van openbaar nut, valt het onder de hiërarchische bevoegdheid van de minister onder wie het ressorteert, overeenkomstig artikel 8, eerste lid, van die wet. Het ontworpen tweede lid is dus nutteloos en dient dus te worden weggelegaten.

2. De eerste zin van het ontworpen derde lid dient zo begrepen te worden dat de bevoegdheid die daarin aan de Koning wordt verleend om de structuur, de organisatie en de werkwijze van het Agentschap te bepalen, uitgeoefend moet worden met naleving van de vooroemde wet van 16 maart 1954.

3. Krachtens de tweede zin van het derde lid van de ontworpen bepaling, kan het Agentschap «door middel van een arbeidsovereenkomst personeelsleden aanwerven» om te voorzien in al zijn personeelsbehoeften met het oog op de uitvoering van de taken die het toegewezen heeft gekregen.

Ook al is deze bepaling een loutere herhaling van artikel 63, tweede lid, van de programmawet van 19 juli 2001, toch zouden in de memorie van toelichting de redenen moeten worden opgegeven waarom in tegenstelling tot de regeling die in deze gewoonlijk van toepassing is⁽⁷⁷⁾, algemeen gewerkt wordt met aanwerving bij arbeidsovereenkomst om te voorzien in de personeelsbehoeften van het Agentschap.

Artikel 56

1. Artikel 56 van het voorontwerp is enigszins dubbelzinnig doordat het de indruk wekt dat het een exhaustive opsomming geeft van de verschillende taken die aan het Agentschap kunnen worden opgedragen, terwijl in andere bepalingen van het voorontwerp aan dat Agentschap nog andere taken worden toegewezen.

Het voorontwerp van wet dient bijgevolg te worden herzien, teneinde te zorgen voor een samenhangende voorstelling van de verschillende taken die aan het Agentschap worden opgedragen.

2. Krachtens artikel 56, § 2, 1°), behoeft het Agentschap enkel collectieve opvangstructuren te beheren. Indien dat niet de bedoeling is van de steller van het voorontwerp, dient de tekst te worden herzien opdat hij ook individuele opvangstructuren omvat.

3. In artikel 56, § 2, 2°), wordt bepaald dat het Agentschap overeenkomsten afsluit met de partners, overeenkomstig artikel 64, terwijl deze laatste bepaling betrekking heeft op overeenkomsten gesloten door de minister. Ook hier dient te worden gezorgd voor samenhang tussen beide bepalingen.

4. Het is de Raad van State niet duidelijk wat de precieze draagwijdte is van artikel 56, § 2, 3°). Deze bepaling is enkel aanvaardbaar als ze zo moet worden verstaan dat daarmee het Agentschap gewoon belast wordt met het beheer van de

⁽⁷⁷⁾ Wat betreft de algemene regeling inzake aanwerving bij arbeidsovereenkomst, zie artikel 4 van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken.

application de l'article 53 de l'avant-projet de loi, auquel cas la disposition examinée doit être adaptée en ce sens.

Article 60

Comme le précise le commentaire de l'article 60, cette disposition reproduit, en partie, l'actuel article 62, § 1^{er}bis, de la loi-programme du 19 juillet 2001.

Il convient toutefois d'observer qu'il n'appartient pas au législateur ordinaire de prévoir les hypothèses dans lesquelles un accord de coopération doit être conclu entre les autorités fédérale et fédérées⁽⁷⁸⁾. Cette disposition doit en conséquence être omise, mais il peut être fait utilement mention dans l'exposé des motifs de la nécessité de conclure un tel accord de coopération.

Article 63

1. Compte tenu de l'article 2, 7°), de l'avant-projet de loi, il convient de remplacer dans la première phrase de l'article 63 le mot «tiers» par le mot «partenaires».

2. La deuxième phrase de l'article 63, qui n'a pas de portée normative, doit être omise.

Article 66

Dans la mesure où l'article 66, § 1er, de l'avant-projet de loi tend à conférer un pouvoir réglementaire à l'Agence, il est renvoyé à l'observation 1 formulée sous l'article 33. Le paragraphe 1er, en projet, doit être revu en conséquence. Il convient d'ailleurs de noter que l'article 17 de l'avant-projet de loi confie déjà au Roi le soin de définir les normes auxquelles les structures d'accueil doivent répondre tant en termes qualitatifs qu'en termes d'infrastructure.

Article 67

1. Il est renvoyé à l'observation générale 2.3.

Il convient en conséquence de viser expressément dans l'alinéa 1er de l'article 67 de l'avant-projet de loi les dispositions pertinentes de la loi du 15 décembre 1980 et de la loi du 8 juillet 1976, précitées, qui continuent à s'appliquer en matière d'accueil des demandeurs d'asile.

Il y a de même lieu de préciser dans l'alinéa 1er, en projet, ce qu'il convient d'entendre par les mots «leur demande». S'agit-il de la demande d'asile ou de la demande d'aide («sociale» ou «matérielle»)?

⁽⁷⁸⁾ Cette matière est réglée par l'article 92bis de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

subsidies waartoe de minister heeft besloten overeenkomstig artikel 53 van het voorontwerp van wet, in welk geval de onderzochte bepaling in die zin moet worden aangepast.

Artikel 60

Zoals gesteld wordt in de artikelsgewijze bespreking van artikel 60, neemt deze bepaling het huidige artikel 62, § 1bis, van de programmawet van 19 juli 2001 gedeeltelijk over.

Er behoort evenwel te worden opgemerkt dat het niet de gewone wetgever toekomt om de gevallen te bepalen waarbij een samenwerkingsakkoord moet worden gesloten tussen de federale overheid en de deelentiteiten⁽⁷⁸⁾. Deze bepaling dient bijgevolg te worden weggelaten, doch het is dienstig in de memorie van toelichting te vermelden dat het sluiten van zo'n samenwerkingsakkoord noodzakelijk is.

Artikel 63

1. Gelet op artikel 2, 7°), van het voorontwerp van wet, moet in de eerste zin van artikel 63 het woord «derden» worden vervangen door het woord «partners».

2. De tweede zin van artikel 63, die niet regelgevend is, dient te vervallen.

Artikel 66

In zoverre artikel 66, § 1, van het voorontwerp van wet er toe strekt het Agentschap verordenende bevoegdheid te verlenen, wordt verwezen naar opmerking 1 gemaakt onder artikel 33. De ontworpen paragraaf 1 behoort dienovereenkomstig te worden herzien. Er dient overigens te worden opgemerkt dat artikel 17 van het voorontwerp van wet de Koning er al mee belast de normen vast te leggen waaraan de opvangstructuren moeten beantwoorden, zowel inzake kwaliteit als inzake infrastructuur.

Artikel 67

1. Er wordt verwezen naar algemene opmerking 2.3.

Er dient bijgevolg in het eerste lid van artikel 67 van het voorontwerp van wet uitdrukkelijk verwezen te worden naar de relevante bepalingen van de wet van 15 december 1980 en die van 8 juli 1976, beide vooroemd, die van toepassing blijven inzake de opvang van asielzoekers.

Er dient ook in het ontworpen eerste lid te worden gepreciseerd wat verstaan moet worden onder de woorden «hun aanvraag». Gaat het om de asielaanvraag of om het verzoek om bijstand («maatschappelijke dienstverlening» of «materiële hulp»)?

⁽⁷⁸⁾ Deze aangelegenheid wordt geregeld door artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen

2. Le début de l'alinéa 2 de l'article 67 de l'avant-projet de loi doit être rédigé comme suit:

«Par dérogation à l'alinéa 1er, sont toutefois directement applicables (...) (la suite comme à l'avantprojet).»

Articles 68 à 70

Les dispositions à l'examen mentionnent la «loi du X relative aux modalités d'un accueil de qualité des demandeurs d'asile». Cet intitulé ne correspond toutefois pas à celui de l'avant-projet de loi à l'examen.

Les dispositions seront revues afin de se référer à l'intitulé correct ⁽⁷⁹⁾.

Article 75

L'article 75, § 1er, de l'avant-projet de loi précise que «l'article 62 produit ses effets à partir de l'exercice budgétaire 2003».

L'article 62 reproduit une disposition existante - à savoir l'article 65, § 3, de loi-programme du 19 juillet 2001- qui ne sera abrogée par l'article 71 de l'avant-projet de loi à l'examen qu'à la date d'entrée en vigueur de la loi.

Il n'est dès lors pas nécessaire de prévoir une entrée en vigueur spécifique avec effet rétroactif pour l'article 62, celui-ci pouvant parfaitement entrer en vigueur sans vide juridique, à la date d'entrée en vigueur de l'avant-projet de loi.

L'article 75, § 1er, doit en conséquence être omis.

La chambre était composée de

Messieurs

R. ANDERSEN,

P. VANDEROOT,
J. JAUMOTTE,
H. BOSLY,

Madame

A.-C. VAN GEERSDAELE,

premier président du
Conseil d'État,
conseillers d'État,

assesseur de la section
de législation,

greffier.

Le rapport a été rédigé par M. R. WIMMER auditeur et Mme L. VANCRAEYBECK, auditeur adjoint.

LE GREFFIER,

A.-C. VAN GEERSDAELE

LE PREMIER PRÉSIDENT,

R. ANDERSEN

2. Het begin van het tweede lid van artikel 67 van het voorontwerp van wet moet als volgt worden gesteld:

«In afwijking van het eerste lid, zijn de bepalingen van Boek III, uitgezonderd... en de artikelen 68 en 70 echter rechtstreeks ... (voorts zoals in het voorontwerp)».

Artikelen 68 tot 70

In de thans voorliggende bepalingen is sprake van de «wet van X betreffende de modaliteiten van een kwaliteitsvolle opvang van asielzoekers». Dit opschrift stemt evenwel niet overeen met dat van het onderzochte voorontwerp van wet.

De bepalingen dienen te worden herzien zodat verwezen wordt naar het correcte opschrift ⁽⁷⁹⁾.

Artikel 75

In artikel 75, § 1, van het voorontwerp van wet wordt bepaald dat «artikel 62 (...) effect (sorteert) vanaf begrotingsjaar 2003».

Artikel 62 neemt een bestaande bepaling over namelijk artikel 65, § 3, van de programmawet van 19 juli 2001 die pas bij artikel 71 van het voorliggende voorontwerp van wet zal worden opgeheven de dag dat de wet van kracht wordt.

Er behoeft derhalve niet te worden voorzien in een welbepaalde datum van inwerkingtreding met terugwerkende kracht voor artikel 62, aangezien deze bepaling zonder enig probleem op de dag van de inwerkingtreding van het voorontwerp van wet in werking kan treden zonder voor een rechtsvacuum te zorgen.

Artikel 75, § 1, dient bijgevolg te vervallen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren

R. ANDERSEN,

P. VANDEROOT,
J. JAUMOTTE,
H. BOSLY,

Mevrouw

A.-C. VAN GEERSDAELE,

eerste voorzitter van
de Raad van State,
staatsraden,

assessor van de
afdeling wetgeving,

griffier.

Het verslag werd opgesteld door de H. R. WIMMER, auditeur en Mevr. L. VANCRAEYBECK, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LIÉNARDY, staatsraad.

DE GRIFFIER,

A.-C. VAN GEERSDAELE

DE EERSTE VOORZITTER,

R. ANDERSEN

⁽⁷⁹⁾ Voir aussi l'observation générale 4.

⁽⁷⁹⁾ Zie ook algemene opmerking 4.

Les chambres réunies étaient composées comme suit:

Messieurs

R. ANDERSEN,
M. VAN DAMME,
J. BAERT,
P. VANDEROOT,
J. JAUMOTTE,
W. VAN VAERENBERGH,

A. SPRUYT,
M. RIGAUX,
J.-C. SCHOLSEM,
H. BOSLY,

Mesdames

A.-C. VAN GEERSDAELE,
G. VERBERCKMOES,

Les rapports ont été rédigés par MM. W. PAS et R. WIMMER, auditeurs et Mme L. VANCRAEYBECK, auditeur adjoint.

LE GREFFIER,

A.-C. VAN GEERSDAELE

LE PREMIER PRÉSIDENT,

R. ANDERSEN

De verenigde kamers waren samengesteld uit:

De Heren

R. ANDERSEN,
M. VAN DAMME,
J. BAERT,
P. VANDEROOT,
J. JAUMOTTE,
W. VAN VAERENBERGH,

A. SPRUYT,
M. RIGAUX,
J.-C. SCHOLSEM,
H. BOSLY,

Mevrouw

A.-C. VAN GEERSDAELE,
G. VERBERCKMOES,

De verslagen werden opgesteld door de HH. W. PAS et R. WIMMER, auditeurs en Mevr. L. VANCRAEYBECK, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LIÉNARDY, staatsraad.

DE GRIFFIER,

A.-C. VAN GEERSDAELE

DE EERSTE VOORZITTER,

R. ANDERSEN

PROJET DE LOI**WETSONTWERP**

ALBERT II, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,

SALUT.

sur la proposition de notre ministre de l'Intégration sociale,

Nous AVONS ARRETE ET ARRETONS:

Notre ministre de l'Intégration sociale est chargé de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

LIVRE PREMIER**DÉFINITIONS, PRINCIPES GÉNÉRAUX
ET CHAMP D'APPLICATION****TITRE PREMIER***Définitions***Article 1er**

La présente loi règle une matière visée par l'article 78 de la Constitution, à l'exception de l'article 68 qui règle une matière visée par l'article 77 de la Constitution.

Elle transpose en partie la directive 2003/9/CE du Conseil de l'Union européenne du 27 janvier 2003 relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les États membres.

Art. 2

Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par:

1° le demandeur d'asile: l'étranger qui a introduit une demande d'asile, ayant pour objectif soit la reconnaissance du statut de réfugié, soit l'octroi du statut de protection subsidiaire;

2° le bénéficiaire de l'accueil: le demandeur d'asile, tel que défini au 1° du présent article, ainsi que tout

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

op de voordracht van onze minister van Maatschappelijke Integratie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze minister van Maatschappelijke Integratie is ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers in te dienen:

BOEK I**DEFINITIES, ALGEMENE BEGINSELEN EN
TOEPASSINGSGEBIED****TITEL I***Definities***Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, met uitzondering van artikel 68 dat een aangelegenheid regelt zoals bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Zij zet de richtlijn 2003/9/ER van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten gedeeltelijk om.

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° de asielzoeker: de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend, hetzij tot erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling, hetzij tot erkenning van het subsidiair beschermingsstatuut;

2° de begunstigde van de opvang: de asielzoeker, zoals bedoeld in 1° van onderhavig artikel, en elke

étranger auquel le bénéfice de la présente loi est étendu par l'une de ses dispositions;

3° le mineur: une personne de moins de dix-huit ans;

4° le mineur non accompagné: une personne de moins de dix-huit ans non accompagnée au moment de son entrée sur le territoire du Royaume ou cessant d'être accompagnée postérieurement à celle-ci par une personne exerçant l'autorité parentale ou la tutelle, en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, et se trouvant dans l'une des situations suivantes:

– soit, avoir introduit une demande d'asile au sens du 1° ci-dessus;

– soit, ne pas satisfaire aux conditions d'accès au territoire et de séjour déterminées par les lois sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

5° les membres de la famille du demandeur d'asile: dans la mesure où la famille était déjà fondée dans le pays d'origine et s'ils sont présents sur le territoire du Royaume en raison de la demande d'asile:

i) le conjoint du demandeur d'asile, ou son ou sa partenaire non marié(e) engagé(e) dans une relation stable;

ii) les enfants mineurs du couple du demandeur d'asile visé au point i) ou du demandeur d'asile, à condition qu'ils soient non mariés et à charge, sans discrimination selon qu'ils sont nés du mariage, hors mariage ou qu'ils ont été adoptés.

6° l'aide matérielle: l'aide octroyée par l'Agence ou le partenaire, au sein d'une structure d'accueil, et consistant notamment en l'hébergement, les repas, l'habillement, l'accompagnement médical, social et psychologique et l'octroi d'une allocation journalière. Elle comprend également l'accès à l'aide juridique, l'accès à des services tels que l'interprétariat et des formations ainsi que l'accès à un programme de retour volontaire;

7° le ministre: le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions, et dont relève l'Agence;

vreemdeling aan wie het voordeel van onderhavige wet door één van haar bepalingen toegekend wordt;

3° de minderjarige: een persoon jonger dan achttien jaar;

4° de niet-begeleide minderjarige: een persoon van minder dan achttien jaar oud, die op het ogenblik van de toegang tot het grondgebied van het Rijk niet begeleid is of na het betreden van het grondgebied van het Rijk niet meer begeleid is door een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht, en die verkeert in één van de volgende situaties:

– ofwel een aanvraag hebben ingediend in de zin van 1°;

– ofwel niet voldoen aan de voorwaarden inzake toegang tot en verblijf op het grondgebied vastgesteld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

5° de familieleden van de asielzoeker: in de mate dat de familie reeds in het land van oorsprong gesticht werd en indien ze omwille van de asielaanvraag op het grondgebied van het Rijk aanwezig zijn:

i) de echtgenoot van de asielzoeker, of zijn of haar niet gehuwde partner die in een stabiele relatie verkeert;

ii) de minderjarige kinderen van het koppel van de asielzoeker bedoeld in punt i) of van de asielzoeker, op voorwaarde dat ze niet getrouwd en ten laste zijn, zonder discriminatie naar gelang zij binnen of buiten het huwelijk geboren zijn of dat zij geadopteerd werden.

6° de materiële hulp: de hulp die verleend wordt door het Agentschap of de partner binnen een opvangstructuur en die met name bestaat uit huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot diensten als tolkdiensten of opleidingen, evenals de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer;

7° de minister: de minister die bevoegd is voor Maatschappelijke Integratie en onder wie het Agentschap ressorteert;

8° l'Agence: l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile;

9° le partenaire: la personne morale de droit public ou de droit privé chargée par l'Agence et aux frais de celle-ci, de dispenser l'aide matérielle au bénéficiaire de l'accueil conformément aux dispositions de la présente loi;

10° la structure d'accueil: la structure communautaire ou individuelle au sein de laquelle l'aide matérielle est octroyée au bénéficiaire de l'accueil, qu'elle soit gérée par l'Agence ou un partenaire;

11° le directeur général: le Directeur général de l'Agence.

TITRE II

Principes généraux

Art. 3

Tout demandeur d'asile a droit à un accueil devant lui permettre de mener une vie conforme à la dignité humaine.

Par accueil, on entend l'aide matérielle octroyée conformément à la présente loi ou l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Art. 4

Les décisions de l'Agence ou du partenaire sur l'octroi de l'aide matérielle ne peuvent avoir égard au non-respect par le demandeur d'asile de ses obligations procédurales dans le cadre de sa procédure d'asile, pas plus qu'elles ne peuvent avoir une influence sur le traitement de celle-ci.

Art. 5

Sans préjudice du Livre III, Titre III relatif aux mesures d'ordre et sanctions, le bénéfice de l'aide matérielle décrite dans la présente loi ne pourra en aucun cas faire l'objet d'une suppression.

8° het Agentschap: het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers;

9° de partner: de rechtspersoon van publiekrechtelijke of privaatrechtelijke aard die door en op kosten van het Agentschap belast wordt met het verlenen van materiële hulp aan de begünstigde van de opvang overeenkomstig de bepalingen van deze wet;

10° de opvangstructuur: de collectieve of individuele structuur waarin materiële hulp wordt verschaft aan de begünstigde van de opvang en die door het Agentschap of door een partner beheerd wordt;

11° de directeur-generaal: de Directeur-generaal van het Agentschap.

TITEL II

Algemene beginselen

Art. 3

Elke asielzoeker heeft recht op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Onder opvang wordt de materiële hulp verstaan die op grond van deze wet toegekend wordt of de maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Art. 4

De beslissingen van het Agentschap of de partner betreffende de toekenning van de materiële hulp mogen geen verband houden met het niet-respecteren door de asielzoeker van zijn procedurele verplichtingen in het kader van zijn asielprocedure en hebben evenmin enige invloed op de behandeling van deze laatste.

Art. 5

Onverminderd de bepalingen van Boek III, Titel III betreffende ordemaatregelen en sancties, kan het recht op materiële hulp zoals beschreven in deze wet in geen geval opgeheven worden.

TITRE III	TITEL III
<i>Champ d'application</i>	<i>Toepassingsgebied</i>
CHAPITRE PREMIER	HOOFDSTUK I
L'aide matérielle	De materiële hulp
Art. 6	Art. 6
<p>§ 1er. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique à tout demandeur d'asile dès l'introduction de sa demande d'asile et produit ses effets pendant toute la procédure d'asile en ce compris pendant le recours introduit devant le Conseil du Contentieux des Etrangers sur la base de l'article 39/2, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également pendant le recours en cassation administrative introduit devant le Conseil d'État sur la base de l'article 20, § 2, alinéa 3, de cette même loi.</p> <p>Le bénéfice de l'aide matérielle est maintenu durant les délais pour introduire les recours visés à l'alinéa précédent.</p> <p>Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également aux membres de la famille du demandeur d'asile.</p> <p>§ 2. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également aux personnes visées à l'article 59 de la présente loi.</p>	<p>§ 1. Het recht op materiële hulp geldt voor elke asielzoeker vanaf de indiening van zijn asielaanvraag en is van kracht gedurende de hele asielprocedure, met inbegrip van de beroepsprocedure, ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het recht op materiële hulp is eveneens van kracht tijdens de procedure van het administratieve cassatieberoep bij de Raad van State op grond van artikel 20, § 2, derde lid, van diezelfde wet.</p> <p>Het recht op materiële hulp blijft behouden gedurende de termijn voor het instellen van de in voorgaande lid bedoelde beroepsprocedures.</p> <p>Het recht op materiële hulp geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker.</p> <p>§ 2. Het recht op materiële hulp geldt eveneens voor de personen bedoeld in artikel 59 van deze wet.</p>
Art. 7	Art. 7
<p>Le bénéfice de l'aide matérielle est prolongé quand l'étranger résidant dans une structure d'accueil se trouve dans une des situations suivantes:</p> <p>1° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement, et qui, pour des raisons médicales certifiées et étayées par une demande d'autorisation de séjour introduit sur base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 précité, ne peut donner suite à l'ordre de quitter le territoire qui lui a été notifié;</p> <p>2° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement, et qui, pour des raisons de force majeure, autres que des raisons médicales, confirmées par les autorités compétentes en matière d'asile et d'immigration, ne peut donner suite à l'ordre de quitter le territoire qui lui a été notifié;</p>	<p>Het recht op de materiële hulp wordt verlengd wanneer de vreemdeling die verblijft in een opvangstructuur zich in een van de volgende situaties bevindt:</p> <p>1° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die om gestaafde medische redenen en steunend op een aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van vooroemde wet van 15 december 1980, geen gevolg kan geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd;</p> <p>2° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die, om redenen van overmacht, andere dan medische redenen, bevestigd door de autoriteiten bevoegd voor asiel en migratie, geen gevolg kan geven aan het bevel het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd;</p>

3° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement, et qui a un membre de sa famille ou une personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, qui entre dans le champ d'application de la présente loi;

4° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'État se sont clôturées négativement et qui a signé un engagement de retour volontaire et ce, jusqu'à son départ, sauf si ce départ est reporté à cause de son seul comportement.

CHAPITRE II

L'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale

Art. 8

§ 1er. L'aide sociale est octroyée par les centres publics d'action sociale lorsque la désignation d'une structure d'accueil prend fin en application de l'article 11, § 1er, ou lorsque le bénéficiaire de l'accueil s'est vu reconnaître un statut de protection temporaire en application de l'article 10, 3° ou 4°.

§ 2. A l'exception du Livre II, la présente loi n'est pas d'application pour l'octroi de l'aide sociale au bénéficiaire de l'accueil telle que visée au § 1er du présent article.

LIVRE II

DISPOSITIONS RELATIVES À LA DÉTERMINATION DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE POUR OCTROYER L'ACCUEIL

TITRE PREMIER

Désignation d'un lieu obligatoire d'inscription

Art. 9

L'accueil tel que visé à l'article 3 est octroyé par la structure d'accueil ou le centre public d'action sociale désigné comme lieu obligatoire d'inscription.

3° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die een familielid heeft of een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht, die binnen het toepassingsgebied van deze wet valt;

4° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die een verbintenis tot vrijwillige terugkeer heeft ondertekend, en dit tot zijn vertrek, tenzij dit vertrek uitgesteld wordt door zijn eigen gedrag.

HOOFDSTUK II

Maatschappelijke dienstverlening verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 8

§ 1. De maatschappelijke dienstverlening wordt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verstrekt wanneer de toewijzing van een opvangstructuur eindigt in toepassing van artikel 11, § 1 of wanneer de begunstigde van de opvang een statuut van tijdelijke bescherming kreeg toegekend in toepassing van artikel 10, 3° of 4°.

§ 2. Met uitzondering van Boek II is deze wet niet van toepassing op het verstrekken van maatschappelijke dienstverlening zoals bedoeld in § 1 van dit artikel aan de begunstigde van de opvang.

BOEK II

BEPALINGEN BETREFFENDE DE AANDUIDING VAN DE BEVOEGDE INSTANTIE VOOR HET TOEKENNEN VAN DE OPVANG

TITEL I

Toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving

Art. 9

De opvang, bedoeld in artikel 3, wordt toegekend door de opvangstructuur of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen als verplichte plaats van inschrijving.

Art. 10

L'Agence désigne un lieu obligatoire d'inscription aux étrangers:

1° qui sont entrés dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et ont introduit une demande d'asile;

2° qui ont introduit une demande d'asile après l'expiration de leur autorisation de séjour;

3° qui appartiennent aux catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes;

4° qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1er, ou de l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Art. 11

§ 1er. Aux demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2°, une structure d'accueil est désignée comme lieu obligatoire d'inscription:

1° tant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints n'ont pas pris une décision définitive sur leur demande d'asile;

2° tant que le Conseil du Contentieux des Etrangers n'a pas pris une décision sur le recours contre la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou d'un de ses adjoints ou, en l'absence de recours, jusqu'à l'expiration du délai pour l'introduire.

Un nouveau lieu obligatoire d'inscription peut être désigné si la décision visée à l'alinéa précédent, 1° et 2°, n'est pas prise dans un délai fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, suite à l'évaluation de la procédure d'examen des demandes d'asile.

Par dérogation aux alinéas précédents, la désignation visée à l'alinéa 1er est toutefois maintenue pour les demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2° qui ont

Art. 10

Het Agentschap wijst een verplichte plaats van inschrijving toe aan vreemdelingen:

1° die het Rijk binnengekomen zijn zonder te beantwoorden aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en een asielaanvraag hebben ingediend;

2° die een asielaanvraag ingediend hebben, nadat hun verblijfsvergunning was verlopen;

3° die behoren tot de categorieën van personen die bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zijn aangewezen in het kader van bijzondere maatregelen met het oog op de tijdelijke bescherming van personen.

4° die gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Art. 11

§ 1. Aan de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, wordt een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving toegewezen:

1° zolang de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten geen definitieve beslissing genomen hebben over hun asielaanvraag;

2° zolang de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen beslissing genomen heeft over het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten of, bij afwezigheid van beroep, tot het verstrijken van de termijn om het in te dienen.

Een nieuwe plaats van inschrijving kan worden toegewezen indien de beslissing bedoeld onder 1° en 2° van het voorgaande lid niet genomen is binnen een termijn, vastgelegd bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit na een evaluatie van de procedure van onderzoek van de asielaanvragen.

In afwijking van het voorgaande lid wordt de toewijzing bedoeld in het eerste lid evenwel behouden voor de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, aan wie,

reçu notification avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent d'un arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers contre lequel ils ont introduit un recours en cassation administrative devant le Conseil d'État.

§ 2. Aux étrangers visés à l'article 10, 3° et 4°, est désigné comme lieu obligatoire d'inscription, un centre public d'action sociale qui leur délivre l'aide sociale à laquelle ils peuvent prétendre conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

§ 3. Lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, l'Agence veille à ce que ce lieu soit adapté au bénéficiaire de l'accueil et ce, dans les limites des places disponibles.

Elle tient compte:

1° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du paragraphe 1er, du degré d'occupation des structures d'accueil;

2° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du paragraphe 1er, 2e alinéa et du paragraphe 2 d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

L'appréciation du caractère adapté de ce lieu est notamment basée sur des critères comme la composition familiale du bénéficiaire de l'accueil, son état de santé, sa connaissance d'une des langues nationales ou de la langue de la procédure. Dans ce cadre, l'Agence porte une attention particulière à la situation des personnes vulnérables visées à l'article 36.

Dans des circonstances particulières, l'Agence peut déroger aux dispositions du paragraphe 1er en ne désignant pas de lieu obligatoire d'inscription.

TITRE II

Modification du lieu obligatoire d'inscription

Art. 12

§ 1er. Le demandeur d'asile dont le lieu obligatoire d'inscription, désigné en application de l'article 11, § 1er,

voor het verstrijken van de termijn bedoeld in voorgaand lid, kennis werd gegeven van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen hetwelke zij een administratief cassatieberoep bij de Raad van State hebben ingediend.

§ 2. Aan de vreemdelingen bedoeld in artikel 10, 3° en 4°, wordt als verplichte plaats van inschrijving een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen dat hen de maatschappelijke dienstverlening zal verstrekken waarop zij aanspraak kunnen maken overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 3. Bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving ziet het Agentschap erop toe dat deze plaats aangepast is aan de begunstigde van de opvang en dit binnen de grenzen van het aantal beschikbare plaatsen.

Het houdt rekening:

1° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van paragraaf 1, met de bezettingsgraad van de opvangstructuren;

2° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van paragraaf 1, tweede lid en paragraaf 2, met een gelijkmatige verdeling tussen de gemeenten op grond van criteria vastgelegd in een in ministerraad overlegd koninklijk besluit.

De beoordeling van het aangepaste karakter van deze plaats is met name gebaseerd op criteria als de gezinstoestand van de begunstigde van de opvang, zijn gezondheidstoestand, zijn kennis van één van de landstalen of van de taal waarin de procedure gevoerd wordt. In dit kader besteedt het Agentschap bijzondere aandacht aan de toestand van kwetsbare personen zoals bedoeld in artikel 36.

Wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden, kan het Agentschap afwijken van de bepalingen van paragraaf 1 door geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen.

TITEL II

Wijziging van de verplichte plaats van inschrijving

Art. 12

§ 1. De asielzoeker die in toepassing van artikel 11, § 1 een collectieve opvangstructuur toegewezen krijgt

est une structure d'accueil communautaire peut demander, après y avoir résidé pendant quatre mois, que ce lieu soit modifié en faveur d'une structure d'accueil individuelle, dans la limite des places disponibles.

La modification du lieu obligatoire d'inscription ne peut être demandée si le délai de quatre mois est atteint après la notification de l'arrêt de rejet du Conseil du Contentieux des Etrangers, à moins que le demandeur d'asile n'ait introduit un recours en cassation administrative qui a fait l'objet d'une ordonnance d'admissibilité, en application de l'article 20, § 3 des lois sur le Conseil d'État coordonnées le 12 janvier 1973 .

§ 2. En application de l'article 11, § 3, alinéa 3, l'Agence peut d'initiative ou à la requête du partenaire ou du demandeur d'asile , modifier le lieu obligatoire d'inscription désigné en application de l'article 11, § 1er.

Lorsque cette modification est envisagée par l'Agence pour des motifs d'unité familiale, l'accord du demandeur d'asile est requis préalablement.

Le Roi fixe la procédure relative à la modification visée à l'alinéa 1er.

§ 3. Le lieu obligatoire d'inscription, désigné en application de l'article 11, § 1er, peut également être modifié en exécution d'une mesure d'ordre ou d'une sanction prise conformément à l'article 43 ou 44.

TITRE III

Suppression du lieu obligatoire d'inscription

Art. 13

L'Agence peut supprimer le lieu obligatoire d'inscription désigné conformément aux articles précédents, dans des circonstances particulières.

Le Roi fixe la procédure relative à cette suppression.

als verplichte plaats van inschrijving, kan nadat hij hierin vier maanden verbleven heeft, aanvragen om een individuele opvangstructuur toegewezen te krijgen, binnen de grenzen van de beschikbare plaatsen.

De wijziging van de verplichte plaats van inschrijving kan niet gevraagd worden indien de termijn van vier maanden bereikt wordt na de betekening van een verwerpingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, tenzij de asielzoeker een administratief cassatieberoep ingediend heeft dat, in toepassing van artikel 20, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973, het voorwerp heeft uitgemaakt van een beschikking van toelaatbaarheid.

§ 2. In toepassing van artikel 11, § 3, derde lid kan het Agentschap op eigen initiatief of op verzoek van de partner of de asielzoeker de in toepassing van artikel 11, § 1 toegewezen verplichte plaats van inschrijving wijzigen.

Wanneer deze wijziging door het Agentschap omwille van de eenheid van het gezin overwogen wordt, is de instemming van de asielzoeker voorafgaandelijk vereist.

De Koning bepaalt de procedure betreffende de wijziging bedoeld in het eerste lid.

§ 3. De verplichte plaats van inschrijving in toepassing van artikel 11, § 1, kan ook gewijzigd worden in uitvoering van een ordemaatregel of een sanctie genomen overeenkomstig artikel 43 of 44.

TITEL III

Opheffing van de verplichte plaats van inschrijving

Art. 13

Het Agentschap kan de verplichte plaats van inschrijving die overeenkomstig voorgaande artikelen is toegewezen in bijzondere omstandigheden opheffen.

De Koning bepaalt de procedure betreffende deze opheffing.

<p style="text-align: center;">LIVRE III</p> <p>DISPOSITIONS RELATIVES À L'AIDE MATÉRIELLE OCTROYÉE AUX BÉNÉFICIAIRES DE L'ACCUEIL</p> <p style="text-align: center;">TITRE PREMIER</p> <p><i>Droits et obligations des bénéficiaires de l'accueil</i></p> <p style="text-align: center;">CHAPITRE PREMIER</p> <p>Dispositions générales</p> <p>Section première</p> <p><i>Information</i></p> <p style="text-align: center;">Art. 14</p> <p>Lors de la désignation du lieu obligatoire d'inscription, l'Agence délivre au demandeur d'asile une brochure d'information rédigée, dans la mesure du possible, dans une langue qu'il comprend et décrivant notamment ses droits et obligations tels que décrits dans la présente loi ou dans la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.</p> <p>Ces informations sont complétées dès l'arrivée du demandeur d'asile dans la structure d'accueil qui lui est désignée en lui communiquant le règlement d'ordre intérieur de la structure d'accueil visé à l'article 19.</p> <p style="text-align: center;">Art. 15</p> <p>L'Agence ou le partenaire veille à ce que le bénéficiaire de l'accueil ait accès à des services d'interprétariat et de traduction sociale dans le cadre de l'exercice de ses droits et obligations décrits dans la présente loi.</p> <p>L'Agence ou le partenaire peut conclure des conventions avec des services ou organisations spécialisés dans l'interprétariat et la traduction sociale.</p>	<p style="text-align: center;">BOEK III</p> <p>BEPALINGEN BETREFFENDE DE MATERIELLE HULP TOEGEKEKEND AAN BEGUNSTIGDEN VAN DE OPVANG</p> <p style="text-align: center;">TITEL I</p> <p><i>Rechten en plichten van de begunstigden van de opvang</i></p> <p style="text-align: center;">HOOFDSTUK I</p> <p>Algemene bepalingen</p> <p>Afdeling I</p> <p><i>Informatie</i></p> <p style="text-align: center;">Art. 14</p> <p>Bij de toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving biedt het Agentschap de asielzoeker een informatiebrochure aan. Deze is in de mate van het mogelijke opgesteld in een taal die de asielzoeker begrijpt en beschrijft met name zijn rechten en plichten zoals beschreven in deze wet of in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.</p> <p>Zodra de asielzoeker in de hem toegewezen opvangstructuur aankomt, wordt deze informatie aangevuld door het aan de asielzoeker overgemaakt huishoudelijk reglement van de opvangstructuur bedoeld in artikel 19.</p> <p style="text-align: center;">Art. 15</p> <p>Het Agentschap of de partner ziet erop toe dat de begunstigde van de opvang toegang heeft tot sociale tolk- en vertaaldiensten in het kader van de uitoefening van zijn rechten en plichten zoals deze in deze wet worden beschreven.</p> <p>Het Agentschap of de partner kan overeenkomsten afsluiten met diensten of organisaties die gespecialiseerd zijn op het vlak van tolkdiensten en sociaal vertaalwerk.</p>
---	--

<p>Section II</p> <p>Hébergement</p> <p>Art. 16</p> <p>Le bénéficiaire de l'accueil est hébergé dans une structure d'accueil communautaire ou individuelle.</p> <p>Art. 17</p> <p>Le Roi définit les normes auxquelles les structures d'accueil doivent répondre tant en termes qualitatifs qu'en termes d'infrastructure ainsi que les modalités de contrôle par l'Agence du respect de ces normes.</p> <p>Art. 18</p> <p>Par dérogation aux articles 20 et 21 ainsi qu'aux articles 30 à 35, le bénéficiaire de l'accueil peut, lorsque les capacités de logement normalement disponibles sont temporairement épuisées, être hébergé dans une structure d'accueil d'urgence et bénéficier d'un accompagnement social limité.</p> <p>En toute hypothèse, le séjour dans une telle structure ne peut excéder dix jours et les besoins fondamentaux du bénéficiaire de l'accueil y sont rencontrés. Ceux-ci comprennent toute l'assistance nécessaire, et notamment la nourriture, le logement, l'accès aux facilités sanitaires et l'accompagnement médical tel que décrit aux articles 23 à 29.</p> <p>Art. 19</p> <p>Le Roi détermine le régime et les règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil. Un règlement d'ordre intérieur établi par le ministre en détermine les modalités d'exercice. Il est veillé à la bonne et complète compréhension de celui-ci par le bénéficiaire de l'accueil.</p> <p>Art. 20</p> <p>Lors de son séjour au sein d'une structure d'accueil communautaire, le bénéficiaire de l'accueil a droit au respect de sa vie privée et familiale, au respect de ses convictions, à participer à l'organisation de la vie communautaire au sein de la structure d'accueil, à commu-</p>	<p>Afdeling II</p> <p>Huisvesting</p> <p>Art. 16</p> <p>De begünstigde van de opvang wordt in een collectieve of individuele opvangstructuur gehuisvest.</p> <p>Art. 17</p> <p>De Koning legt de normen vast waaraan de opvangstructuren moeten beantwoorden, zowel inzake kwaliteit als inzake infrastructuur, alsook de modaliteiten van de controle door het Agentschap van de naleving van deze normen.</p> <p>Art. 18</p> <p>In afwijking van de artikelen 20 en 21 alsook van de artikelen 30 tot 35 kan de begünstigde van de opvang, wanneer de normaal beschikbare opvangcapaciteit tijdelijk uitgeput is, gehuisvest worden in een noodopvangstructuur. In dat geval geniet hij een beperkte maatschappelijke begeleiding.</p> <p>In ieder geval mag het verblijf in een dergelijke structuur niet langer dan tien dagen duren en wordt er voorzien in de fundamentele noden van de begünstigde van de opvang. Deze laatste omvatten de volledige bijstand die nodig is, en onder meer voedsel, huisvesting, toegang tot een sanitaire uitrusting en de medische begeleiding zoals beschreven in de artikelen 23 tot 29 gewaarborgd.</p> <p>Art. 19</p> <p>De Koning bepaalt het stelsel en de werkingsregels die van toepassing zijn op de opvangstructuren. De uitvoeringsmodaliteiten worden vastgelegd in een huiselijk reglement dat door de minister wordt opgesteld. Er wordt over gewaakt dat de begünstigde van de opvang hiervan een goed en volledig begrip heeft.</p> <p>Art. 20</p> <p>Tijdens zijn verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft de begünstigde van de opvang recht op de eerbiediging van zijn privé-leven en gezinsleven, op eerbiediging van zijn overtuigingen, om deel te nemen aan de organisatie van het gemeenschapsleven in de</p>
---	---

niquer avec sa famille, son conseil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les associations ayant pour objet l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits.

L'aide matérielle est organisée dans le respect du principe de neutralité envers les convictions philosophiques et religieuses des bénéficiaires de l'accueil au sein de la structure d'accueil communautaire.

Art. 21

Les conseillers juridiques des bénéficiaires de l'accueil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les ONG qui agissent en son nom ont accès aux structures communautaires d'accueil, en vue d'aider les bénéficiaires de l'accueil.

Le Roi peut imposer des limites à cet accès uniquement aux fins de sécurité des structures communautaires d'accueil et des locaux ainsi que des bénéficiaires de l'accueil.

Il est prévu, dans la structure d'accueil communautaire, un local permettant d'assurer aux entretiens qui s'y déroulent un caractère confidentiel.

Section III

Evaluation

Art. 22

§ 1er. Dans les trente jours qui suivent la désignation de son lieu obligatoire d'inscription, la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil est examinée en vue de déterminer si l'accueil répond à ses besoins spécifiques. S'il apparaît que ce n'est pas le cas, il peut être procédé à une modification du lieu obligatoire d'inscription.

§ 2. A cette fin l'examen de la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil porte notamment sur les signes non détectables a priori d'une éventuelle vulnérabilité telle que celle présente chez les personnes ayant subi des tortures ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle.

opvangstructuur, om te communiceren met zijn familie, zijn raadsman, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de verenigingen die de opvang van vreemdelingen en het verdedigen van hun rechten tot doel hebben.

De materiële hulp wordt georganiseerd met respect voor het beginsel van neutraliteit jegens filosofische en religieuze overtuigingen van de begunstigden van de opvang binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur.

Art. 21

De raadslieden van de begunstigden van de opvang, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de NGO's die in naam van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen handelen, krijgen toegang tot de collectieve opvangstructuren, ten einde bijstand te bieden aan de begunstigden van de opvang.

De Koning kan deze toegang slechts beperken om de veiligheid van de collectieve opvangstructuren en van de lokalen alsook van de begunstigden van de opvang te verzekeren.

In de collectieve opvangstructuur is er een lokaal voorzien dat het vertrouwelijk karakter waarborgt van de gesprekken die er plaatsvinden.

Afdeling III

Evaluatie

Art. 22

§ 1. Gedurende de dertig dagen die volgen op de toewijzing van zijn verplichte plaats van inschrijving wordt de persoonlijke situatie van de begunstigde van de opvang onderzocht om uit te maken of de opvang aangepast is aan zijn specifieke noden. Indien dit niet zo blijkt te zijn, kan er worden overgegaan tot een wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

§ 2. Met het oog hierop wordt tijdens het onderzoek van de persoonlijke situatie van de begunstigde van de opvang met name gepeild naar niet onmiddellijk zichtbare tekenen van een eventuele kwetsbaarheid, zoals in het geval van personen die folteringen hebben ondergaan of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld werden blootgesteld.

§ 3. L'évaluation de la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil se poursuivra tout au long de son séjour au sein de la structure d'accueil.

§ 4. Le Roi fixe les modalités de cette évaluation.

Section IV

Accompagnement médical, psychologique, social et aide juridique

Sous-section première

Accompagnement médical

Art. 23

Le bénéficiaire de l'accueil a droit à l'accompagnement médical nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine.

Art. 24

Par accompagnement médical, on entend l'aide et les soins médicaux, que ceux-ci soient repris dans la nomenclature telle que prévue à l'article 35 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 ou qu'ils relèvent de la vie quotidienne.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, d'une part, l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature précitée, ne sont pas assurés au bénéficiaire de l'accueil en ce qu'ils apparaissent comme manifestement non nécessaires, et d'autre part, l'aide et les soins médicaux relevant de la vie quotidienne et qui bien que non repris dans la nomenclature précitée sont assurés au bénéficiaire de l'accueil.

Art. 25

§ 1er. L'Agence est compétente pour assurer l'accompagnement médical visé à l'article 23 au profit du bénéficiaire de l'accueil, et ce quelle que soit la structure d'accueil dans lequel il est accueilli, à l'exception de celle gérée par le partenaire visé à l'article 63 de la présente loi.

§ 3. De evaluatie van de persoonlijke situatie van de begunstigde van de opvang wordt gedurende het hele verblijf in de opvangstructuur voortgezet.

§ 4. De Koning bepaalt de modaliteiten van deze evaluatie.

Afdeling IV

Medische, psychologische, maatschappelijke begeleiding en juridische hulp

Onderafdeling I

Medische begeleiding

Art. 23

De begunstigde van de opvang heeft recht op de medische begeleiding die noodzakelijk is om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Art. 24

Onder medische begeleiding worden de medische hulpverlening en zorgen verstaan, ongeacht of zij opgenomen zijn in de nomenclatuur zoals voorzien in artikel 35 van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994, of tot het dagelijkse leven behoren.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, enerzijds de medische hulp en zorgen die in genoemde nomenclatuur opgenomen zijn, maar niet aan de begunstigde van de opvang verzekerd worden omdat zij manifest niet noodzakelijk blijken te zijn, en anderzijds, de medische hulp en zorgen die tot het dagelijkse leven behoren en, hoewel niet opgenomen in genoemde nomenclatuur, wel verzekerd worden aan de begunstigde van de opvang.

Art. 25

§ 1. Het Agentschap is bevoegd om de medische begeleiding, zoals bedoeld in artikel 23, te verzekeren ten behoeve van de begunstigde van de opvang en dit ongeacht de opvangstructuur waarin hij wordt opgevangen, met uitzondering van de opvangstructuur beheerd door de partner zoals bedoeld in artikel 63 van deze wet.

§ 2.A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au bénéficiaire de l'accueil l'accès effectif à un accompagnement médical.

§ 3. Cet accompagnement est délivré sous la responsabilité d'un médecin qui conserve son indépendance professionnelle envers le directeur ou le responsable de ladite structure.

§ 4. Le demandeur d'asile qui ne réside pas dans la structure d'accueil qui lui a été désignée comme lieu obligatoire d'inscription peut bénéficier d'un accompagnement médical assuré par l'Agence.

§5. Le bénéficiaire de l'accueil peut introduire auprès de l'Agence un recours contre une décision du médecin de la structure d'accueil relative à l'octroi d'un accompagnement médical qui n'est pas considéré comme étant nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine, conformément à l'article 46.

Art. 26

L'Agence ou le partenaire peut, selon les modalités définies par le Roi, conclure des conventions avec les établissements de soins de santé en vue de fixer les conditions de remboursement des frais médicaux, pharmaceutiques et autres, résultant des soins dispensés au bénéficiaire de l'accueil.

Art. 27

Un dossier médical unique est tenu à jour et conservé au sein de la structure d'accueil communautaire désignée comme lieu obligatoire d'inscription.

En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné.

Art. 28

Si l'état de santé du bénéficiaire de l'accueil le justifie et sur avis du médecin traitant, l'Agence peut modifier ou supprimer son lieu obligatoire d'inscription, conformément aux articles 12 et 13.

§ 2.Met het oog hierop waarborgt elke opvangstructuur aan de begünstigde van de opvang de effectieve toegang tot een medische begeleiding.

§ 3. Deze medische begeleiding wordt verleend onder de verantwoordelijkheid van een arts die zijn professionele onafhankelijkheid ten aanzien van de directeur of de verantwoordelijke van de betreffende structuur behoudt.

§ 4. De asielzoeker die niet verblijft in de opvangstructuur die hem aangewezen werd als verplichte plaats van inschrijving, kan een medische begeleiding krijgen die wordt verzekerd door het Agentschap.

§ 5. De begünstigde van de opvang kan bij het Agentschap een beroep indienen overeenkomstig artikel 46 tegen een beslissing van de arts van de opvangstructuur met betrekking tot het verstrekken van medische begeleiding die niet wordt beschouwd als vereist om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Art. 26

Het Agentschap of de partner kan, overeenkomstig de modaliteiten die door de Koning bepaald zijn, overeenkomsten sluiten met instellingen voor gezondheidszorg om de voorwaarden vast te leggen voor de terugbetaling van de medische, farmaceutische en andere kosten die ontstaan door het verstrekken van zorgen aan de begünstigde van de opvang.

Art. 27

Er wordt één enkel medisch dossier bijgehouden en bewaard in de collectieve opvangstructuur die als verplichte plaats van inschrijving is toegewezen.

In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving.

Art. 28

Indien de gezondheidstoestand van de begünstigde van de opvang het rechtvaardigt en op advies van de behandelende arts, kan het Agentschap zijn verplichte plaats van inschrijving wijzigen of opheffen, overeenkomstig artikelen 12 en 13.

<p style="text-align: center;">Art. 29</p> <p>Le bénéficiaire de l'accueil peut être soumis à un examen médical obligatoire pour des motifs de santé publique.</p> <p style="text-align: center;"><i>Sous-section II</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Accompagnement psycho-logique</i></p> <p style="text-align: center;">Art. 30</p> <p>L'accompagnement psychologique nécessaire est assuré au bénéficiaire de l'accueil.</p> <p>A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure, selon les modalités définies par le Roi, des conventions avec des organismes et institutions spécialisés.</p> <p style="text-align: center;"><i>Sous-section III</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Accompagnement social</i></p> <p style="text-align: center;">Art. 31</p> <p>§ 1er. Le bénéficiaire de l'accueil a droit à un accompagnement social individualisé et permanent assuré par un travailleur social tout au long de son séjour dans la structure d'accueil.</p> <p>A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au bénéficiaire de l'accueil un accès effectif à un service social et lui désigne un travailleur social de référence.</p> <p>§ 2. L'accompagnement social consiste notamment à informer le bénéficiaire de l'accueil sur l'accès et les modalités de l'aide matérielle, sur la vie quotidienne au sein d'une structure d'accueil, sur les activités auxquelles il a accès, sur les étapes de la procédure d'asile, en ce compris les recours juridictionnels éventuels, et les conséquences des actes qu'il pose en cette matière, ainsi que sur le contenu et l'intérêt des programmes de retour volontaire. Il consiste également à accompagner le bénéficiaire de l'accueil dans l'exécution d'actes administratifs, notamment ceux menés dans le cadre de la transition de l'aide matérielle vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale.</p>	<p style="text-align: center;">Art. 29</p> <p>De begunstigde van de opvang kan om redenen van volksgezondheid aan een verplicht medisch onderzoek onderworpen worden.</p> <p style="text-align: center;"><i>Onderafdeling II</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Psychologische begeleiding</i></p> <p style="text-align: center;">Art. 30</p> <p>De noodzakelijke psychologische begeleiding wordt aan de begunstigde van de opvang verzekerd.</p> <p>Met het oog hierop kan het Agentschap of de partner, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Koning, overeenkomsten afsluiten met gespecialiseerde instanties en instellingen.</p> <p style="text-align: center;"><i>Onderafdeling III</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Maatschappelijke begeleiding</i></p> <p style="text-align: center;">Art. 31</p> <p>§ 1. De begunstigde van de opvang heeft recht op een geïndividualiseerde en permanente maatschappelijke begeleiding verstrekt door een maatschappelijk werker gedurende de volledige duur van zijn verblijf in de opvangstructuur.</p> <p>Hiertoe waarborgt iedere opvangstructuur aan de begunstigde van de opvang een effectieve toegang tot een sociale dienst en wijst hem een maatschappelijk werker als referentie aan.</p> <p>§ 2. De maatschappelijke begeleiding bestaat onder meer uit het informeren van de begunstigde van de opvang over de toegang tot de materiële hulp en haar modaliteiten, over het dagelijks leven in een opvangstructuur, over de activiteiten waartoe hij toegang heeft, over de fases van de asielprocedure met inbegrip van de eventuele juridictionele beroepen en de gevolgen van de daden die hij in dit verband stelt alsook over de inhoud en het belang van de programma's van vrijwillige terugkeer. De maatschappelijke begeleiding bestaat er eveneens uit de begunstigde van de opvang te begeleiden bij de uitvoering van zijn administratieve handelingen, meer bepaald deze die gesteld worden in het kader van de overgang van de materiële hulp naar de maatschappelijke hulp die wordt verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.</p>
---	--

§ 3. Les missions du travailleur social consistent notamment à aider le bénéficiaire de l'accueil à surmonter et améliorer les situations critiques dans lesquelles il se trouve. A cette fin, le travailleur social fournit la documentation, les conseils et la guidance sociale à l'intéressé, le cas échéant en l'orientant vers des services externes. Les missions du travailleur social incluent également l'évaluation des besoins spécifiques du bénéficiaire de l'accueil et, le cas échéant, la proposition de modifier le lieu obligatoire d'inscription.

Le Roi détermine les qualifications du travailleur social.

Art. 32

Un dossier social, auquel le bénéficiaire de l'accueil a accès, est constitué et tenu à jour par le travailleur social.

En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné.

Une copie du dossier social est remise au bénéficiaire de l'accueil, quand celui-ci en fait la demande.

Sous-section IV

Aide juridique

Art. 33

L'Agence ou le partenaire veille à ce que le bénéficiaire de l'accueil ait un accès effectif à l'aide juridique de première et de deuxième ligne, telle que visée aux articles 508/1 à 508/23 du Code judiciaire.

A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure des conventions avec des associations ayant pour objet la défense des droits des étrangers ou avec les bureaux d'aide juridique.

§ 3. De opdrachten van de maatschappelijk werker bestaan er onder meer uit de begunstigde van de opvang te helpen bij het te boven komen en verbeteren van de noedsituaties waarin hij zich bevindt. Hier toe verstrekt hij de informatie, raadgevingen en verzekert hij de maatschappelijke begeleiding aan de betrokkene, eventueel door hem door te verwijzen naar externe diensten. De opdrachten van de maatschappelijk werker omvatten eveneens de evaluatie van de specifieke behoeften van de begunstigde van de opvang en, des gevallend, het voorstel tot wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

De Koning bepaalt de kwalificaties van de maatschappelijk werker.

Art. 32

Er wordt een sociaal dossier opgesteld waartoe de begunstigde van de opvang toegang heeft en dat actueel gehouden wordt door de maatschappelijk werker.

In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving.

Een kopie van het sociaal dossier wordt aan de begunstigde van de opvang gegeven indien deze daarom verzoekt.

Onderafdeling IV

Juridische hulp

Art. 33

Het Agentschap of de partner ziet erop toe dat de begunstigde van de opvang effectief toegang heeft tot juridische eerstelijns- en tweedelijnsbijstand, zoals bedoeld in de artikels 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk wetboek.

Hiertoe kan het Agentschap of de partner overeenkomsten sluiten met verenigingen die het verdedigen van de rechten van vreemdelingen tot doel hebben, of met bureaus voor juridische bijstand.

Section V

Allocation journalière et services communautaires

Art. 34

Le bénéficiaire de l'accueil résidant dans une structure d'accueil a droit à une allocation journalière.

L'Agence ou le partenaire organise, pour les structures d'accueil, le paiement d'un montant d'allocation journalière fixé par semaine et par personne.

L'Agence ou le partenaire organise également la prestation de services communautaires par les bénéficiaires de l'accueil dans les structures communautaires, sans préjudice de la possibilité pour les bénéficiaires de l'accueil d'exercer du volontariat conformément à la loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires.

Par service communautaire, on entend toute prestation effectuée par le bénéficiaire de l'accueil dans la structure communautaire, au profit de la communauté des bénéficiaires de l'accueil résidant dans celle-ci ou effectuée dans le cadre d'une activité, organisée par la structure précitée ou pour laquelle celle-ci est partenaire, qui concourt à son intégration dans son environnement local et pour laquelle peut lui être versée une majoration de son allocation journalière.

La prestation du service communautaire n'est pas considérée comme un contrat de travail ni comme une prestation de travail; l'octroi d'une allocation journalière majorée n'est pas non plus considéré comme une rémunération.

La majoration d'une allocation journalière versée au bénéficiaire de l'accueil est calculée sur la base d'un tarif forfaitaire fixé par la structure d'accueil communautaire et variant selon le type de prestation. Ce tarif forfaitaire est préalablement approuvé par l'Agence. Les prestations sont effectuées sur une base volontaire par les bénéficiaires de l'accueil sous l'encadrement d'un membre du personnel de la structure d'accueil communautaire qui aura été désigné à cette fin par sa hiérarchie et qui veillera à ce que les bénéficiaires de l'accueil aient la possibilité de participer sur une base équitable à ces prestations. L'identité de ces membres du personnel est transmise à l'Agence.

Le Roi fixe les montants relatifs à l'allocation journalière et le montant mensuel maximal de leur majoration en fonction des services communautaires prestés ainsi que les conditions dans lesquelles ces services communautaires sont exécutés.

Afdeling V

Dagvergoeding en gemeenschapsdiensten

Art. 34

De begunstigde van de opvang die verblijft in een opvangstructuur heeft recht op een dagvergoeding.

Het Agentschap of de partner organiseert, voor de opvangstructuren, de betaling van een dagvergoeding die per week en per persoon wordt vastgelegd.

Onverminderd de mogelijkheid voor begunstigden van de opvang om vrijwilligerswerk te verrichten overeenkomstig de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers, organiseert het Agentschap of de partner eveneens het verrichten van gemeenschapsdiensten door de begunstigden van de opvang in de collectieve opvangstructuren.

Onder gemeenschapsdienst wordt elke prestatie verstaan die door de begunstigde van de opvang wordt verricht in de collectieve structuur ten voordele van de gemeenschap van de begunstigden van de opvang die in de betreffende opvangstructuur verblijven of in het kader van een activiteit die door of in samenwerking met voornoemde structuur georganiseerd wordt en die bijdraagt tot de integratie van de opvangstructuur in de lokale omgeving en waarvoor de begunstigde van de opvang een verhoging van zijn dagvergoeding uitbetaald kan krijgen.

Het verrichten van de gemeenschapsdienst wordt niet als een arbeidsovereenkomst of een arbeidsprestatie beschouwd en de verhoging van de dagvergoeding wordt evenmin als een bezoldiging gezien.

De verhoging van de dagvergoeding van de begunstigde van de opvang wordt berekend op basis van een forfaitair tarief dat vastgelegd wordt door de collectieve opvangstructuur en dat varieert naargelang van de aard van de prestatie. Dit forfaitaire tarief wordt voorafgaandelijk goedgekeurd door het Agentschap. De prestaties worden vrijwillig verricht door de begunstigden van de opvang onder toezicht van een personeelslid van de collectieve opvangstructuur. Het betreffende personeelslid wordt hiertoe aangesteld door zijn meerdere en ziet erop toe dat de begunstigden van de opvang gelijke kansen krijgen om deel te nemen aan de gemeenschapsdiensten. De identiteit van de betrokken personeelsleden wordt overgemaakt aan het Agentschap.

De Koning legt de bedragen vast van de dagvergoeding en het maandelijks maximumbedrag van de verhoging ervan in functie van de geleverde gemeenschapsdiensten, evenals de voorwaarden voor de uitvoering van de gemeenschapsdiensten.

<p>Section VI</p> <p><i>Formations</i></p> <p>Art. 35</p> <p>Sans préjudice du respect des règles régissant l'accès à la formation professionnelle, des cours et des formations organisés par la structure d'accueil ou par des tiers sont proposés au bénéficiaire de l'accueil.</p> <p>CHAPITRE II</p> <p>Dispositions spécifiques applicables aux personnes vulnérables et aux mineurs</p> <p>Section première</p> <p><i>Dispositions générales</i></p> <p>Art. 36</p> <p>Afin de répondre aux besoins spécifiques de personnes vulnérables telles que les mineurs, les mineurs non accompagnés, les parents isolés accompagnés de mineurs, les femmes enceintes, les personnes ayant un handicap, les victimes de la traite des êtres humains, les personnes victimes de violence ou de tortures ou encore les personnes âgées, l'Agence ou le partenaire conclut des conventions avec des institutions ou associations spécialisées.</p> <p>Dans l'hypothèse où le bénéficiaire de l'accueil est hébergé dans une de ces institutions ou associations, l'Agence ou le partenaire veillera à ce que le suivi administratif et social avec le lieu désigné comme lieu obligatoire d'inscription soit assuré et que le bénéfice de l'aide matérielle soit garanti.</p> <p>Section II</p> <p><i>Les mineurs</i></p> <p>Art. 37</p> <p>Dans toutes les décisions concernant le mineur, l'intérêt supérieur du mineur prime.</p>	<p>Afdeling VI</p> <p><i>Opleidingen</i></p> <p>Art. 35</p> <p>Onverminderd de naleving van de regels inzake de toegang tot beroepsopleidingen worden er cursussen en opleidingen voorgesteld aan de begunstigde van de opvang die door de opvangstructuur of door derden georganiseerd worden.</p> <p>HOOFDSTUK II</p> <p>Specifieke bepalingen betreffende kwetsbare personen en minderjarigen</p> <p>Afdeling I</p> <p><i>Algemene bepalingen</i></p> <p>Art. 36</p> <p>Om tegemoet te kunnen komen aan de specifieke behoeften van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, alleenstaande ouders vergezeld van minderjarigen, zwangere vrouwen, personen met een handicap, slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van geweld of foltering of ouderen, sluit het Agentschap of de partner overeenkomsten af met gespecialiseerde instellingen of verenigingen.</p> <p>Indien de begunstigde van de opvang in één van deze instellingen of bij één van deze verenigingen gehuisvest wordt, zal het Agentschap of de partner erop toezien dat de administratieve en sociale opvolging vanuit de plaats die als verplichte plaats van inschrijving toegezwezen is, verzekerd blijft en dat de materiële hulp gewaarborgd is.</p> <p>Afdeling II</p> <p><i>De minderjarigen</i></p> <p>Art. 37</p> <p>Bij alle beslissingen met betrekking tot de minderjarige primeert het hoogste belang van de minderjarige.</p>
--	---

Art. 38

Le mineur est logé avec ses parents ou avec la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

Art. 39

Les mineurs victimes de toute forme d'abus, de négligence, d'exploitation, de torture, de traitements cruels, inhumains et dégradants, ou de conflits armés, ont droit au soutien qualifié et à l'accès aux soins de santé mentale et aux services de réadaptation.

Art. 40

Un encadrement approprié est assuré aux mineurs non accompagnés durant une phase d'observation et d'orientation dans un centre désigné à cet effet.

Le Roi détermine le régime et les règles de fonctionnement applicables aux centres d'observation et d'orientation.

Art. 41

Le personnel des structures d'accueil chargé des mineurs non accompagnés reçoit une formation appropriée.

TITRE II

De la transition de l'aide matérielle vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale

Art. 42

Lorsque l'une des hypothèses visées à l'article 8, § 1er, est rencontrée, l'aide sociale est octroyée par les centres publics d'action sociale conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Dans le cadre de la transition de l'aide matérielle vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale, le Roi fixe les conditions du maintien de

Art. 38

De minderjarige wordt gehuisvest bij zijn ouders of bij de persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Art. 39

De minderjarige slachtoffers van eender welke vorm van misbruik, verwaarlozing, uitbuiting, foltering, wrede, onmenselijke en vernederende behandelingen, of van gewapende conflicten, hebben recht op deskundige ondersteuning en krijgen toegang tot de geestelijke gezondheidszorg en tot de revalidatiediensten.

Art. 40

Een aangepaste omkadering wordt verzekerd aan de niet-begeleide minderjarigen gedurende een observatie-en oriëntatiefase in een daartoe aangeduid centrum.

De Koning bepaalt het regime en de werkingsregels die van toepassing zijn op de observatie- en oriëntatiecentra.

Art. 41

Het personeel van de opvangstructuren die met de opvang van niet-begeleide minderjarigen belast zijn, krijgen een aangepaste opleiding.

TITEL II

Overschakeling van materiële hulp naar maatschappelijke dienstverlening verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 42

Wanneer men zich in één van de in artikel 8, § 1 bedoelde hypotheses bevindt, wordt de maatschappelijke dienstverlening toegekend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

In het kader van de overgang van de materiële hulp naar de maatschappelijke dienstverlening toegekend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

l'aide matérielle nonobstant la situation visée à l'alinéa précédent ainsi que les modalités de collaboration entre la structure d'accueil et le centre public d'action sociale devant garantir au bénéficiaire de l'accueil la continuité de l'accueil.

TITRE III

Mesures d'ordre et sanctions

CHAPITRE PREMIER

Mesures d'ordre

Art. 43

Afin de garantir et, si nécessaire, de rétablir l'ordre, la sécurité et la tranquillité dans la structure d'accueil, des mesures d'ordre interne peuvent être prises.

Le Roi fixe les mesures d'ordre pouvant être prises à l'encontre d'un résident, les règles de procédure applicables ainsi que l'autorité habilitée à les prendre.

CHAPITRE II

Sanctions

Art. 44

Le bénéficiaire de l'accueil peut faire l'objet d'une sanction en cas de manquement grave au régime et règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil visés à l'article 19. Lors du choix de la sanction, il est tenu compte de la nature et de l'importance du manquement ainsi que des circonstances concrètes dans lesquelles il a été commis.

Seule les sanctions suivantes peuvent être prononcées:

1° l'avertissement formel avec mention dans le dossier social visé à l'article 32;

2° l'exclusion temporaire de la participation aux activités organisées par la structure d'accueil;

legt de Koning de voorwaarden vast voor het behoud van de materiële hulp niettegenstaande de in voor-gaande lid bedoelde situatie, evenals de modaliteiten van de samenwerking tussen de opvangstructuur en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die aan de begunstigde van de opvang de continuïteit van de opvang dient te waarborgen.

TITEL III

Ordemaatregelen en sancties

Hoofdstuk I

Ordemaatregelen

Art. 43

Om de orde, de veiligheid en de rust in een opvangstructuur te waarborgen en indien nodig te herstellen, kunnen er interne ordemaatregelen genomen worden.

De Koning legt de ordemaatregelen vast die ten aanzien van een bewoner genomen kunnen worden en bepaalt welke de van toepassing zijnde procedureregels zijn en welke overheden gemachtigd zijn om de ordemaatregelen te nemen.

HOOFDSTUK II

Sancties

Art. 44

Ingeval de begunstigde van de opvang een ernstige overtreding begaat van de voorschriften en werkingsregels die van toepassing zijn op de opvangstructuren bedoeld in artikel 19 kan er hem een sanctie opgelegd worden. Bij de keuze van de sanctie wordt er rekening gehouden met de aard en de omvang van de overtreding evenals met de concrete omstandigheden waarin deze werd begaan.

Enkel de volgende sancties mogen worden opgelegd:

1° de formele verwittiging met vermelding in het sociaal dossier bedoeld in artikel 32;

2° de tijdelijke uitsluiting van deelname aan de activiteiten georganiseerd door de opvangstructuur;

3° l'exclusion temporaire de la possibilité d'exécuter des prestations rémunérées de services communautaires, telles que visées par l'article 34;

4° la restriction de l'accès à certains services;

5° l'obligation d'effectuer des tâches d'intérêt général, dont la non-exécution ou l'exécution défaillante peut être considérée comme un nouveau manquement;

6° le transfert, sans délai, du bénéficiaire de l'accueil, vers une autre structure d'accueil.

Les sanctions sont infligées par le directeur ou le responsable de la structure d'accueil.

Les sanctions peuvent être diminuées ou levées durant leur exécution par l'autorité qui les a infligées.

La décision d'infliger une sanction est prise de manière objective et impartiale et fait l'objet d'une motivation.

En aucun cas, la mise en œuvre d'une sanction ne peut avoir pour effet la suppression complète de l'aide matérielle octroyée en vertu de la présente loi, ni la diminution de l'accès à l'accompagnement médical.

Le Roi détermine les règles de procédure applicables au traitement des sanctions.

CHAPITRE III

Plaintes et recours

Art. 45

Le bénéficiaire de l'accueil s'adresse au directeur ou au responsable de la structure d'accueil en cas de plaintes portant sur:

- les conditions de vie au sein de la structure d'accueil
- l'application du règlement d'ordre intérieur visé à l'article 19 de la présente loi.

Si la plainte n'est pas été traitée dans un délai de 7 jours à compter de la communication de la plainte, le bénéficiaire de l'accueil peut adresser sa plainte par écrit au directeur général de l'Agence, ou à la personne désignée à cet effet par le partenaire et agréée par

3° de tijdelijke uitsluiting van de mogelijkheid tot het verrichten van betaalde prestaties van gemeenschapsdiensten zoals bedoeld in artikel 34;

4° de beperking van de toegang tot sommige diensten;

5° de verplichting om taken van algemeen nut te verrichten, waarvan de niet-uitvoering of de gebrekkige uitvoering als een nieuwe overtreding beschouwd kan worden;

6° de overplaatsing, zonder verwijl, van de begunstigde van de opvang naar een andere opvangstructuur.

De sancties worden opgelegd door de directeur of de verantwoordelijke van de opvangstructuur.

De sancties kunnen tijdens hun uitvoering verminderd of opgeheven worden door de instantie die ze heeft opgelegd.

De beslissing om een sanctie op te leggen wordt op een objectieve en onpartijdige wijze genomen en maakt het voorwerp uit van een motivering.

In geen geval kan de uitvoering van een sanctie de volledige opheffing van de materiële hulp die krachtens de huidige wet toegekend wordt tot gevolg hebben, noch de vermindering van de toegang tot de medische begeleiding.

De Koning bepaalt de procedureregels die van toepassing zijn op de behandeling van de sancties.

HOOFDSTUK III

Klachten en Beroep

Art. 45

De begunstigde van de opvang wendt zich tot de directeur of de verantwoordelijke van de opvangstructuur in geval hij klachten heeft met betrekking tot:

- de levensomstandigheden in de opvangstructuur
- de toepassing van het huishoudelijk reglement bedoeld in artikel 19 van deze wet.

In geval de klacht niet behandeld wordt binnen een termijn van 7 dagen na het bekendmaken van de klacht, kan de begunstigde van de opvang de klacht schriftelijk voorleggen aan de directeur-generaal van het Agentschap, of aan de door de partner aangeduide en door

l'Agence. Le directeur général de l'Agence, ou la personne désignée par le partenaire, répond à cette plainte dans les 30 jours.

Le Roi détermine les règles de procédure applicables au traitement des plaintes.

Art. 46

§ 1er Le bénéficiaire de l'accueil logé dans une structure d'accueil gérée par l'Agence ou un partenaire peut introduire un recours en révision contre toute décision lui infligeant une sanction telle que visée à l'article 44, 4°, 5° ou 6° ainsi que contre toute décision relative à l'accompagnement médical telle que visée à l'article 25, §5 de la présente loi.

Le recours contre une sanction visée à l'article 44, 4°, 5° ou 6° est introduit auprès du directeur général de l'Agence, auprès de la personne désignée par le partenaire et agréée par l'Agence, ou auprès du Conseil de l'aide sociale lorsqu'il s'agit d'une structure visée à l'article 63 de la présente loi, par simple courrier dans un délai de cinq jours ouvrables à compter de la notification au bénéficiaire de l'accueil de la décision visée à l'alinéa 1er. Le bénéficiaire transmet immédiatement une copie du recours à la structure d'accueil.

Le recours doit être introduit dans une des langues nationales ou en anglais.

Tout recours contre une décision relative à l'accompagnement médical telle que visée à l'article 25, § 5 de la présente loi, est introduit auprès du directeur général de l'Agence ou auprès du Conseil de l'aide sociale lorsqu'il s'agit d'une structure visée à l'article 63 de la présente loi.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire ou le Conseil de l'aide sociale, confirme, annule ou revoit la décision dans les 30 jours à compter de l'introduction du recours en révision. Pour le recours relatif à l'accompagnement médical et introduit auprès du directeur général de l'Agence l'avis préalable d'un médecin est requis.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, peut, s'il estime nécessaire, suspendre la décision attaquée pendant l'examen du recours.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, entend, s'il estime nécessaire, les personnes concernées par le recours.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, motive sa décision.

het Agentschap erkende persoon. De directeur-generaal van het Agentschap of de door de partner aangeduid persoon antwoordt op deze klacht binnen de 30 dagen.

De Koning bepaalt de procedureregels die van toepassing zijn op de behandeling van de klachten.

Art. 46

§ 1. De begunstigde van de opvang gehuisvest in een opvangstructuur beheerd door het Agentschap of een partner kan een beroep tot herziening instellen tegen elke beslissing die hem een in artikel 44, 4°, 5° of 6° opgesomde sanctie oplegt, alsook tegen elke beslissing met betrekking tot de medische begeleiding, zoals bedoeld in artikel 25, §5 van deze wet.

Het beroep tegen een in artikel 44, 4°, 5° of 6° opgesomde sanctie wordt ingesteld bij de directeur-generaal van het Agentschap, bij de door de partner aangeduid en door het Agentschap erkende persoon, of bij de OCMW-Raad in geval van een structuur bedoeld in artikel 63 van deze wet, per gewone post binnen een termijn van vijf werkdagen te rekenen vanaf de betekening aan de begunstigde van de opvang van de beslissing bedoeld in het eerste lid. De begunstigde van de opvang bezorgt onmiddellijk aan de opvangstructuur een kopie van het beroep.

Het beroep moet ingediend worden in één van de landstalen of in het Engels.

Elk beroep tegen een beslissing met betrekking tot de medische begeleiding zoals bedoeld in artikel 25, § 5 van deze wet wordt ingediend bij de directeur-generaal van het Agentschap of bij de OCMW-Raad in geval van een structuur bedoeld in artikel 63 van deze wet.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon of de OCMW-Raad bevestigt, vernietigt of herziet de beslissing binnen de 30 dagen te rekenen vanaf de indiening van het beroep tot herziening. Voor het beroep dat betrekking heeft op de medische begeleiding, en dat wordt ingediend bij de directeur-generaal van het Agentschap, is het voorafgaand advies van een arts vereist.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad kan, indien hij dit nodig acht, de aangevochten beslissing opschorten tijdens de behandeling van het beroep.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad hoort, indien hij dit nodig acht, de bij het beroep betrokken personen.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad motiveert zijn beslissing.

Si le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale confirme ou revoit la décision attaquée, ou en cas d'absence d'une décision relative au recours dans le délai prescrit, le bénéficiaire de l'accueil peut introduire un recours devant le Tribunal du Travail du lieu de la structure d'accueil. Sous peine de déchéance ce recours doit être introduit dans un délai de trois mois à compter de la notification de la décision du directeur général, de la personne désignée par le partenaire, ou du Conseil de l'aide sociale, ou à compter de l'expiration du délai prescrit.

Art. 47

L'Agence présente au ministre chaque année un rapport relatif aux plaintes et aux recours.

TITRE IV

Des membres du personnel des structures d'accueil

Art. 48

Sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, les membres du personnel des structures d'accueil sont tenus par un devoir de confidentialité. Celui-ci s'applique notamment aux informations portées à la connaissance d'un membre du personnel de la structure d'accueil par tout bénéficiaire de l'accueil accueilli en son sein et aux initiatives qu'un membre du personnel de la structure d'accueil entreprend dans le cadre des missions confiées à ladite structure d'accueil.

Art. 49

Les membres du personnel des structures d'accueil sont soumis à un code de déontologie arrêté par le ministre et faisant partie du règlement du travail.

Le code de déontologie visé à l'alinéa précédent garantit notamment le respect du principe de non-discrimination, de la correspondance du bénéficiaire de l'accueil, de ses convictions philosophiques, religieuses ou politiques, de son droit à la vie privée et familiale ainsi que de son droit à la liberté d'expression. Il contient également des règles relatives à l'objet et aux missions du travail au sein de la structure d'accueil, à la nature des relations entre les membres du personnel des struc-

Indien de directeur-général, de door de partner aangeduide persoon, of de OCMW-Raad de aangevochten beslissing bevestigt of herziet, of bij afwezigheid van beslissing aangaande het beroep binnen de voorgeschreven termijn, kan de begunstigde van de opvang hiertegen een beroep indienen bij de Arbeidsrechtbank van de plaats van de opvangstructuur. Op straffe van verval dient dit beroep ingediend te worden binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van de beslissing van de directeur-generaal, de door de partner aangeduide persoon, of de OCMW-Raad, of vanaf het verstrijken van de voorgeschreven termijn.

Art. 47

Het Agentschap stelt aan de minister jaarlijks een verslag voor met betrekking tot de klachten en de beroepen.

TITEL IV

Personeelsleden van de opvangstructuren

Art. 48

Onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek, zijn de personeelsleden van de opvangstructuren gebonden door een geheimhoudingsplicht. Deze is met name van toepassing op de informatie die aan een personeelslid van de opvangstructuur verstrekt wordt door elke begunstigde van de opvang die in deze opvangstructuur opgevangen wordt en op de initiatieven die een personeelslid van de opvangstructuur neemt in het kader van de taken die aan de genoemde opvangstructuur zijn toevertrouwd.

Art. 49

De personeelsleden van de opvangstructuren zijn onderworpen aan een deontologische code die door de minister is vastgelegd en die deel uitmaakt van het arbeidsreglement.

De deontologische code bedoeld in voorgaande alinea waarborgt met name de eerbiediging van het non-discriminatiebeginsel, van de briefwisseling van de begunstigde van de opvang, van zijn filosofische, godsdienstige of politieke overtuiging, zijn recht op een privé- en een gezinsleven en zijn recht op vrije meningsuiting. De code bevat eveneens regels met betrekking tot het voorwerp en de taken van een arbeidsbetrekking in de opvangstructuur, de aard van de relaties tussen

tures d'accueil et le bénéficiaire de l'accueil ainsi qu'au respect du devoir de confidentialité.

Art. 50

L'Agence ou le partenaire organise un cycle de formation pluridisciplinaire et continue à destination des membres du personnel des structures d'accueil.

TITRE V

Intégration des structures d'accueil communautaires dans l'environnement local et subsides aux communes

Art. 51

A l'exception des structures visées à l'article 63, les structures d'accueil communautaires organisent des initiatives de quartier au moyen de subventions octroyées par l'Agence.

Par initiative de quartier, on entend l'action visant à l'intégration de la structure communautaire dans son environnement et à la création d'une perception positive de l'accueil des demandeurs d'asile au sein de la société.

Des subventions sont octroyées aux structures d'accueil communautaires en vue de la réalisation des objectifs suivants:

1° intégrer la structure d'accueil communautaire dans son environnement local;

2° fournir une information correcte sur le fonctionnement de la structure d'accueil communautaire;

3° promouvoir des actions de sensibilisation relatives à l'accueil des demandeurs d'asile.

Le montant de ces subventions est composé d'un montant fixe auquel est ajouté le montant obtenu sur la base du calcul du nombre de places d'accueil au sein de la structure d'accueil communautaire.

Art. 52

Le ministre octroie un subside annuel aux communes sur le territoire desquelles une structure d'accueil communautaire est située.

Ce subside a pour but de couvrir les frais suivants:

de personeelsleden van de opvangstructuren en de begunstigde van de opvang alsook de eerbiediging van de geheimhoudingsplicht.

Art. 50

Het Agentschap of de partner organiseert een multidisciplinaire en doorlopende opleidingscyclus die bestemd is voor de personeelsleden van de opvangstructuren.

TITEL V

Integratie van collectieve opvangstructuren in de lokale omgeving en subsidies aan de gemeenten

Art. 51

Met uitzondering van de structuren bedoeld in artikel 63, organiseren de collectieve opvangstructuren buurtinitiatieven met behulp van subsidies die door het Agentschap toegekend worden.

Onder een buurtinitiatief wordt een activiteit bedoeld die tot doel heeft de collectieve opvangstructuur in de omgeving te integreren en een positief beeld te scheppen van het opvangbeleid voor asielzoekers in de samenleving.

Subsidies worden aan de collectieve opvangstructuren toegekend met het oog op de verwezenlijking van de volgende doelstellingen:

1° integratie van de collectieve opvangstructuur in haar lokale omgeving;

2° correcte informatie verschaffen inzake de werking van de collectieve opvangstructuur;

3° sensibiliseringssacties bevorderen met betrekking tot de opvang van asielzoekers.

Het bedrag van deze subsidies bestaat uit een vast bedrag vermeerderd met het bedrag dat bekomen wordt op basis van de berekening van het aantal opvangplaatsen binnen de collectieve opvangstructuur.

Art. 52

De minister kent een jaarlijkse subsidie toe aan de gemeenten op wiens grondgebied er een collectieve opvangstructuur gelegen is.

De betreffende subsidie beoogt de volgende kosten te dekken:

1° les frais de personnel directement liés au suivi administratif de la structure d'accueil communautaire;

2° les frais de fonctionnement directement ou indirectement liés au suivi administratif de la structure d'accueil communautaire; les frais indirects étant justifiés par une clé de répartition;

3° les initiatives communales qui promeuvent l'intégration de la structure d'accueil communautaire dans la commune.

Le ministre détermine au début de l'année le subside dû aux communes pour l'année précédente. Le montant du subside est fixé forfaitairement par an et par place d'accueil effective. Afin de tenir compte des fluctuations dans le nombre de places d'accueil disponibles pendant cette période, pour chaque structure d'accueil communautaire, ce nombre est déterminé le premier jour de chaque mois. Une diminution temporaire, pour cause de transformations ou d'aménagements, ne sera pas prise en considération.

Titre VI

Programme de retour volontaire dans l'État d'origine ou dans un État tiers

Art. 53

L'Agence veille à ce que le bénéficiaire de l'accueil ait accès à un programme de retour volontaire dans son pays d'origine ou dans un pays tiers.

Ce programme ainsi que le cadre dans lequel il s'opère sont définis par le Roi. Il consiste notamment en des modules de formations adaptés ainsi que la prise en charge des frais de voyage et, le cas échéant, d'un accompagnement à la réinsertion dans l'État d'origine ou dans un État tiers.

A cette fin, l'Agence peut conclure des conventions avec des tiers.

1° de personeelskosten die rechtstreeks verband houden met het administratieve beheer van de collectieve opvangstructuur;

2° de werkingskosten die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met het administratieve beheer van de collectieve opvangstructuur; de onrechtstreekse kosten worden aan de hand van een verdelingssleutel verantwoord;

3° de gemeentelijke initiatieven die de integratie van de collectieve opvangstructuur binnen de gemeente bevorderen.

De minister bepaalt in het begin van het jaar de subsidie die aan de gemeenten verschuldigd is voor het voorbije jaar. Het bedrag van de subsidie wordt forfaitair per jaar en per effectieve opvangplaats bepaald. Ten einde rekening te houden met de schommelingen in het aantal plaatsen die gedurende deze periode beschikbaar zijn voor elke collectieve opvangstructuur, wordt dit aantal de eerste dag van elke maand bepaald. Met een tijdelijke vermindering, om reden van transformaties of inrichtingen, wordt geen rekening gehouden.

Titel VI

Programma voor vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst of naar een derde land

Art. 53

Het Agentschap ziet erop toe dat de begünstigde van de opvang, toegang krijgt tot een programma voor vrijwillige terugkeer naar zijn land van herkomst of naar een derde land.

Dit programma evenals het kader waarbinnen het uitgevoerd wordt, worden vastgelegd door de Koning. Het bestaat onder meer uit aangepaste opleidingsmodules evenals uit de tenlasteneming van de reiskosten en, desgevallend, uit een begeleiding bij de herintegratie in het land van herkomst of een derde land.

Met het oog hierop kan het Agentschap overeenkommen afsluiten met derden.

LIVRE IV

L'AGENCE FÉDÉRALE POUR L'ACCUEIL
DES DEMANDEURS D'ASILE

TITRE PREMIER

Statut, missions et compétences

Art. 54

Il est créé, sous la dénomination «Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile», un organisme public doté de la personnalité juridique, classé dans la catégorie A telle que visée dans la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la structure, l'organisation et le fonctionnement de l'Agence. L'Agence peut, pour tous ses besoins en personnel en vue d'accomplir les missions qui lui ont été attribuées, engager du personnel par contrat de travail.

Art. 55

§ 1er. L'Agence a notamment pour mission d'assurer l'organisation, la gestion et le contrôle de la qualité de l'aide matérielle octroyée aux bénéficiaires de l'accueil.

Elle peut octroyer des subventions en relation avec ses missions.

§ 2. Dans le cadre des missions visées au paragraphe précédent, l'Agence exerce les compétences suivantes:

1° l'octroi de l'aide matérielle aux bénéficiaires de l'accueil au sein des structures d'accueil communautaires qu'elle gère;

2° le contrôle de l'exécution des conventions relatives à l'octroi de l'aide matérielle aux bénéficiaires de l'accueil avec les partenaires, conclues conformément à l'article 63;

3° la désignation, la modification et la suppression du lieu obligatoire d'inscription, conformément au Livre II;

4° l'organisation du paiement d'une allocation journalière et de la prestation de services communautaires conformément à l'article 34.

BOEK IV

FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR
DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS

TITEL I

Statuut, taken en bevoegdheden

Art. 54

Onder de naam «Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers» werd een overheidinstelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, die ingedeeld is bij categorie A zoals bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit de structuur, de organisatie en de werking van het Agentschap. Het Agentschap kan door middel van een arbeidsovereenkomst personeelsleden aanwerven om te voorzien in al zijn personeelsbehoeften met het oog op de uitvoering van de taken die het toegewezen heeft gekregen.

Art. 55

§ 1. Het Agentschap heeft onder meer de taak om de organisatie, het beheer en de kwaliteitscontrole van de materiële hulp, toegekend aan de begunstigen van de opvang, te verzekeren.

Het mag subsidies toekennen in verband met zijn opdrachten.

§ 2. In het kader van de in bovenstaande paragraaf bedoelde taken, oefent het Agentschap de volgende bevoegdheden uit:

1° de toekenning van de materiële hulp aan de begunstigen van de opvang in de collectieve opvangstructuren die het beheert;

2° de controle van de uitvoering van de overeenkomsten afgesloten met de partners overeenkomstig artikel 63 betreffende de toekenning van de materiële hulp aan de begunstigen van de opvang;

3° de toewijzing, de wijziging en de opheffing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig Boek II;

4° de organisatie van de betaling van een dagvergoeding en de prestatie van gemeenschapsdiensten overeenkomstig artikel 34.

Art. 56

Conformément à l'article 42, l'Agence veille à assurer la continuité de l'accueil lors de la transition de l'aide matérielle octroyée au demandeur d'asile vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale.

Art. 57

L'Agence est en outre chargée de la coordination du retour volontaire, tant des bénéficiaires de l'accueil que des autres étrangers.

Art. 58

L'Agence est chargée de l'octroi de l'aide matérielle aux mineurs non accompagnés dans le cadre de la phase d'observation et d'orientation.

Art. 59

L'Agence est chargée de l'octroi de l'aide matérielle aux mineurs séjournant avec leurs parents illégalement sur le territoire et dont l'état de besoin a été constaté par un centre public d'action sociale, lorsque les parents ne sont pas en mesure d'assumer leur devoir d'entretien.

Cette aide matérielle est octroyée dans les structures d'accueil gérées par l'Agence.

Le Roi détermine les modalités d'octroi de cette aide matérielle.

Art. 60

L'Agence est l'autorité responsable pour le Fonds européen des réfugiés.

TITRE II

Des partenaires et du contrôle de la qualité de l'accueil

Art. 61

L'Agence peut confier à des partenaires la mission d'octroyer aux bénéficiaires de l'accueil le bénéfice de

Art. 56

Overeenkomstig artikel 42 ziet het Agentschap toe op het verzekeren van de continuïteit van de opvang bij de overschakeling van de materiële hulp die aan de asielzoeker verleend wordt naar de maatschappelijke dienstverlening die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt verstrekt.

Art. 57

Verder is het Agentschap belast met de coördinatie van de vrijwillige terugkeer, zowel van de begunstigden van de opvang als van andere vreemdelingen.

Art. 58

Het Agentschap is belast met de toekenning van de materiële hulp aan niet-begeleide minderjarigen in het kader van de observatie- en oriënteringsfase.

Art. 59

Het Agentschap is belast met de toekenning van de materiële hulp aan minderjarigen die illegaal met hun ouders op het grondgebied verblijven en van wie de staat van behoeftigheid door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is vastgesteld, wanneer de ouders niet in staat zijn om hun onderhoudsplicht na te komen.

Deze materiële hulp wordt toegekend binnen de opvangstructuren die door het Agentschap worden beheerd.

De Koning bepaalt de modaliteiten van de toekenning van deze materiële hulp.

Art. 60

Het Agentschap is de verantwoordelijke instantie voor het Europees Vluchtelingenfonds.

TITEL II

Partners en controle van de kwaliteit van de opvang

Art. 61

Het Agentschap kan aan partners de taak toevertrouwen om aan begunstigden van de opvang materiële hulp

l'aide matérielle telle que décrite dans la présente loi. Ces partenaires sont notamment la Croix-Rouge de Belgique, les autres autorités, les pouvoirs publics et les associations.

A cette fin, l'Agence conclut des conventions.

Art. 62

Au début de chaque année civile, si la convention visée à l'article précédent n'est pas dénoncée et sous réserve d'autres réglementations ou dispositions spécifiques conventionnelles, la Croix-Rouge de Belgique ou les autres autorités, pouvoirs publics et associations visés à l'article précédent, ont droit au paiement d'une avance correspondant au moins au quart du montant auquel ils ont eu droit l'année précédente. Cette avance sera payée au plus tard le 31 mars.

Art. 63

Des structures d'accueil communautaires ou individuelles peuvent être organisées par les centres publics d'action sociale, en vue d'y octroyer l'aide matérielle au bénéficiaire de l'accueil. Ces structures d'accueil, désignées initiatives locales d'accueil, font l'objet d'une convention conclue entre le centre public d'action sociale et l'Agence.

Le Roi définit le cadre relatif à la création d'une initiative locale d'accueil ainsi que les modalités de subvention par l'Agence.

Art. 64

L'Agence organise une concertation régulière avec les partenaires.

LIVRE V

DISPOSITIONS FINALES

TITRE PREMIER

Dispositions transitoires

Art. 65

Pour les demandeurs d'asile ayant introduit leur demande d'asile avant l'entrée en vigueur de la présente

te verstrekken zoals voorzien in deze wet. Deze partners zijn met name het Rode Kruis van België, de andere overheden, de openbare besturen en de verenigingen.

Met het oog hierop sluit het Agentschap overeenkomsten af.

Art. 62

Indien de overeenkomst zoals bedoeld in voorafgaand artikel niet is opgezegd en onder voorbehoud van andere reglementen of specifieke bepalingen in de overeenkomsten, hebben het Rode Kruis van België of de andere overheden, de openbare besturen en de verenigingen bedoeld in voorgaand artikel, bij het begin van elk kalenderjaar recht op de betaling van een voorschot ten bedrage van minstens een kwart van het bedrag waarop ze het vorige jaar recht hadden. Dit voorschot dient uiterlijk op 31 maart betaald te zijn.

Art. 63

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn kunnen individuele of collectieve opvangstructuren organiseren om materiële hulp te verlenen aan de begunstigde van de opvang. Deze opvangstructuren, genaamd lokale opvanginitiatieven, maken het voorwerp uit van een overeenkomst tussen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en het Agentschap.

De Koning bepaalt het kader voor de oprichting van een lokaal opvanginitiatief, evenals de modaliteiten van de subsidiëring door het Agentschap.

Art. 64

Het Agentschap organiseert een regelmatig overleg met de partners.

BOEK V

SLOTBEPALINGEN

TITEL I

Overgangsbepalingen

Art. 65

Voor de asielzoekers die hun asielaanvraag ingediend hebben vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet

loi, les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale en vigueur le jour avant l'entrée en vigueur de la présente loi continuent à s'appliquer.

Par dérogation à l'alinéa 1er, sont toutefois directement applicables, dès l'entrée en vigueur de la présente loi, aux demandeurs d'asile visés à l'alinéa précédent, les dispositions du Livre III, à l'exception du Titre II, les dispositions du Livre IV et les articles 67 et 69 de la présente loi.

TITRE II

Dispositions modificatives

Art. 66

A l'article 57, § 2, alinéa 6, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale, les mots «un mois» sont remplacés par «celui qui est fixé à l'article 7, 4°, de la loi du X sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers».

Art. 67

L'article 57ter, alinéas 1 et 2, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale est modifié comme suit:

«L'aide sociale n'est pas due par le centre lorsque l'étranger enjoint de s'inscrire en un lieu déterminé en application de l'article 11, § 1er, de la loi du X sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers bénéficie de l'aide matérielle au sein d'une structure d'accueil chargée de lui assurer l'aide nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine.

Par dérogation à l'article 57, § 1er, le demandeur d'asile auquel a été désigné comme lieu obligatoire d'inscription en application de l'article 11, § 1er, de la loi du X sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, une structure d'accueil gérée par l'Agence ou par un partenaire de celle-ci ne peut obtenir l'aide sociale que dans cette structure d'accueil, conformément à la loi du X sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers».

blijven de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die van kracht waren de dag vóór de inwerkingtreding van onderhavige wet, van toepassing.

In afwijking van het eerste lid zijn de bepalingen van Boek III, uitgezonderd Titel II, de bepalingen van Boek IV en de artikelen 67 et 69 echter onmiddellijk van toepassing op de asielzoekers bedoeld in het vorig lid vanaf de inwerkingtreding van onderhavige wet.

TITEL II

Wijzigingsbepalingen

Art. 66

In artikel 57, § 2, zesde lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden de woorden «een maand» vervangen door «de termijn welke door artikel 7, 4°, van de wet van X betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen».

Art. 67

Artikel 57ter, eerste en tweede lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt als volgt gewijzigd:

«De maatschappelijke dienstverlening is niet door het centrum verschuldigd indien een vreemdeling die gehouden is zich in te schrijven in een welbepaalde plaats overeenkomstig artikel 11, § 1 van de wet van X betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, materiële hulp ontvangt van een opvangstructuur die belast is met het verlenen van de noodzakelijke dienstverlening om een menswaardig leven te kunnen leiden.

In afwijking van artikel 57, § 1 kan een asielzoeker aan wie in toepassing van artikel 11, § 1 van de wet van X betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen als verplichte plaats van inschrijving een opvangstructuur is aangewezen die beheerd wordt door het Agentschap of één van zijn partners, slechts in deze opvangstructuur gebruik maken van de maatschappelijke dienstverlening overeenkomstig de wet van X betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen».

Art. 68

A l'article 580, 8°, du Code judiciaire, est ajouté le point f) suivant:

«La loi du X sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers en ce qui concerne les contestations relatives à l'octroi, à la révision et au refus de l'aide matérielle».

TITRE III

Dispositions abrogatoires

Art. 69

Les articles 60, 62 à 64 et 65, § 3 de la loi-programme du 19 juillet 2001, telle que modifiée par les lois-programme du 22 décembre 2003 et du 27 décembre 2004 sont abrogés à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 70

L'article 57ter, alinéa 3, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale est abrogé.

Art. 71

L'article 57ter 1 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale est abrogé.

Art. 72

L'article 54, §§ 1er et 3 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est abrogé.

Art. 68

Aan artikel 580, 8° van het Gerechtelijk Wetboek wordt het volgende punt f) toegevoegd:

«De wet van X betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen voor wat betreft de geschillen betreffende de toewijzing en de weigering van de materiële hulp als ook betreffende de herziening ervan».

TITEL III

Opheffingsbepalingen

Art. 69

Artikelen 60, 62 tot 64 en 65, § 3 van de programmatuur van 19 juli 2001, zoals gewijzigd door de programmatuuren van 22 december 2003 en 27 december 2004, worden opgeheven vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 70

Artikel 57ter, derde lid van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt opgeheven.

Art. 71

Artikel 57ter 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt opgeheven.

Art. 72

Artikel 54, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt opgeheven.

TITRE IV*Entrée en vigueur*

Art. 73

Le Roi détermine la date d'entrée en vigueur des dispositions de la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 10 juin 2006

ALBERT

PAR LE ROI:

Le ministre de l'Intégration sociale,

C. DUPONT

La ministre de la Justice,

L. ONKELINX

TITEL IV*Inwerkingtreding*

Art. 73

De Koning bepaalt de datum van de inwerkingtreding van de bepalingen van deze wet.

Gegeven te Brussel, 10 juni 2006

ALBERT

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Maatschappelijke Integratie,

C. DUPONT

De minister van Justitie,

L. ONKELINX

PROJET DE LOI SUR L'ACCUEIL DES DEMANDEURS D'ASILE ET DE CERTAINES AUTRES CATÉGORIES D'ÉTRANGERS

ANNEXE

1. Tableau comparatif directive 2003/9/CE du Conseil du 27 janvier 2003 relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les États membres / Projet de loi ...

Directive 2003/9/CE du Conseil du 27 janvier 2003 relative à des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les États membres(...)

CHAPITRE I

OBJECTIF, DÉFINITIONS ET CHAMP D'APPLICATION

Article premier

Objectif

La présente directive a pour objectif d'établir des normes minimales pour l'accueil des demandeurs d'asile dans les États membres.

Article 2

Définitions

Aux fins de la présente directive, on entend par:

a) «convention de Genève»: la convention du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, modifiée par le protocole de New York du 31 janvier 1967;

b) «demande d'asile»: une demande présentée par un ressortissant d'un pays tiers ou un apatride qui peut être comprise comme une demande de protection internationale par un État membre en vertu de la convention de Genève. Toute demande de protection internationale est présumée être une demande d'asile, à moins que le ressortissant d'un pays tiers ou l'apatriote ne sollicite explicitement une autre forme de protection pouvant faire l'objet d'une demande séparée;

c) «demandeur» ou «demandeur d'asile»: un ressortissant d'un pays tiers ou un apatride ayant présenté une demande d'asile sur laquelle il n'a pas encore été statué définitivement;

PROJET DE LOI SUR L'ACCUEIL DES DEMANDEURS D'ASILE ET DE CERTAINES AUTRES CATÉGORIES D'ÉTRANGERS

Article 2

Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par:

1° le demandeur d'asile: l'étranger qui a introduit une demande d'asile, ayant pour objectif soit la reconnaissance du statut de réfugié, soit l'octroi du statut de protection subsidiaire;

5° les membres de la famille du demandeur d'asile: dans la mesure où la famille était déjà fondée dans le pays d'origine et s'ils sont présents sur le territoire du Royaume en raison de la demande d'asile;

**ONTWERP VAN WET VOOR OPVANG VAN
ASIELZOEKERS EN VANBEPALDE
ANDERECATEGORIEEN VAN VREEMDELINGEN**

BIJLAGE

1. Vergelijkende tabel Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten / Wetsontwerp ...

Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten

HOOFDSTUK I

Doel, definities en werkingssfeer

Artikel 1

Doeleind

Deze richtlijn heeft ten doel minimumnormen vast te stellen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) «Verdrag van Genève»: het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;

b) «asielverzoek»: een door een onderdaan van een derde land of een staatloze ingediend verzoek dat kan worden opgevat als een verzoek om internationale bescherming door een lidstaat uit hoofde van het Verdrag van Genève. Elk verzoek om internationale bescherming wordt als een asielverzoek beschouwd, tenzij de betrokken uitdrukkelijk om een andere vorm van bescherming vraagt waarom afzonderlijk kan worden verzocht;

c) «asielzoeker»: een onderdaan van een derde land of een staatloze die een asielverzoek heeft ingediend waarover nog geen definitief besluit is genomen;

**ONTWERP VAN WET VOOR DE OPVANG VAN
ASIELZOEKEREN VAN BEPAALDE ANDERE
CATEGORIEËN VAN VREEMDELINGEN**

Artikel 2

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° de asielzoeker: de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend, hetzij tot erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling, hetzij tot erkenning van het subsidair beschermingsstatuut;

5° de familieleden van de asielzoeker: in de mate dat de familie reeds in het land van oorsprong gesticht werd en indien ze omwille van de asielaanvraag op het grondgebied van het Rijk aanwezig zijn:

d) «membres de la famille»: dans la mesure où la famille était déjà fondée dans le pays d'origine, les membres visés ci-après de la famille du demandeur qui sont présents dans le même État membre en raison de la demande d'asile:

i) le conjoint du demandeur d'asile, ou son ou sa partenaire non marié(e) engagé(e) dans une relation stable, lorsque la législation ou la pratique de l'État membre concerné réserve aux couples non mariés un traitement comparable à celui réservé aux couples mariés, en vertu de sa législation sur les étrangers;

ii) les enfants mineurs du couple visé au point i) ou du demandeur, à condition qu'ils soient non mariés et à charge, sans discrimination selon qu'ils sont nés du mariage, hors mariage ou qu'ils ont été adoptés, conformément au droit national;

e) «réfugié»: toute personne remplissant les conditions visées à l'article 1, point A, de la convention de Genève;

f) «statut de réfugié»: le statut accordé par un État membre à une personne réfugiée qui est admise en tant que telle sur le territoire de cet État membre;

g) «procédure» et «procédure de recours»: les procédures et procédures de recours prévues par les États membres dans leur droit national;

h) «mineurs non accompagnés»: des personnes âgées de moins de dix-huit ans qui entrent sur le territoire des États membres sans être accompagnées d'un adulte qui, de par la loi ou la coutume, en a la responsabilité et tant qu'elles ne sont pas effectivement prises en charge par un tel adulte; cette définition couvre également les mineurs qui cessent d'être accompagnés après leur entrée sur le territoire des États membres;

i) «conditions d'accueil»: l'ensemble des mesures prises par les États membres en faveur des demandeurs d'asile conformément à la présente directive;

j) «conditions matérielles d'accueil»: les conditions d'accueil comprenant le logement, la nourriture et l'habillement, fournis en nature ou sous forme d'allocation financière ou de bons, ainsi qu'une allocation journalière;

i) le conjoint du demandeur d'asile, ou son ou sa partenaire non marié(e) engagé(e) dans une relation stable;

ii) les enfants mineurs du couple du demandeur d'asile visé au point i) ou du demandeur d'asile, à condition qu'ils soient non mariés et à charge, sans discrimination selon qu'ils sont nés du mariage, hors mariage ou qu'ils ont été adoptés.

4° le mineur non accompagné: une personne de moins de dix-huit ans non accompagnée au moment de son entrée sur le territoire du Royaume ou cessant d'être accompagnée postérieurement à celle-ci par une personne exerçant l'autorité parentale ou la tutelle, en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, et se trouvant dans l'une des situations suivantes:

6° l'aide matérielle: l'aide octroyée par l'Agence ou le partenaire, au sein d'une structure d'accueil, et consistant notamment en l'hébergement, les repas, l'habillement, l'accompagnement médical, social et psychologique et l'octroi d'une allocation journalière. Elle comprend également l'accès à l'aide juridique, l'accès à des services tels que l'interprétariat et des formations ainsi que l'accès à un programme de retour volontaire.

d) «gezinsleden»: de volgende leden van het gezin van de asielzoeker, voorzover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, die in verband met het asielverzoek in dezelfde lidstaat aanwezig zijn:

i) de echtgenoot van de asielzoeker of de niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht;

ii) de minderjarige kinderen van een paar als bedoeld onder i) of van de asielzoeker, mits zij niet gehuwd zijn en afhankelijk zijn van de asielzoeker, ongeacht of het uit hoofde van de nationale wetgeving wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;

e) «vluchteling»: eenieder die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1, onder A, van het Verdrag van Genève;

f) «vluchtingenstatus»: de status die een lidstaat toekent aan eenieder die als vluchteling tot het grondgebied van die lidstaat wordt toegelaten;

g) «procedures» en «beroepsmogelijkheden»: die welke door de lidstaten in hun nationale wetgeving zijn vastgesteld;

h) «niet-begeleide minderjarigen»: personen jonger dan 18 jaar die zonder begeleiding van een krachtens de wet of het gewoonterecht voor hen verantwoordelijke volwassene op het grondgebied van een lidstaat aankomen, zolang zij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staan; onder dit begrip vallen ook minderjarigen die zonder begeleiding worden achtergelaten nadat zij op het grondgebied van de lidstaat zijn aangekomen;

i) «opvangvoorzieningen»: alle maatregelen die de lidstaten overeenkomstig deze richtlijn treffen ten behoeve van asielzoekers;

j) «materiële opvangvoorzieningen»: huisvesting, voedsel en kleding, die in natura of in de vorm van uitkeringen of tegoedbonnen worden verstrekt, alsmede een dagvergoeding;

i) de echtgenoot van de asielzoeker, of zijn of haar niet gehuwde partner die in een stabiele relatie verkeert;

ii) de minderjarige kinderen van het koppel van de asielzoeker bedoeld in punt i) of van de asielzoeker, op voorwaarde dat ze niet getrouwd en ten laste zijn, zonder discriminatie naar gelang zij binnen of buiten het huwelijk geboren zijn of dat zij geadopteerd werden.

4° de niet-begeleide minderjarige: een persoon van minder dan achttien jaar oud, die op het ogenblik van de toegang tot het grondgebied van het Rijk niet begeleid is of na het betreden van het grondgebied van het Rijk niet meer begeleid is door een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht, en die verkeert in één van de volgende situaties:- ofwel een aanvraag hebben ingediend in de zin van 1°; ofwel niet voldoen aan de voorwaarden inzake toegang tot en verblijf op het grondgebied vastgesteld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

6° de materiële hulp: de hulp die verleend wordt door het Agentschap of de partner binnen een opvangstructuur en die met name bestaat uit huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot diensten als tolkdiensten of opleidingen, evenals de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer;

Article 34

Le bénéficiaire de l'accueil résidant dans une structure d'accueil a droit à une allocation journalière.

L'Agence ou le partenaire organise, pour les structures d'accueil, le paiement d'un montant d'allocation journalière fixé par semaine et par personne.

L'Agence ou le partenaire organise également la prestation de services communautaires par les bénéficiaires de l'accueil dans les structures communautaires, sans préjudice de la possibilité pour les bénéficiaires de l'accueil d'exercer du volontariat conformément à la loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires.

Par service communautaire, on entend toute prestation effectuée par le bénéficiaire de l'accueil dans la structure communautaire, au profit de la communauté des bénéficiaires de l'accueil résidant dans celle-ci ou effectuée dans le cadre d'une activité, organisée par la structure précitée ou pour laquelle celle-ci est partenaire, qui concourt à son intégration dans son environnement local et pour laquelle peut lui être versée une majoration de son allocation journalière.

La prestation du service communautaire n'est pas considérée comme un contrat de travail ni comme une prestation de travail; l'octroi d'une allocation journalière majorée n'est pas non plus considéré comme une rémunération.

La majoration d'une allocation journalière versée au bénéficiaire de l'accueil est calculée sur la base d'un tarif forfaitaire fixé par la structure d'accueil communautaire et variant selon le type de prestation. Ce tarif forfaitaire est préalablement approuvé par l'Agence. Les prestations sont effectuées sur une base volontaire par les bénéficiaires de l'accueil sous l'encadrement d'un membre du personnel de la structure d'accueil communautaire qui aura été désigné à cette fin par sa hiérarchie et qui veillera à ce que les bénéficiaires de l'accueil aient la possibilité de participer sur une base équitable à ces prestations. L'identité de ces membres du personnel est transmise à l'Agence.

Le Roi fixe les montants relatifs à l'allocation journalière et le montant mensuel maximal de leur majoration en fonction des services communautaires prestés ainsi que les conditions dans lesquelles ces services communautaires sont exécutés.

Artikel 34

De begunstigde van de opvang die verblijft in een opvangstructuur heeft recht op een dagvergoeding.

Het Agentschap of de partner organiseert, voor de opvangstructuren, de betaling van een dagvergoeding die per week en per persoon wordt vastgelegd.

Onverminderd de mogelijkheid voor begunstigden van de opvang om vrijwilligerswerk te verrichten overeenkomstig de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers, organiseert het Agentschap of de partner eveneens het verrichten van gemeenschapsdiensten door de begunstigden van de opvang in de collectieve opvangstructuren.

Onder gemeenschapsdienst wordt elke prestatie verstaan die door de begunstigde van de opvang wordt verricht in de collectieve structuur ten voordele van de gemeenschap van de begunstigden van de opvang die in de betreffende opvangstructuur verblijven of in het kader van een activiteit die door of in samenwerking met voornoemde structuur georganiseerd wordt en die bijdraagt tot de integratie van de opvangstructuur in de lokale omgeving en waarvoor de begunstigde van de opvang een verhoging van zijn dagvergoeding uitbetaald kan krijgen.

Het verrichten van de gemeenschapsdienst wordt niet als een arbeidsovereenkomst of een arbeidsprestatie beschouwd en de verhoging van de dagvergoeding wordt evenmin als een bezoldiging gezien.

De verhoging van de dagvergoeding van de begunstigde van de opvang wordt berekend op basis van een forfaitair tarief dat vastgelegd wordt door de collectieve opvangstructuur en dat varieert naargelang van de aard van de prestatie. Dit forfaitaire tarief wordt voorafgaandelijk goedgekeurd door het Agentschap. De prestaties worden vrijwillig verricht door de begunstigden van de opvang onder toezicht van een personeelslid van de collectieve opvangstructuur. Het betreffende personeelslid wordt hiertoe aangesteld door zijn meerdere en ziet erop toe dat de begunstigden van de opvang gelijke kansen krijgen om deel te nemen aan de gemeenschapsdiensten. De identiteit van de betrokken personeelsleden wordt overgemaakt aan het Agentschap.

De Koning legt de bedragen vast van de dagvergoeding en het maandelijks maximumbedrag van de verhoging ervan in functie van de geleverde gemeenschapsdiensten, evenals de voorwaarden voor de uitvoering van de gemeenschapsdiensten.

k) «rétention»: toute mesure d'isolement d'un demandeur d'asile par un État membre dans un lieu déterminé, où le demandeur d'asile est privé de sa liberté de mouvement;

l) «centre d'hébergement»: tout endroit servant au logement collectif des demandeurs d'asile.

Article 3

Champ d'application

1. La présente directive s'applique à tous les ressortissants de pays tiers et apatrides qui déposent une demande d'asile à la frontière ou sur le territoire d'un État membre tant qu'ils sont autorisés à demeurer sur le territoire en qualité de demandeurs d'asile, ainsi qu'aux membres de leur famille, s'ils sont couverts par cette demande d'asile conformément au droit national.

2. La présente directive ne s'applique pas aux demandes d'asile diplomatique ou territorial introduites auprès des représentations des États membres.

3. La présente directive n'est pas applicable lorsque s'applique la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil(5).

4. Les États membres peuvent décider d'appliquer la présente directive aux procédures de traitement des demandes de formes de protection autres que celle qui découle de la convention de Genève pour les ressortissants de pays tiers ou les apatrides pour lesquels il est établi qu'ils ne sont pas des réfugiés.

10° la structure d'accueil: la structure communautaire ou individuelle au sein de laquelle l'aide matérielle est octroyée au bénéficiaire de l'accueil, qu'elle soit gérée par l'Agence ou un partenaire.

Article 6

§ 1. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique à tout demandeur d'asile dès l'introduction de sa demande d'asile et produit ses effets pendant toute la procédure d'asile en ce compris pendant le recours introduit devant le Conseil du Contentieux des Etrangers sur la base de l'article 39/2, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également pendant le recours en cassation administrative introduit devant le Conseil d'Etat sur la base de l'article 20, § 2, alinéa 3, de cette même loi.

Le bénéfice de l'aide matérielle est maintenu durant les délais pour introduire les recours visés à l'alinéa précédent. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également aux membres de la famille du demandeur d'asile.

§ 2. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également aux personnes visées à l'article 59 de la présente loi.

Article 7

Le bénéfice de l'aide matérielle loi est prolongé quand l'étranger résidant dans une structure d'accueil se trouve dans une des situations suivantes:

1° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'Etat se sont clôturées négativement, et qui, pour des raisons médicales certifiées et étayées par une demande d'autorisation de séjour introduit sur base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 précité, ne peut donner suite à l'ordre de quitter le territoire qui lui a été notifié;

2° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'Etat se sont clôturées négativement, et qui, pour des raisons de force majeure, autres que des raisons médicales, confirmées par les autorités compétentes en matière d'asile et d'immigration, ne peut donner suite à l'ordre de quitter le territoire qui lui a été notifié;

k) «bewaring»: het vasthouden van een asielzoeker door een lidstaat op een bepaalde plaats, waar de betrokkenen geen bewegingsvrijheid geniet;

l) «opvangcentrum»: elke plaats die wordt gebruikt voor de collectieve huisvesting van asielzoekers.

Artikel 3

Werkingsfeer

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle onderdanen van derde landen en staatlozen die een asielverzoek aan de grens of op het grondgebied van een lidstaat indienen voorzover zij als asielzoeker op het grondgebied mogen verblijven, alsmede op de gezinsleden, indien zij overeenkomstig het nationale recht onder dit asielverzoek vallen.

2. De richtlijn is niet van toepassing op verzoeken om diplomatiek of territoriaal asiel die bij vertegenwoordigingen van de lidstaten worden ingediend.

3. Deze richtlijn is niet van toepassing wanneer de bepalingen van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen(5) toegepast worden.

4. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn toe te passen op procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere vormen van bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeit ten gunste van onderdanen van derde landen of staatlozen die niet als vluchteling worden aangemerkt.

10° de opvangstructuur: de collectieve of individuele structuur waarin materiële hulp wordt verschaft aan de begunstigde van de opvang en die door het Agentschap of door een partner beheerd wordt.

Artikel 6

§ 1. Het recht op materiële hulp geldt voor elke asielzoeker vanaf de indiening van zijn asielaanvraag en is van kracht gedurende de hele asielprocedure, met inbegrip van de beroepsprocedure, ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het recht op materiële hulp is eveneens van kracht tijdens de procedure van het administratieve cassatieberoep bij de Raad van State op grond van artikel 20, § 2, alinea 3, van diezelfde wet.

Het recht op materiële hulp blijft behouden gedurende de termijn voor het instellen van de in voorgaande lid bedoelde beroepsprocedures. Het recht op materiële hulp geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker.

§ 2. Het recht op materiële hulp geldt eveneens voor de personen bedoeld in artikel 59 van deze wet.

Artikel 7

Het recht op de materiële hulp wordt verlengd wanneer de vreemdeling die verblijft in een opvangstructuur zich in een van de volgende situaties bevindt:

1° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die om gestaafde medische redenen en steunend op een aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980, geen gevolg kan geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd;

2° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die, om redenen van overmacht, andere dan medische redenen, bevestigd door de autoriteiten bevoegd voor asiel en migratie, geen gevolg kan geven aan het bevel het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd;

3° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'Etat se sont clôturées négativement, et qui a un membre de sa famille ou une personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé, qui entre dans le champ d'application de la présente loi;

4° l'étranger dont la procédure d'asile et la procédure devant le Conseil d'Etat se sont clôturées négativement et qui a signé un engagement de retour volontaire et ce, jusqu'à son départ, sauf si ce départ est reporté à cause de son seul comportement.

Article 4

Dispositions plus favorables

Les États membres peuvent adopter ou maintenir des dispositions plus favorables en matière de conditions d'accueil des demandeurs d'asile et des parents proches du demandeur qui se trouvent dans le même État membre, lorsqu'ils dépendent de lui, ou pour des raisons humanitaires, dans la mesure où ces dispositions sont compatibles avec la présente directive.

CHAPITRE II

Dispositions générales relatives aux conditions d'accueil

Article 5

Information

1. Les États membres informent, au minimum, les demandeurs d'asile, dans un délai raisonnable n'excédant pas quinze jours après le dépôt de leur demande d'asile auprès de l'autorité compétente, des avantages dont ils peuvent bénéficier et des obligations qu'ils doivent respecter eu égard aux conditions d'accueil.

Les États membres garantissent que des informations sont fournies aux demandeurs sur les organisations ou les groupes de personnes qui assurent une assistance juridique spécifique et sur les organisations susceptibles de les aider ou de les informer en ce qui concerne les conditions d'accueil dont ils peuvent bénéficier, y compris les soins médicaux.

2. Les États membres font en sorte que les informations prévues au paragraphe 1 soient fournies par écrit et, dans la mesure du possible, dans une langue dont

Article 14

Lors de la désignation du lieu obligatoire d'inscription, l'Agence délivre au demandeur d'asile une brochure d'information rédigée, dans la mesure du possible, dans une langue qu'il comprend et décrivant notamment ses droits et obligations tels que décrits dans la présente loi ou dans la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

Ces informations sont complétées dès l'arrivée du demandeur d'asile dans la structure d'accueil qui lui est désignée en lui communiquant le règlement d'ordre intérieur de la structure d'accueil visé à l'article 19.

3° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die een familielid heeft of een persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht, die binnen het toepassingsgebied van deze wet valt;

4° de vreemdeling van wie de asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten en die een verbintenis tot vrijwillige terugkeer heeft ondertekend, en dit tot zijn vertrek, tenzij dit vertrek uitgesteld wordt door zijn eigen gedrag.

Artikel 4

Gunstiger bepalingen

De lidstaten kunnen gunstiger bepalingen inzake opvangvoorzieningen vaststellen of handhaven, voor asielzoekers en voor andere in dezelfde lidstaat aanwezige nauwe verwanten van de asielzoeker indien deze van hem afhankelijk zijn, of om humanitaire redenen voorzover die bepalingen verenigbaar zijn met deze richtlijn.

HOOFDSTUK II

Algemene bepalingen betreffende opvangvoorzieningen

Artikel 5

Informatie

1. De lidstaten verstrekken asielzoekers binnen een redelijke termijn van ten hoogste 15 dagen na de indiening van het asielverzoek bij de bevoegde autoriteit ten minste informatie over de geldende voordelen en over de verplichtingen die zij moeten nakomen in verband met de opvangvoorzieningen.

De lidstaten zorgen ervoor dat asielzoekers informatie krijgen over organisaties of groepen van personen die specifieke rechtsbijstand verlenen en over organisaties die hulp kunnen bieden of informatie kunnen verstrekken over de opvangvoorzieningen, waaronder medische zorg.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde informatie schriftelijk en, voorzover mogelijk, in een taal die de asielzoeker redelijkerwijs geacht wordt te begrij-

Artikel 14

Bij de toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving biedt het Agentschap de asielzoeker een informatiebrochure aan. Deze is in de mate van het mogelijke opgesteld in een taal die de asielzoeker begrijpt en beschrijft met name zijn rechten en plichten zoals beschreven in deze wet of in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Zodra de asielzoeker in de hem toegewezen opvangstructuur aankomt, wordt deze informatie aangevuld door het aan de asielzoeker overgemaakt huishoudelijk reglement van de opvangstructuur bedoeld in artikel 19.

les demandeurs sont censés avoir une connaissance suffisante. Le cas échéant, ces informations peuvent également être fournies oralement.

Article 6

Documents

1. Les États membres font en sorte que les demandeurs reçoivent, dans un délai de trois jours après le dépôt de leur demande auprès des autorités compétentes, un certificat délivré à leur nom attestant leur statut de demandeur d'asile ou attestant qu'ils sont autorisés à demeurer sur le territoire de l'État membre pendant que leur demande est en attente ou en cours d'examen.

Si le titulaire n'est pas libre de circuler sur tout ou partie du territoire des États membres, le certificat atteste également de ce fait.

2. Les États membres peuvent exclure l'application du présent article quand le demandeur d'asile est maintenu en rétention et pendant l'examen d'une demande d'asile présentée à la frontière ou dans le cadre d'une procédure visant à déterminer le droit du demandeur d'asile à entrer légalement sur le territoire d'un État membre. Dans des cas spécifiques, pendant l'examen de la demande d'asile, les États membres peuvent fournir aux demandeurs d'autres attestations équivalant au document visé au paragraphe 1.

3. Le document visé au paragraphe 1 n'atteste pas nécessairement l'identité du demandeur d'asile.

4. Les États membres adoptent les mesures nécessaires pour fournir aux demandeurs d'asile le document visé au paragraphe 1, qui doit être valable aussi longtemps qu'ils sont autorisés à séjourner sur le territoire ou à la frontière de l'État membre concerné.

5. Les États membres peuvent fournir aux demandeurs d'asile un document de voyage lorsque des raisons humanitaires graves nécessitent leur présence dans un autre État.

Article 7

Séjour et liberté de circulation

1. Les demandeurs d'asile peuvent circuler librement sur le territoire de l'État membre d'accueil ou à l'intérieur d'une zone qui leur est fixée par cet État membre.

pen, wordt verstrekt. In voorkomend geval kan deze informatie tevens mondeling verstrekt worden.

Artikel 6

Documenten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat binnen drie dagen nadat een asielverzoek bij de bevoegde autoriteiten ingediend is, aan de asielzoeker een op zijn naam afgegeven document wordt verstrekt waaruit zijn status van asielzoeker blijkt of waarin staat dat hij of zij op het grondgebied van de lidstaat mag verblijven zolang zijn of haar asielverzoek hangende of in behandeling is.

Indien de houder niet vrij kan gaan en staan op het grondgebied van de lidstaat of op een deel daarvan, moet zulks ook in het document worden vermeld.

2. De lidstaten kunnen besluiten dit artikel niet toe te passen wanneer de asielzoeker in bewaring wordt gehouden en gedurende de behandeling van een asielverzoek dat is ingediend aan de grens, of in het kader van een procedure waarin wordt beslist over het recht van de asielzoeker om legaal het grondgebied van een lidstaat te betreden. In specifieke gevallen kunnen lidstaten asielzoekers voor de duur van de behandeling van hun verzoek andere bescheiden verstrekken die gelijkwaardig zijn aan het in lid 1 bedoelde document.

3. Het in lid 1 bedoelde document staaft niet noodzakelijkerwijs de identiteit van de asielzoeker.

4. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de asielzoeker het in lid 1 bedoelde document te verstrekken dat geldig moet zijn zolang hij gemachtigd is op het grondgebied of aan de grens van de betrokken lidstaat te blijven.

5. De lidstaten kunnen asielzoekers een reisdocument verstrekken indien om ernstige humanitaire redenen hun aanwezigheid in een andere staat is vereist.

Artikel 7

Verblijf en bewegingsvrijheid

1. Asielzoekers kunnen zich vrij bewegen op het grondgebied van de ontvangende lidstaat of binnen een hun daartoe door die lidstaat aangewezen gebied. Dit

La zone fixée ne porte pas atteinte à la sphère inaliénable de la vie privée et donne suffisamment de latitude pour garantir l'accès à tous les avantages prévus par la présente directive.

2. Les États membres peuvent décider du lieu de résidence du demandeur d'asile pour des raisons d'intérêt public ou d'ordre public ou, le cas échéant, aux fins du traitement rapide et du suivi efficace de sa demande.

3. Lorsque cela s'avère nécessaire, les États membres peuvent obliger un demandeur à demeurer dans un lieu déterminé conformément à leur droit national, par exemple pour des raisons juridiques ou d'ordre public.

4. Les États membres peuvent prévoir que, pour bénéficier des conditions matérielles d'accueil, les demandeurs doivent effectivement résider dans un lieu déterminé fixé par les États membres. Ces décisions, qui peuvent être à caractère général, sont prises cas par cas et fondées sur la législation nationale.

Article 9

L'accueil tel que visé à l'article 3 est octroyé par la structure d'accueil ou le centre public d'action sociale désigné comme lieu obligatoire d'inscription.

Article 10

L'Agence désigne un lieu obligatoire d'inscription aux étrangers:

1° qui sont entrés dans le Royaume sans satisfaire aux conditions fixées à l'article 2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et ont introduit une demande d'asile;

2° qui ont introduit une demande d'asile après l'expiration de leur autorisation de séjour;

3° qui appartiennent aux catégories de personnes désignées par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres dans le cadre de mesures spéciales visant la protection temporaire de personnes;

4° qui sont autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/30, § 1, ou de l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

aangewezen gebied mag de onvervreemdbare sfeer van het privé-leven niet aantasten en dient voldoende bewegingsvrijheid te bieden om ervoor te zorgen dat alle voorzieningen die deze richtlijn biedt, toegankelijk zijn.

2. De lidstaten kunnen een besluit nemen over de plaats van verblijf van de asielzoeker, om redenen van openbaar belang, openbare orde of indien nodig voor een snelle behandeling en een doeltreffende controle van het asielverzoek.

3. In de gevallen waarin zulks nodig blijkt, bijvoorbeeld om juridische redenen of om redenen van openbare orde, mogen de lidstaten een asielzoeker overeenkomstig hun nationale wetgeving op een bepaalde plaats vasthouden.

4. De lidstaten mogen de toekenning van materiële opvangvoorzieningen bepaald in dit hoofdstuk afhankelijk stellen van het daadwerkelijk verblijf van de asielzoekers op een door de lidstaten te bepalen specifieke locatie. Het besluit daartoe kan een algemeen besluit zijn, dient per individu te worden genomen en moet conform de nationale wetgeving tot stand komen.

Artikel 9

De opvang, bedoeld in artikel 3, wordt toegekend door de opvangstructuur of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen als verplichte plaats van inschrijving.

Artikel 10

Het Agentschap wijst een verplichte plaats van inschrijving toe aan vreemdelingen:

1° die het Rijk binnengekomen zijn zonder te beantwoorden aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en een asielaanvraag hebben ingediend;

2° die een asielaanvraag ingediend hebben, nadat hun verblijfsvergunning was verlopen;

3° die behoren tot de categorieën van personen die bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zijn aangewezen in het kader van bijzondere maatregelen met het oog op de tijdelijke bescherming van personen.

4° die gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 57/30, § 1, of artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Article 11

§ 1. Aux demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2°, une structure d'accueil est désignée comme lieu obligatoire d'inscription:

1° tant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints n'ont pas pris une décision définitive sur leur demande d'asile;

2° tant que le Conseil du Contentieux des Etrangers n'a pas pris une décision sur le recours contre la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou d'un de ses adjoints ou, en l'absence de recours, jusqu'à l'expiration du délai pour l'introduire.

Un nouveau lieu obligatoire d'inscription peut être désigné si la décision visée à l'alinéa précédent, 1° et 2°, n'est pas prise dans un délai fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, suite à l'évaluation de la procédure d'examen des demandes d'asile.

Par dérogation aux alinéas précédents, la désignation visée à l'alinéa 1er est toutefois maintenue pour les demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2° qui ont reçu notification avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent d'un arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers contre lequel ils ont introduit un recours en cassation administrative devant le Conseil d'Etat.

§ 2. Aux étrangers visés à l'article 10, 3° et 4°, est désigné comme lieu obligatoire d'inscription, un centre public d'action sociale qui leur délivre l'aide sociale à laquelle ils peuvent prétendre conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale.

§ 3. Lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, l'Agence veille à ce que ce lieu soit adapté au bénéficiaire de l'accueil et ce, dans les limites des places disponibles.

Elle tient compte:

1° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du paragraphe 1er, du degré d'occupation des structures d'accueil;

2° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du paragraphe 1er, 2° alinéa et du paragraphe 2 d'une répartition harmonieuse entre les

Artikel 11

§1. Aan de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, wordt een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving toegewezen:

1° zolang de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten geen definitieve beslissing genomen hebben over hun asielaanvraag;

2° zolang de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen beslissing genomen heeft over het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten of, bij afwezigheid van beroep, tot het verstrijken van de termijn om het in te dienen.

Een nieuwe plaats van inschrijving kan worden toegewezen indien de beslissing bedoeld onder 1° en 2° van voorgaande alinea niet genomen is binnen een termijn, vastgelegd bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit na een evaluatie van de procedure van onderzoek van de asielaanvragen.

In afwijking van de voorgaande alinea wordt de toewijzing bedoeld in alinea 1 evenwel behouden voor de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, aan wie, voor het verstrijken van de termijn bedoeld in voorgaand lid, kennis werd gegeven van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen hetwelke zij een administratief cassatieberoep bij de Raad van State hebben ingediend.

§ 2. Aan de vreemdelingen bedoeld in artikel 10, 3° en 4°, wordt als verplichte plaats van inschrijving een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen dat hen de maatschappelijke dienstverlening zal verstrekken waarop zij aanspraak kunnen maken overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 3. Bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving ziet het Agentschap erop toe dat deze plaats aangepast is aan de begunstigde van de opvang en dit binnen de grenzen van het aantal beschikbare plaatsen.

Het houdt rekening:

1° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van paragraaf 1, met de bezettingsgraad van de opvangstructuren;

2° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van paragraaf 1, 2° lid en paragraaf 2, met een gelijkmatige verdeling tussen de ge-

communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

L'appréciation du caractère adapté de ce lieu est notamment basée sur des critères comme la composition familiale du bénéficiaire de l'accueil, son état de santé, sa connaissance d'une des langues nationales ou de la langue de la procédure. Dans ce cadre, l'Agence porte une attention particulière à la situation des personnes vulnérables visées à l'article 36.

Dans des circonstances particulières, l'Agence peut déroger aux dispositions du paragraphe 1er en ne désignant pas de lieu obligatoire d'inscription.

Titre II

Modification du lieu obligatoire d'inscription

Article 12

§ 1. Le demandeur d'asile dont le lieu obligatoire d'inscription, désigné en application de l'article 11, § 1er, est une structure d'accueil communautaire peut demander, après y avoir résidé pendant quatre mois, que ce lieu soit modifié en faveur d'une structure d'accueil individuelle, dans la limite des places disponibles.

La modification du lieu obligatoire d'inscription ne peut être demandée si le délai de quatre mois est atteint après la notification de l'arrêt de rejet du Conseil du Contentieux des Etrangers, à moins que le demandeur d'asile n'ait introduit un recours en cassation administrative qui a fait l'objet d'une ordonnance d'admissibilité, en application de l'article 20, § 3 des lois sur le Conseil d'Etat coordonnées le 12 janvier 1973 .

§ 2. En application de l'article 11, § 3, alinéa 3, l'Agence peut d'initiative ou à la requête du partenaire ou du demandeur d'asile , modifier le lieu obligatoire d'inscription désigné en application de l'article 11, § 1er.

Lorsque cette modification est envisagée par l'Agence pour des motifs d'unité familiale, l'accord du demandeur d'asile est requis préalablement.

Le Roi fixe la procédure relative à la modification visée à l'alinéa 1er.

meenten op grond van criteria vastgelegd in een ministeriaal overleg koninklijk besluit.

De beoordeling van het aangepaste karakter van deze plaats is met name gebaseerd op criteria als de gezinstoestand van de begunstigde van de opvang, zijn gezondheidstoestand, zijn kennis van één van de landstalen of van de taal waarin de procedure gevoerd wordt. In dit kader besteedt het Agentschap bijzondere aandacht aan de toestand van kwetsbare personen zoals bedoeld in artikel 36.

Wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden, kan het Agentschap afwijken van de bepalingen van paragraaf 1 door geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen.

Titel II

Wijziging van de verplichte plaats van inschrijving

Artikel 12

§1. De asielzoeker die in toepassing van artikel 11, § 1 een collectieve opvangstructuur toegewezen krijgt als verplichte plaats van inschrijving, kan nadat hij hierin vier maanden verbleven heeft, aanvragen om een individuele opvangstructuur toegewezen te krijgen, binnen de grenzen van de beschikbare plaatsen.

De wijziging van de verplichte plaats van inschrijving kan niet gevraagd worden indien de termijn van vier maanden bereikt wordt na de betrekking van een verwerulingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, tenzij de asielzoeker een administratief cassatieberoep ingediend heeft dat, in toepassing van artikel 20, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973, het voorwerp heeft uitgemaakt van een beschikking van toelaatbaarheid.

§2. In toepassing van artikel 11, § 3, lid 3 kan het Agentschap op eigen initiatief of op verzoek van de partner of de asielzoeker de in toepassing van artikel 11, § 1 toegewezen verplichte plaats van inschrijving wijzigen.

Wanneer deze wijziging door het Agentschap omwille van de eenheid van het gezin overwogen wordt, is de instemming van de asielzoeker voorafgaandelijk vereist.

De Koning bepaalt de procedure betreffende de wijziging bedoeld in alinea 1.

§ 3. Le lieu obligatoire d'inscription, désigné en application de l'article 11, § 1er, peut également être modifié en exécution d'une mesure d'ordre ou d'une sanction prise conformément à l'article 43 ou 44.

Titre III

Suppression du lieu obligatoire d'inscription

Article 13

L'Agence peut supprimer le lieu obligatoire d'inscription désigné conformément aux articles précédents, dans des circonstances particulières.

Le Roi fixe la procédure relative à cette suppression.

5. Les États membres prévoient la possibilité d'accorder aux demandeurs d'asile une autorisation temporaire de quitter le lieu de résidence visé aux paragraphes 2 et 4 et/ou la zone qui leur a été attribuée visée au paragraphe 1. Les décisions sont prises cas par cas, objectivement et impartialement, et elles sont motivées lorsqu'elles sont négatives.

Le demandeur ne doit pas demander d'autorisation pour se présenter devant les autorités et les tribunaux si sa présence y est nécessaire.

6. Les États membres font obligation aux demandeurs de communiquer leur adresse aux autorités compétentes et de leur notifier tout changement d'adresse dans les meilleurs délais.

Article 8

Familles

Lorsqu'ils fournissent un logement au demandeur, les États membres prennent les mesures appropriées pour préserver dans la mesure du possible l'unité de la famille qui est présente sur leur territoire. Ces mesures sont mises en oeuvre avec l'accord des demandeurs d'asile.

Article 11, § 3, al. 3

L'appréciation du caractère adapté de ce lieu est notamment basée sur des critères comme la composition familiale du bénéficiaire de l'accueil, son état de santé, sa connaissance d'une des langues nationales ou de la langue de la procédure. Dans ce cadre, l'Agence porte une attention particulière à la situation des personnes vulnérables visées à l'article 36.

Article 20

Lors de son séjour au sein d'une structure d'accueil communautaire, le bénéficiaire de l'accueil a droit au respect de sa vie privée et familiale, au respect de ses convictions, à participer à l'organisation de la vie communautaire au sein de la structure d'accueil, à com-

5. De lidstaten voorzien in de mogelijkheid van het verlenen van een tijdelijke toestemming aan asielzoekers om hun in de leden 2 en 4 bedoelde verblijfplaats en/of het in lid 1 bedoelde aangewezen gebied te verlaten. Beslissingen daartoe worden individueel, objectief en onpartijdig genomen, en negatieve beslissingen worden met redenen omkleed.

Asielzoekers hebben geen toestemming nodig om afspraken met autoriteiten en rechtbanken na te komen indien hun aanwezigheid vereist is.

6. De lidstaten verlangen van asielzoekers dat zij hun adres bekendmaken bij de bevoegde autoriteiten en eventuele adreswijzigingen onverwijld aan die autoriteiten doorgeven.

Artikel 8

Gezinnen

De lidstaten nemen passende maatregelen om in de mate van het mogelijke de eenheid van het gezin zoals aanwezig op zijn grondgebied te bewaren indien deze lidstaat zorg draagt voor de huisvesting van de asielzoekers. Deze bedoelde maatregelen worden uitgevoerd met instemming van de asielzoekers.

§ 3. De verplichte plaats van inschrijving in toepassing van artikel 11, § 1, kan ook gewijzigd worden in uitvoering van een ordemaatregel of een sanctie genomen overeenkomstig artikel 43 of 44.

Titel III

Opheffing van de verplichte plaats van inschrijving

Artikel 13

Het Agentschap kan de verplichte plaats van inschrijving die overeenkomstig voorgaande artikelen is toegewezen in bijzondere omstandigheden opheffen. De Koning bepaalt de procedure betreffende deze opheffing.

Artikel 11, § 3, al. 3

De beoordeling van het aangepaste karakter van deze plaats is met name gebaseerd op criteria als de gezinstoestand van de begunstigde van de opvang, zijn gezondheidstoestand, zijn kennis van één van de landstaten of van de taal waarin de procedure gevoerd wordt. In dit kader besteedt het Agentschap bijzondere aandacht aan de toestand van kwetsbare personen zoals bedoeld in artikel 36.

Artikel 20

Tijdens zijn verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft de begunstigde van de opvang recht op de eerbiediging van zijn privé-leven en gezinsleven, op eerbiediging van zijn overtuigingen, om deel te nemen aan de organisatie van het gemeenschapsleven in de

muniquer avec sa famille, son conseil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les associations ayant pour objet l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits.

L'aide matérielle est organisée dans le respect du principe de neutralité envers les convictions philosophiques et religieuses des bénéficiaires de l'accueil au sein de la structure d'accueil communautaire.

Article 38

Le mineur est logé avec ses parents ou avec la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

Article 29

Le bénéficiaire de l'accueil peut être soumis à un examen médical obligatoire pour des motifs de santé publique.

Article 9

Examens médicaux

Les États membres peuvent prévoir que les demandeurs sont soumis à un examen médical pour des motifs de santé publique.

Article 10

Scolarisation et éducation des mineurs

1. Les États membres accordent aux enfants mineurs des demandeurs d'asile et aux demandeurs d'asile mineurs l'accès au système éducatif dans des conditions analogues à celles qui sont prévues pour les ressortissants de l'État membre d'accueil aussi longtemps qu'une mesure d'éloignement n'est pas exécutée contre eux ou contre leurs parents. L'enseignement peut être dispensé dans les centres d'hébergement.

Les États membres peuvent stipuler que cet accès doit être limité au système d'éducation public.

Les mineurs d'âge sont d'un âge inférieur à la majorité légale dans l'État membre dans lequel la demande

opvangstructuur, om te communiceren met zijn familie, zijn raadsman, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de verenigingen die de opvang van vreemdelingen en het verdedigen van hun rechten tot doel hebben.

De materiële hulp wordt georganiseerd met respect voor het beginsel van neutraliteit jegens filosofische en religieuze overtuigingen van de begunstigden van de opvang binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur.

Artikel 38

De minderjarige wordt gehuisvest bij zijn ouders of bij de persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Artikel 29

De begunstigde van de opvang kan om redenen van volksgezondheid aan een verplicht medisch onderzoek onderworpen worden.

Artikel 9

Medisch onderzoek

De lidstaten kunnen om redenen van volksgezondheid asielzoekers een medisch onderzoek laten ondergaan.

Artikel 10

Onderwijs aan minderjarigen

1. De lidstaten bieden minderjarige kinderen van asielzoekers en minderjarige asielzoekers toegang tot onderwijs onder vergelijkbare omstandigheden als onderdanen van de lidstaat van opvang zolang een eventueel tegen hen of hun ouders gerichte verwijderingsmaatregel niet daadwerkelijk wordt uitgevoerd. Dit onderwijs kan in opvangcentra gegeven worden.

De lidstaten kunnen bepalen dat deze toegang beperkt blijft tot het openbaar onderwijs.

Als minderjarig gelden personen die de leeftijd van wettelijke meerderjarigheid in de lidstaat waarin het asiel-

d'asile a été déposée ou est examinée. Les États membres ne peuvent pas supprimer l'accès aux études secondaires au seul motif que le mineur a atteint l'âge de la majorité légale.

2. L'accès au système éducatif ne peut être reporté de plus de trois mois à compter de la date de présentation de la demande d'asile du mineur ou de ses parents. Cette période peut être portée à un an quand un enseignement spécifique est fourni en vue de faciliter l'accès au système éducatif.

3. Lorsque l'accès au système éducatif visé au paragraphe 1 n'est pas possible à cause de la situation particulière du mineur, l'État membre peut proposer d'autres modalités d'enseignement.

Article 11

Emploi

1. Les États membres fixent une période commençant à la date de dépôt de la demande d'asile durant laquelle le demandeur n'a pas accès au marché du travail.

2. Si une décision en première instance n'a pas été prise un an après la présentation d'une demande d'asile et que ce retard ne peut être imputé au demandeur, les États membres décident dans quelles conditions l'accès au marché du travail est octroyé au demandeur.

3. L'accès au marché du travail n'est pas refusé durant les procédures de recours, lorsqu'un recours formé contre une décision négative prise lors d'une procédure normale a un effet suspensif, jusqu'au moment de la notification d'une décision négative sur le recours.

4. Pour des motifs liés à leur politique du marché du travail, les États membres peuvent accorder la priorité aux citoyens de l'Union et à ceux des États parties à l'accord sur l'Espace économique européen, ainsi qu'aux ressortissants de pays tiers en séjour régulier.

Article 12

Formation professionnelle

Les États membres peuvent autoriser l'accès des demandeurs d'asile à la formation professionnelle, que ceux-ci aient ou non accès au marché du travail. L'accès à la formation professionnelle liée à un contrat d'emploi

verzoek is ingediend of wordt behandeld nog niet hebben bereikt. De lidstaten kunnen geen personen uit het voortgezet onderwijs weren alleen omdat zij meerderjarig zijn geworden.

2. Minderjarigen moeten uiterlijk drie maanden, te rekenen vanaf de datum waarop zij of hun ouders een asielverzoek hebben ingediend, toegang krijgen tot het onderwijsstelsel. Deze periode kan tot een jaar worden verlengd indien specifiek onderwijs wordt verstrekt om de toegang tot het onderwijsstelsel te vergemakkelijken.

3. Wanneer toegang tot het onderwijsstelsel als bedoeld in lid 1 onmogelijk is in verband met de specifieke situatie van de minderjarige, kan de lidstaat andere onderwijsfaciliteiten aanbieden.

Artikel 11

Werkgelegenheid

1. De lidstaten stellen een tijdsspanne vast, te rekenen vanaf de datum van indiening van het asielverzoek, gedurende welke een asielzoeker geen toegang heeft tot de arbeidsmarkt.

2. Indien één jaar na de indiening van het asielverzoek in eerste aanleg geen beslissing is genomen en deze vertraging niet aan de asielzoeker te wijten is, bepalen de lidstaten onder welke voorwaarden asielzoekers toegang tot de arbeidsmarkt krijgen.

3. De toegang tot de arbeidsmarkt wordt niet ongedaan gemaakt tijdens een beroepsprocedure, indien beroep tegen een negatieve beslissing in een normale procedure schorsende werking heeft, en wel tot het tijdstip van de kennisgeving van een negatieve beslissing over het beroep.

4. Om redenen van arbeidsmarktbeleid kunnen de lidstaten voorrang geven aan EU-onderdanen en onderdanen van staten die gebonden zijn door de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, alsook aan onderdanen van derde landen die legaal op hun grondgebied verblijven.

Artikel 12

Beroepsopleiding

Ongeacht of de asielzoeker toegang tot de arbeidsmarkt heeft, kunnen de lidstaten hem toegang verlenen tot een beroepsopleiding. De toegang tot een aan een arbeidsovereenkomst gekoppelde beroepsopleiding is

est subordonné à la possibilité, pour le demandeur, d'accéder au marché du travail conformément à l'article 11.

Article 13

Règles générales relatives aux conditions matérielles d'accueil et aux soins de santé

1. Les États membres font en sorte que les demandeurs d'asile aient accès aux conditions matérielles d'accueil lorsqu'ils introduisent leur demande d'asile.

Article 6

§ 1. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique à tout demandeur d'asile dès l'introduction de sa demande d'asile et produit ses effets pendant toute la procédure d'asile en ce compris pendant le recours introduit devant le Conseil du Contentieux des Etrangers sur la base de l'article 39/2, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également pendant le recours en cassation administrative introduit devant le Conseil d'Etat sur la base de l'article 20, § 2, alinéa 3, de cette même loi.

Le bénéfice de l'aide matérielle est maintenu durant les délais pour introduire les recours visés à l'alinéa précédent.

Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également aux membres de la famille du demandeur d'asile.

§ 2. Le bénéfice de l'aide matérielle s'applique également aux personnes visées à l'article 59 de la présente loi.

Article 11

§ 1. Aux demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2°, une structure d'accueil est désignée comme lieu obligatoire d'inscription:

1° tant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints n'ont pas pris une décision définitive sur leur demande d'asile;

2° tant que le Conseil du Contentieux des Etrangers n'a pas pris une décision sur le recours contre la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou d'un de ses adjoints ou, en l'absence de recours, jusqu'à l'expiration du délai pour l'introduire.

Un nouveau lieu obligatoire d'inscription peut être désigné si la décision visée à l'alinéa précédent, 1° et 2°, n'est pas prise dans un délai fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, suite à l'évaluation de la procédure d'examen des demandes d'asile.

afhankelijk van de mate waarin de asielzoeker overeenkomstig artikel 11 toegang heeft tot de arbeidsmarkt.

Artikel 13

Algemene bepalingen betreffende de materiële opvang en gezondheidszorg

1. De lidstaten zorgen ervoor dat voor asielzoekers materiële opvangvoorzieningen beschikbaar zijn wanneer zij hun asielverzoek indienen.

Artikel 6

§ 1. Het recht op materiële hulp geldt voor elke asielzoeker vanaf de indiening van zijn asielaanvraag en is van kracht gedurende de hele asielprocedure, met inbegrip van de beroepsprocedure, ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het recht op materiële hulp is eveneens van kracht tijdens de procedure van het administratieve cassatieberoep bij de Raad van State op grond van artikel 20, § 2, alinea 3, van diezelfde wet.

Het recht op materiële hulp blijft behouden gedurende de termijn voor het instellen van de in voorgaande lid bedoelde beroepsprocedures.

Het recht op materiële hulp geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker.

§ 2. Het recht op materiële hulp geldt eveneens voor de personen bedoeld in artikel 59 van deze wet.

Artikel 11

§1. Aan de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, wordt een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving toegewezen:

1° zolang de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten geen definitieve beslissing genomen hebben over hun asielaanvraag;

2° zolang de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen beslissing genomen heeft over het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten of, bij afwezigheid van beroep, tot het verstrijken van de termijn om het in te dienen.

Een nieuwe plaats van inschrijving kan worden toegewezen indien de beslissing bedoeld onder 1° en 2° van voorgaande alinea niet genomen is binnen een termijn, vastgelegd bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit na een evaluatie van de procedure van onderzoek van de asielaanvragen.

2. Les États membres prennent des mesures relatives aux conditions matérielles d'accueil qui permettent de garantir un niveau de vie adéquat pour la santé et d'assurer la subsistance des demandeurs.

Les États membres font en sorte que ce niveau de vie soit garanti dans le cas de personnes ayant des besoins particuliers, conformément à l'article 17, ainsi que dans le cas de personnes placées en rétention.

Par dérogation aux alinéas précédents, la désignation visée à l'alinéa 1er est toutefois maintenue pour les demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2° qui ont reçu notification avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent d'un arrêt du Conseil du Contentieux des Etrangers contre lequel ils ont introduit un recours en cassation administrative devant le Conseil d'Etat.

Article 16

Le bénéficiaire de l'accueil est hébergé dans une structure d'accueil communautaire ou individuelle.

Article 17

Le Roi définit les normes auxquelles les structures d'accueil doivent répondre tant en termes qualitatifs qu'en termes d'infrastructure ainsi que les modalités de contrôle par l'Agence du respect de ces normes.

Article 18

Par dérogation aux articles 20 et 21 ainsi qu'aux articles 30 à 35, le bénéficiaire de l'accueil peut, lorsque les capacités de logement normalement disponibles sont temporairement épuisées, être hébergé dans une structure d'accueil d'urgence et bénéficier d'un accompagnement social limité.

En toute hypothèse, le séjour dans une telle structure ne peut excéder dix jours et les besoins fondamentaux du bénéficiaire de l'accueil y sont rencontrés. Ceux-ci comprennent toute l'assistance nécessaire, et notamment la nourriture, le logement, l'accès aux facilités sanitaires et l'accompagnement médical tel que décrit aux articles 23 à 29.

Article 19

Le Roi détermine le régime et les règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil. Un règlement d'ordre intérieur établi par le ministre en détermine les modalités d'exercice.

Il est veillé à la bonne et complète compréhension de celui-ci par le bénéficiaire de l'accueil.

2. De lidstaten zorgen voor materiële opvangvoorzieningen voor asielzoekers met het oog op een levensstandaard die voldoende is om hun gezondheid te verzekeren en bestaansmiddelen te waarborgen.

De lidstaten zien erop toe dat die levensstandaard ook gehandhaafd blijft in het specifieke geval van personen met bijzondere behoeften als bedoeld in artikel 17, alsmede in het geval van personen in bewaring.

In afwijking van de voorgaande alinea wordt de toewijzing bedoeld in alinea 1 evenwel behouden voor de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, aan wie, voor het verstrijken van de termijn bedoeld in voorgaand lid, kennis werd gegeven van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen hetwelke zij een administratief cassatieberoep bij de Raad van State hebben ingediend.

Artikel 16

De begunstigde van de opvang wordt in een collectieve of individuele opvangstructuur gehuisvest.

Artikel 17

De Koning legt de normen vast waaraan de opvangstructuren moeten beantwoorden, zowel inzake kwaliteit als inzake infrastructuur, alsook de modaliteiten van de controle door het Agentschap van de naleving van deze normen.

Artikel 18

In afwijking van artikelen 20 en 21 alsook van artikelen 30 tot 35 kan de begunstigde van de opvang, wanneer de normaal beschikbare opvangcapaciteit tijdelijk uitgeput is, gehuisvest worden in een noodopvangstructuur. In dat geval geniet hij een beperkte maatschappelijke begeleiding.

In ieder geval mag het verblijf in een dergelijke structuur niet langer dan tien dagen duren en wordt er voorzien in de fundamentele noden van de begunstigde van de opvang. Deze laatste omvatten de volledige bijstand die nodig is, en onder meer voedsel, huisvesting, toegang tot een sanitaire uitrusting en de medische begeleiding zoals beschreven in artikelen 23 tot 29 gewaarborgd.

Artikel 19

De Koning bepaalt het stelsel en de werkingsregels die van toepassing zijn op de opvangstructuren. De uitvoeringsmodaliteiten worden vastgelegd in een huiselijk reglement dat door de Minister wordt opgesteld.

Er wordt over gewaakt dat de begunstigde van de opvang hiervan een goed en volledig begrip heeft.

Article 20

Lors de son séjour au sein d'une structure d'accueil communautaire, le bénéficiaire de l'accueil a droit au respect de sa vie privée et familiale, au respect de ses convictions, à participer à l'organisation de la vie communautaire au sein de la structure d'accueil, à communiquer avec sa famille, son conseil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les associations ayant pour objet l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits. L'aide matérielle est organisée dans le respect du principe de neutralité envers les convictions philosophiques et religieuses des bénéficiaires de l'accueil au sein de la structure d'accueil communautaire.

Article 21

Les conseillers juridiques des bénéficiaires de l'accueil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les ONG qui agissent en son nom ont accès aux structures communautaires d'accueil, en vue d'aider les bénéficiaires de l'accueil.

Le Roi peut imposer des limites à cet accès uniquement aux fins de sécurité des structures communautaires d'accueil et des locaux ainsi que des bénéficiaires de l'accueil.

Il est prévu, dans la structure d'accueil communautaire, un local permettant d'assurer aux entretiens qui s'y déroulent un caractère confidentiel.

Section III**Evaluation****Article 22**

§ 1. Dans les trente jours qui suivent la désignation de son lieu obligatoire d'inscription, la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil est examinée en vue de déterminer si l'accueil répond à ses besoins spécifiques. S'il apparaît que ce n'est pas le cas, il peut être procédé à une modification du lieu obligatoire d'inscription.

§ 2. A cette fin l'examen de la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil porte notamment sur les signes non détectables a priori d'une éventuelle vulnérabilité

Artikel 20

Tijdens zijn verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft de begunstigde van de opvang recht op de eerbiediging van zijn privé-leven en gezinsleven, op eerbiediging van zijn overtuigingen, om deel te nemen aan de organisatie van het gemeenschapsleven in de opvangstructuur, om te communiceren met zijn familie, zijn raadsman, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de verenigingen die de opvang van vreemdelingen en het verdedigen van hun rechten tot doel hebben. De materiële hulp wordt georganiseerd met respect voor het beginsel van neutraliteit jegens filosofische en religieuze overtuigingen van de begunstigden van de opvang binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur.

Artikel 21

De raadslieden van de begunstigden van de opvang, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de NGO's die in naam van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen handelen, krijgen toegang tot de collectieve opvangstructuren, ten einde bijstand te bieden aan de begunstigden van de opvang.

De Koning kan deze toegang slechts beperken om de veiligheid van de collectieve opvangstructuren en van de lokalen alsook van de begunstigden van de opvang te verzekeren.

In de collectieve opvangstructuur is er een lokaal voorzien dat het vertrouwelijk karakter waarborgt van de gesprekken die er plaatsvinden.

Artikel 22

§ 1. Gedurende de dertig dagen die volgen op de toewijzing van zijn verplichte plaats van inschrijving wordt de persoonlijke situatie van de begunstigde van de opvang onderzocht om uit te maken of de opvang aangepast is aan zijn specifieke noden. Indien dit niet zo blijkt te zijn, kan er worden overgegaan tot een wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

§ 2. Met het oog hierop wordt tijdens het onderzoek van de persoonlijke situatie van de begunstigde van de opvang met name gepeild naar niet onmiddellijk zicht-

telle que celle présente chez les personnes ayant subi des tortures ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle.

§ 3. L'évaluation de la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil se poursuivra tout au long de son séjour au sein de la structure d'accueil.

§ 4. Le Roi fixe les modalités de cette évaluation.

Section IV

Accompagnement médical, psychologique, social et aide juridiqueSous-section première - Accompagnement médical

Article 23

Le bénéficiaire de l'accueil a droit à l'accompagnement médical nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine.

Article 24

Par accompagnement médical, on entend l'aide et les soins médicaux, que ceux-ci soient repris dans la nomenclature telle que prévue à l'article 35 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 ou qu'ils relèvent de la vie quotidienne.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, d'une part, l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature précitée, ne sont pas assurés au bénéficiaire de l'accueil en ce qu'ils apparaissent comme manifestement non nécessaires, et d'autre part, l'aide et les soins médicaux relevant de la vie quotidienne et qui bien que non repris dans la nomenclature précitée sont assurés au bénéficiaire de l'accueil.

Article 25

§ 1er. L'Agence est compétente pour assurer l'accompagnement médical visé à l'article 23 au profit du bénéficiaire de l'accueil, et ce quelle que soit la structure d'accueil dans lequel il est accueilli, à l'exception de celle gérée par le partenaire visé à l'article 63 de la présente loi.

bare tekenen van een eventuele kwetsbaarheid, zoals in het geval van personen die folteringen hebben ondergaan of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld werden blootgesteld.

§ 3. De evaluatie van de persoonlijke situatie van de begunstigde van de opvang wordt gedurende het hele verblijf in de opvangstructuur voortgezet.

§ 4. De Koning bepaalt de modaliteiten van deze evaluatie.

Artikel 23

De begunstigde van de opvang heeft recht op de medische begeleiding die noodzakelijk is om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Artikel 24

Onder medische begeleiding worden de medische hulpverlening en zorgen verstaan, ongeacht of zij opgenomen zijn in de nomenclatuur zoals voorzien in artikel 35 van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994, of tot het dagelijkse leven behoren.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, enerzijds de medische hulp en zorgen die in genoemde nomenclatuur opgenomen zijn, maar niet aan de begunstigde van de opvang verzekerd worden omdat zij manifest niet noodzakelijk blijken te zijn, en anderzijds, de medische hulp en zorgen die tot het dagelijkse leven behoren en, hoewel niet opgenomen in genoemde nomenclatuur, wel verzekerd worden aan de begunstigde van de opvang.

Artikel 25

§ 1. Het Agentschap is bevoegd om de medische begeleiding, zoals bedoeld in artikel 23, te verzekeren ten behoeve van de begunstigde van de opvang en dit ongeacht de opvangstructuur waarin hij wordt opgevangen, met uitzondering van de opvangstructuur beheerd door de partner zoals bedoeld in artikel 63 van deze wet.

§ 2.A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au bénéficiaire de l'accueil l'accès effectif à un accompagnement médical.

§ 3. Cet accompagnement est délivré sous la responsabilité d'un médecin qui conserve son indépendance professionnelle envers le directeur ou le responsable de ladite structure.

§ 4. Le demandeur d'asile qui ne réside pas dans la structure d'accueil qui lui a été désignée comme lieu obligatoire d'inscription peut bénéficier d'un accompagnement médical assuré par l'Agence.

§ 5. Le bénéficiaire de l'accueil peut introduire auprès de l'Agence un recours contre une décision du médecin de la structure d'accueil relative à l'octroi d'un accompagnement médical qui n'est pas considéré comme étant nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine, conformément à l'article 46.

Article 26

L'Agence ou le partenaire peut, selon les modalités définies par le Roi, conclure des conventions avec les établissements de soins de santé en vue de fixer les conditions de remboursement des frais médicaux, pharmaceutiques et autres, résultant des soins dispensés au bénéficiaire de l'accueil.

Article 27

Un dossier médical unique est tenu à jour et conservé au sein de la structure d'accueil communautaire désignée comme lieu obligatoire d'inscription. En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné.

Article 28

Si l'état de santé du bénéficiaire de l'accueil le justifie et sur avis du médecin traitant, l'Agence peut modifier ou supprimer son lieu obligatoire d'inscription, conformément aux articles 12 et 13.

§ 2. Met het oog hierop waarborgt elke opvangstructuur aan de begünstigde van de opvang de effectieve toegang tot een medische begeleiding.

§ 3. Deze medische begeleiding wordt verleend onder de verantwoordelijkheid van een arts die zijn professionele onafhankelijkheid ten aanzien van de directeur of de verantwoordelijke van de betreffende structuur behoudt.

§ 4. De asielzoeker die niet verblijft in de opvangstructuur die hem aangewezen werd als verplichte plaats van inschrijving, kan een medische begeleiding krijgen die wordt verzekerd door het Agentschap.

§ 5. De begünstigde van de opvang kan bij het Agentschap een beroep indienen overeenkomstig artikel 46 tegen een beslissing van de arts van de opvangstructuur met betrekking tot het verstrekken van medische begeleiding die niet wordt beschouwd als vereist om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Artikel 26

Het Agentschap of de partner kan, overeenkomstig de modaliteiten die door de Koning bepaald zijn, overeenkomsten afsluiten met instellingen voor gezondheidszorg om de voorwaarden vast te leggen voor de terugbetaling van de medische, farmaceutische en andere kosten die ontstaan door het verstrekken van zorgen aan de begünstigde van de opvang.

Artikel 27

Er wordt één enkel medisch dossier bijgehouden en bewaard in de collectieve opvangstructuur die als verplichte plaats van inschrijving is toegewezen. In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving.

Artikel 28

Indien de gezondheidstoestand van de begünstigde van de opvang het rechtvaardigt en op advies van de behandelende arts, kan het Agentschap zijn verplichte plaats van inschrijving wijzigen of opheffen, overeenkomstig artikelen 12 en 13.

Article 29

Le bénéficiaire de l'accueil peut être soumis à un examen médical obligatoire pour des motifs de santé publique.

Sous-section II**Accompagnement psycho-logique****Article 30**

L'accompagnement psychologique nécessaire est assuré au bénéficiaire de l'accueil. A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure, selon les modalités définies par le Roi, des conventions avec des organismes et institutions spécialisés.

Sous-section III**Accompagnement social****Article 31**

§ 1er. Le bénéficiaire de l'accueil a droit à un accompagnement social individualisé et permanent assuré par un travailleur social tout au long de son séjour dans la structure d'accueil. A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au bénéficiaire de l'accueil un accès effectif à un service social et lui désigne un travailleur social de référence.

§ 2. L'accompagnement social consiste notamment à informer le bénéficiaire de l'accueil sur l'accès et les modalités de l'aide matérielle, sur la vie quotidienne au sein d'une structure d'accueil, sur les activités auxquelles il a accès, sur les étapes de la procédure d'asile, en ce compris les recours juridictionnels éventuels, et les conséquences des actes qu'il pose en cette matière, ainsi que sur le contenu et l'intérêt des programmes de retour volontaire. Il consiste également à accompagner le bénéficiaire de l'accueil dans l'exécution d'actes administratifs, notamment ceux menés dans le cadre de la transition de l'aide matérielle vers l'aide sociale octroyée par les centres publics d'action sociale.

§ 3. Les missions du travailleur social consistent notamment à aider le bénéficiaire de l'accueil à surmonter et améliorer les situations critiques dans lesquelles il se trouve. A cette fin, le travailleur social fournit la documentation, les conseils et la guidance sociale à l'inté-

Artikel 29

De begunstigde van de opvang kan om redenen van volksgezondheid aan een verplicht medisch onderzoek onderworpen worden.

Artikel 30

De noodzakelijke psychologische begeleiding wordt aan de begunstigde van de opvang verzekerd. Met het oog hierop kan het Agentschap of de partner, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Koning, overeenkomsten afsluiten met gespecialiseerde instanties en instellingen.

Artikel 31

§ 1. De begunstigde van de opvang heeft recht op een geïndividualiseerde en permanente maatschappelijke begeleiding verstrekt door een maatschappelijk werker gedurende de volledige duur van zijn verblijf in de opvangstructuur. Hiertoe waarborgt iedere opvangstructuur aan de begunstigde van de opvang een effectieve toegang tot een sociale dienst en wijst hem een maatschappelijk werker als referentie aan.

§2. De maatschappelijke begeleiding bestaat onder meer uit het informeren van de begunstigde van de opvang over de toegang tot de materiële hulp en haar modaliteiten, over het dagelijks leven in een opvangstructuur, over de activiteiten waartoe hij toegang heeft, over de fasen van de asielprocedure met inbegrip van de eventuele jurisdicionele beroepen en de gevolgen van de daden die hij in dit verband stelt alsook over de inhoud en het belang van de programma's van vrijwillige terugkeer. De maatschappelijke begeleiding bestaat er eveneens uit de begunstigde van de opvang te begeleiden bij de uitvoering van zijn administratieve handelingen, meer bepaald deze die gesteld worden in het kader van de overgang van de materiële hulp naar de maatschappelijke hulp die wordt verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 3. De opdrachten van de maatschappelijk werker bestaan er onder meer uit de begunstigde van de opvang te helpen bij het te boven komen en verbeteren van de noedsituaties waarin hij zich bevindt. Hiertoe verstrekt hij de informatie, raadgevingen en verzekert

ressé, le cas échéant en l'orientant vers des services externes. Les missions du travailleur social incluent également l'évaluation des besoins spécifiques du bénéficiaire de l'accueil et, le cas échéant, la proposition de modifier le lieu obligatoire d'inscription.

Le Roi détermine les qualifications du travailleur social.

Article 32

Un dossier social, auquel le bénéficiaire de l'accueil a accès, est constitué et tenu à jour par le travailleur social.

En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné.

Une copie du dossier social est remise au bénéficiaire de l'accueil, quand celui-ci en fait la demande.

Sous-section IV

Aide juridique

Article 33

L'Agence ou le partenaire veille à ce que le bénéficiaire de l'accueil ait un accès effectif à l'aide juridique de première et de deuxième ligne, telle que visée aux articles 508/1 à 508/23 du Code judiciaire.

A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure des conventions avec des associations ayant pour objectif la défense des droits des étrangers ou avec les bureaux d'aide juridique.

Section V

Allocation journalière et services communautaires

Article 34

Le bénéficiaire de l'accueil résidant dans une structure d'accueil a droit à une allocation journalière.

hij de maatschappelijke begeleiding aan de betrokkene, eventueel door hem door te verwijzen naar externe diensten. De opdrachten van de maatschappelijk werker omvatten eveneens de evaluatie van de specifieke behoeften van de begünstigde van de opvang en, des gevallend, het voorstel tot wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

De Koning bepaalt de kwalificaties van de maatschappelijk werker.

Artikel 32

Er wordt een sociaal dossier opgesteld waartoe de begünstigde van de opvang toegang heeft en dat actueel gehouden wordt door de maatschappelijk werker.

In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving.

Een kopie van het sociaal dossier wordt aan de begünstigde van de opvang gegeven indien deze daarom verzoekt.

Artikel 33

Het Agentschap of de partner ziet erop toe dat de begünstigde van de opvang effectief toegang heeft tot juridische eerstelijns- en tweedelijnsbijstand, zoals bedoeld in de artikels 508/1 tot 508/23 van het Gerechtelijk wetboek.

Hiertoe kan het Agentschap of de partner overeenkomsten afsluiten met verenigingen die het verdedigen van de rechten van vreemdelingen tot doel hebben, of met bureaus voor juridische bijstand.

Artikel 34

De begünstigde van de opvang die verblijft in een opvangstructuur heeft recht op een dagvergoeding.

L'Agence ou le partenaire organise, pour les structures d'accueil, le paiement d'un montant d'allocation journalière fixé par semaine et par personne.

L'Agence ou le partenaire organise également la prestation de services communautaires par les bénéficiaires de l'accueil dans les structures communautaires, sans préjudice de la possibilité pour les bénéficiaires de l'accueil d'exercer du volontariat conformément à la loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires.

Par service communautaire, on entend toute prestation effectuée par le bénéficiaire de l'accueil dans la structure communautaire, au profit de la communauté des bénéficiaires de l'accueil résidant dans celle-ci ou effectuée dans le cadre d'une activité, organisée par la structure précitée ou pour laquelle celle-ci est partenaire, qui concourt à son intégration dans son environnement local et pour laquelle peut lui être versée une majoration de son allocation journalière.

La prestation du service communautaire n'est pas considérée comme un contrat de travail ni comme une prestation de travail; l'octroi d'une allocation journalière majorée n'est pas non plus considéré comme une rémunération.

La majoration d'une allocation journalière versée au bénéficiaire de l'accueil est calculée sur la base d'un tarif forfaitaire fixé par la structure d'accueil communautaire et variant selon le type de prestation. Ce tarif forfaitaire est préalablement approuvé par l'Agence. Les prestations sont effectuées sur une base volontaire par les bénéficiaires de l'accueil sous l'encadrement d'un membre du personnel de la structure d'accueil communautaire qui aura été désigné à cette fin par sa hiérarchie et qui veillera à ce que les bénéficiaires de l'accueil aient la possibilité de participer sur une base équitable à ces prestations. L'identité de ces membres du personnel est transmise à l'Agence.

Le Roi fixe les montants relatifs à l'allocation journalière et le montant mensuel maximal de leur majoration en fonction des services communautaires prestés ainsi que les conditions dans lesquelles ces services communautaires sont exécutés.

Het Agentschap of de partner organiseert, voor de opvangstructuren, de betaling van een dagvergoeding die per week en per persoon wordt vastgelegd.

Onverminderd de mogelijkheid voor begunstigden van de opvang om vrijwilligerswerk te verrichten overeenkomstig de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers, organiseert het Agentschap of de partner eveneens het verrichten van gemeenschapsdiensten door de begunstigden van de opvang in de collectieve opvangstructuren.

Onder gemeenschapsdienst wordt elke prestatie verstaan die door de begunstigde van de opvang wordt verricht in de collectieve structuur ten voordele van de gemeenschap van de begunstigden van de opvang die in de betreffende opvangstructuur verblijven of in het kader van een activiteit die door of in samenwerking met voornoemde structuur georganiseerd wordt en die bijdraagt tot de integratie van de opvangstructuur in de lokale omgeving en waarvoor de begunstigde van de opvang een verhoging van zijn dagvergoeding uitbetaald kan krijgen.

Het verrichten van de gemeenschapsdienst wordt niet als een arbeidsovereenkomst of een arbeidsprestatie beschouwd en de verhoging van de dagvergoeding wordt evenmin als een bezoldiging gezien.

De verhoging van de dagvergoeding van de begunstige van de opvang wordt berekend op basis van een forfaitair tarief dat vastgelegd wordt door de collectieve opvangstructuur en dat varieert naargelang van de aard van de prestatie. Dit forfaitaire tarief wordt voorafgaandelijk goedgekeurd door het Agentschap. De prestaties worden vrijwillig verricht door de begunstigden van de opvang onder toezicht van een personeelslid van de collectieve opvangstructuur. Het betreffende personeelslid wordt hiertoe aangesteld door zijn meerdere en ziet erop toe dat de begunstigden van de opvang gelijke kansen krijgen om deel te nemen aan de gemeenschapsdiensten. De identiteit van de betrokken personeelsleden wordt overgemaakt aan het Agentschap.

De Koning legt de bedragen vast van de dagvergoeding en het maandelijks maximumbedrag van de verhoging ervan in functie van de geleverde gemeenschapsdiensten, evenals de voorwaarden voor de uitvoering van de gemeenschapsdiensten.

Section VI**Formations****Article 35**

Sans préjudice du respect des règles régissant l'accès à la formation professionnelle, des cours et des formations organisés par la structure d'accueil ou par des tiers sont proposés au bénéficiaire de l'accueil.

CHAPITRE II**Dispositions spécifiques applicables aux personnes vulnérables et aux mineurs***Section première***Dispositions générales****Article 36**

Afin de répondre aux besoins spécifiques de personnes vulnérables telles que les mineurs, les mineurs non accompagnés, les parents isolés accompagnés de mineurs, les femmes enceintes, les personnes ayant un handicap, les victimes de la traite des êtres humains, les personnes victimes de violence ou de tortures ou encore les personnes âgées, l'Agence ou le partenaire conclut des conventions avec des institutions ou associations spécialisées.

Dans l'hypothèse où le bénéficiaire de l'accueil est hébergé dans une de ces institutions ou associations, l'Agence ou le partenaire veillera à ce que le suivi administratif et social avec le lieu désigné comme lieu obligatoire d'inscription soit assuré et que le bénéfice de l'aide matérielle soit garanti.

Section II**Les mineurs****Article 37**

Dans toutes les décisions concernant le mineur, l'intérêt supérieur du mineur prime.

Article 38

Le mineur est logé avec ses parents ou avec la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

Artikel 35

Onverminderd de naleving van de regels inzake de toegang tot beroepsopleidingen worden er cursussen en opleidingen voorgesteld aan de begunstigde van de opvang die door de opvangstructuur of door derden georganiseerd worden.

Artikel 36

Om tegemoet te kunnen komen aan de specifieke behoeften van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, alleenstaande ouders vergezeld van minderjarigen, zwangere vrouwen, personen met een handicap, slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van geweld of foltering of ouderen, sluit het Agentschap of de partner overeenkomsten af met gespecialiseerde instellingen of verenigingen.

Indien de begunstigde van de opvang in één van deze instellingen of bij één van deze verenigingen gehuisvest wordt, zal het Agentschap of de partner erop toezien dat de administratieve en sociale opvolging vanuit de plaats die als verplichte plaats van inschrijving toegewezen is, verzekerd blijft en dat de materiële hulp gewaarborgd is.

Artikel 37

Bij alle beslissingen met betrekking tot de minderjarige primeert het hoogste belang van de minderjarige.

Artikel 38

De minderjarige wordt gehuisvest bij zijn ouders of bij de persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Article 39

Les mineurs victimes de toute forme d'abus, de négligence, d'exploitation, de torture, de traitements cruels, inhumains et dégradants, ou de conflits armés, ont droit au soutien qualifié et à l'accès aux soins de santé mentale et aux services de réadaptation.

Article 40

Un encadrement approprié est assuré aux mineurs non accompagnés durant une phase d'observation et d'orientation dans un centre désigné à cet effet. Le Roi détermine le régime et les règles de fonctionnement applicables aux centres d'observation et d'orientation.

Article 41

Le personnel des structures d'accueil chargé des mineurs non accompagnés reçoit une formation appropriée.

3. Les États membres peuvent subordonner l'octroi de tout ou partie des conditions matérielles d'accueil et des soins de santé à la condition que les demandeurs ne disposent pas de moyens suffisants pour avoir un niveau de vie adapté à leur santé et pour pouvoir assurer leur subsistance.

4. Les États membres peuvent exiger des demandeurs qu'ils couvrent le coût des conditions matérielles d'accueil et des soins de santé prévus dans la présente directive, ou qu'ils y contribuent, conformément au paragraphe 3, s'ils ont des ressources suffisantes, par exemple s'ils ont travaillé pendant une période raisonnable.

S'il apparaît qu'un demandeur disposait de ressources suffisantes pour couvrir les conditions matérielles d'accueil et les soins de santé au moment où ces besoins fondamentaux ont été couverts, les États membres peuvent lui en demander le remboursement.

5. Les conditions d'accueil matérielles peuvent être fournies en nature ou sous la forme d'allocations financières ou de bons ou en combinant ces formules. Lorsque les États membres remplissent les conditions matérielles d'accueil sous forme d'allocations financières ou de bons, l'importance de ces derniers est fixée conformément aux principes définis dans le présent article.

Article 9

L'accueil tel que visé à l'article 3 est octroyé par la structure d'accueil ou le centre public d'action sociale désigné comme lieu obligatoire d'inscription.

Artikel 39

De minderjarige slachtoffers van eender welke vorm van misbruik, verwaarlozing, uitbuiting, foltering, wrede, onmenselijke en vernederende behandelingen, of van gewapende conflicten, hebben recht op deskundige ondersteuning en krijgen toegang tot de geestelijke gezondheidszorg en tot de revalidatiediensten.

Artikel 40

Een aangepaste omkadering wordt verzekerd aan de niet-begeleide minderjarigen gedurende een observatie-en oriëntatiefase in een daartoe aangeduid centrum. De koning bepaalt het regime en de werkingsregels die van toepassing zijn op de observatie- en oriëntatiecentra.

Artikel 41

Het personeel van de opvangstructuren die met de opvang van niet-begeleide minderjarigen belast zijn, krijgen een aangepaste opleiding.

3. De lidstaten kunnen de toekenning van alle of bepaalde materiële opvangvoorzieningen en gezondheidszorg afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de asielzoekers niet beschikken over de nodige middelen voor een levensstandaard die voldoende is om hun gezondheid te verzekeren, noch over de nodige bestaansmiddelen.

4. Overeenkomstig artikel 3 kunnen de lidstaten van de asielzoekers, indien zij over voldoende middelen beschikken, bijvoorbeeld wanneer zij gedurende een redelijke tijd gewerkt hebben, een bijdrage verlangen voor het totaal of een deel van de kosten van de door deze richtlijn geboden materiële opvangvoorzieningen en gezondheidszorg.

Indien komt vast te staan dat een asielzoeker over voldoende middelen beschikt om in die basisbehoeften te voorzien toen de materiële opvangvoorzieningen en gezondheidszorg werden verstrekt, mogen de lidstaten hem vragen deze voorzieningen te vergoeden.

5. De materiële opvangvoorzieningen mogen worden verstrekt in natura dan wel in de vorm van uitkeringen of tegoedbonnen of een combinatie daarvan. Indien de lidstaten voor materiële opvangvoorzieningen zorgen door middel van uitkeringen of tegoedbonnen, wordt het bedrag daarvan overeenkomstig de in dit artikel vermelde beginselen bepaald.

Artikel 9

De opvang, bedoeld in artikel 3, wordt toegekend door de opvangstructuur of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen als verplichte plaats van inschrijving.

Article 14

Modalités des conditions matérielles d'accueil

1. Lorsque le logement est fourni en nature, il doit l'être sous une des formes suivantes ou en les combinant:

- a) des locaux servant à loger les demandeurs pendant l'examen d'une demande d'asile présentée à la frontière;
- b) des centres d'hébergement offrant un niveau de vie suffisant;
- c) des maisons, des appartements, des hôtels privés ou d'autres locaux adaptés à l'hébergement des demandeurs.

2. Les États membres font en sorte que les demandeurs qui bénéficient des logements prévus au paragraphe 1, points a), b) et c):

- a) bénéficient d'une protection de leur vie familiale;
- b) aient la possibilité de communiquer avec leur famille, leurs conseils juridiques, les représentants du Haut-Commissariat des Nations unies pour les réfugiés (UNHCR) et les organisations non gouvernementales (ONG) reconnues par les États membres.

Les États membres accordent une attention particulière à la prévention de la violence à l'intérieur des locaux et des centres d'hébergement mentionnés au paragraphe 1, points a) et b).

Article 16

Le bénéficiaire de l'accueil est hébergé dans une structure d'accueil communautaire ou individuelle.

Article 17

Le Roi définit les normes auxquelles les structures d'accueil doivent répondre tant en termes qualitatifs qu'en termes d'infrastructure ainsi que les modalités de contrôle par l'Agence du respect de ces normes.

Article 20

Lors de son séjour au sein d'une structure d'accueil communautaire, le bénéficiaire de l'accueil a droit au respect de sa vie privée et familiale, au respect de ses convictions, à participer à l'organisation de la vie communautaire au sein de la structure d'accueil, à communiquer avec sa famille, son conseil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les associations ayant pour objet l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits.

L'aide matérielle est organisée dans le respect du principe de neutralité envers les convictions philosophiques et religieuses des bénéficiaires de l'accueil au sein de la structure d'accueil communautaire.

Article 21

Les conseillers juridiques des bénéficiaires de l'accueil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les ONG qui agissent en son nom ont accès aux structures communautaires d'accueil, en vue d'aider les bénéficiaires de l'accueil.

Le Roi peut imposer des limites à cet accès uniquement aux fins de sécurité des structures communautaires d'accueil et des locaux ainsi que des bénéficiaires de l'accueil.

Artikel 14

Nadere bepalingen betreffende de materiële opvangvoorzieningen

1. Indien huisvesting in natura wordt verstrekt, gebeurt dit in één van de volgende vormen of een combinatie daarvan:

- a) in ruimten die gebruikt worden om asielzoekers te huisvesten gedurende de behandeling van een asielverzoek dat aan de grens is ingediend;
- b) in opvangcentra die een toereikend huisvestingsniveau bieden;
- c) in particuliere huizen, appartementen, hotels of andere voor de huisvesting van asielzoekers aangepaste ruimten.

2. De lidstaten zien erop toe dat de asielzoekers die zijn gehuisvest overeenkomstig lid 1, onder a), b) of c):

- a) bescherming van hun gezinsleven genieten;
- b) de mogelijkheid hebben om te communiceren met familieleden, raadslieden en vertegenwoordigers van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (UNHCR) en door de lidstaten erkende niet-gouvernementele organisaties (NGO's).

De lidstaten besteden in het bijzonder aandacht aan de preventie van geweldpleging in de in lid 1, onder a) en b), bedoelde ruimten en opvangcentra.

Artikel 16

De begunstigde van de opvang wordt in een collectieve of individuele opvangstructuur gehuisvest.

Artikel 17

De Koning legt de normen vast waaraan de opvangstructuren moeten beantwoorden, zowel inzake kwaliteit als inzake infrastructuur, alsook de modaliteiten van de controle door het Agentschap van de naleving van deze normen.

Artikel 20

Tijdens zijn verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft de begunstigde van de opvang recht op de eerbiediging van zijn privé-leven en gezinsleven, op eerbiediging van zijn overtuigingen, om deel te nemen aan de organisatie van het gemeenschapsleven in de opvangstructuur, om te communiceren met zijn familie, zijn raadsman, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de verenigingen die de opvang van vreemdelingen en het verdedigen van hun rechten tot doel hebben.

De materiële hulp wordt georganiseerd met respect voor het beginsel van neutraliteit jegens filosofische en religieuze overtuigingen van de begunstigden van de opvang binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur.

Artikel 21

De raadslieden van de begunstigden van de opvang, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de NGO's die in naam van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen handelen, krijgen toegang tot de collectieve opvangstructuren, ten einde bijstand te bieden aan de begunstigden van de opvang.

De Koning kan deze toegang slechts beperken om de veiligheid van de collectieve opvangstructuren en van de lokalen alsook van de begunstigden van de opvang te verzekeren.

3. Les États membres font en sorte, le cas échéant, que les enfants mineurs des demandeurs ou les demandeurs mineurs soient logés avec leurs parents ou avec le membre adulte de la famille qui en est responsable, de par la loi ou la coutume.

Il est prévu, dans la structure d'accueil communautaire, un local permettant d'assurer aux entretiens qui s'y déroulent un caractère confidentiel.

Article 20

Lors de son séjour au sein d'une structure d'accueil communautaire, le bénéficiaire de l'accueil a droit au respect de sa vie privée et familiale, au respect de ses convictions, à participer à l'organisation de la vie communautaire au sein de la structure d'accueil, à communiquer avec sa famille, son conseil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les associations ayant pour objet l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits.

L'aide matérielle est organisée dans le respect du principe de neutralité envers les convictions philosophiques et religieuses des bénéficiaires de l'accueil au sein de la structure d'accueil communautaire.

Article 38

Le mineur est logé avec ses parents ou avec la personne exerçant sur lui l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

Article 43

Afin de garantir et, si nécessaire, de rétablir l'ordre, la sécurité et la tranquillité dans la structure d'accueil, des mesures d'ordre interne peuvent être prises. Le Roi fixe les mesures d'ordre pouvant être prises à l'encontre d'un résident, les règles de procédure applicables ainsi que l'autorité habilitée à les prendre.

Article 48

Sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, les membres du personnel des structures d'accueil sont tenus par un devoir de confidentialité. Celui-ci s'appli-

4. Les États membres font en sorte que les demandeurs d'asile ne soient transférés d'un logement à l'autre que lorsque cela est nécessaire. Les États membres donnent aux demandeurs la possibilité d'informer leurs conseils juridiques de leur transfert et de leur nouvelle adresse.

5. Les personnes travaillant dans les centres d'hébergement ont reçu une formation appropriée et sont tenues par le devoir de confidentialité, prévu dans le droit national, en ce qui concerne toute information dont elles ont connaissance du fait de leur travail.

3. Waar van toepassing, zien de lidstaten erop toe dat minderjarige kinderen van asielzoekers of minderjarige asielzoekers worden gehuisvest bij hun ouders of bij een volwassen familielid dat krachtens de wet of het gewoonterecht voor hen verantwoordelijk is.

In de collectieve opvangstructuur is er een lokaal voorzien dat het vertrouwelijk karakter waarborgt van de gesprekken die er plaatsvinden.

Artikel 20

Tijdens zijn verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft de begunstigde van de opvang recht op de eerbiediging van zijn privé-leven en gezinsleven, op eerbiediging van zijn overtuigingen, om deel te nemen aan de organisatie van het gemeenschapsleven in de opvangstructuur, om te communiceren met zijn familie, zijn raadsman, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de verenigingen die de opvang van vreemdelingen en het verdedigen van hun rechten tot doel hebben.

De materiële hulp wordt georganiseerd met respect voor het beginsel van neutraliteit jegens filosofische en religieuze overtuigingen van de begunstigden van de opvang binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur.

Artikel 38

De minderjarige wordt gehuisvest bij zijn ouders of bij de persoon die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Artikel 43

Om de orde, de veiligheid en de rust in een opvangstructuur te waarborgen en indien nodig te herstellen, kunnen er interne ordemaatregelen genomen worden. De Koning legt de ordemaatregelen vast die ten aanzien van een bewoner genomen kunnen worden en bepaalt welke de van toepassing zijnde procedureregels zijn en welke overheden gemachtigd zijn om de ordemaatregelen te nemen.

Artikel 48

Onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek, zijn de personeelsleden van de opvangstructuren gebonden door een geheimhoudingsplicht. Deze is met name van

4. De lidstaten zien erop toe dat asielzoekers alleen worden overgeplaatst wanneer dit noodzakelijk is. De lidstaten zorgen ervoor dat asielzoekers hun raadslieden van de overplaatsing en hun nieuwe adres op de hoogte kunnen brengen.

5. Het personeel dat in de opvangcentra werkt, moet een passende opleiding hebben. Voor deze personeelsleden geldt in de nationale wetgeving omschreven geheimhoudingsplicht in verband met de informatie waarvan zij uit hoofde van hun werk kennis nemen.

ARTICLE 49

1. Accès aux informations portées à la connaissance d'un membre du personnel de la structure d'accueil

que notamment aux informations portées à la connaissance d'un membre du personnel de la structure d'accueil par tout bénéficiaire de l'accueil accueilli en son sein et aux initiatives qu'un membre du personnel de la structure d'accueil entreprend dans le cadre des missions confiées à ladite structure d'accueil.

Article 50

L'Agence ou le partenaire organise un cycle de formation pluridisciplinaire et continue à destination des membres du personnel des structures d'accueil.

6. Les États membres peuvent faire participer les demandeurs à la gestion des ressources matérielles et des aspects non matériels de la vie dans le centre par l'intermédiaire d'un comité ou d'un conseil consultatif représentatif des personnes qui y sont hébergées.

7. Les conseillers juridiques des demandeurs d'asile et les représentants de l'UNHCR ou des ONG qui agissent en son nom et sont reconnues par l'État membre concerné peuvent accéder aux centres d'hébergement et autres locaux dans lesquels les demandeurs d'asile sont logés, en vue d'aider ces derniers. Des limites à cet accès ne peuvent être imposées qu'aux fins de la sécurité des centres et des locaux ainsi que des demandeurs d'asile.

Lors de son séjour au sein d'une structure d'accueil communautaire, le bénéficiaire de l'accueil a droit au respect de sa vie privée et familiale, au respect de ses convictions, à participer à l'organisation de la vie communautaire au sein de la structure d'accueil, à communiquer avec sa famille, son conseil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les associations ayant pour objet l'accueil des étrangers et la défense de leurs droits.

L'aide matérielle est organisée dans le respect du principe de neutralité envers les convictions philosophiques et religieuses des bénéficiaires de l'accueil au sein de la structure d'accueil communautaire.

Article 20

Les conseillers juridiques des bénéficiaires de l'accueil, les représentants du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés et les ONG qui agissent en son nom ont accès aux structures communautaires d'accueil, en vue d'aider les bénéficiaires de l'accueil.

Le Roi peut imposer des limites à cet accès uniquement aux fins de sécurité des structures communautaires d'accueil et des locaux ainsi que des bénéficiaires de l'accueil.

6. Via een representatieve adviesraad van bewoners kunnen de lidstaten asielzoekers betrekken bij het beheer van de materiële middelen en bij de immateriële aspecten van het leven in het centrum.

7. Juridisch adviseurs of raadslieden van asielzoekers en vertegenwoordigers van de UNHCR of van de door het Bureau van de Hoge Commissaris gemachtigde en door de lidstaat erkende NGO's hebben toegang tot de opvangcentra en andere plaatsen waar asielzoekers zijn gehuisvest, zodat zij de asielzoekers kunnen bijstaan. Deze toegang kan slechts worden beperkt om redenen die verband houden met de veiligheid van de huisvesting en van de asielzoekers.

toepassing op de informatie die aan een personeelslid van de opvangstructuur verstrekt wordt door elke begunstigde van de opvang die in deze opvangstructuur opgevangen wordt en op de initiatieven die een personeelslid van de opvangstructuur neemt in het kader van de taken die aan de genoemde opvangstructuur zijn toevertrouwd.

Artikel 50

Het Agentschap of de partner organiseert een multidisciplinaire en doorlopende opleidingscyclus die bestemd is voor de personeelsleden van de opvangstructuren.

Artikel 20

Tijdens zijn verblijf in een collectieve opvangstructuur heeft de begunstigde van de opvang recht op de eerbiediging van zijn privé-leven en gezinsleven, op eerbiediging van zijn overtuigingen, om deel te nemen aan de organisatie van het gemeenschapsleven in de opvangstructuur, om te communiceren met zijn familie, zijn raadsman, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de verenigingen die de opvang van vreemdelingen en het verdedigen van hun rechten tot doel hebben.

De materiële hulp wordt georganiseerd met respect voor het beginsel van neutraliteit jegens filosofische en religieuze overtuigingen van de begunstigden van de opvang binnen de gemeenschappelijke opvangstructuur.

Artikel 21

De raadslieden van de begunstigden van de opvang, de vertegenwoordigers van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties en de NGO's die in naam van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen handelen, krijgen toegang tot de collectieve opvangstructuren, ten einde bijstand te bieden aan de begunstigden van de opvang.

De Koning kan deze toegang slechts beperken om de veiligheid van de collectieve opvangstructuren en van de lokalen alsook van de begunstigden van de opvang te verzekeren.

8. Pour les conditions matérielles d'accueil, les États membres peuvent, à titre exceptionnel, fixer des modalités différentes de celles qui sont prévues dans le présent article, pendant une période raisonnable, aussi courte que possible, lorsque:- une première évaluation des besoins spécifiques du demandeur est requise,- les conditions matérielles d'accueil prévues dans le présent article n'existent pas dans une certaine zone géographique,- les capacités de logement normalement disponibles sont temporairement épuisées,- le demandeur d'asile se trouve en rétention ou à un poste frontière, dans un local qu'il ne peut quitter.Ces différentes conditions couvrent, en tout état de cause, les besoins fondamentaux.

Article 15

Soins de santé

1. Les États membres font en sorte que les demandeurs reçoivent les soins médicaux nécessaires qui comportent, au minimum, les soins urgents et le traitement essentiel des maladies.

2. Les États membres fournissent l'assistance médicale ou autre nécessaire aux demandeurs ayant des besoins particuliers.

Il est prévu, dans la structure d'accueil communautaire, un local permettant d'assurer aux entretiens qui s'y déroulent un caractère confidentiel.

Article 18

Par dérogation aux articles 20 et 21 ainsi qu'aux articles 30 à 35, le bénéficiaire de l'accueil peut, lorsque les capacités de logement normalement disponibles sont temporairement épuisées, être hébergé dans une structure d'accueil d'urgence et bénéficier d'un accompagnement social limité. En toute hypothèse, le séjour dans une telle structure ne peut excéder dix jours et les besoins fondamentaux du bénéficiaire de l'accueil y sont rencontrés. Ceux-ci comprennent toute l'assistance nécessaire, et notamment la nourriture, le logement, l'accès aux facilités sanitaires et l'accompagnement médical tel que décrit aux articles 23 à 29.

Article 23

Le bénéficiaire de l'accueil a droit à l'accompagnement médical nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine.

Article 24

Par accompagnement médical, on entend l'aide et les soins médicaux, que ceux-ci soient repris dans la nomenclature telle que prévue à l'article 35 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 ou qu'ils relèvent de la vie quotidienne.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, d'une part, l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature précitée, ne sont pas assurés au bénéficiaire de l'accueil en ce qu'ils apparaissent comme manifestement non nécessaires, et d'autre part, l'aide et les soins médicaux relevant de la vie quotidienne et qui bien que non repris dans la nomenclature précitée sont assurés au bénéficiaire de l'accueil.

Article 25

§ 1er. L'Agence est compétente pour assurer l'accompagnement médical visé à l'article 23 au profit du bénéficiaire de l'accueil, et ce quelle que soit la structure d'accueil dans lequel il est accueilli, à l'exception de celle gérée par le partenaire visé à l'article 63 de la présente loi.

8. Bij wijze van uitzondering mogen de lidstaten andere dan de in dit artikel genoemde regels inzake materiële opvangvoorzieningen vaststellen voor een zo kort mogelijke redelijke termijn, indien:- een eerste raming van de specifieke behoeften van de asielzoekers vereist is;- de in dit artikel genoemde materiële opvangvoorzieningen in een bepaald geografisch gebied niet vorhanden zijn;- de gewoonlijk beschikbare huisvestingscapaciteit tijdelijk uitgeput is;- de asielzoekers in een bewaringscentrum verblijven of zich in grenslokalen bevinden die zij niet mogen verlaten. Deze afwijkende voorzieningen moeten in elk geval de basisbehoeften dekken.

Artikel 15

Gezondheidszorg

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat asielzoekers de nodige medische zorg ontvangen, die ten minste de spoedeisende behandelingen en de essentiële behandeling van ziekten omvat.

2. De lidstaten verstrekken de noodzakelijke medische of andere zorg aan asielzoekers met speciale behoeften.

In de collectieve opvangstructuur is er een lokaal voorzien dat het vertrouwelijk karakter waarborgt van de gesprekken die er plaatsvinden.

Artikel 18

In afwijking van artikelen 20 en 21 alsook van artikelen 30 tot 35 kan de begunstigde van de opvang, wanneer de normaal beschikbare opvangcapaciteit tijdelijk uitgeput is, gehuisvest worden in een noodopvangstructuur. In dat geval geniet hij een beperkte maatschappelijke begeleiding. In ieder geval mag het verblijf in een dergelijke structuur niet langer dan tien dagen duren en wordt er voorzien in de fundamentele noden van de begunstigde van de opvang. Deze laatste omvatten de volledige bijstand die nodig is, en onder meer voedsel, huisvesting, toegang tot een sanitaire uitrusting en de medische begeleiding zoals beschreven in artikelen 23 tot 29 gewaarborgd.

Artikel 23

De begunstigde van de opvang heeft recht op de medische begeleiding die noodzakelijk is om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Artikel 24

Onder medische begeleiding worden de medische hulpverlening en zorgen verstaan, ongeacht of zij opgenomen zijn in de nomenclatuur zoals voorzien in artikel 35 van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994, of tot het dagelijkse leven behoren.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, enerzijds de medische hulp en zorgen die in genoemde nomenclatuur opgenomen zijn, maar niet aan de begunstigde van de opvang verzekerd worden omdat zij manifest niet noodzakelijk blijken te zijn, en anderzijds, de medische hulp en zorgen die tot het dagelijkse leven behoren en, hoewel niet opgenomen in genoemde nomenclatuur, wel verzekerd worden aan de begunstigde van de opvang.

Artikel 25

§ 1. Het Agentschap is bevoegd om de medische begeleiding, zoals bedoeld in artikel 23, te verzekeren ten behoeve van de begunstigde van de opvang en dit ongeacht de opvangstructuur waarin hij wordt opgevangen, met uitzondering van de opvangstructuur beheerd door de partner zoals bedoeld in artikel 63 van deze wet.

§ 2.A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au bénéficiaire de l'accueil l'accès effectif à un accompagnement médical.

§ 3. Cet accompagnement est délivré sous la responsabilité d'un médecin qui conserve son indépendance professionnelle envers le directeur ou le responsable de ladite structure.

§ 4. Le demandeur d'asile qui ne réside pas dans la structure d'accueil qui lui a été désignée comme lieu obligatoire d'inscription peut bénéficier d'un accompagnement médical assuré par l'Agence.

§ 5. Le bénéficiaire de l'accueil peut introduire auprès de l'Agence un recours contre une décision du médecin de la structure d'accueil relative à l'octroi d'un accompagnement médical qui n'est pas considéré comme étant nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine, conformément à l'article 46.

Article 26

L'Agence ou le partenaire peut, selon les modalités définies par le Roi, conclure des conventions avec les établissements de soins de santé en vue de fixer les conditions de remboursement des frais médicaux, pharmaceutiques et autres, résultant des soins dispensés au bénéficiaire de l'accueil.

Article 27

Un dossier médical unique est tenu à jour et conservé au sein de la structure d'accueil communautaire désignée comme lieu obligatoire d'inscription.

En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné.

Article 28

Si l'état de santé du bénéficiaire de l'accueil le justifie et sur avis du médecin traitant, l'Agence peut modifier ou supprimer son lieu obligatoire d'inscription, conformément aux articles 12 et 13.

§ 2. Met het oog hierop waarborgt elke opvangstructuur aan de begünstigde van de opvang de effectieve toegang tot een medische begeleiding.

§ 3. Deze medische begeleiding wordt verleend onder de verantwoordelijkheid van een arts die zijn professionele onafhankelijkheid ten aanzien van de directeur of de verantwoordelijke van de betreffende structuur behoudt.

§ 4. De asielzoeker die niet verblijft in de opvangstructuur die hem aangewezen werd als verplichte plaats van inschrijving, kan een medische begeleiding krijgen die wordt verzekerd door het Agentschap.

§ 5. De begünstigde van de opvang kan bij het Agentschap een beroep indienen overeenkomstig artikel 46 tegen een beslissing van de arts van de opvangstructuur met betrekking tot het verstrekken van medische begeleiding die niet wordt beschouwd als vereist om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Artikel 26

Het Agentschap of de partner kan, overeenkomstig de modaliteiten die door de Koning bepaald zijn, overeenkomsten afsluiten met instellingen voor gezondheidszorg om de voorwaarden vast te leggen voor de terugbetaling van de medische, farmaceutische en andere kosten die ontstaan door het verstrekken van zorgen aan de begünstigde van de opvang.

Artikel 27

Er wordt één enkel medisch dossier bijgehouden en bewaard in de collectieve opvangstructuur die als verplichte plaats van inschrijving is toegewezen.

In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving.

Artikel 28

Indien de gezondheidstoestand van de begünstigde van de opvang het rechtvaardigt en op advies van de behandelende arts, kan het Agentschap zijn verplichte plaats van inschrijving wijzigen of opheffen, overeenkomstig artikelen 12 en 13.

Article 29

Le bénéficiaire de l'accueil peut être soumis à un examen médical obligatoire pour des motifs de santé publique.

Sous-section II

Accompagnement psycho-logique

Article 30

L'accompagnement psychologique nécessaire est assuré au bénéficiaire de l'accueil.

A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure, selon les modalités définies par le Roi, des conventions avec des organismes et institutions spécialisés.

CHAPITRE III

Limitation ou retrait du bénéfice des conditions d'accueil

Article 16

Limitation ou retrait du bénéfice des conditions d'accueil

1. Les États membres peuvent limiter ou retirer le bénéfice des conditions d'accueil dans les cas suivants:

a) lorsqu'un demandeur d'asile:

- abandonne le lieu de résidence fixé par l'autorité compétente sans en avoir informé ladite autorité ou, si une autorisation est nécessaire à cet effet, sans l'avoir obtenue, ou

- ne respecte pas l'obligation de se présenter aux autorités, ne répond pas aux demandes d'information ou ne se rend pas aux entretiens personnels concernant la procédure de demande d'asile dans un délai raisonnable fixé par le droit national, ou

- a déjà introduit une demande dans le même État membre.

Lorsque le demandeur est retrouvé ou se présente volontairement aux autorités compétentes, une décision dûment motivée, fondée sur les raisons de sa disparition, est prise quant au rétablissement du bénéfice de certaines ou de l'ensemble des conditions d'accueil;

Article 5

Sans préjudice du Livre III, Titre III relatif aux mesures d'ordre et sanctions, le bénéfice de l'aide matérielle décrite dans la présente loi ne pourra en aucun cas faire l'objet d'une suppression.

Artikel 29

De begünstigde van de opvang kan om redenen van volksgezondheid aan een verplicht medisch onderzoek onderworpen worden.

Artikel 30

De noodzakelijke psychologische begeleiding wordt aan de begünstigde van de opvang verzekerd.

Met het oog hierop kan het Agentschap of de partner, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Koning, overeenkomsten afsluiten met gespecialiseerde instanties en instellingen.

HOOFDSTUK III**Beperking of intrekking van opvangvoorzieningen****Artikel 16****Beperking of intrekking van opvangvoorzieningen**

1. De lidstaten kunnen de opvangvoorzieningen in de volgende gevallen beperken of intrekken:

a) indien een asielzoeker

- de door de bevoegde instanties vastgestelde verblijfplaats verlaat zonder deze instanties op de hoogte te stellen of, indien toestemming vereist is, zonder toestemming, of,

- gedurende een in het nationale recht vastgestelde redelijke termijn niet voldoet aan de meldingsplicht of aan verzoeken om informatie te verstrekken of te verschijnen voor een persoonlijk onderhoud betreffende de asielprocedure, dan wel

- reeds een asielverzoek ingediend heeft in dezelfde lidstaat.

Wanneer de asielzoeker wordt opgespoord of zich vrijwillig bij de betrokken instantie meldt, wordt een met redenen omklede, op de redenen voor de verdwijning gebaseerde beslissing genomen inzake het opnieuw verstrekken van sommige of alle opvangvoorzieningen;

Artikel 5

Onverminderd de bepalingen van Boek III, Titel III betreffende ordemaatregelen en sancties, kan het recht op materiële hulp zoals beschreven in deze wet in geen geval opgeheven worden.

b) lorsqu'un demandeur d'asile a dissimulé ses ressources financières et a donc indûment bénéficié de conditions matérielles d'accueil.

S'il apparaît qu'un demandeur disposait de ressources suffisantes pour couvrir les conditions matérielles d'accueil et les soins de santé au moment où ces besoins fondamentaux ont été couverts, les États membres peuvent lui en demander le remboursement.

2. Les États membres peuvent refuser les conditions d'accueil dans les cas où un demandeur d'asile n'a pas été en mesure de prouver que la demande d'asile a été introduite dans les meilleurs délais raisonnables après son arrivée dans l'Etat membre.

3. Les États membres peuvent déterminer les sanctions applicables en cas de manquement grave au règlement des centres d'hébergement ou de comportement particulièrement violent.

Article 44

Le bénéficiaire de l'accueil peut faire l'objet d'une sanction en cas de manquement grave au régime et règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil visés à l'article 19. Lors du choix de la sanction, il est tenu compte de la nature et de l'importance du manquement ainsi que des circonstances concrètes dans lesquelles il a été commis.

Seule les sanctions suivantes peuvent être prononcées:

1° l'avertissement formel avec mention dans le dossier social visé à l'article 32;

2° l'exclusion temporaire de la participation aux activités organisées par la structure d'accueil;

3° l'exclusion temporaire de la possibilité d'exécuter des prestations rémunérées des services communautaires, telles que visées par l'article 34;

4° la restriction de l'accès à certains services;

5° l'obligation d'effectuer des tâches d'intérêt général, dont la non-exécution ou l'exécution défaillante peut être considérée comme un nouveau manquement;

6° le transfert, sans délai, du bénéficiaire de l'accueil, vers une autre structure d'accueil. Les sanctions sont infligées par le directeur ou le responsable de la structure d'accueil. Les sanctions peuvent être diminuées ou levées durant leur exécution par l'autorité qui les a infligées.

b) indien een asielzoeker financiële middelen verbor-
gen heeft gehouden en daardoor ten onrechte aan-
spraak op de bij deze richtlijn vastgestelde materiële en
financiële opvangvoorzieningen heeft gemaakt.

Indien komt vast te staan dat een asielzoeker over voldoende middelen beschikt om in die basisbehoeften te voorzien toen de materiële opvangvoorzieningen werden verstrekt, mogen de lidstaten hem vragen deze voorzieningen te vergoeden.

2. Een lidstaat mag weigeren de opvangvoorzieningen te verstrekken wanneer de asielzoeker niet kan bewijzen dat het asielverzoek zo spoedig als redelijkerwijs mogelijk na de aankomst in de lidstaat werd ingediend.

3. De lidstaten kunnen sancties vaststellen op ernstige inbreuken op de regels met betrekking tot de opvangcentra en op ernstige vormen van geweld.

Artikel 44

Ingeval de begunstigde van de opvang een ernstige overtreding begaat van de voorschriften en werkingsregels die van toepassing zijn op de opvangstructuren bedoeld in artikel 19 kan er hem een sanctie opgelegd worden. Bij de keuze van de sanctie wordt er rekening gehouden met de aard en de omvang van de overtreding evenals met de concrete omstandigheden waarin deze werd begaan.

Enkel de volgende sancties mogen worden opgelegd:

1° de formele verwittiging met vermelding in het sociaal dossier bedoeld in artikel 32;

2° de tijdelijke uitsluiting van deelname aan de activiteiten georganiseerd door de opvangstructuur;

3° de tijdelijke uitsluiting van de mogelijkheid tot het verrichten van betaalde prestaties van gemeenschapsdiensten zoals bedoeld in artikel 34;

4° de beperking van de toegang tot sommige diensten;

5° de verplichting om taken van algemeen nut te verrichten, waarvan de niet-uitvoering of de gebrekkige uitvoering als een nieuwe overtreding beschouwd kan worden;

6° de overplaatsing, zonder verwijl, van de begunstigde van de opvang naar een andere opvangstructuur. De sancties worden opgelegd door de directeur of de verantwoordelijke van de opvangstructuur. De sancties kunnen tijdens hun uitvoering verminderd of opgeheven worden door de instantie die ze heeft opgelegd.

La décision d'infliger une sanction est prise de manière objective et impartiale et fait l'objet d'une motivation.

En aucun cas, la mise en œuvre d'une sanction ne peut avoir pour effet la suppression complète de l'aide matérielle octroyée en vertu de la présente loi, ni la diminution de l'accès à l'accompagnement médical.

Le Roi détermine les règles de procédure applicables au traitement des sanctions.

Article 23

Le bénéficiaire de l'accueil a droit à l'accompagnement médical nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine.

Article 24

Par accompagnement médical, on entend l'aide et les soins médicaux, que ceux-ci soient repris dans la nomenclature telle que prévue à l'article 35 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnées le 14 juillet 1994 ou qu'ils relèvent de la vie quotidienne.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, d'une part, l'aide et les soins médicaux qui, bien que repris dans la nomenclature précitée, ne sont pas assurés au bénéficiaire de l'accueil en ce qu'ils apparaissent comme manifestement non nécessaires, et d'autre part, l'aide et les soins médicaux relevant de la vie quotidienne et qui bien que non repris dans la nomenclature précitée sont assurés au bénéficiaire de l'accueil.

Article 25

§ 1er. L'Agence est compétente pour assurer l'accompagnement médical visé à l'article 23 au profit du bénéficiaire de l'accueil, et ce quelle que soit la structure d'accueil dans lequel il est accueilli, à l'exception de celle gérée par le partenaire visé à l'article 63 de la présente loi.

§ 2.^A cette fin, chaque structure d'accueil garantit au bénéficiaire de l'accueil l'accès effectif à un accompagnement médical.

4. De in de leden 1, 2 en 3 bedoelde beslissingen tot beperking, intrekking of wijziging van opvangvoorzieningen of sancties worden individueel, objectief en onpartijdig genomen en met redenen omkleed. De beslissingen worden genomen op grond van de specifieke situatie van de betrokkenen, met name voor personen die onder artikel 17 vallen, en met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. De lidstaten zien erop toe dat asielzoekers te allen tijde toegang hebben tot medische noodhulp.

De beslissing om een sanctie op te leggen wordt op een objectieve en onpartijdige wijze genomen en maakt het voorwerp uit van een motivering.

In geen geval kan de uitvoering van een sanctie de volledige opheffing van de materiële hulp die krachtens de huidige wet toegekend wordt tot gevolg hebben, noch de vermindering van de toegang tot de medische begeleiding.

De Koning bepaalt de procedureregels die van toepassing zijn op de behandeling van de sancties.

Artikel 23

De begunstigde van de opvang heeft recht op de medische begeleiding die noodzakelijk is om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Artikel 24

Onder medische begeleiding worden de medische hulpverlening en zorgen verstaan, ongeacht of zij opgenomen zijn in de nomenclatuur zoals voorzien in artikel 35 van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994, of tot het dagelijkse leven behoren.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, enerzijds de medische hulp en zorgen die in genoemde nomenclatuur opgenomen zijn, maar niet aan de begunstigde van de opvang verzekerd worden omdat zij manifest niet noodzakelijk blijken te zijn, en anderzijds, de medische hulp en zorgen die tot het dagelijkse leven behoren en, hoewel niet opgenomen in genoemde nomenclatuur, wel verzekerd worden aan de begunstigde van de opvang.

Artikel 25

§ 1. Het Agentschap is bevoegd om de medische begeleiding, zoals bedoeld in artikel 23, te verzekeren ten behoeve van de begunstigde van de opvang en dit ongeacht de opvangstructuur waarin hij wordt opgevangen, met uitzondering van de opvangstructuur beheerd door de partner zoals bedoeld in artikel 63 van deze wet.

§ 2. Met het oog hierop waarborgt elke opvangstructuur aan de begunstigde van de opvang de effectieve toegang tot een medische begeleiding.

§ 3. Cet accompagnement est délivré sous la responsabilité d'un médecin qui conserve son indépendance professionnelle envers le directeur ou le responsable de ladite structure.

§ 4. Le demandeur d'asile qui ne réside pas dans la structure d'accueil qui lui a été désignée comme lieu obligatoire d'inscription peut bénéficier d'un accompagnement médical assuré par l'Agence.

§ 5. Le bénéficiaire de l'accueil peut introduire auprès de l'Agence un recours contre une décision du médecin de la structure d'accueil relative à l'octroi d'un accompagnement médical qui n'est pas considéré comme étant nécessaire pour mener une vie conforme à la dignité humaine, conformément à l'article 46.

Article 26

L'Agence ou le partenaire peut, selon les modalités définies par le Roi, conclure des conventions avec les établissements de soins de santé en vue de fixer les conditions de remboursement des frais médicaux, pharmaceutiques et autres, résultant des soins dispensés au bénéficiaire de l'accueil.

Article 27

Un dossier médical unique est tenu à jour et conservé au sein de la structure d'accueil communautaire désignée comme lieu obligatoire d'inscription.

En cas de désignation du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 11, § 2 et de modification du lieu obligatoire d'inscription conformément à l'article 12, ce dossier est transmis au nouveau lieu désigné.

Article 28

Si l'état de santé du bénéficiaire de l'accueil le justifie et sur avis du médecin traitant, l'Agence peut modifier ou supprimer son lieu obligatoire d'inscription, conformément aux articles 12 et 13.

Article 44

Le bénéficiaire de l'accueil peut faire l'objet d'une sanction en cas de manquement grave au régime et règles de fonctionnement applicables aux structures d'accueil visés à l'article 19. Lors du choix de la sanc-

5. Les États membres veillent à ce que les conditions matérielles d'accueil ne soient pas retirées ou réduites avant qu'une décision négative soit prise.

§ 3. Deze medische begeleiding wordt verleend onder de verantwoordelijkheid van een arts die zijn professionele onafhankelijkheid ten aanzien van de directeur of de verantwoordelijke van de betreffende structuur behoudt.

§ 4. De asielzoeker die niet verblijft in de opvangstructuur die hem aangewezen werd als verplichte plaats van inschrijving, kan een medische begeleiding krijgen die wordt verzekerd door het Agentschap.

§ 5. De begünstigde van de opvang kan bij het Agentschap een beroep indienen overeenkomstig artikel 46 tegen een beslissing van de arts van de opvangstructuur met betrekking tot het verstrekken van medische begeleiding die niet wordt beschouwd als vereist om een leven te kunnen leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Artikel 26

Het Agentschap of de partner kan, overeenkomstig de modaliteiten die door de Koning bepaald zijn, overeenkomsten sluiten met instellingen voor gezondheidszorg om de voorwaarden vast te leggen voor de terugbetaling van de medische, farmaceutische en andere kosten die ontstaan door het verstrekken van zorgen aan de begünstigde van de opvang.

Artikel 27

Er wordt één enkel medisch dossier bijgehouden en bewaard in de collectieve opvangstructuur die als verplichte plaats van inschrijving is toegewezen. In geval van toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 11, § 2 en wijziging van deze verplichte plaats van inschrijving overeenkomstig artikel 12, wordt dit dossier overgemaakt aan de nieuwe plaats van inschrijving.

Artikel 28

Indien de gezondheidstoestand van de begünstigde van de opvang het rechtvaardigt en op advies van de behandelende arts, kan het Agentschap zijn verplichte plaats van inschrijving wijzigen of opheffen, overeenkomstig artikelen 12 en 13.

Artikel 44

Ingeval de begünstigde van de opvang een ernstige overtreding begaat van de voorschriften en werkingsregels die van toepassing zijn op de opvangstructuren bedoeld in artikel 19 kan er hem een sanctie opgelegd

5. De lidstaten zorgen ervoor dat er geen materiële opvangvoorzieningen beperkt of ingetrokken worden voordat er een negatieve beslissing genomen is.

tion, il est tenu compte de la nature et de l'importance du manquement ainsi que des circonstances concrètes dans lesquelles il a été commis.

Seule les sanctions suivantes peuvent être prononcées:

1° l'avertissement formel avec mention dans le dossier social visé à l'article 32;

2° l'exclusion temporaire de la participation aux activités organisées par la structure d'accueil;

3° l'exclusion temporaire de la possibilité d'exécuter des prestations rémunérées des services communautaires, telles que visées par l'article 34;

4° la restriction de l'accès à certains services;

5° l'obligation d'effectuer des tâches d'intérêt général, dont la non-exécution ou l'exécution défaillante peut être considérée comme un nouveau manquement;

6° le transfert, sans délai, du bénéficiaire de l'accueil, vers une autre structure d'accueil.

Les sanctions sont infligées par le directeur ou le responsable de la structure d'accueil.

Les sanctions peuvent être diminuées ou levées durant leur exécution par l'autorité qui les a infligées.

La décision d'infliger une sanction est prise de manière objective et impartiale et fait l'objet d'une motivation.

En aucun cas, la mise en œuvre d'une sanction ne peut avoir pour effet la suppression complète de l'aide matérielle octroyée en vertu de la présente loi, ni la diminution de l'accès à l'accompagnement médical.

Le Roi détermine les règles de procédure applicables au traitement des sanctions.

worden. Bij de keuze van de sanctie wordt er rekening gehouden met de aard en de omvang van de overtreding evenals met de concrete omstandigheden waarin deze werd begaan.

Enkel de volgende sancties mogen worden opgelegd:

1° de formele verwittiging met vermelding in het sociaal dossier bedoeld in artikel 32;

2° de tijdelijke uitsluiting van deelname aan de activiteiten georganiseerd door de opvangstructuur;

3° de tijdelijke uitsluiting van de mogelijkheid tot het verrichten van betaalde prestaties van gemeenschapsdiensten zoals bedoeld in artikel 34;

4° de beperking van de toegang tot sommige diensten;

5° de verplichting om taken van algemeen nut te verrichten, waarvan de niet-uitvoering of de gebrekkige uitvoering als een nieuwe overtreding beschouwd kan worden;

6° de overplaatsing, zonder verwijl, van de begunstigde van de opvang naar een andere opvangstructuur.

De sancties worden opgelegd door de directeur of de verantwoordelijke van de opvangstructuur.

De sancties kunnen tijdens hun uitvoering verminderd of opgeheven worden door de instantie die ze heeft opgelegd.

De beslissing om een sanctie op te leggen wordt op een objectieve en onpartijdige wijze genomen en maakt het voorwerp uit van een motivering.

In geen geval kan de uitvoering van een sanctie de volledige opheffing van de materiële hulp die krachtens de huidige wet toegekend wordt tot gevolg hebben, noch de vermindering van de toegang tot de medische begeleiding.

De Koning bepaalt de procedureregels die van toepassing zijn op de behandeling van de sancties.

CHAPITRE IV

Dispositions concernant les personnes ayant des besoins particuliers

Article 17

Principe général

1. Dans la législation nationale transposant les dispositions du chapitre II relatives aux conditions matérielles d'accueil et aux soins de santé, les États membres tiennent compte de la situation particulière des personnes vulnérables, telles que les mineurs, les mineurs non accompagnés, les handicapés, les personnes âgées, les femmes enceintes, les parents isolés accompagnés de mineurs et les personnes qui ont subi des tortures, des viols ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle.

2. Le paragraphe 1 ne s'applique qu'aux personnes dont les besoins particuliers ont été constatés après une évaluation individuelle de leur situation.

Article 11, § 3, al. 3

L'appréciation du caractère adapté de ce lieu est notamment basée sur des critères comme la composition familiale du bénéficiaire de l'accueil, son état de santé, sa connaissance d'une des langues nationales ou de la langue de la procédure. Dans ce cadre, l'Agence porte une attention particulière à la situation des personnes vulnérables visées à l'article 36.

Article 22

§ 1. Dans les trente jours qui suivent la désignation de son lieu obligatoire d'inscription, la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil est examinée en vue de déterminer si l'accueil répond à ses besoins spécifiques. S'il apparaît que ce n'est pas le cas, il peut être procédé à une modification du lieu obligatoire d'inscription.

§ 2. A cette fin l'examen de la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil porte notamment sur les signes non détectables a priori d'une éventuelle vulnérabilité telle que celle présente chez les personnes ayant subi des tortures ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle.

§ 3. L'évaluation de la situation individuelle du bénéficiaire de l'accueil se poursuivra tout au long de son séjour au sein de la structure d'accueil.

§ 4. Le Roi fixe les modalités de cette évaluation.

Article 36

Afin de répondre aux besoins spécifiques de personnes vulnérables telles que les mineurs, les mineurs non accompagnés, les parents isolés accompagnés de mineurs, les femmes enceintes, les personnes ayant un handicap, les victimes de la traite des êtres humains, les personnes victimes de violence ou de tortures ou encore les personnes âgées, l'Agence ou le partenaire conclut des conventions avec des institutions ou associations spécialisées.

Dans l'hypothèse où le bénéficiaire de l'accueil est hébergé dans une de ces institutions ou associations,

HOOFDSTUK IV

Personen met bijzondere behoeften

Artikel 17

Algemeen beginsel

1. De lidstaten houden in hun nationale wetgeving tot uitvoering van de bepalingen van hoofdstuk II inzake materiële opvangvoorzieningen en gezondheidszorg rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die folteringen hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld zijn blootgesteld.

2. Lid 1 is uitsluitend van toepassing op personen die na een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften blijken te hebben.

Artikel 11, § 3, al. 3

De beoordeling van het aangepaste karakter van deze plaats is met name gebaseerd op criteria als de gezinstoestand van de begünstigde van de opvang, zijn gezondheidstoestand, zijn kennis van één van de landstalen of van de taal waarin de procedure gevoerd wordt. In dit kader besteedt het Agentschap bijzondere aandacht aan de toestand van kwetsbare personen zoals bedoeld in artikel 36.

Artikel 22

§ 1. Gedurende de dertig dagen die volgen op de toewijzing van zijn verplichte plaats van inschrijving wordt de persoonlijke situatie van de begünstigde van de opvang onderzocht om uit te maken of de opvang aangepast is aan zijn specifieke noden. Indien dit niet zo blijkt te zijn, kan er worden overgegaan tot een wijziging van de verplichte plaats van inschrijving.

§ 2. Met het oog hierop wordt tijdens het onderzoek van de persoonlijke situatie van de begünstigde van de opvang met name gepeild naar niet onmiddellijk zichtbare tekenen van een eventuele kwetsbaarheid, zoals in het geval van personen die folteringen hebben ondergaan of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld werden blootgesteld.

§ 3. De evaluatie van de persoonlijke situatie van de begünstigde van de opvang wordt gedurende het hele verblijf in de opvangstructuur voortgezet.

§ 4. De Koning bepaalt de modaliteiten van deze evaluatie.

Artikel 36

Om tegemoet te kunnen komen aan de specifieke behoeften van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, alleenstaande ouders vergezeld van minderjarigen, zwangere vrouwen, personen met een handicap, slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van geweld of foltering of ouderen, sluit het Agentschap of de partner overeenkomsten af met gespecialiseerde instellingen of verenigingen.

Indien de begünstigde van de opvang in één van deze instellingen of bij één van deze verenigingen gehuis-

<p>Article 18</p> <p>Mineurs</p> <p>1. L'intérêt supérieur de l'enfant constitue une considération primordiale pour les États membres lors de la transposition des dispositions de la présente directive relatives aux mineurs.</p> <p>2. Les États membres font en sorte que les mineurs qui ont été victimes de toute forme d'abus, de négligence, d'exploitation, de torture, de traitements cruels, inhumains et dégradants, ou de conflits armés, aient accès à des services de réadaptation; ils veillent à ce que soient dispensés des soins de santé mentale appropriés et que les victimes aient accès, si besoin est, à un soutien qualifié.</p>	<p>l'Agence ou le partenaire veillera à ce que le suivi administratif et social avec le lieu désigné comme lieu obligatoire d'inscription soit assuré et que le bénéfice de l'aide matérielle soit garanti.</p> <p>Article 37</p> <p>Dans toutes les décisions concernant le mineur, l'intérêt supérieur du mineur prime.</p> <p>Article 39</p> <p>Les mineurs victimes de toute forme d'abus, de négligence, d'exploitation, de torture, de traitements cruels, inhumains et dégradants, ou de conflits armés, ont droit au soutien qualifié et à l'accès aux soins de santé mentale et aux services de réadaptation.</p>
<p>Article 19</p> <p>Mineurs non accompagnés</p> <p>1. Les États membres prennent dès que possible les mesures nécessaires pour assurer la nécessaire représentation des mineurs non accompagnés par un tuteur légal ou, si nécessaire, par un organisme chargé de prendre soin des mineurs ou d'assurer leur bien-être, ou toute autre forme appropriée de représentation. Les autorités compétentes procèdent régulièrement à une appréciation de la situation de ces mineurs.</p> <p>2. Les mineurs non accompagnés qui présentent une demande d'asile sont placés, à compter de la date à laquelle ils sont admis sur le territoire jusqu'à celle à laquelle ils doivent quitter l'État membre dans lequel la demande d'asile a été présentée ou est examinée:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) auprès de membres adultes de leur famille; b) au sein d'une famille d'accueil; c) dans des centres d'hébergement spécialisés dans l'accueil des mineurs; d) dans d'autres lieux d'hébergement convenant pour les mineurs. 	<p>Article 40</p> <p>Un encadrement approprié est assuré aux mineurs non accompagnés durant une phase d'observation et d'orientation dans un centre désigné à cet effet.</p> <p>Le Roi détermine le régime et les règles de fonctionnement applicables aux centres d'observation et d'orientation.</p>

vest wordt, zal het Agentschap of de partner erop toezien dat de administratieve en sociale opvolging vanuit de plaats die als verplichte plaats van inschrijving toegewezen is, verzekerd blijft en dat de materiële hulp gewaarborgd is.

Artikel 18

Minderjarigen

1. Bij de uitvoering van de bepalingen van deze richtlijn die betrekking hebben op minderjarigen laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat minderjarigen die het slachtoffer zijn geweest van enige vorm van mishandeling, verwaarlozing, uitbuiting, foltering of wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of die hebben geleden onder gewapende conflicten, toegang hebben tot de rehabilitatiедiensten alsmede dat passende geestelijke gezondheidszorg wordt ontwikkeld en waar nodig gekwalificeerde begeleiding wordt verstrekt.

Artikel 19

Niet-begeleide minderjarigen

1. De lidstaten nemen zo spoedig mogelijk maatregelen om de noodzakelijke vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen te verzekeren door wettelijke voogdij of indien nodig door vertegenwoordiging door een organisatie die belast is met de zorg voor en het welzijn van minderjarigen, of door iedere andere vorm van passende vertegenwoordiging. De betreffende instanties voeren regelmatig beoordelingen uit.

2. Niet-begeleide minderjarigen die een asielverzoek indienen, worden vanaf het moment dat zij tot het grondgebied worden toegelaten tot het moment waarop zij verplicht zijn de lidstaat waarin het asielverzoek is ingediend of wordt behandeld, te verlaten, ondergebracht:

- a) bij volwassen bloedverwanten;
- b) in een pleeggezin;
- c) in opvangcentra met speciale voorzieningen voor minderjarigen;
- d) in andere huisvesting die geschikt is voor minderjarigen.

Artikel 37

Bij alle beslissingen met betrekking tot de minderjarige primeert het hoogste belang van de minderjarige.

Artikel 39

De minderjarige slachtoffers van eender welke vorm van misbruik, verwaarlozing, uitbuiting, foltering, wrede, onmenselijke en vernederende behandelingen, of van gewapende conflicten, hebben recht op deskundige ondersteuning en krijgen toegang tot de geestelijke gezondheidszorg en tot de revalidatiедiensten.

Artikel 40

Een aangepaste omkadering wordt verzekerd aan de niet-begeleide minderjarigen gedurende een observatie-en oriëntatiefase in een daartoe aangeduid centrum.

De koning bepaalt het regime en de werkingsregels die van toepassing zijn op de observatie- en oriëntatiecentra.

Les États membres peuvent placer les mineurs non accompagnés âgés de 16 ans ou plus dans des centres d'hébergement pour demandeurs d'asile adultes.

Dans la mesure du possible, les fratries ne sont pas séparées, eu égard à l'intérêt supérieur du mineur concerné, et notamment à son âge et à sa maturité. Dans le cas de mineurs non accompagnés, les changements de lieux de résidence sont limités au minimum.

3. Dans l'intérêt supérieur du mineur non accompagné, les États membres recherchent dès que possible les membres de sa famille. Dans les cas où la vie ou l'intégrité physique d'un mineur ou de ses proches pourraient être menacées, en particulier s'ils sont restés dans le pays d'origine, il convient de faire en sorte que la collecte, le traitement et la diffusion d'informations concernant ces personnes soient effectués à titre confidentiel, pour éviter de compromettre leur sécurité.

4. Le personnel chargé des mineurs non accompagnés a eu ou reçoit une formation appropriée concernant leurs besoins et est tenu par le devoir de confidentialité prévu dans le droit national, en ce qui concerne les informations dont il a connaissance du fait de son travail.

Article 20

Victimes de tortures ou de violences

Les États membres font en sorte que, si nécessaire, les personnes qui ont subi des tortures, des viols ou d'autres violences graves, reçoivent le traitement que nécessitent les dommages causés par les actes en question.

Article 41

Le personnel des structures d'accueil chargé des mineurs non accompagnés reçoit une formation appropriée.

Article 30

L'accompagnement psychologique nécessaire est assuré au bénéficiaire de l'accueil.

A cette fin, l'Agence ou le partenaire peut conclure, selon les modalités définies par le Roi, des conventions avec des organismes et institutions spécialisés.

Article 36

Afin de répondre aux besoins spécifiques de personnes vulnérables telles que les mineurs, les mineurs non accompagnés, les parents isolés accompagnés de mineurs, les femmes enceintes, les personnes ayant un handicap, les victimes de la traite des êtres humains, les personnes victimes de violence ou de tortures ou encore les personnes âgées, l'Agence ou le partenaire conclut des conventions avec des institutions ou associations spécialisées.

Dans l'hypothèse où le bénéficiaire de l'accueil est hébergé dans une de ces institutions ou associations,

De lidstaten mogen niet-begeleide minderjarigen die ten minste 16 jaar oud zijn in opvangcentra voor meerjarige asielzoekers onderbrengen.

Voorzover mogelijk worden broers en zussen bij elkaar gehuisvest, rekening houdend met het belang van de betrokken minderjarige en in het bijzonder met zijn leeftijd en maturiteit. Veranderingen in de verblijfplaats van minderjarigen worden tot het strikt noodzakelijke minimum beperkt.

3. In het belang van de niet-begeleide minderjarige trachten de lidstaten de gezinsleden van niet-begeleide minderjarigen zo spoedig mogelijk op te sporen. In gevallen waarin gevaar bestaat voor het leven of de lichamelijke integriteit van de minderjarige of zijn naaste familieleden, met name indien zij in het land van herkomst zijn achtergebleven, moet bij het verzamelen, verwerken en verspreiden van gegevens over deze personen vertrouwelijkheid worden gewaarborgd, zodat hun veiligheid niet in gevaar wordt gebracht.

4. Personen die met niet-begeleide minderjarigen werken, moeten passend onderricht over hun behoeften gevolgd hebben of ontvangen. Voor deze personen geldt de geheimhoudingsplicht als omschreven in de nationale wetgeving in verband met de informatie waarvan zij uit hoofde van hun werk kennisnemen.

Artikel 20

Slachtoffers van foltering en geweld

De lidstaten zorgen ervoor dat personen die foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van geweld hebben ondergaan, voor hun daardoor veroorzaakt letsel zo nodig de vereiste behandeling ontvangen.

Artikel 41

Het personeel van de opvangstructuren die met de opvang van niet-begeleide minderjarigen belast zijn, krijgen een aangepaste opleiding.

Artikel 30

De noodzakelijke psychologische begeleiding wordt aan de begünstigde van de opvang verzekerd. Met het oog hierop kan het Agentschap of de partner, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Koning, overeenkomsten afsluiten met gespecialiseerde instanties en instellingen.

Artikel 36

Om tegemoet te kunnen komen aan de specifieke behoeften van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, alleenstaande ouders vergezeld van minderjarigen, zwangere vrouwen, personen met een handicap, slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van geweld of foltering of ouderen, sluit het Agentschap of de partner overeenkomsten af met gespecialiseerde instellingen of verenigingen.

Indien de begünstigde van de opvang in één van deze instellingen of bij één van deze verenigingen gehuis-

l'Agence ou le partenaire veillera à ce que le suivi administratif et social avec le lieu désigné comme lieu obligatoire d'inscription soit assuré et que le bénéfice de l'aide matérielle soit garanti.

CHAPITRE V

Recours

Article 21

Recours

1. Les États membres font en sorte que les décisions négatives quant à l'octroi des avantages prévus par la présente directive ou les décisions prises en vertu de l'article 7 qui affectent individuellement les demandeurs d'asile puissent faire l'objet d'un recours dans le cadre des procédures prévues dans le droit national. Il est prévu, au moins en dernière instance, la possibilité de voies de recours devant une instance juridictionnelle.

2. Les procédures d'accès à l'assistance juridique dans ces cas sont fixées par le droit national.

Article 46

§1. Le bénéficiaire de l'accueil logé dans une structure d'accueil gérée par l'Agence ou un partenaire peut introduire un recours en révision contre toute décision lui infligeant une sanction telle que visée à l'article 44, 4°, 5° ou 6° ainsi que contre toute décision relative à l'accompagnement médical telle que visée à l'article 25, § 5 de la présente loi.

Le recours contre une sanction visée à l'article 44, 4°, 5° ou 6° est introduit auprès du directeur général de l'Agence, auprès de la personne désignée par le partenaire et agréée par l'Agence, ou auprès du Conseil de l'aide sociale lorsqu'il s'agit d'une structure visée à l'article 63 de la présente loi, par simple courrier dans un délai de cinq jours ouvrables à compter de la notification au bénéficiaire de l'accueil de la décision visée à l'alinéa 1er. Le bénéficiaire transmet immédiatement une copie du recours à la structure d'accueil.

Le recours doit être introduit dans une des langues nationales ou en anglais.

Tout recours contre une décision relative à l'accompagnement médical telle que visée à l'article 25, § 5 de la présente loi, est introduit auprès du directeur général de l'Agence ou auprès du Conseil de l'aide sociale lorsqu'il s'agit d'une structure visée à l'article 63 de la présente loi.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire ou le Conseil de l'aide sociale, confirme, annule ou revoit la décision dans les 30 jours à compter de l'introduction du recours en révision. Pour le recours relatif à l'accompagnement médical et introduit auprès du directeur général de l'Agence l'avis préalable d'un médecin est requis.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, peut, s'il estime nécessaire, suspendre la décision attaquée pendant l'examen du recours.

vest wordt, zal het Agentschap of de partner erop toezien dat de administratieve en sociale opvolging vanuit de plaats die als verplichte plaats van inschrijving toegewezen is, verzekerd blijft en dat de materiële hulp gewaarborgd is.

HOOFDSTUK V

Beroep

Artikel 21

Rechtsmiddelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat tegen negatieve beslissingen met betrekking tot de toekenning van voorzieningen op grond van deze richtlijn of beslissingen op grond van artikel 7 die individuele gevolgen hebben voor asielzoekers, beroep kan worden aangetekend volgens de in de nationale wetgeving neergelegde procedures. Tenminste wordt in laatste instantie de mogelijkheid van beroep of toetsing voor een rechterlijke instantie geboden.

2. De nadere regels voor toegang tot rechtsbijstand in dergelijke gevallen worden in het nationale recht vastgesteld.

Artikel 46

§ 1. De begunstigde van de opvang gehuisvest in een opvangstructuur beheerd door het Agentschap of een partner kan een beroep tot herziening instellen tegen elke beslissing die hem een in artikel 44, 4°, 5° of 6° opgesomde sanctie oplegt, alsook tegen elke beslissing met betrekking tot de medische begeleiding, zoals bedoeld in artikel 25, §5 van deze wet.

Het beroep tegen een in artikel 44, 4°, 5° of 6° opgesomde sanctie wordt ingesteld bij de directeur-generaal van het Agentschap, bij de door de partner aangeduid en door het Agentschap erkende persoon, of bij de OCMW-Raad ingeval van een structuur bedoeld in artikel 63 van deze wet, per gewone post binnen een termijn van vijf werkdagen te rekenen vanaf de betekening aan de begunstigde van de opvang van de beslissing bedoeld in het 1ste lid. De begunstigde van de opvang bezorgt onmiddellijk aan de opvangstructuur een kopie van het beroep.

Het beroep moet ingediend worden in één van de landstalen of in het Engels.

Elk beroep tegen een beslissing met betrekking tot de medische begeleiding zoals bedoeld in artikel 25, § 5 van deze wet wordt ingediend bij de directeur-generaal van het Agentschap of bij de OCMW-Raad ingeval van een structuur bedoeld in artikel 63 van deze wet.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon of de OCMW-Raad bevestigt, vernietigt of herziet de beslissing binnen de 30 dagen te rekenen vanaf de indiening van het beroep tot herziening. Voor het beroep dat betrekking heeft op de medische begeleiding, en dat wordt ingediend bij de directeur-generaal van het Agentschap, is het voorafgaand advies van een arts vereist.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad kan, indien hij dit nodig acht, de aangevochten beslissing opschorten tijdens de behandeling van het beroep.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, entend, s'il estime nécessaire, les personnes concernées par le recours.

Le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale, motive sa décision.

Si le directeur général, la personne désignée par le partenaire, ou le Conseil de l'aide sociale confirme ou revoit la décision attaquée, ou en cas d'absence d'une décision relative au recours dans le délai prescrit, le bénéficiaire de l'accueil peut introduire un recours devant le Tribunal du Travail du lieu de la structure d'accueil. Sous peine de déchéance ce recours doit être introduit dans un délai de trois mois à compter de la notification de la décision du directeur général, de la personne désignée par le partenaire, ou du Conseil de l'aide sociale, ou à compter de l'expiration du délai prescrit.

Article 68

A l'article 580, 8°, du Code judiciaire, est ajouté le point f) suivant:

«La loi du X sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers en ce qui concerne les contestations relatives à l'octroi, à la révision et au refus de l'aide matérielle».

CHAPITRE VI

Mesures visant à rendre le système d'accueil plus efficace

Article 22

Coopération

Les États membres transmettent régulièrement à la Commission les données relatives au nombre de personnes, ventilées par âge et par sexe, qui bénéficient des conditions d'accueil, ainsi qu'une information complète sur le type, le nom et la présentation des documents prévus à l'article 6.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad hoort, indien hij dit nodig acht, de bij het beroep betrokken personen.

De directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad motiveert zijn beslissing.

Indien de directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad de aangevochten beslissing bevestigt of herziet, of bij afwezigheid van beslissing aangaande het beroep binnen de voorgeschreven termijn, kan de begunstigde van de opvang hiertegen een beroep indienen bij de Arbeidsrechtbank van de plaats van de opvangstructuur. Op straffe van verval dient dit beroep ingediend te worden binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van de beslissing van de directeur-generaal, de door de partner aangeduid persoon, of de OCMW-Raad, of vanaf het verstrijken van de voorgeschreven termijn.

Artikel 68

Aan artikel 580, 8° van het Gerechtelijk Wetboek wordt het volgende punt f) toegevoegd:

«De wet van X betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen voor wat betreft de geschillen betreffende de toewijzing en de weigering van de materiële hulp als ook betreffende de herziening ervan».

HOOFDSTUK VI

Maatregelen om het opvangsysteem doeltreffender te maken

Artikel 22

Samenwerking

De lidstaten verstrekken de Commissie regelmatig gegevens over het aantal personen, uitgesplitst naar sekse en leeftijd, dat onder de opvangvoorzieningen valt, alsmede volledige informatie over de soort, de naam en de opmaak van de in artikel 6 bedoelde documenten.

Article 23**Système d'orientation, de surveillance et de contrôle**

Dans le respect de leur structure constitutionnelle, les États membres veillent à ce que le niveau des conditions d'accueil fasse l'objet d'orientations, d'une surveillance et d'un contrôle appropriés.

Article 24**Personnel et ressources**

1. Les États membres prennent les mesures nécessaires pour que les autorités et les autres organisations qui mettent en oeuvre la présente directive bénéficient de la formation de base utile eu égard aux besoins des demandeurs d'asile des deux sexes.

2. Les États membres allouent les ressources nécessaires à la mise en oeuvre des dispositions nationales prises aux fins de la transposition de la présente directive.

CHAPITRE VII**Dispositions finales****Article 25****Rapports**

Au plus tard le 6 août 2006, la Commission fait rapport au Parlement européen et au Conseil sur l'application de la présente directive et propose, le cas échéant, les modifications nécessaires.

Les États membres transmettent à la Commission toute information nécessaire pour la préparation du rapport, y compris les données statistiques prévues à l'article 22, au plus tard le 6 février 2006.

Après avoir présenté le rapport, la Commission fait rapport, au moins tous les cinq ans, au Parlement européen et au Conseil sur l'application de la présente directive.

Article 55

§ 1er. L'Agence a notamment pour mission d'assurer l'organisation, la gestion et le contrôle de la qualité de l'aide matérielle octroyée aux bénéficiaires de l'accueil.

Article 50

L'Agence ou le partenaire organise un cycle de formation pluridisciplinaire et continue à destination des membres du personnel des structures d'accueil.

Artikel 23

Systeem voor het sturen, bewaken en controleren
De lidstaten zorgen ervoor dat er, met inachtneming van hun grondwettelijk bestel, passende regels worden vastgesteld voor het sturen, bewaken en controleren van het niveau van de opvangvoorzieningen.

Artikel 24**Personnel en middelen**

1. De lidstaten treffen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de autoriteiten en andere organisaties die deze richtlijn uitvoeren, de nodige basisopleiding hebben ontvangen met betrekking tot de behoeften van mannelijke en vrouwelijke asielzoekers.

2. De lidstaten trekken de nodige middelen uit voor de uitvoering van de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen.

HOOFDSTUK VII**Slotbepalingen****Artikel 25****Verslagen**

Uiterlijk op 6 augustus 2006 brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn en stelt zij, in voor-komend geval, de noodzakelijke wijzigingen voor.

De lidstaten zenden de Commissie uiterlijk op 6 februari 2006 alle informatie toe die voor de opstelling van dit verslag dienstig is, met inbegrip van de in artikel 22, bedoelde statistische gegevens.

Na het uitbrengen van het verslag dient de Commissie ten minste om de vijf jaar bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van de onderhavige richtlijn.

Artikel 55

§ 1. Het Agentschap heeft onder meer de taak om de organisatie, het beheer en de kwaliteitscontrole van de materiële hulp, toegekend aan de begunstigden van de opvang, te verzekeren. Het mag subsidies toekennen in verband met zijn opdrachten.

Artikel 50

Het Agentschap of de partner organiseert een multidisciplinaire en doorlopende opleidingscyclus die bestemd is voor de personeelsleden van de opvangstructuren.

Article 26

Transposition

1. Les États membres mettent en vigueur les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à la présente directive pour le 6 février 2005.

Ils en informent immédiatement la Commission.

Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle.

Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.

2. Les États membres communiquent à la Commission le texte des dispositions nationales qu'ils adoptent dans le domaine régi par la présente directive.

Article 27

Entrée en vigueur

La présente directive entre en vigueur le jour de sa publication au Journal officiel de l'Union européenne.

Article 28

Destinataires

Les États membres sont destinataires de la présente directive conformément au traité instituant la Communauté européenne.

Artikel 26

Omvetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 6 februari 2005 aan deze richtlijn te voldoen.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen.

De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten

.2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van nationaal recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 27

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 28

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.